

سایتی فہرمودہ www.fermude.com

شہش گہوہر

لہ

بنہ ماکانی ٹہلی ٹہسہر

نوسینی ماموستای بہرپیز

عبدالملك بن احمد بن المبارك رمضانى الجزائرى

وہر گپران

عبدالوالی عبدالرحیم علی قزّلی

نوسینی پیشه کی

ماموستا عبداللطیف أحمد مصطفی

ناوی کتیب: شہش گہوہر لہ بنہ ماکانی ئەہلی ئەسەر.

ناوی نووسەر: عبدالمالک بن احمد بن المبارک رضانی الجزائری

ناوی وەرگیڕ: عبدالوالی عبدالرحیم علی قزّلی.

ژمارە ی سپاردن: لہ بەرپۆبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان

ژمارە ی ﴿١٠٩٩﴾ ی سالی ﴿٢٠١٠﴾ پیدراوہ.

نۆرە ی چاپ: یەکەم.

سالی چاپ: ١٤٣١ک _ ٢٠١٠ز.

زنجیرە: زنجیرە ی ﴿٥٥﴾ لہ زنجیرە رینماییه کانی رینگای

راست.

شوینی چاپ: دار المعرفة _ بیروت (لبنان).

تیراژ: ٢٠٠٠ دانە.

بنکە ی بلاوکردنەوہ: (کتیبخانە ی سوننە _ سلیمانی)

(کتیبخانہ ی سیمما _ چہ مچہ مال) (کتیبخانہ ی زانست _ کہ لار).

صورة الإذن الخطي للمؤلف بترجمة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه
 وبعد، فبطلب من أخينا الشيخ أبي منار العلمي، فقد
 أذنت للأخ عبدالووالي عبدالرحيم علي بترجمة كتابي
 «است در رسمه أصول أهل الأثر» إلى اللغة الكردية
 وفقه الله الجميع لما يحب ويرضى .
 كتبه عبد الله بن أحمد رضائي
 في مكة ٢٩ رمضان ١٤٢٠ هـ

رېځگه دانی نووسه ربه وهرگيرانی کتیبه که ی بو وهرگير

به ناوی خوی گوره و میهره بان

سو پاس و ستایش بو خوی گوره وه دروود و سل او له سه ر
پیغه مبرمان موحه ممد وه له سه ر نال و بهیت و یاوه رانی .
له پاشاندا، له ریسی داواکاری برامان ماموستا نه بی مه ناری
عه له می، نه وا ریگم دا به برامان عبدالوالی عبدالرحیم علی
به وهرگیرانی نه و کتیبه م (شهش گوهه ر له بنه ماکانی نه هلی
نه سه ر) بو سه ر زوبانی کوردی .
خوی گوره هه مو لایه ک یارمه تی بدات بو نه و شتانه ی که پیسی
خوشه و لیسی رازیه .

عبدالملك بن أحمد رضاني

نوسیویه تی

له مهككه ٢٩ رهمهزان ١٤٣٠ ك

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

بئى گومان ئاينى ئىسلام برىتيه له و په يامه ي كه خواى په روه ردگار به
پيغه مبه ره كه يدا (ﷺ) نارد بووى بؤ به خته وهر بوونى ئاده ميزادو پرزگار كردنى
خه لكى له تاريخه كانى كوفرو شيرك و خوږافهت و نه فامى و جه هالهت و تاوان و
به د پره وشتى بؤ رووناكى ئيمان و ته نها خواپه رستى و هيدايت و زانست و پره وشتى
جوان.

وه ئه م دينه ش هاوه له بهرپزه كانى پيغه مبه ر (ﷺ) يه كه م كوهم ل بوون كه
به خته وهر بوون پيى و به ته واوى له خوياندا جيبه جييان كرد. وه ئه مانه تى ئه و
دينه شيان وه كو خوى نه قل كرد بؤ شوين كه وته كانى دواى خويان، وه به م شيويه
جيل به جيل زانايان و پيشه وايانى ئه هلى سوننهت ئه م دينه پاسته يان گواستوته وه
بؤ دواى خويان. وه دينه كه يان پاراستووه له زيده په روى توند په وان و گوربانكارى
نه فامان و زياده كارى ناره واو بيدعه كاران، وه ئاينى پاسته قينه ش ته نها ئه وه يه كه
پيغه مبه رى خوا (ﷺ) و هاوه له بهرپزه كانى له سه رى بوون بؤ دواى خويان نه قل
كراوه و گه يشتوه به ئيمه ش ئه مپرو وه ك ئيمام مالك فه رمووى: (مالم يكن يومئذ
دينا فلا يكون اليوم دينا) .

وه له سه رده می ئیمه شدا چه نده ها هه ولی چه واشه کاری و گۆرپانکاری و زیده کاری دراوه له ناو موسولماناندا تاوای لیها توه زۆریک له سوننهت له خه لکی بووه به بیدعه و بیدعه شیان لا بووه به سوننهت، وه له وهش زیاتر شیرک و هاوه ل بوخوا دانان و گۆرپه رستی و شه خس په رستی جیگای خوئی کردوه ته وه له دلئی زۆر له موسولماناندا وای لیها توه که بانگی خه لکی بکریت بو ته نها خوا په رستی و ته نها په نا بو خوا بردن، لیته تورپه ده بن و قسه ت پی ده لئین و پروپاگنده ی ئه وه ت بو ده که ن که دینیکی تازته هیناوه و دژ به پیاوچا کانیت و پیغه مبه رت خوش ناویته و به کری گراوی دوژمنانی دینیت !!

په نا به خوا له م چه واشه کاریه و له م سه ر لیشیواویه که حالی زۆریک له موسولمانان وه ک حالی ئه و موشریکانه ی لی بیته که خوا باسی کردوون:

﴿ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ

الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ الزمر: ٤٥ وه هه روه ها خه لکی سه یری له وه دیت که بانگیان بکریت بو پویشتن له سه ر ئه و ریگا راسته ی که پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانی (السلف الصالح) له سه ری بوون، به لکو ده یانه ویته موسولمانان په رته وازه ی گروپ و مه زه ب و حزبا یه تی بن!

که واته ئه رکی زانایانی ئه هلی سوننه یه که هه لسن به راست کردنه وه ی بوچوون و بیروباوه یری خه لکی، وه یه کیک له و زانایانه ی که به م ئه رکه هه لساوه (شیخ عبدالمالک الرمضانی) یه خوا بیپاریزی که کتابیکی نویسه به ناوی (ست درر فی اصول أهل الأثر) واته (شهش گه وه ره له بنه ماکانی ئه هلی ئه سه ر).

که تیایدا ئه م بنچینه انه ی باس کردووه:

بنچینه ی یه که م: دلسوژی له ئایینی ئیسلامدا ته نها له به ر خوای گه وره .

بنچینه‌ی دووهم: ریگا، یهك ریگایه.

بنچینه‌ی سییه‌م: ریبازی قورئان و سوننه‌ت به تیگه‌یشتنی پیشینی چاك.

بنچینه‌ی چوارهم: به‌ده‌ست هیئانی سه‌روه‌ری و پایه‌به‌رزی به هوی زانسته‌وه.

بنچینه‌ی پینجه‌م: وه‌لامدانه‌وه‌ی كه‌سی به‌رامبه‌ر كه بۆچونی جی‌اوازه به‌شیكه

له‌فه‌رمان كردن به‌چاكه‌و ریگری كردن له‌خرابه.

بنچینه‌ی شه‌شه‌م: پالفته‌ كردن و په‌روه‌رده‌ كردن.

وه‌هه‌ریه‌ك له‌م بنه‌مایانه‌ش کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌و گرنگی هه‌یه له‌پاست

كردنه‌وه‌ی بیروباوه‌رو دیدو بۆچونی چه‌وتی موسولمانان.

وه‌برای به‌ریزیشمان ماموستا عبدالوالی عبدالرحیم هه‌لساوه به‌وه‌رگیئانی ئەم

په‌رتوکه‌ نایابه له‌ زمانی عه‌ره‌بیه‌وه بۆ زمانی کوردی بۆ ئەوه‌ی موسولمانانی

کورد زوبانی خو‌شمان سودمه‌ندبن لیی.

وه‌ئهم‌کاره‌ش به‌پاستی کاریکی پیروزو پیویست و به‌سوده‌و پیویسته‌ کاری

له‌م شیوه‌یه زۆرتر بی‌ت و زیاتر هه‌ول بدری‌ت ئەو په‌رتوکه‌ پاسته به‌سودانه بکرینه

کوردی که‌ زانایانی ئەه‌لی سوننه‌ نویویانه.

خوا پاداشتی برای به‌ریز ماموستا عبدالوالی بداته‌وه له‌سه‌ر ئەم‌کاره‌ی، وه‌

به‌ره‌که‌ت بریژیت به‌سه‌ر خویی و نویینه‌که‌ی و خوی گه‌وره موسولمانان سودمه‌ند

بکات به‌م‌کتابه‌و قه‌بولی بکات.

و اخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين .

عبداللطيف أحمد مصطفى الأمين

٤/صفر/١٤٣١هـ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ی رِیْخُوشْکَارِ:

ان الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات اعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، واشهد ان محمدا عبده ورسوله.

ی له پاش ئه مه:

له راستیدا هه ندىك له و كه سانهى كه كتابى (مدارك النظر في السياسة بين التطبيقات الشرعية و الانفعالات الحماسية) يان خویندبويه وه پيشنياريان بو كردم كه هه ستم به ده رهينانى ئه و شهش خالهى سه ره تاي كتیبه كه كه وه كو رِیْخُوشْکَارِیْك نووسیبوم وه وهك شهش بنه ما له بنه ماكانى ئه هلى سوننه دامرشتبو، وه بيكه م به دانراویكى ئاسان و ساده به جيا بو ئه وهى ببيتته په خشه نامه يه كه له ناساندنى ريبازى پيشين به جورىك كه هيچ كه سيك نه توانى دژوارى دروست بكات له سه رى، به لام چه ند سالىك مامه وه هيچم نه كرد، به هيوای ئه وهى كه سيك ئه و كاره بكات كه زور له من به توانا تر بيت تيبدا وه له كولى منى بکاته وه، له بهر ئه وهى زانياريم پى گه يشتبو كه كومه ليك قوتابى عيلمى به پيزى هه لبرژاره هه ستابون به شه رح كردنى له هه ندىك له ولاته ئيسلاميه كان.

به لام كاتىك كه داواكاريه كان زوربون له سه رم، به تاييه ت له لايهن كه سانيكه وه كه ناتوانم داواكاريه كه يان ره ت بکه مه وه، پشتم به خواى خوم

بهست، وه ئه وشهش خاله م ده رهینا ههروه كو خوئی له گه ل هه ندیک پونکردنه وه، وه له ناو ئه و کتابه ی که له سهروهه باسم کرد به م شیوه یه بو که دیت:

بنچینه ی یه که م: ریگا یه ک ریگایه.

بنچینه ی دووهم: ریبازی قورئان و سوننه ت به تیگه یشتنی پیشینی چاک.

بنچینه ی سییه م: به دهست هیئانی سهروهی و پایه داری به هوئی زانسته وه.

بنچینه ی چوارهم: دهمه وانه ی ئاسوده ی و پاراستن له کوفرو دۆراندن به شوینکه وتنی قورئان و سوننه ت ده بیئت.

بنچینه ی پینجه م: به ره پهرچدانه وه ی که سانی دژ به شیکه له فه رمان کردن به چاکه و قه دهغه کردن له خراپه.

بنچینه ی شه شه م: پالوته کردن و پهروه ده کردن.

پاشان پیم باش بو که بنه مایه کی تری بو زیاد بکه م و بیخه مه پال ئه وانى تر، که بریتیه له (پاک راگرتن و دلسۆزی له ئاینی ئیسلامدا ته نها له بهر خواى گه وره)، له بهر ئه وه ی بنچینه ی هه مو بنه ماکانه به بی هیچ دوو دلێهک، وه بنه مای چوارهم که بریتیه له (دهمه وانه ی ئاسوده ی و پاراستن له کوفرو دۆراندن به شوین که وتنی قورئان و سوننه ت ده بیئت) خسته ژیر بنه مای سییه م که بریتیه له (به دهست هیئانی سهروهی و پایه داری به هوئی زانسته وه) به له بهر چاو گرتنی ئه وه ی که ئه و بنه مایه ش به ره می ئه م خاله یه، ههروه ک چه ند برایه کی به ریز ئاماره یان بو کردم، هه ربۆیه خاله کان ئاوه ای لیها ت:

بنچینه ی یه که م: دلسۆزی له ئاینی ئیسلامدا ته نها له بهر خواى گه وره.

بنچینه ی دووهم: ریگا یه ک ریگایه.

بنچینه ی سییه م: ریبازی قورئان و سوننه ت به تیگه یشتنی پیشینی چاک.

بنچینه ی چوارهم: به دهست هیئانی سهروهی و پایه به رزی به هوئی زانسته وه.

**بنچینهی پینجه م: وه لامدانه وهی که سی به رامبه ر که بوچونی جیاوازه به شیکه
له فهران کردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه.
بنچینهی شه شه م: پالفته کردن و په روه رده کردن.**

له راستیدا من ئه و بنه مایانه م نوسیوو به مه به سستی نیشان دانی مه نه جی
ئه هلی سوننه و جه ماعه که به خاوه نی فهرموده و شوین که وته ی ئه سه رو
سه له فییه کان ناسراون.

ئه و مه نه جی که پیویسته دل و هوشی بدریئی له په روه رده کردنی
نه فسدا به شیوه یه کی دادپه روه رانه، وه بانگه و ازکردنی خه لکی بوی، چونکه به
هوی ئه و مه نه جی وه خوی گه وره دوستانی خوی جیا کرده وه له خه لکانی تر، وه
به هوی وه کوشک و ته لاری به رزو به هیزی ئه م دینه یان دروست کرد له و په ری
بلندیدا.

وه کاتی که بینیم خه لکانی دژ به م مه نه جی سته میکی زوریان لی کرده،
وه کومه لیک شتی ناشیرینیان بو زیاد کرده به شیوه ی کالایه کردویانه به به ری
ئه و مه نه جی دا که سه رتا پای داپوشیوه پیی، هه تاوای کرده که روناکی ئه و
مه نه جی بشاریته وه به و به ربه سته، له که سانی که به شی خویان نه چپرپوه له
زانستی شه ری، ئه مانه وای لیکردم که قوئی لی هه لبمالم و هه ستم به پیشکه ش
کردنی ئاموزگاریه ک بو خه لکی به گشتی، وه بو خه لکانی دژ به و مه نه جی
به تاییه تی.

وه ئه م که سی دووه مه:

یان ترس و په راگه نده بییه که هیه له دلیدا به رامبه ر ئه م مه نه جی، ئه ویش
به هوی نه زانیه وه ده رباره ی ئه و مه نه جی، وه نه زانیی ده رباره ی به لگه توکمه و

به تواناکانی، هربؤیه ههرکاتیک ئه و به لگانهی ناسی هؤگری ده بیئت و سواری کهشتی به خته وهری ئه و مهنهجه ده بیئت و ئاور ناداته وه.

یان راوه ستاوه له ریگه که یداو خه لکی لی دورد خاته وه، به هه موو هیزو توانایه کیه وه ریگری ده کات لیی به مال و ده سه لاتی، به هوی زال بونی هه واو ئاره زو به سه ریدا، له گه ل ئه وهی زانیاریشی هه یه به به هیزی به لگه کانی، وه خیریسی کاریگری له سه ر گه لان و تاک تاکی خه لکی، وه کاتیک که به لگه پون و ئاشکراکانی پی ده گات یه که له دوا ی یه که، وه بیرخستنه وه کانی یه که له دوا ی یه که، پاشان خوی لی لاده دات و دور ده که ویته وه لیی، خه لکی چه واشه کاری ئه ویان بو دهرده که ویت، وه لاوازی و بی به لگه یی بانگه وازه که ی دهرده که ویت، هه تا ئه و کاته ی خوی گه وره پشتی ده شکینی و خه لکی ئاسوده ده بن و بزگاریان ده بیئت له خراپه ی، خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ الأنفال: ٤٢ واته: با ئه م قورئانه بیته به لگه ی رون و ئاشکرا بو که سانی موعانید، بو ئه وهی هه لبژاردنیان بو بی باوه ری به سه ر ئیماندا له سه ر به ئاگایی و دلنیا ییه وه بیئت له وهی که ئه وهی ئه و هه لبژاردوه پرپوچ و به تاله و وه له لای خوی گه وره هه یچ به هانه یه کی نه میییت، پاشان ده فهرمویت وه ئه وانیه ئیمانان هیناوه زیاتر چاو روشن و دلنیا بن له وهی که خوی گه وره به لگه ی رون و ئاشکرای نیشانی هه ردو کومه له که داوه، هه ربؤیه بی باوه ره به ویستی خوی کوفر هه لده بژیری و خوی گه وره ش له قیامه تدا پشتی ده شکینی وه ئیماندار زیاتر سور ده بیئت له سه ر ئیمانیه که ی.

وه هؤکاری دهره یانی ئه م بابته له سه رچاوه که ی که بریتیه له (مدارك النظر في السياسة) وه کردنی به کتیبیکی سه ره به خو، بو ئه وه ده گه ریته وه که من له و نوسراوه مدا که پیشتر ئامازه م پی کرد هه ستاوم به باس کردنی هه ندیک بانگه واز له

روانگه‌ی ناوزپاندنی، وه ره‌خنه‌گرتن له ریبه‌رانی ئه‌و بانگه‌وازانه، وه به له‌به‌رچاوگرتنی خه‌لکی که مه‌عه‌دنی جوراو جورن، وه پرۆگرامی ئه‌و بانگه‌وازانه که خه‌لکێک باوه‌شی بۆ گرتووه‌ته‌وه، وه گه‌وره‌ تیییدا پیر بووه، وه مندال له‌سه‌ری گه‌وره‌ بووه، له‌به‌ر ئه‌م هۆکارانه ئه‌م باسه‌م به‌ته‌واوی دامالیه‌وه له‌ ناو هینانی که‌سانی دژ، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته‌ ریگریک له‌ سودوهرگرتن له‌م کتیبه‌ له‌لایه‌ن ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌شیان بۆ ئه‌و پرۆگرامانه‌ گرتووه‌ته‌وه، وه من به‌ ئه‌ندازه‌ی سودوهرگرتنی خه‌لکی له‌م کتابه‌، به‌ ئومیدی پاداشتم لای خوی گه‌وره‌.

وه لی‌ره‌دا پیویسته‌ سه‌رنج بدریته‌ ئه‌وه‌ی که من به‌م کاره‌م (که ناو نه‌هینانیانه) له‌به‌ر ئه‌وه‌ نیه‌ که من هاو بۆچونم له‌گه‌ل کۆمه‌لێک که‌سدا که ناپازی و ناپه‌ه‌تن له‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و کتابة‌نه‌ی که‌وه‌لامدانه‌وه‌یه‌ بۆ که‌سانی تر، ئه‌و که‌سانه‌ی که سه‌رشیتییان وای لی‌کردن که لابده‌ن له‌ حه‌ق و دوربکه‌ونه‌وه‌ لی‌ی خۆیان و شوین که‌وتوانیشیان.

نه‌خیر، ئیمه‌ هه‌تا ئه‌مپۆش له‌سه‌ر ئه‌و ری‌بازه‌ین که له‌ پیشینه‌ی چاکمانه‌وه‌ بۆمان ماوه‌ته‌وه‌و ئه‌وانه‌ش که شوین که‌وته‌ی ئه‌وان به‌ چاکه‌ بریتیه‌ له‌ ره‌خنه‌ گرتن له‌و ری‌بازو بانگه‌وازانه‌ی که لایانداوه‌ له‌ سوننه‌ت، وه خۆیان به‌دور ناگرن له‌ باسکردنیان و دامالینیان له‌ به‌لگه‌ به‌ به‌ریاکردنی به‌لگه‌کانی قورئان و سوننه‌ت، وه ناوه‌ینانی خاوه‌نی ئه‌و بانگه‌وازانه‌ به‌ ناوه‌کانیان و نازناو ناوی خیزانیانه‌وه‌.

وه هه‌رکه‌سیک و گومان به‌ریت کاتیکی که‌وازده‌هینیت له‌ ناوه‌ینانیان ئه‌وه‌ کاریکی چاکی کردووه، ئه‌وا با چاک بزانیته‌ که له‌راستیدا به‌و کاره‌ی بی‌ریزی کردووه به‌رامبه‌ر کاروپیشه‌ی کۆچ کردوان و پشتیوانان و شوین که‌وتوانیان و شوین که‌وته‌ی شوین که‌وتوان به‌ تیه‌په‌بوونی پۆژگارو جیاوازی شاره‌کان، که گرنگیان داوه‌ به‌ جه‌رح و ته‌عدیل، وه خۆیان نه‌پاراستوه‌ له‌ باسکردنی هه‌زاره‌ها پاوی

فهرموده به ناوه‌کانیان و بنه‌چه‌یان، وه‌وه‌صف کردنی هه‌ندیکیان به: لاواز
(ضعیف) و (المنکر) وه درۆزن وه ده‌ججال...

بۆچی ناویان بردون؟

وه‌لام: بۆئوه‌ی خه‌لکی به ئاگابن لییان ده‌رباره‌ی دینی خوای گه‌وره.

به‌هه‌ر حال، تیرو ته‌سه‌لی ئه‌م بابته‌هه‌ خوینه‌ر پیی ده‌گات له کاتی باس کردنی
بنچینه‌ی (به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی که‌سانی بۆچون جیاوان)، وه (پالوته‌کردن و
په‌روه‌رده‌کردن).

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و بنه‌مایانه‌م داوه‌ته پال ئه‌هلی ئه‌سه‌ر هه‌روه‌ک ناو‌نیشانی
کتابه‌که، وه‌ک به ئاگا هینانه‌وه‌یه‌ک بۆ خوینه‌ر به‌وه‌ی که ئایینی پاسته‌قینه‌ته‌نها
بریتیه له شوین که‌وتنی ریبازی ئه‌وانه‌ی که پیش ئیمه‌هاتون، ئه‌وانه‌ی که
ناوه‌ینراون و باس کراون به چاکه، له‌سه‌ر زوبانی پاستگۆی به‌پاست دانراو، به‌لکو
له قورئانی پیرۆزدا، نه‌ک له عیلمی که‌لامدا ئه‌و عیلمه‌ی که خه‌لکانی دوا‌ی ئه‌وان به
میرات وه‌ریان گرتوه له ئه‌هلی کوفرو بۆ دین وه‌ک فارس و یونانیه‌کان.

ئیب‌ن‌عه‌بدول به‌په‌رحمه‌تی خوای لیبیت ده‌فهرمویت: (ئه‌هلی فیه‌وه‌حه‌دیس له
هه‌موو شاره‌کان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌هلی که‌لام ئه‌هلی بیده‌ع و گوم‌رایین، وه
به‌لای هه‌مویانه‌وه له گشت شاره‌کان له چینی زانایان ناژمی‌درین، وه زانایان به
ته‌نها بریتین له ئه‌هلی ئه‌سه‌رو شاره‌زابوان تیدا، وه ئاستی هه‌ریه‌کیکیان به پیی
شاره‌زای و تیگه‌یشتن و جیا‌کردنه‌وه‌ی شته‌کان ده‌گۆریت).^۱

وه ئیمامی مالیک په‌رحمه‌تی خوای لیبیت ده‌فهرمویت: (ئه‌گه‌ر که‌لام زانست
بوایه ئه‌وا هاوه‌لان و تابعین قسه‌یان تیدا ده‌کرد، هه‌روه‌ک چۆن قسه‌یان کردوه‌وه

^۱ بېروانه: جامع بیان العلم و فضله (۹۴۲/۲).

دەربارەى حوكمە شەرعیەكان و ئەو شتانهى شەرع دایناو، بەلام گومانی تیدا نیه
 كه كه لام بەتالە و دەلالەت له بەتالیش دەكات).^۱

وہ بە عبدالرحمن كورپی مەهدی وتراو: (فلانە كەس كتیبکی نوسیوہ تیدا
 بەرپەرچی ئەهلی بیدەع دەداتەوہ. ئەویش دەلی: بە چ شتیك؟ بە قورئان و
 سوننەت؟ وتیان: نا، بەلكو بە زانستی عەقل و وردبونەوہ. ئەویش دەلی: سوننەتی
 نەپیکا، بەلكو بیدەعیەکی بە بیدەعیەك وەلام دایەوہ).^۲

وہ ئەبو موزەفەری سەمعانی پەحمەتی خۆی لیبیت دەفەرمویت: (له پاستیدا
 هەموو گروپیک له بیدەعیەكان بانگەشەى ئەو دەكات كه ئەو بیروباوەرەى كه
 هەیتى هەمان بیروباوەرە كه پیغەمبەرى (ﷺ) لەسەر بوە لەبەر ئەوہى هەمویان
 بانگەشەى شەرعیەتى ئیسلام دەكەن، وە پەيوەستن بە شیعارەكانیەوہ، وەوای
 دەبینن كه ئەوہى پیغەمبەر (ﷺ) هیناویەتى هەر ئەو حەقە، پاشان پێچكەكان
 پارچە پارچەى كردن دواى ئەوہ، وە كۆمەلیك شتیان داھینا لەناو دیندا كه خۆو
 پیغەمبەرەكەى (ﷺ) پێیان پێ نەداوہ، هەر بۆیە هەر گروپەو بانگەشەى ئەوہ
 دەكات كه بە تەنھا ئەو دەستی گرتوہ بە شەرعیەتى ئیسلامەوہ، وە ئەو حەقەى
 كه پیغەمبەرى خوا (ﷺ) پێى هەستاوہ ئەوہیە كه ئەوان كردویانە بە
 بیروباوەرپیان و شوین ئەوہ كەوتون، بەلام خۆی گەورە پازى نابیت كه ئەو حەق و
 بیروباوەرە پاستە لەگەڵ هێچ كەسێكدا بیت تەنھا لەگەڵ ئەهلی حەدیس و ئەسەردا
 نەبیت، چونكە ئەوان ئاینەكەیان و بیروباوەرپیان وەرگرتوہ خەلف لە سەلف وە
 سەدە لە سەدەوہ هەتا دەگاتە تابەین، وە تابەینیش وەریان گرتوہ لە ھاوہلانی

^۱ بېروانە: صون المنطق والكلام عن فن المنطق والكلام للسيوطي (ص: ۵۷)، و الأمر بالاتباع له (ص: ۷۰).

^۲ بېروانە: صون المنطق والكلام للسيوطي (ص: ۱۳۱).

پیغهمبیرهوه (ﷺ) نه وانش له پیغهمبیرهوه (ﷺ)، وه هیچ ریگه یه ك نیه بۆ زانینی نه وهی كه پیغهمبهری خوا (ﷺ) بانگه وازی خهلكی بۆ كردوه له و ئاینه ریكو پیكه و ریگا راسته تهنها نه و ریگایه نه بیئت كه نه صحابی هه دیس گرتویانه ته بهر.

وه به لام هه مو فیرقه كانی تر به دواى نه م ئاینه كه وتن له ریگه یه كی تره وه، چونكه نه وان دهگه پانه وه بۆ لای عه قل و خه یالات و بۆچونه كانی خۆیان، وه دینیان له وه وه رده گرت، بۆیه هه ر كاتیك شتیکیان بیستایه له قورئان و سوننه ت هه لیان ده سه نگانده به پیوه ری عه قلیان، نه گه ر له گه لیدا گونجا وه ری ده گرن، وه نه گه ر نه گونجا له گه ل ته رازوی عه قلیان په تی ده كه نه وه، وه نه گه ر ناچار بن به وه رگرتنی ده یگۆپن به لیكدانه وهی دورو واتای نابه جی، هه ر بۆیه لایاندا له حه ق. وه ویل بون له دوی، وه ئاینه كه یان پشت گوی خست، وه سوننه تیان خسته ژیر پیكانیانه وه، پاك و بیگه ردی بۆ خوا له وهی كه نه وان وه صفی پی ده كه ن.

به لام نه هلی حه ق، قورئان و سوننه تیان كردوه به پیشه وای خۆیان، وه ئاینه كه یان له و دوانه وه وه رگرتوه، وه هه ر شتیكیش كه دیت به بیرو بۆچونیاندا هه لی ده سه نگیئن به قورئان و سوننه ت، نه گه ر بینیان ریكه له گه ل قورئان و سوننه تدا وه ری ده گرن، وه سوپاسی خوا ده كه ن له سه ر نه وهی كه نه وشته ی نیشانداون و درکیان پی كردوه، وه نه گه ر بینیان دژواره له گه ل قورئان و سوننه ت وازی لی ده هینن، وه په و ده كه نه قورئان و سوننه ت، وه توه مه ده ده نه پال نه فسی خۆیان، چونكه له راستیدا قورئان و سوننه ت پینمونی ناكه ن تهنها بۆ حه ق نه بیئت، وه بیرو بۆچونی مرؤف هه ندیک جار راستی نیشان ده دات، وه هه ندیک جار به تال^۱.

^۱ بروهانه: الإنتصار لأهل الحديث (ص: ۴۳-۴۵).

له گەل ئەمانەدا هەستاوم بە تەخریجی ئاسارە سە لە فیه کان لە گەل باس کردنی پلە کە ی لە پوی صەحیحی و نە بونی صحەتی، ئەویش بۆ دەم کۆت کردنی کەسانی موخالیف بە رامبەر بە بنە ماکانی پیشینە ی چاکمان، هەتا هیچ بواریک نە هیلمە وە بۆ رەت کردنە وە ی حەق بە بیانوی ئە وە ی کە بە لگەکانی جیگیر نە بون، وە ئیلا ئە هلی عیلم هەر لە کۆنە وە وا هاتوون کە چاویۆشیان کردووە لە هینانی ئە و ئە سەرانی کە (موقوف) هواتە نادریتە پال پیغە مبەر (ﷺ)، مادام ئە پوات لە سەر بنچینە شەریعە ناسراوە کان.

وە داواکارم لە خوای گەرە کە ئە م کارەم تەنھا لە بەر خاتری ئە و کردبیت، وە شوین ئە و حەقە کە وتبیتم کە پیغە مبەرە کە ی (ﷺ) پێدا ناردووە.

نوسینای

عبدالمالك بن أحمد رمضاني

مەدینە ی نە بەوی لە ۲۹ | رجب ۱۴۱۹ هـ

بنچینە ی یە کە م
داسۆزی لە دینداریدا
بۆ خوا

بنچینهی یه کهم: دلّسوژی له دینداریدا بوّ خوا

نیاز پاکى بوّ خواى گه و ره له ئاینه که ییدا بریتیه له بنچینهی دین و ئه و جه مسهره ی که له چوار ده وری ده سوپیته وه، وه بریتیه له وه یه که خواناسیه ی که خواى گه و ره پیغه مبه رانی به هویه وه ناردوه، وه په یامیشی ناردوه ته خواره وه، وه بانگه وازی پیغه مبه رانیس هه ر بوّ ئه وه بووه (سه لامی خویان له سه ر بیّت) وه له سه ر ئه و ته وحیده جیهادیان کردوه، وه به ته وحید فرمانیان پیّ کراوه، وه هه ر بوّ ئه وهش هاندراون.

خواى گه و ره ده فه رمویت: ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ أَلِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾
الزمر: ۲ - ۳

واتای ئایه ته که رونکردنه وه وه فرمان کردنه به ئیخلاص، وه ئامازه کردنه به وه ی که ههروهک چۆن خواى گه و ره له هه مو رویه که وه ته و او وه هه رچی صیفاتى ته و او هه یه هه ر بوّ خوایه ئه و ده بیّت عیبادت و ئیخلاص تییدا هه ر بوّ ئه و بیّت، چونکه ئه و ئیخلاصه ده بیته هوی پاک کردنه وه ی دلّه کان و چاک کردن و دامالینی له هه مو خراپه یهک، به پیچه وانه ی هاوه ل دانان بوّ خوا که دلّه کان رهش ده کاته وه وه به ره وه هه مو خراپه یهک ده بیات.

وه ده فه رمویت: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾ البینة: ۵

واته: فهرمانيان پي نه کراوه (باوهرداران) له هه مو به شه کاني شهريعه تدا ته نها به وه نه بيت که له جي به جي کردني عبياده تياندا ته نها مه به ستيان ره زامه ندي خوا بيت، له گهل نه وده دا خويان به دور بگرن له هه مو دينه کاني تر، که پيچه وانوه دژ به ته و حيدن، ئنجا له ناو په رسته کاندا باسي نو يژو زه کات ده کات له گهل نه وه ي نه م دوو عبياده ته ش ده چنه ژير خانه ي نه و عبياده تانه ي که پيشتر نامازه ي پي کردوه، له بهر ريژو پله و پايه ي نه م دوو په رسته و نامازه دان به وه ي که هر که سيک نه م دوانه به شيوه يه کي چاک و به ئي خلاصه وه جي به کات نه وه هه ستاوه به جي به جي کردني هه مو شهريعه ته کان.

وه به پيغه مبه ره که ي (ﷺ) ده فه رمويت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ. وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ الأنعام: ١٦٢ - ١٦٣

واته: تو نه ي محمد (ﷺ) بل ي نو يژو حه يوان سه رب رين و وه ژيان و مرد م هه موي بو خوايه، خواي گه و ره له م نايه ته دا باسي نو يژو حه يوان سه رب ريني کردوه نه و يش له بهر فه زل و پله و پايه ي نه م دوو عبياده ته، وه ده لاله ت کردني له سه ر خو شه ويستي خواي گه و ره و ئي خلاص تيدا، وه نزيك بونه وه له خواي گه و ره به دل و زوبان و لاشه، وه به حه يوان سه رب رين که به خشيني نه و ماله يه که له لاي نه فس خو شه ويسته، بو نه و خوايه ي که خو شه ويسته له لاي، وه هر که سيک له و دوو عبياده ته دا ئي خلاص ي هه بيت نه و له هه مو په رسته کاني تر دا ئي خلاص ي ده بيت، پاشان ده فه رمويت نه و خوايه هيچ هاوه لي نيه له عبياده تدا، هه روه ک چو ن هاوه لي نيه له مولک و کاروباري بونه و وردا، وه پييان بل ي نه م ئي خلاصه شتيک نيه که من له خو مه وه هينا بيت م و بيدعه يه ک بيت خو م دروست م کرد بيت، به لکو من فه رمان م پي کراوه له لايه ن خاوه و وه من يه که م که سم که ته سليمي نه و فه رمانه ي خوا ده م.

کهواته ئەم تەوحیدە بە وینەى بناغە وایە بۆ بینا.

ئێبن قەیم رەحمەتى خۆى لیبیت دەفەرمویت: (هەر کەسێک بیهویت بیناکەى بەرز بێت ئەوا پێویستە بناغەکەى رێک و پێک و توند بکات و گرنکی پى بدات، چونکە گومانی تیدا نیه بەرزى بینا بەرپادەى توندوتۆلى بناغەکەى و پتەویەتى، بە هەمان شیۆه کردەوهکان و پلهکان بینان، وه بناغەکەى ئیمانە...

کەسى شارەزاش هەموهولى بۆ رێک کردنى بناغەکەى تى و توندوتۆلى دەکات، وه کەسى ناشارەزا بینا بەرز دەکاتەوه بەبى بناغە، هەر بۆیه ئەوهندەى پى ناچیت دەپوخیت، خۆى گەوره دەفەرمویت: ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأُتَاهَا بِهٖ فِي نَارٍ

جَهَنَّمَ ۗ التوبة: ١٠٩

خۆى گەوره لەم ئایەتەدا نمونه بە مزگەوت دەهینیتەوهو باسى جیاوازی نیوان دوو مزگەوت دەکات بە پى مەبەست و نیازی خواوەنهکەى و بە دەست هینانى رەزامەندى خۆى گەوره، وه دەفەرمویت: کەسێک بناغەکەى لەسەر مەبەستیکی چاک و بە ئیخلاصهوه کردبى، وه بهو جوړه بێت که خوا دەیهویت، کهواته ئەو کەسه هەردو مەرگی قبول بونی کردەوهى جیهجی کردوه له ئیخلاص و شوین کەوتنى سونەت، کەسێک ئا بەم جوړه بێت باشتره یان کەسێک که بیناکەى لەسەرە رینگاو لەسەر رۆخى خاکیک دروست کردوه که خەریکه دەپوخیت؟ وه سەر ئەنجامیش خۆى و کردەوهکەى دەپوخیتە ناو ئاگرى جەهەننەم.

لێرەدا دەلێم: ئەم ئایەتە دابەزیوه له حەقى ئەو دوو پووانەدا که مزگەوتیکیان دروست کرد بۆ نوێژ، بەلام ئەوان له گەل ئەوهى که هەستان بە ئەنجام دانى ئەو

کاره گه وره و به پرېزه هیچ سودیکې پی نه گه یاندن، چونکه دلّه کانیان به تالّ بو له ئیخلاص، نه ک هر لییان قه بولّ نه کرا به لکو به هوّیه وه فری درانه ناو ئاگری دۆزه خه وه ههروهک له ئایه ته که دا هاتوه.

پاشان ده فهرمویتّ په حمه تی خوی لیبتّ: (وه ئه م بناغه یه دوو شته:

– یه که میان: پاست و دروستی له ناسینی خوی گه وره و فهرانه کانی، ههروه ها ناوو صیفاته کانی.

– دوهمینیان: خو یه کلایی کردنه وه له مل که چ بون بو خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) به ته نها.

ئه م دوو خاله پته وترین بناغه یه که به نده بیکات به بناغه بو بینا که ی، وه به پیی ئه و بناغه یه بینا به رزده بیته وه چندی بویتّ، هه ربویه بناغه پته و بکه، وه تواناییت بپارېزه، وه به رده وام به له سه ر خو پاراستن...¹.
وه ته وحید به وینه ی په گ وایه بو دره خت.

ئیبن قه یم په حمه تی خوی لیبتّ له ژیر ناو نیشانی (دره ختی ئیخلاص) دا ده فهرمویتّ: (سالّ دره خته، وه مانگه کان په له کانیه تی، وه پۆزه کان چله کانیه تی، وه کاترژمیره کان گه لا کانیه تی، وه هه ناسه کان به روبومیه تی، وه هه رکه سی هه ناسه کانی له گوپراهی لی کردندا بیته ئه و به ره مه که ی دره ختیکی باش ده بیته، وه هه رکه سیک له سه رپیچی کردندا بیباته سه ر ئه و به ره مه که ی تالّ ده بیته.

وه چاک بزانه که لی کردنه وه ی به روبوم له پۆژی دوایدایه، وه له کاتی لی کردنه ویدا تالی و شیرینی به روبوم ده رده که وی.

وه ئیخلاص و یه کخواناسی دره ختیکن له ناو دلّدا، لقه کانی کرده وه کانتن، وه به ره مه که ی خوشگوزهرانی دونیاو پاداشتی نه براهی پۆژی دواییه، وه ههروهک

¹ الفوائد (ص: ۲۰۴).

چون بهرهمه‌کانی به هشت نه‌پراوه و قده‌غه نه‌کراوه، به‌همان شیوه به‌رهمی
نیخلاص و به‌کخواناسیش وایه له دونیادا.

وه شیرک و درو پیا دره‌ختن له‌ناو دلدا، به‌رهمه‌که‌ی ترس و دل‌ته‌نگی و
په‌ژاره و تاریکی دل له دونیادا، وه به‌رهمه‌که‌ی له دوا پوژدا زه‌ققوم و سزای
نه‌پراوه‌یه، وه خوی گه‌وره باسی نه‌م دوو دره‌خته‌ی کردوه له سوره‌تی
نیبراهیمدا^۱.

لیرده‌دا ده‌لیم مه‌به‌ستی له و فه‌رمایشته‌ی خوی گه‌وره‌یه که ده‌فه‌رمویت: **أَلَمْ**
تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي تُورٍ
أُكُلُهَا كُلُّ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمِثْلُ
كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ يُثَبِّتُ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ
الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿ابراهیم: ۲۴ - ۲۷﴾

واته: تو نابینی نه‌ی محمد (ﷺ) که خوی گه‌وره نمونه به و شه‌یه کی چاک و
جوان ده‌هینبته‌وه که نه‌ویش و شه‌ی (لاله‌الا‌الله) به وه ده‌یشوبه‌یتی به دره‌ختیکی
چاک که نه‌ویش دارخورمایه، به‌وه‌ی که بناغه‌که‌ی جیگیره له زه‌ویدا، وه په‌له‌کانی
به‌رز بونه‌ته‌وه و بلاؤ بونه‌ته‌وه به ناسماندا، به‌روبومی پی ده‌گات هه‌مو کاتیک به ویستی
خوی خوی، به هه‌مان شیوه دره‌ختی نیخلاص و ئیمان بناغه‌که‌ی جیگیره له ناو
دلی باوه‌رداردا، به شیوه‌ی بیروباوه‌رو زانست، وه په‌له‌کانی بریتین له و شه‌ی جوان

^۱ الفوائد (ص: ۲۱۴).

و باش، وه کردهوی چاك و خورهوشتی بهرز، وه بهرز دهبیتتهوه بهروه ناسمان و دهروات بو لای خوی گهوره، وه بههویهوه باوهردار همم خوی سودمهند دهبیت وه کهسانی تریش، پاشان خوی گهوره نمونه دههینیتتهوه بو خهلکی ههتا بیر بکهنهوه، چونکه نمونه هینانهوه دهبیتتهوه هوی رونهکردنهوهی شته مهعنهویه کان به شته بهرجهستهویه کان، وه مهبهستی خوی گهوره بهتهواوهتی رونه دهبیتتهوه لهو نمونانهدا، وه ئهمهش له رهحهتی خواو جوانی فیرکردنی خوی گهورهیه بو بندهکانی، دهی کهوایه سوپاس و ستایشی تهواو تنها بو نهو خوایه بیت.

ئهمه سیفتهی کهلیمهی تهوچیدو جیگیر بونیتهی لهناو دلدا، پاشان خوی گهوره باسی دزی ئهم وشهیه دهکات که ئهویش کوفرو ریایه وه دهفرمویت وه وینهی وشهیه پیس و خراب وهک درهختیکی پیس وایه که تام و چیژی تالو بوگهنه، وه ناجیگیره لهسه زهوی و هیچ رهگیکی نیه لهناو زهویدا جیگیری بکات، ناجیگیره بهره می نیه نه کهر ههیشی بیت پیس و بوگهنه، به ههمان شیوه وشهیه کوفرو سه ریچی هیچ جیگیر بونیکی به کهلکی نابیت لهناو دلدا، وه بهره مه کهی تنها قسه و کرداری خراب و پیسه، که ئازاری خاوهنه کهی دهدات، وه ههرگیز بهرز نابیتتهوه بو لای خوی گهوره، نه سودی بو خوی دهبیت، وه نه بو کهسانی تریش.

پاشان خوی گهوره ههوال دهدات بهوهی که بندهکانی خوی خو راگر دهکات له دونیادا له بهرامبهر ههمو گومانیک که رویان تیده کات دهربارهی دینه کهیان. به ههمان شیوه خو راگریان دهکات له بهرامبهر ئهو شههوت و ئارهزوانهیه که روبهروویان دهبیتتهوه، وه له سه ره مه رگیشدا له سه ر ئیسلام دهمرن و کوژتایه کی باشیان دهبیت، وه لهناو گوردا زوبانیان پاراو دهکات له کاتی وهلام دانهوهی پرسیاره کانی نهو دوو مه لاییکه یه دا.

له كۆتايى ئايەتە كەدا دەفەرموى خىواي گەورە سىتەم كاران گومرا دەكات وە
لايان دەدات له رېنگەي راست، نەك بە ھۆي ئەوھى كە خىواي گەورە سىتەمكار
بىت، بەلكو بەھۆي كردارو گوڤتارى خىرايى خويانەوھىە.

ئەم ئايەتە بەلگەيەكى پون و ئاشكرای تىدايە لەسەر ئەوھى كە چاكسازى بە
يەكخوا پەرستى دەست پىدەكات، وە ھەر بەويش كۆتايى پىدیت، وە لەو
نۆھەندەشدا ھەر جەخت لەسەر تەوھىد دەكرىتەوھ.

وە لەبەر ئەوھى يەكخوا پەرستى بە وینەي بناغەيە بۆ بىنا، وە بە وینەي پەرگە
بۆ درەخت، دەبىنى يەكەم بابەتە كە پودەكاتە خەلكى لە كاتى كردنەوھى قورئاندا
لەسەر تايەوھ، كە ئەويش ئەو فەرمودەي خويە كە دەفەرمویت: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ

اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة: ۲۱

واتە: ئەي خەلكىنە ھەستەن بە جىبەجى كردنى حەقى خىواي گەورە كە برىتە لە
پەرستى بەتەنھا وە بەو شىوھى كە داواي كردوھ، ئەو خويەي كە ئىوھش و ئەوانەي
پىش ئىوھشى دروست كردوھ لە نەبونەوھ ھىناونىە بون.

پاشان دواي ئەمە راستەوخۆ نەھى لى كردن لەوشتانەي كە پىچەوانەو دژن بە

تەوھىد، كە ئەويش ھاوھل دانانە، لەو فەرمودەي خىواي گەورە: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ

أندادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۲۲

واتە: ھاوھل بۆ ئەو خويە برىار مەدەن لە كاتىكدا كە ئىوھ دەزانن ئەو خويە
ئىوھى دروست كردوھ لە نەبونەوھ وە ئەو ھەموو نىعمەتەي بەسەردا رىشتون و زەوى
بۆ ئامادە كردن بە ھەمو پىداويستىە كانى سەرى، وە ئاسمانىشى بۆ كردون بە سەقف و
مايەي رەھمەت و بەرەكەت و ژيانەوھتان، دەي كەوا دەزانن ھىچ ھاوھلى نىە لە
كاروبارە كانىدا بۆ ھاوھلى بۆ برىار دەدەن لە پەرستىدا؟

وه ئهم قه دهغه كرده سوډيكي ئاشكرای تېدايه، له بهرته وهی خوی گه وړه
ته نها فه رمانی پی نه كړوین به په رستنی خوی، به لكو قه دهغه ی كړوین له و
شتانه ی كه ئه و عبادته ه لده وه شینته وه، كه بریتیه له په رستنی جگه له خوی،
هر بویه چا و ژيرو ژور بکه له ناو قورئاندا ده بینی باسی ته و حیدو د ژه كه ی یه ك به
دوای یه كدا دیت، له وانه خوی گه وړه ده فه رمویت: ﴿وَاللَّهُكْرُإِلَهُ وَحْدًا لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة: ۱۶۳

خوی گه وړه له م ئایه ته دا هه و المان ده داتی كه ئه و تاك و ته نها یه، له زات و
ناو و صیفات و كارو باریدا، كه واته شه ریکي نیه له هیچ كام له و شتانه دا، كه واته هه
خوی شایه نی په رستنه، وه خاوه نی ره هه تیكي فراوانه، كه به هو ی ئه و ره هه ته وه
هه مو خو شیه ك ده سته بهر ده بیټ وه هه مو نار هه ته یه كان لاده چیت، كه ئه مه مان زانی
ئه و ا پیویسته له سه رمان كه هه رچی جوړه كانی په رستن هه یه تایه تی بکه ین به و
خوا یه وه، وه ئه و په ری سته م و جیگای بیژراویه كه واز له عبادته تی ئه و خوا یه به یین
بو عبادته تی بت و دارو به ردو شیخ و قه برو ده رگا و په نجه ره ی سه ر گوره كان، له
كاتیكدا ئه و شتانه ناتوان هیچ سوډيك دا یین بکه ن، وه هیچ نار هه ته یه ك لایه ن،
وه له م ئایه ته دا به ته نها ناسینی خوی تېدا جیگیر كراوه، وه نه هی له په رستنی غهیری
ئه و كراوه.

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

النحل: ۳۶

واته: ئیمه بو هه مو هو زو گه لیک پیغه مبه ریكمان نار دوه بو ئه وه ی بانگه وازی
گه له كانیان بکه ن بو یه كخوا په رستی و دور كه و تنه وه له په رستنی هه رشتیكي تر جگه
له خوی گه وړه.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾

الأنبياء: ٢٥

واته: نیمی ههه پیغه مبه ریگمان که ناردوه پیش تو په یام و وه حیمان بو ناردوه به وهی که بهو خه لکه رابگه یه نی که هیچ خواهیک شایه نی په رستن نیه ته نها زاتی الله نه بیّت.

﴿ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ النساء: ٣٦

واته به ته نها و به حق ته نها زاتی الله شایه نی په رستن و هه ره نه و په رستن و هه وه لی بو بریار مه ده ن له هیچ کام له جو ره کانی عیاده تدا.

شیخ مبارک المیلی - نه مینداری یه کیه تی زانیانی موسولمانانی جه زائیر - په حمه تی خوی لی بیّت ده فه رمویّت: - (خوی گه وره به ته نها باسی ته وحیدی نه کردوه له شایه توماندا به لکو به ناشکرا ناماژه ی نه فی کردنی فره خویه تی کردوه، وه شهرعه که شی په یوه ست کردوه به که سایه تی نی ردراو له گه یاندنیدا).^۱ وه هاو هل دانان یه که م شته له حه رام کراوه کان که خوی گه وره نه هی لی کردوه، هه روه که له و فه رموده یه ییدا: - ﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَنْتُمْ مَحْرَمٌ رَبُّكُمْ عَلَيْهِمْ عَلَيْكُمْ طَبَعٌ الْأَلْبَابِ ﴾

﴿ تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ﴾ الأنعام: ١٥١

خوی گه وره له م نایه ته دا به پیغه مبه ره (ﷺ) ده فه رمویّت به وانه بلّی که حه رامه کانیان حه لال کردوه، و هرن با هه و التان بده می ده رباره ی نه و شتانه ی که خوی گه وره حه رامی کردوه له سه رتان به یه کجاری و به هه موو جو ره کانیه وه، له بیرو باو هرو عیاده ت و هه لّس و کهوت و خواردن و خواردنه وه، به زورو که میه وه،

^۱ رسالة الشرك ومظاهره (ص: ٢٠).

یه کهم شت له حهرام کراوه کان شهریک دانانه بۆ خوی گهوره، ئه ویش به په رستنی دروست کراویک وهک په رستنی خوی گهوره، یان به گهوره زانیی وهک به گهوره زانیی خوی گهوره، یان پیدانی هه ر تاییه تمه ندیهک له تاییه تمه ندیه کانی خوی گهوره له روی په روه ردگاریتی و په رستراویتییدا به دروست کراویک له دروست کراوه کانی، وه به ته نها په رستنی خوی گهوره و هاوه ل دانه نان بۆی مافیکی خوییه به سه ر به نده کانیه وه.

وه یه کهم نامۆژگاریه که لوقمان پیشکەشی کوره کهی کرد هه روه ک پیی وت:

﴿يَبْنِي لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ لقمان: ۱۳

واته: ئەی کوری شیرینم هاوه ل بۆ خوا بریار مه ده، چونکه هاوه ل دانان سته میکی زۆر گه وره یه.

وه گرنگی دانی خه لکی به م بابه ته له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گۆریت، وه گرنگی دانی هه ر یه کیکیان به و بابه ته کاتیک ده زانریت ئه ویش له کاتی گیانه لالو دواین ساته کانی ژیانداو له کاتی وه سیه تی مردو بۆ زیندوو.

هه یانه وه سیه ت بۆ خیزانه کهی ده کات ده رباره ی مال و سامانه کهی، هه یانه وه سیه ت بۆ خۆشه ویسته کهی ده کات ده رباره ی کارو پله و ده سه لاته کهی، هه یانه وه سیه ت بۆ کوره کهی ده کات که ناگای له براکانی بییت... وه باشتترینان ئه و که سه یه که وه سیه ت بۆ به نده ده کات ده رباره ی په روه ردگاری، هه ر بۆیه ده بینی که ته وحید وه سیه تی پیغه مبه ران بووه - سه لات و سه لامی خویان له سه ربییت - له کاتی سه ره مه رگیاندا، خوی گه وره ده فه رمویت:

﴿وَوَصَّي بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبَ يَبْنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ

مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهَا وَجِدًا
وَمَحَنٌ لَهُمْ مَسْلُومُونَ ﴿البقرة: ۱۳۲ - ۱۳۳﴾

واته: ئیوه ئه‌ی نه‌وه‌ی یه‌عقوب - سه‌لامی خوای له‌سه‌رییت - باو کتان وه‌سیه‌تی بو‌کردون به‌تاییه‌تی، که‌واته پی‌ویسته به‌ته‌واوه‌تی مل که‌چ بن بو‌ئهو وه‌سیه‌ته، که‌ئهویش بریتیه له‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره ئهو دینه‌ی بو‌هه‌لبژاردون وه‌که ره‌حه‌تیک بو‌تان، ئیوه‌ش هه‌ستن به‌جیه‌جی‌کردنی، وه‌ئه‌نجامدانی شه‌عیره‌کانی و خو‌رازانده‌وه به‌خوره‌وشته‌کانی، وه‌به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری هه‌تا ئهو کاته‌ی که‌ده‌مرن، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک له‌سه‌ر شتیک بژی، ئه‌وا له‌سه‌ری ده‌مریت، وه‌له‌سه‌ر هه‌ر شتیکیش بمریت له‌سه‌ر ئه‌وه زیندو ده‌کریته‌وه، وه‌کاتیک جوله‌که‌ایان ده‌رده‌بری که‌له‌سه‌ر دینی ئیبراهیم و له‌دوای ئه‌وه‌یش له‌سه‌ر دینی یه‌عقوب سه‌لامی خویان لیبت، خوای گه‌روه به‌ئینکاریه‌وه له‌سه‌ریان ده‌فه‌رمویت کوا ئیوه ناماده‌بون له‌و کاته‌دا که‌یه‌عقوب سه‌لامی خوای لیبت - له‌سه‌ره‌مه‌رگا بو‌وه به‌کوره‌کانی فه‌رمو وه‌که‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌که‌، که‌چی ده‌په‌رستن له‌دوای من، بو‌ئه‌وه‌ی دل‌ی ئاو بخواته‌وه‌و چاوه‌کانی گه‌ش بیت له‌دوای به‌جی‌هیشتیان، وه‌هه‌ستن به‌ئه‌نجامدانی وه‌سیه‌ته‌که‌ی، ئه‌وانیش وه‌لامیان دایه‌وه به‌وه‌ی که‌ئهو خوییه‌ده‌په‌رستن که‌په‌رسترای ئه‌وو باو باپیرانیه‌تی که‌بریتین له‌ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حاق - سه‌لامی خویان له‌سه‌رییت - وه‌گومانی تیاییه‌که‌له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا جوله‌که‌بونیان نه‌بوه، هه‌ر بو‌یه‌نایه‌ته‌که‌وه‌لامیکی رۆن و ئاشکرای تیدایه‌بو‌جوله‌که‌به‌وه‌ی که‌ئیبراهیم و نه‌وه‌کانی له‌پیغه‌مه‌هران - سه‌لامی خویان له‌سه‌رییت - جوله‌که‌نه‌بون و

^۱ بپروانه: تخریج الوصایا من خبایا الزوایا لصدیق حسن خان (ص: ۷۴).

وهسيه تيشيان به جوله كايه تي نه كرده بهلكو وهسيه تيان به تهو حيدو حنه فيه ت كرده.

هر بويه بانگخوازن بو يه كخوابه رستي چاكترين و بهر پزترين بانگخوازن، له بهر نه وه ي بانگواز كردن بو تهو حيد برتية له بانگ هيشت كردن بو بهر زترين پله كاني ئيمان، له نه بو هوره يره وه بو مان ده گيرتته وه له پيغه مبه ره وه (ﷺ) كه فرمويه تي: (باوه پ حه فتاو نه وه نده، يان شه ست و نه وه نده به شه، بهر زترين به شي برتية له شايه تي دان به وه ي كه هيچ خوايه ك نيه كه به حه ق شايه ني په رستن بيت ته نها زاتي الله نه بيت، وه كه متريني برتية له لابردي ناره حه تي له سر پيگاي خه لكي، وه شهرم و حياش به شيكه له به شه كاني باوه)^۱.

نه وه وي ره حه تي خواي ليبيت ده فرموي: (پيغه مبه ره (ﷺ) ناگاداري كر دونه ته وه به وه ي كه بهر پزترين به شي ئيمان تهو حيده، نه تهو حيده ي كه پيويسته له سر هه مو كه سيك، وه هيچ كام له به شه كاني تري ئيمان دانامه زريت هه تا نه و به شه دانامه زريت)^۲.

ليرده ده ليم: بهلكو نه و به شانهي ئيمان له دلي مرفودا نارويت، وه به ره ميه شي نابيت له سر نه ندانه كاني له شي ته نها به گويره ي ره نگدانه وه ي نه م ووشه جوانه نه بيت له لاي به نده.

وه له بهر نه وه ي باشكردني تهو حيد له ناوديندا به وينهي باش كردني دل وايه له ناو جه سته دا، نه وه تا له فرموده كه ي نوعماني كوري به شيردا پيغه مبه ره (ﷺ) ده فرموي: (باش بزنان كه له ناو جه سته دا پارچه گزشتيك هه يه نه گه ر باش بيت

^۱ رواه مسلم (۵۸). □

^۲ صحيح مسلم بشرح النووي (۲۸۰/۱ - ط دار أبي حيان).

ئەوا ھەموو جەستەكە باش دەبیئت، وە ئەگەر خراپ بیئت ئەوا ھەموو لاشەكە خراپ دەبیئت، چاك بزائن كه ئەو پارچە گۆشتە دلە^۱.

وە بەلگەى ئاشكرای ئەوئى تىدایە كە چاكسازى لە تەوھیدا - كە بنەماكەى لە دلەو دەست پى دەكات - بریتىە لە بنچىنەى ھەموو چاك سازىیەك و لە ھەمووشیان گەورەترە.

وە لەمەو، ئەو بەدەر دەكەوئیت كە ھەموو بانگەوازىك كە سازبوە لەسەر بانگەشەى ئىسلاخ، وە لەگەل ئەوئەشدا جەخت لەسەر تەوھید ناكاتەو، وە نایكات بەدەست پىك بۆ خوئى، توشى لادان دەبیئت بە گوئىرەى دورى لەم بنەما گەورەىو، ھەرەكو ئەوانەى تەمەنیان بەسەربرد لە چاكسازى كردن لە ھەلسوكەوتى خەلكى لەنیوان یەكترىدا، (وە ھەلسوكەوتیان) لە گەل خوادا - واتە بیروباوہریان دەربارەى - دورە لە رىبازى پىشىنەى چاكەو.

یان وەكو ئەوانەى تەمەنیان بەسەر برد لە بەربەرەكانەى دەزگاكانى دەسلەلات بە مەبەستى چاك كردنى خەلكى لەو رىگەىو، یان بە چارەسەر كردنى جۆرەھا سىياسەت بە مەبەستى دواى ھىنان بە دەسلەلتیان بەبى گوئیدانە خراپى بیروباوہرى خوئان و بیروباوہرى ئەوانەى كە بانگەوازیان دەكەن.

ئەى چۆنە ئەگەر ھاتو - لەبەر ھۆكارى حزبى - سەرزەنشتى بانگ خوازان بكەن بۆ تەوھید بە گومانى ئەوئى كە ئەو كارە كاتى ئوممەت بەفیرۆ دەدات ئوممەتێك كە دوژمنەكانى پەلاماریان داوئەتى لە ھەموو شوئىنێكەو! وە ھەلدەستن بە ناشىرىن كردنى ئەو كەسانەى كە بەرگرى دەكەن لە گەورەى تەوھید بە بیانوى ئەوئى كە بانگەواز بۆ تەوھید موسولمانان پارچە پارچە دەكات ئەگەر كۆشیان نەكاتەو تەنھا بت پەرسى نەبیئت! وە پارىزگارى كردن لە مافى خوا ناوژەند

^۱ رواه البخاري (۵۲) و مسلم (۱۵۹۹).

دهكەن جيا له ناوی خوێ به مه بهستی خهك دورخستنه وه لێی، بۆیه ده لێن: (دهمه قالیی!) یان (گفتوگۆی بیزهنتی!!) په ناده گرین به خوا له توپه بونی.

ئه مه بیجگه له وانهی بانگه واز دهكەن بۆ بیروباوه ری خراب، وه هه لدهستن به ناشرین کردنی کهسانی به رامبه ر، ئه وه لێره دا مه ودا نیه بۆ باس کردنی، له بهر ئه وه ی هه رله بنه ماوه گه نده له .

هه ر له بهر ئه مه شه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) جه ختی ده کرده وه له بانگخوازان که گرنگی بدن به م کاره و به وه ده ست پی بکه ن، له ئیبنوعه بباسه وه خوا لێی پازی بیته بۆمان ده گێرپته وه که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به موعازی کوپی جه به لی فره مو کاتی که ناردی بۆ یه من: (تو ئه رویت بۆ لای هۆزیک که خاوه نی کتیبین (واته جوله کو گاوردن)، که پێیان گه یشتیت بانگه وازیان بکه بۆ ئه وه ی شایه تی بدن که هیچ خوایه ک شایه نی په رستن نیه به حه ق ته نها زاتی الله نه بیته، وه موحه مه دیش (ﷺ) نێردراوی خوایه، _ وه له پێوایه تیکی تر دا هاتوه که - با یه که م بابته که بانگه وازیان ده که یته بۆی بریتی بیته له په رستنی خوا، - وه له پێوایه تیکی تر دا: که خوا به ته نها بناسن، ئه گه ر له مه دا گوپرایه لێان کردی، - وه له پێوایه تیکی تر دا: ئه گه ر خوا یان ناسی، ئه وا هه والێان بده ری بده ری که خوی گه وره فره زی کرده له سه ریان پێنج نوێژ له شه وو پۆژیکدا، ئه گه ر ئه وان گوپرایه لێان کردی له وه دا، ئه وا هه والێان بده ری که خوی گه وره پێویستی کرده له سه ریان خێر کردنیک که له ده وله مه نده کانیا ن وه رده گیرئ و ئه درپته وه به هه ژاره کانیا ن، ئه گه ر له وه شدا گوپرایه لێان کردی، ئه وا وریابه و خۆت بپاریزه له و مالو سامانه یان که زۆر به نرخه لایان، (واته له کاتی وه رگرتنی زه کات لێیان نه چیت کام به شه چاکه

له ماله كهيان نهوه بهریت، بهلكو با مامناوهند بیټ)، وه خوټ پپاریزه له دعوی ستهم لیكراو، چونكه له نیوان نهو كه سهو خوادا هیچ بهر بهستیک نیه) ^۱.

وه نه م فهرموده پړ شكویه هیچ ریگایه کی نه هیشتوه ته وه بو كه سی بانگخوان،

خوای گه وره ده فهرمویټ: ﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ

يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴾ الأَحْزَاب: ۳۶

واته: نابیټ وه ناگونجیټ بو كه سیك كه هه لگري سیفه تی ئیماننه ته نها نهوه

نه بیټ كه پهله بكات له گوپرایه لی کردنی خوای گه وره و پیغه مبه ره كه هی (ﷺ) وه

خوی به دور بگریټ له توره بونیان، كه واته لایه ق به ئیماندار نیه کاتیک كه خواو

پیغه مبه ره كه هی (ﷺ) فهرمانیکی بی ده كهن ئیختیار بدات به خوی كه نهو فهرمانه

جیبه جی بكات یان نا، چونكه باش ده زانی كه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له نه فسی

خوی زیاتر چا كه ی بو نهو ده ویټ، هه ر بو یه نابیټ به شبك له هه واو نار ه زوی پیش

بخت به سه ر فهرمانیانداو بیکات به بهر به سته ك له بهر ده م گوپرایه لی کردنیاندا، پاشان

ده فهرمویټ هه ر كه سیك سه ریچی فهرمانی خواو پیغه مبه ر (ﷺ) بكات نهوا با چاك

بزانی له گو مریبه کی ئاشكر ادا یه.

نه ی باشه نهوه خه لکی چیانه سه ریان سوپماوه له م بابه ته سه ره تاییه دا، له

کاتیكدا مافی خوا له وه دا كه به ته نها بپه رستری له پیشترین شته كه گه روه كان

پیټی تیړ ئاو بیټ، وه زوبانه كان پیټی پاراو بیټ؟!

ئا نه م مافی خوی به ته نها، نه ی باشه چو ن نه م مافه نه مپړ سوک بو ه له لای

سه رانی مه نه جه كانی بانگخوازیه وه؟! ئایا مافی خوا راستترین ماف نیه كه

دهرگای بو كرابیته وه، وه سینه كانی بو والا بوبی؟!

^۱ رواه البخاري (۱۴۵۸، ۱۴۹۶)، ومسلم (۲۹، ۳۰).

ئىبن قەيم رەحمەتى خىۋاي لىبىت دەفەر مویت: (تەوھىد كلىلى بانگە وازى پىغەمبەر ئانە...) وە فەر مودە كەى موعازى پىشتەر باس دەكات لەو بارە يە وە^۱.
 وە ھەر ئەو ھەش بانگە وازى ھەر ھەمويان بوە - صەلات و سەلامى خىۋايان لەسەرىبىت - دەى كەواتە خىۋاي گەورە سىگىك فراوان نەكات كە بەو تەوھىدە دل تەنگ و بىزار بىت!

خىۋاي گەورە دەفەر مویت: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُرُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ۵۹

واتە: ئىمە نوحمان نارد - سەلامى خىۋاي لەسەر بىت - بۆ لای گەلە كەى كە بت پەرست بون بۆ ئەو ھى بانگىيان بىكات بۆ پەرستى خىۋاي گەورە بەتەنھا وە پىى راکە ياندن كە بەتەنھا خوا بپەرستن، چونكە تەنھا ئەو خىۋايە دروستكارو رۆزى دەرو بەرپۆ بەرى كارو بارە كانتانە.

وە دەفەر مویت: ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُرُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ۶۵

واتە: وە بۆ قەومى عاد پىغەمبەر ھودمان نارد - سەلامى خىۋاي لەسەر بىت - ئەو پىش بە ھۆزە كەى راکە ياند ئەى ھۆزە كەم بەتاك و تەنھا خوا بپەرستن، چونكە ھىچ پەرستراوىكى تر شايەنى پەرستن نىە تەنھا ئەو خىۋايە نەبىت.

وە دەفەر مویت: ﴿وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُرُوا عِبَادُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ۷۳

^۱ مدارج السالكين (۴۴۳/۳).

واته: وه بؤ گه لی سهمود صالحمان نارد -سهلامی خوی لهسه ر بیّت-، وه پیی راگه بانندن ئه ی گه له که م عیاده ت ته نها بؤ خوا ئه نجام بدهن، چونکه هیچ په رستراویکی تر نیه که به راستی شایه نی په رستن بیّت وه هه مویان دروست کراون و هیچ شتیکیان به ده ست نیه .

وه ده فه رمویت: ﴿وَإِلَىٰ مَدِينِكَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ۸۵

واته: وه بؤ لای مه دیه ن شوعه ییمان بؤ ناردن سه لامی خوی لهسه ر بیّت، ئه ویش به هه مان شیوه به هۆزه که ی راگه یاند که ته نها عیاده ت بؤ خوا ئه نجام بدهن، چونکه ئه و بتانه ی که ئه وان ده په رستن هیچیان به ده ست نیه و به لکو دروستکراون .

وه به م شیوه یه هه رچه نده گه له کان جیاوازین، وه کیشه کانیا ن جیاوازییّت، بانگه واز کردن بؤ ته وحید هه مو کاتی له پیشه وه یه، ئیتر ئه گه ر کیشه یان له ئابوریدا بیّت هه روه ک خه لکی مه دیه ن، یان په یوه ندی به په وشته وه هه بیّت هه روه ک قه ومی لوط - سه لامی خوی لهسه رییّت - .

وه پیویستم به وه نیه که بلیم: یان کیشه که یان سیاسی بیّت، له به ر ئه وه ی هه مو ئه و گه لانه حوکمیا ن به به رنامه ی خوا نه ده کرد .

وه دروست نیه پوناکی ئه م بانگه وازه پیروزه کز بکریت و دابپوشری له هیچ سه رده میکدا به گومانی ئه وه ی که ته وحید جیگیر بوه له ناو دلی خه لکید، ئایا گویت له پارانه وه ی پیشه وای راستگویان و یه کخوابه رستان ئیبراهیمی خه لیل - سه لات و سه لامی خوی لهسه رییّت- نه بوه، که ترساوه له نه فسی خوی که شه ریک

بؤ خوا بریار بدات؟ وه ده فه رمویت: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ أَمْنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ

أَنْ نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدًا مِنَ السَّمَاءِ الَّتِي يُرْسِلُ فِيهَا الْمُنْزِلَ الَّذِي هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ إبراهيم: ۳۵ - ۳۶

واته: ئەى پەروردگار ئەم شارە كە مەبەستى پىي مەككەيه ئاسايش و خوشگوزەرانى تىدا بەرقەرار بكهيت، وه خۆم و نهوه كانم به دور بگريت له وهى كه بت بپهرستين، خوايه گيان ئەو بتانه بونهته هۆى گومر ابونى زۆرىك له خهلكى.

موغیرهى كورپى ميقسه م ده لىت: (ئىبراهيمى تهيمى ئامۆزگارى خهلكى ده كردوه له ئامۆزگارىه كانيدا ده يوت: كى بى منه ته له تاقى كردنه وه له دواى خهليلى خوا ئىبراهيم كاتى كه ده يوت: خوايه خۆم و نهوه كانم بپارىزه و به دورمان بگره له وهى كه بت بپهرستين؟!).

شيخ مبارك الميلى په حمه تى خواى لىبىت ده فەرموئت: (پىغه مبه ر ﷺ) وازى له هه ره شه كردن له بت په رستى نه هينا كه به ته نها بو.

وه بى ناگا نه بو لى له كاتى كدا كه ئابلو قه درابو له ناو دۆل و شيوه كاندا بۆ ماوهى سى سالى پر ناره حه تى.

وه له بىرى نه چويه وه كاتى كه به نهينى پويشت له كوچه كه يدا، وه دوژمن زۆر سوربون له سه ر گرتنى.

وه گفتوگوى له باره يه وه نه بىرى كاتى كدا كه له مه دینه بانگه وازى ئاشكرابو له نىوان پشتيو انانيدا.

وه ده رگای باس كردنى ئەو بابته ي دانه خست له دواى پرگار كردنى مه ككه .
وه بى ناگا نه بو لى له كاتى كدا جيهادى ده كردو سه رده كه وت، وه هيرشى ده بردو نه ده كه پايه دواوه .

وه به لايه وه به س نه بو په يمان وه رگرتن ته نها له سه ر شه پر كردن له سه ر چه ند جاره كردنه وه ي په يمان وه رگرتن له سه ر ته وحيدو وازه ينان له هاوه ل دانان.

وه ئه‌وه‌ش ژياننامه نوسراوه‌كه‌يه‌تى، وه‌ فه‌رموده‌ پراسته‌كانيه‌تى، به‌ وردى به‌ دوايدا بچۆ ده‌بينى پراستى ئه‌و قسانه‌ى كه‌ بانگه‌شه‌مان كرد، وه‌ تيروته‌سه‌لى ئه‌و شتانه‌ى كه‌ به‌ كورتى باسما‌ن كرد).^۱

پاشان ئه‌م پيغه‌مبه‌ره (ﷺ) هه‌والى پى ده‌گات — له‌ پوژانى به‌هي‌زى ته‌وحي‌دو سه‌ربه‌رزى ئيسلامدا— كه‌ بتي‌ك هه‌يه‌ ده‌په‌رستري‌ت له‌ يه‌مه‌ن پيى ده‌وترى (ذو الخلصة)، وه‌ جيى پى ناره‌حه‌ت ده‌بي‌ت، وه‌ دللى پيى بيتا‌قه‌ت ده‌بي‌ت، هه‌ر بۆيه‌ يه‌كيكى بۆ ده‌ني‌رى له‌ خه‌لكى يه‌مه‌ن، جه‌ري‌رى كورپى عبدالله ره‌زاي خواى ليبي‌ت ده‌فه‌رموي‌ت: پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) پيى وتم: (ئه‌وه‌ بۆ ئاسوده‌م ناكه‌يت له‌ ده‌ست (ذو الخلصة)؟ وتم: به‌لى باش. ئيتر ده‌رچوم به‌ ياوه‌رى سه‌دوپه‌نجا سوارچاك له‌ خه‌لكى ئه‌حمه‌س — كه‌ هه‌مو خاوه‌ن ئه‌سپ بون— وه‌ من له‌سه‌ر پشتى ئه‌سپ خۆم بۆ رانه‌ده‌گيرا، هه‌ر بۆيه‌ باسى ئه‌وه‌م كرد بۆ پيغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌ويش به‌ ده‌ستى كي‌شاي به‌ سنگمدا هه‌تا شوينه‌وارى ده‌ستيم بينى له‌سه‌ر سنگم، وه‌ فه‌رموى: خوايه‌ دامه‌زراوى بكه‌، وه‌ بيكه‌ به‌ پي‌نوماكارو پي‌نيشاندهر. جه‌ري‌ر ده‌لى: له‌ دواى ئه‌وه‌ هه‌رگيز له‌سه‌ر پشتى ئه‌سپ نه‌كه‌ وتم! ئنجا وتى: وه‌ (ذو الخلصة) ماليك بو له‌ يه‌مه‌ن هى (خثعم و بجيلة) ه بو كه‌ كو‌مه‌لي‌ك بتى تي‌دا بو ده‌په‌رسترا، وه‌ پيى ده‌وترا كه‌عه‌. ئه‌وه‌بو هاتين و سوتانمان به‌ ناگرو تي‌كمان شكاند، وه‌ كاتي‌ك جه‌ري‌ر هات بۆ يه‌مه‌ن پياوي‌ك هه‌بو له‌وى قوما‌رى ده‌كرد، پي‌يان وت: ني‌ردراوى پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) لي‌ره‌يه‌، ده‌ستى بتگاتى ئه‌دات له‌ملت، له‌وكاته‌دا كه‌ خه‌ريكى قوما‌ر بو، جه‌ري‌ر گه‌يشته‌ سه‌رسه‌رى، وه‌ پيى وت: يان كه‌ره‌سته‌ى قوما‌ره‌كه‌ ده‌شكي‌نى وه‌ شايه‌تى ده‌ده‌يت كه‌ هه‌يچ خوايه‌ك شايه‌نى په‌رستن نيه‌ به‌حه‌ق ته‌نها زاتى الله‌ نه‌بي‌ت، يان ئه‌ده‌م له‌ ملت. ئه‌ويش شكاندى و وه‌ شايه‌تى دا، پاشان جه‌ري‌ر

^۱رسالة الشرك و مظاهره (ص: ۱۹).

که سیکی نارد له خه لکی ئە حمەس پێی ئەوترا (أبا أرمطة) بۆ لای پێغه مبهەر (ﷺ) مژدهی پێ بدات به وه، کاتی گه یشت به پێغه مبهەر (ﷺ) وتی: ئەهی پێغه مبهیری خوا (ﷺ) سویند بێت به و خوایهی که تۆی ناردوه به حەق نه هاتم هه تا ئەوشوینەم به جی هیشت که وهك وشتری رهش قه ترانی لیها تبو^۱

ئنجا ده لێ: ئیتر پێغه مبهەر (ﷺ) دوعای خیری بۆ خه لك و ئەسهپه کانی ئەحمەس کرد پینج جار^۲.

دوو سود:

۱- ئیبن حه جەر ده لێ دهرباره ی ئەو وتهیه ی پێغه مبهەر (ﷺ): (ئایا ئاسوده م ناکه ی ت): (مه بهستی به ئاسوده ی ئاسوده ی دلّه، وه هیچ شتیك قورس نه بو له سه ر دلی پێغه مبهەر (ﷺ) جگه له پاشماوه ی هاوه ل دانان نه بێت)^۳.

۲- له پیشه ی پێغه مبهیری خوا (ﷺ) ئەوه بو که ئەگه ر پێداگری بکر دایه له پارانه وه دا سی جار ده پاراپایه وه، ههروهك هاتوه له ئیبن مه سعودو غهیری ئەویش، به لام لی ره دا پێغه مبهەر (ﷺ) پینج جار پاراپایه وه له بهر مه بهستیك كه وای ده خواست، ئەویش ئەوهیه که پاراستنی ته وحید گه وره ترین شته که بۆی پارابینته وه و سه ر خرابی ت، باش تی بگه له وه!^۴

ئهی باشه چۆن دلی بانگه واز کارانیك راحه ت بوه که خه لکی فییری دنیا نه ویستی یان خو ره وش ت یان سیاسه ت ده کهن و یان جگه له وانه له ناو مزگه وتانی کدا که دروست کراوه له سه ر مه زارگه، وه له شوینی خویان ناجولین،

^۱ (مه بهستی ئەوهیه ئەو شوینە رهش بویو به هۆی ناگر تی به ردانیه وه که ههروهك وشتری رهنگ کراوی لیها تبو به ماده ی قه تران). ههروهك خطابی ده لیت بروانه: فتح الباری (۸۳/۸).

^۲ رواه البخاري (۴۳۵۵-۴۳۵۷)، و مسلم (۱۳۶-۱۳۷) و غیرهما.

^۳ الفتح (۷۲/۸).

^۴ بروانه: الفتح (۷۴/۸).

به لكو له وانه يه خه لگيكي سست جولاييټن له غه يري ئه وان وهك غيرت نواندنك
له به رامبه ر پاراستني ته وحيد، كه چي ئه وان به وپه ري پشيويه وه پيي ده لئين:
ئوممه ت پارچه پارچه ده كات! په له ده كات وه دانا نيه! شيوعيه كان له ده ستي
سه لامه ت بون كه چي پياو چا كه كان له ده ستي سه لامه ت نه بون هه تا به
مردو يش...!

ئهي كوا ئي خلاص؟! ئهي كوا ئه هلي ئي خلاص؟! ئهي كوان ئه وان هه ي كه
توره بونيان توند ده كهن به ئه ندازه ي توره بوني خوا؟! ئه وه تا پيغه مبه ري خوا
ده فهرمويت: (خوايه گوره كه م نه كه يت به جي نه زرگايه كه بپه رستريت،
توره بوني خوا قورس بو له سه ر گه ليك كه گوري پيغه مبه ره كانيان كرد به
مزگوت).¹

به پاستي دوستايه تي بو خوا واته توره ببیت له شتيك كه خوا ليي توره يه، وه
رازي ببیت به شتيك كه خوا پيي رازيه، وه ئه و ته وحيد هه ي كه دوستايه تي له سه ر
ده كه يت، وه ئه و هاوه ل دانانه ي كه دزايه تي له سه ر ده كه يت، پيوسته هاوريټ بيت
به دريژاي ژيان ت.

وه ئه م ئوممه ته ده رباره ي ته وحيد هه رچه ند چا وروشن بيت و وه لامدانه وه ي
هه بيت بوي به ته واوه تي، ئه وه كه موكووري هه ر پوله مروف ده كات به زوري، وه
خراپ ترين كه م و كووري كه موكووري ئي خلاص و نه ماني ته وحيد هه، هه ر بويه
پيغه مبه ر (خوايه گوره كه م نه كه يت) بيده نگ نه بو له ريسوا كردني هاوه ل دانان هه تا له كوټا
روژه كانيشيدا، له گه ل نه وه ي ئوممه ت نه و كاته گه يشتبويه نه وپه ري به هي زي له
به ته نها ناسيني خوي خوي و يه كريزي ريزه كاني...¹

¹ رواه مالك (٤١٤)، و عبدالرزاق (٤٠٦/١)، و ابن سعد (٢٤٠/٢-٢٤١)، و صححه ابن عبدالبر في التمهيد (٤٢/٥)، و
الألباني في تحذير الساجد (ص ٢٦).

له جوندوبی کورپی عبداللهی به جهلی خوا لیی رازی بیټ ده فهرمویت: گویم له پیغهمبهری خوا بو (ﷺ) پیش ئه وهی وه فات بکات به پینج رۆژ ده یفه رمو: (من به پرائهتی خۆم ده کهم له لای خوی گه وره که له ناوتاندا که سیکتان خه لیلیم بیټ، به راستی خوا منی کروه به خه لیلی خۆی، هه روه ک چون ئیبراهمی کردوه به خه لیلی خۆی، وه نه گه ر که سیکم له ناو ئومه ته که مدا بکردایه به خه لیلی خۆم ئه وا ئه بوبه کرم ده کرد به خه لیلی خۆم، باش بزنان ئه وانه ی پیش ئیوه گوپی پیغهمبهره کانیا ن ده کرد به مزگه وت، ئاگادارتان ده که مه وه که گۆرپه کان نه که ن به مزگه وت، من قه ده غه ی ده که م لیټان که کاری وابکه ن).^۱

به رده وام پیشه وایانی دین جهخت ده که نه وه له سه ر ئه م بانگه وازه پیروژه، وه هانی خه لگی ده دن که کۆببنه وه له سه ر ئه وه ی که پیشینی چاکی له سه ر بوه ده رباره ی:

- ۱- خوی گه وره .
 - ۲- مه لائیکه ته کانی - سه لات و سه لامیان له سه ر بیټ - .
 - ۳- په یامه کانی .
 - ۴- پیغهمبهرانی - سه لات و سه لامه خویان له سه ر بیټ - .
 - ۵- رۆژی دوابی .
 - ۶- قه ده ر خیرو شه پی .
- وه ئه م شه ش دانه یان ناواناوه : بنچینه ی دین .

یهك خوا په رستی

له راستیدا له لای پيشه وایانی شاره زا یه کلایي بوه ته وه — له دوی لیکولینه وه یه کی ته واوله دهقه کانی قورئان و سوننهت — که هر که سیك خوی خوی به تنها نه ناسی له په روه رگاریتی و په رستراویتی و ناوو صیفاته کانیدا نه و خوی نه ناسیوه ناسینیك که بیپاریزی له ئاگری سهختی دوزخ، وه هر که سیك که مته رخه م بیټ له به شیك له م سی به شانه ئاینه که ی به ئیخلاصه وه جیبه جی نه کرده بو خوا.

ته وحیدی په روه رگاریتی (توحید الربوبیة)

که به واتای نه وه دیت به تنها دانانی خوا له کاروباره کانیدا، له بهر نه وه ی هر خوی دروستکاره و پوزی دهره و کاروباری دروست کراوه کانی به پړوه دهبات، وه په روه رده یان دهکات به و نيعمه تانه ی که ده بیته هو ی ژیانیان، وه باوه ر بون به ه مو کرداره کانی خوی پاک و بیگهره، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تُنْقَوْنَ﴾ یونس: ۳۱

واته: بییان بللی به و بی باوه رانه کی رزقتان ده دات له ئاسمان و زه ویدا؟ نه و خوی به نیه که خاوه نی بیستن و بینینه و شتی زیندو له ناو شتی مردودا ده هیئته دهره وه وه به هه مان شیوه شتی مردو له ناو شتی زیندودا ده هیئته دهره وه؟ وه کی کاروباره کان دهبات به پړوه؟ نه و له وه لامدا ده لین الله، توش بییان بللی ئایا ناتانه وی

گوڙپرايه لئى ٿيو ۽ خواهيه بڪهن لئو فھرمانه ڪانيداو دور بڪه وٺو ۽ وه لئو شتانهى ڪه
قهدهغهى ڪردوه.

وه ٿم به شهى ته وحييد سوڊى نايبت بؤ خواهه نه ڪهى له لائى خوا مه ڪر ڪاتيڪ
ڪه هيدايه تى بدات بؤ دو به شه ڪهى تر: (په رستراوڙيٽى) و (ناوو صيفاته ڪان)، له بهر
ٿوهى خواهى گه وره هه والى داوينه تى به وهى ڪه هاوهل پيدا ڪه ره ڪان خواهان
دهناسى له پهروه رڊگارڙيٽيدا، به لام سوڊى نه بو بؤيان، له به رٿه وهى به ته نها
عيباده تيان بؤ ٿو خواهيه نه ده ڪرد خواهى گه وره ده فھر موڙيٽ: ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ الزمر: ۳۸

واته: ٿه ڪر لييان پيرسيت ڪي ٿاهمانه ڪان و زهوى دروست ڪردوه ٿهوا له
وه لامدا ده لئين الله.

ٿيبن قهيم په حمه تى خواهى ليبيٽ ده فھر موڙيٽ: (ٿه ڪر ٿم ته وحييده - واته:
ته وحييدى پهروه رڊگارڙيٽى - به ته نها پرڙگار ڪر بوايه ٿهوا هاوهل دانه ره ڪانى پرڙگار
ده ڪرد؛ به لام مه به سته ڪه ته وحييدى په رستراوڙيٽيه ڪه جيا ڪه ره وهيه له نيوان هاوهل
دانه ران و يه ڪخوا په رستان).^۱

ته وحييدى په رستراوڙيٽى (توحيد الألوهية)

به واتاي ٿهوه ديٽ ڪه خواهى گه وره به ته نها بناسيت له په رستندا،
له به رٿه وهى نايبت زاتيڪ به رستريٽ ته نها ٿهوا خواهيه نه بيٽ ڪه ٽاڪ و ته نهايه له
هه مو ٿو شتانهى ڪه پيشتر باس ڪران، ڪه واته نوڙ ٿه نجام نادرڙيٽ وه پارانه وهو

^۱ مدارج السالڪين (۱/۳۲۷).

حەيوان سەبرپەين نابییت بکرییت تەنھا بۆ ئەو خواپە نەبییت، وە تەواف ناکرییت تەنھا بە دەوری مالهە کەمی ئەودا نەبییت، وە داوای فریاکەوتن ناکرییت لە مردو و کەسانی نادیار، وە پشت نابەسترییت تەنھا بەو خواپە نەبییت کە دروست کردن و فەرمان دەرکردن تاییبە تە بەخۆپەو، خوای گەورە دەفەرموییت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَمْحَرْ﴾

الکوثر: ۲

واتە: تەنھا نوێژ بۆ خوای خۆت ئەنجام بدە وە حەيوان سەبرپەينیشت با هەر بۆئەو بییت.

وە دەفەرموییت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾ النمل: ۶۲
واتە: کێ و لەامی کەسیک دەداتەووە کە زۆر نارەحەتە کاتییک کە لێی دەپاریتەووە لەو نارەحەتیە رزگاری دەکات؟

وە دەفەرموییت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ المائدة: ۲۳
واتە تەنھا هیواتان بە خوا هەبییت و پشت بە ئەو ببەستن ئەگەر ئێو بەو بەردارن.
وە کەسی خۆش نەوییت وەك خۆشەویستی خوا، خوای گەورە دەفەرموییت:
﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ البقرة: ۱۶۵

واتە: خەلکانیک هەن شتانیک دەکەن بە شەریکی خواو دەیان پەرستن لە غەیری خوا، وە خۆشیان دەوین بە وێنەیی خۆشەویستی خوا، بەلام ئەوانەیی کە باوەردارن زۆرترین خۆشەویستیان تەنھا بۆ خواپە.

ئێین قەیم پەحمەتی خوای لیبییت دەفەرموییت: (دەبینی هاوێ دانەر قەسەکانی کردارو حالی بەدرۆ دەخاتەووە، دەبینی دەلی: ئێمە ئەو شتانەمان خۆش ناوی وەك خۆشویستی خوا، وە نایانخەینە ئاستی خواو. پاشان دەبینی لەسەریان خۆی

توپه دهکات به هه مان شیوه له سه حورمه تیان - نه گهر پیشیل بکریت - زیاتر له وهی که توپه ببیت بۆ خوا! وه دلّ خوش ده بیت به باس کردنیان وه پوی گهش ده بیت پی، به تایبته نه گهر باسی شتیک بکریت لیپانه وه که نه شیان کردوه: وه که به ده مه وه چونی که سیک که له حه سره تدايه، وه لابرندی ناره حه تیه کان، وه دابین کردنی پیداویستیه کان، وه ئه وان ده رگان له نیوان خواو به نده کانی، ده بیینی که سی هاوهلّ دانهر خۆش حالّ و دلّ خوشه، وه دلّی ده که ویتته جۆش، وه هه ژاندنی ئالوده بونیکی گه وه مل که چی و دوستایه تی بۆیان، وه نه گهر باسی خوی بۆ بکهیت به ته نها، وه باسی یه کخوپه رستی بۆ بکهیت توشی بیتاقه تی ده بیت و دلّ ته نگ و په شوکاو ده بیت و تانه ت لیّ ده دات به که مته رخمی ده رباره ی خویه تی خوا که له راستیدا ئه و که مته رخمیه له ودا هیه، وه له وانه شه دوژمنایه تیت بکات.^۱

لیره دا ده لیم: خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ الزمر: ۴۵

خوی گه وه له م ئایه ته دا باسی حالّی هاوهلّ دانهره کانمان بۆ ده کات که کاتیک باسی خویان بۆ ده کریت که به ته نها بیپه رستن و واز به یین له هه مو ئه و بتانه ی که ده یان په رستن پی بیتاقه ت ده بن و دوردده که ونه وه و پیمان ناخۆشه، به لام کاتیک که باسی بته کان و ئه و شتانه ی که ده پیه رستن له غه یری خوا ده کهیت که یف خۆش ده بن و پیمان خۆشه به شان و بالیاندا هه لبدهیت.

^۱ مدارج السالکین (۳۴۱۱-۳۴۱).

وه خواى گهوره ده فهرمويت: ﴿ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ﴾ سبأ: ۲۲ - ۲۳

واته: پييان بلى ئەى پيغه مبهەر (ﷺ) بهو هاو هل پيدا كهرانه كه دروست كراوه كاني خوا ده پهرستن له غهيري خوا كه نه سودى ههيه و نه زيان، وهك ده رختنى بيتوانايان و به تالى پهرستيان، بانگ بكن و بپارينه وه لهو بتانهى كه به گوماني خو تان كردوتانه به شهريكى خوا، نه گهر پاراناوه كه تان سودى ههيه، به لامل هيچ سودى نيه چونكه نه وانه بچوكترين مولك و ده سه لايتيان نيه، نه له ناسمانه كان و نه له زهويدا، هيچيان نيه سه ربه خو ههروهك چون هيچيان نيه وهك شهريك له گهل خوادا، تنها نه وه ماوه ته وه كه بليين كه له وانه يه نه وه بتانه ياريدده رو وه زيرى خوابن وه پارانه ويان له خوا سودى ده بيت، چونكه نه وانش هه ندى پيداويستى خوا جي به جى ده كهن له بهر نه وه ده گونجى پاراناوه ويان له خوا سودى هه بيت ههروهك چون خه لكى نه م سه رده مهش له پياو چاكان و مردوه كان ده پارينه وه وه ده ليين نيمه داويان لى ده كهن كه له خوا بپارينه وه بو مان، به لامل خواى گهوره نه م شتهش رت ده كاته وه نه م گومانهش ناهي ليت، وه ده فهرمويت خوا بى پيوسته له هه مو نه وه پهرستراونه و نه وه زيرى ههيه و نه ياريدده رو كه يارمه تى بدن، له وانه يه بليين نه توان شفاعت بكن ههروهك موشريكه كاني زوو وه گور پهرسته كاني نيستا ده يلين، به لامل خواى گهوره نه م گومانهش ناهي ليت و شفاعت له كهس قه بول ناكات مه گهر كه سيك كه خوى ريگه ي پى بدات، نه مه نه جو ره شتانه يه كه هاو هل دانهره كان دلان پيوه ي پيوهسته له بته كانيان و پهرستراوه كانيان له مرؤف و بهردو دار كه خوا هه موى پوچ ده كاته وه بو بنه بر كردنى هاو هل دانان، له بهر نه وه ي موشريك

ده پارټه وهو عيادته ده کات بؤ غه یری خوا چونکه به ته مای به دست هیانی
 سودو لابر دنی زیانه لیان بویه دهیان کات به شهریکی خوا، که واته نهو شته ی که
 داوی لی ده کریت له غه یری خوا نه سودو زیانی به دهسته نه شهریکی خواهه له
 مولکداو نه سه به خو مولکی هه یه وه نه یاریده دهر و پالپشتی خواهه وه ناشتوانیت
 شه فاعته بؤ کهس بکات به بی ئیزی خاوهن مولک وه نهو دو عایانهش به تاله
 شهرعن وه نه قلن به لکو به خراپهش به سه ر موشریکدا ده شکیته وه، چونکه له
 روژی دوا پیدا نهو په رستراوانه دهن به دوژمنی نه وانه ی که په رستویانن.

وه له و پینومایانه ی که خوا پینومایی ئین قهیمی کرده له ته فسیری نه م
 نایه ته دا نه ویه که ده لیت: (که سی هاو له دانر هه لده ستیت به عیادته کردن بؤ
 په رستراوه که ی، له به رنه وه ی باوه پی وایه که به هویه سودی پیده گات، وه سود
 که یاندنیش پوندات ته نها له که سی که وه نه بیت که یه کیک له م چوار خاصیه ته ی
 تیدانه بیت:

– یان خاوهنی نهو شته بیت که نه و که سه ی که ده په رستیت داوی
 لیده کات.

– نه گه ر خاوهن مولک نه بو، ده بیت شهریک بیت له و مولکه دا. □

– نه گه ر شهریک نه بیت له گه لی، ده بیت یاریده دهر و پالپشتی بیت. □

– نه گه ر یاریده دهریش نه بو، ده بیت شه فاعته کار بیت له لای. □

خوا ی پاک و بیگه رد هه ر چوار پله که رته ده کاته وه و نایه لیت یه که له داوی
 یه که، له به رزه وه بؤ نرمتر، هه ر بویه نه فی مولک ده کات، شهریکی، سه رختن و
 پالپشتی کردن، وه شه فاعته که هاو له دانر به گومانی خو ی برپاری بؤ ده دات،
 وه ته نها یه که شه فاعته پئی پئی ده دات که به شی هاو له دانهری تیدا نیه، نه ویش
 شه فاعته کردنه له سه ر ئیزی خو ی.

ئەم ئايەتە بەسە وەك پوناكەك و بەلگەو نەجات دەرىك، وە وەك پالاوتنى تەوھىد، وە بىنەپركردنى پەگ و پىشەى ھاوول دانان بۆكەسېك كە عاقل بېت و لىي تېگات).^۱

لېرەدا دەلېم: حالى ھاوول دانەر لەو وەدا كە هېچ بەشېكى نىە لە تەكارىدى تەكاراندا زانراو لە نۆر دەقەو، بە وىنەى ئەو فەرمودەى پىغەمبەر (ﷺ) كە بە ئەبو ھورەيرەى فەرمو كاتى پىسىارى لى كىرد: (بەختەو ەرتىن كەس كىيە بە شەفاعەتى تۆ ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)؟ فەرموى: بەختەو ەرتىن كەس بە شەفاعەتى من ھەر كەسېكە كە بلى: لا الە الا اللە بە ئىخلاصەو لە ناو كانگای دلىەو).^۲

سەرئەنجامى پشت ھەلكردن لە تەوھىدى نېردراوان

شېخ محمد خلیل ھراس پەحمەتى خواى لىبېت دەفەرموېت: (ئەو ەى جېگای سەرسوپمانە ئەو ەى كە ئەو ئەشەرىانە پىيان واپە كە تايبەتى تىنى تايبەتەكانى پەرسراوېتى برىتە لە تەنھایى لە دروست كىردن و داھىناندا!!!... وە زانراوېشە كە تەنھایى لە دروست كىردندا برىتە لە تەوھىدى پەروەدگارېتى، ئەو ەى كە ھاوول دانەرەكان دانىان پىدا دەنا، بە لام تەوھىدى ھەرە گىنگ و گەرە – كە تەوھىدى پەرسراوېتى – ئەوان گىنگى پى نادەن، وە باسىشى نىە لە كىتەبەكانىاندا، وە لەوانەشە ئەو نەپنى تىكەلەوى و تىوەگلانى نۆر بەيان بېت لە

^۱ مدارج السالكين (۳۴۳/۱).

^۲ رواه البخاري (۹۹).

بیدعی تهسه وفدا، وه دانپیدانانیان به هؤکاره شیرکیهکاندا که نه نجام ده دریت
له لای مه زارگی شیخهکانیان که له ناو گوردان! ^۱

لیرده ده لیم: وه نه مه تیبینی زانایه کی نه زهه ری شاره زا به و قه ومه یه، نه مه ت
له بیر بیّت!

تهوحیدی ناوو صیفاتهکان (توحید الأسماء و الصفات)

که نه ویش به واتای نه وه دیت که باوه رهینان به هه مو نه وه وصفانه ی که
خوای بالا ده ست وه صفی خو ی پی کردوه و ناوی لیناوه، وه هیچ که سیك هاوتای
نیه له وه وصفانه دا چند گه وره ش بیّت نه وه که سه، به هه مان شیوه به رز پراگرتنی
خوا له هه مو ناته واوی و عه بیك، له به رنه وه ی خوای گه وره ته نه یه له هه مو
صیفاتهکانی پیروزی و گه وره یی و ته واوه تیدا، وه به رزو بلنده و دوره له هه مو
صیفته تیکی ناته واوو هاوشیوه بون، وه له سه نه م ده ستپیکه وه پیویسته له سه ر
هه مو موسولمانیک که دان بنیت به هه مو نه وه صیفاتانه ی که خوای گه وره برپاری
داوه بو خو ی له قورئانه که یدا، یان له سه ر زوبانی زاناترین که سی دروست کراوه کان
به خوا که پیغه مبه ره که یه تی محمد ﷺ به و جو ره ی که شایسته یه به خوا ؛
له به رنه وه ی هاوشیوه و هاوتای نیه، وه هه ر خو ی هه وال ده ده ات ده رباره ی خو ی

وه ده فهرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱

واته: هیچ شتیك هاوشیوه ی خوای گه وره نیه و خاوه نی بیستن و بینینه. واته له م
نایه ته دا خوای گه وره نه فی نه وه ده کات که هیچ کام له دروست کراوه کان له هیچ

^۱ دعوة التوحید (ص: ۲۳۱).

کام له صیفاتہ کانیدا له ئەو ناچن وه به نمونہ باسی دو سیفہ تمان بۆ دە کات که ئەوانیش بیستن و بینین.

وه ده فەرمویت: ﴿ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ

لَهُ سَمِيًّا ﴿ مريم: ٦٥

واته: خوا پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و ئەو هەش که لەو نیوە نەدەدا هەیه، لەبەر ئەوەی دروستکاری هەمویان هەر ئەو هەش که بە جوانترین شیوە دروستی کردون، وه بەسیستەمیکی زۆر رێک و پێک که هیچ ناتەواویەکی تێدا نیه که بەلگەیه لەسەر بون و عیلم و دەسلالتی خوا، کهواته تەنها ئەو خوایه شایەنی پەرستنه هەر بۆیه دەفەرمویت دەی کهواته تۆش هەر ئەو خوایه بپەرسته و ئارام بگره لەسەر گوێراپەلتی کردنی، پاشان بی هاوتایی خۆی بریار دەدات و بە پرسیار کردنیک که مەبەست تێیدا نەفی کردنه دەفەرمویت ئایا تۆ زانیاریت هەیه بەوەی که خوا هاوتاو هاوشیوەی هەبیت؟ بیگومان نەخیر، چونکه هەمو کهسیکی عاقل دەزانی که غەیری خوا دروست کراوه و لاوازه و بی دەسلالتەو ناتەواوه و هەزاره، بەلام خوا بە پیچەوانه وه هەمو صیفاتییکی تەواوی تێدایه و دوره له هەمو ناتەواوییهک و ئەمەش بەلگەیه کی رۆن و ئاشکرایه لەسەر ئەوەی که تەنها خوا مافی ئەوەی هەیه که بپەرستین.

وه خۆی گەرە خۆی ناساندوه به دروستکراوهکانی له پێی ناوه جوان و صیفاتە بەرزەکانی که باسیان هاتوه له قورئانە کهیدا و له سونەتی پیغەمبەرە کهیدا (ﷺ)، وه هەر کهسیک به جوانی لییان ورد ببیته وه ئەوا خۆی دەناسی به و جۆرهی که خوا خۆی بۆخۆی بونی هەیه و سەر به خۆیه، وه پاگیرکارو پراوهستینهری غەیری خۆیهتی، بی پێویسته له هەمو ئەو شتانهی غەیری خۆی، وه شتەکانی

به‌دەر له خۆی هه‌مو پۆیوستان به‌وه، به‌رزه له‌سه‌رو عه‌رشه‌که‌ی وه له‌سه‌رو هه‌مو دروستکراوه‌کانی، ئه‌بینی و ئه‌بیستی، رازی ده‌بیست، وه توپه ده‌بیست، خۆشه‌ویستی هه‌یه‌وه رقی لیبونی هه‌یه، کاروباری دروستکراوه‌کانی ده‌بات به‌رپۆه، وه له‌سه‌رو عه‌رشه‌که‌یه‌وه‌یه‌تی و قسه ده‌کات و فه‌رمان ده‌رده‌کات و قه‌ده‌غه‌ی شت ده‌کات، وه نێردراوانی ده‌نیریت بۆ هه‌مو پارچه‌کانی فه‌رمانپه‌واییه‌کانی به‌و فه‌رموده‌یه‌ی که ئه‌یدات به‌ گوپی هه‌ر که‌سیک له‌ دروستکراوه‌کانی که ویستی له‌سه‌ر بیست، وه حوکم ده‌کات به‌ دادپه‌روه‌رانه، وه پاداشت ده‌داته‌وه له‌سه‌ر چاکه‌و خراپه، وه پشوو درێژه‌وه لیخۆش بوه‌و سوپاس گوزاره‌و به‌خشنده‌و چاکه‌ خوازه، خاوه‌ن هه‌مو صیفاتییکی ته‌واوه، وه دوره له‌ هه‌مو ناته‌واویه‌ک و عه‌بییک، وه لیکی چوی نیه، وه دانایی دیاره له‌ به‌رپۆه‌بردنی کاروباری دروستکراوه‌کانی، که چۆن مه‌زنده‌ی کاروباره‌کان ده‌کات به‌ ویستی خۆی، که دژوار نیه له‌گه‌ڵ دادپه‌روه‌ری و داناییدا، وه داناترین و چاکترین دادوه‌ره، وه له‌ هه‌مو شتیکی گه‌وره‌ تره، وه له‌هه‌مو شتیکی جوانتره.^۱

ئیبین قه‌یم په‌حمه‌تی خوای لیبیست ده‌فه‌رمویت: (چ ده‌سه‌لاتییکی هه‌یه ده‌رباره‌ی کاروباری خۆی که‌سیک که هه‌مو شتیکی به‌ده‌ست خوايه وه نه‌فسی به‌ ده‌ستی خوايه، وه دلی له‌ نیوان دو په‌نجه له‌ په‌نجه‌کانیه‌تی هه‌لیده‌گێریته‌وه چۆنی بویت، وه ژیانی به‌ ده‌ستی ئه‌وه، وه مردنی به‌ ده‌ستی ئه‌وه، وه خۆش گوزه‌رانی به‌ ده‌ستی ئه‌وه، وه به‌دبه‌ختی به‌ ده‌ستی ئه‌وه، وه جوله‌و وه‌ستانی و قسه‌کانی و کرده‌وه‌کانی به‌ ئیزن و ویستی ئه‌وه، وه ناجولیت ته‌نها به‌ ئیزنی ئه‌و نه‌بیست، وه هه‌یج ئه‌نجام نادات به‌ مه‌شیئه‌تی ئه‌و نه‌بیست، وه ئه‌گه‌ر بیداته ده‌ست

^۱ بروانه: الفوائد لابن القيم (ص: ۲۱۶).

خۆی ئەوه داویەتە دەست بێتوانایی و فەوتان و کەم تەرخەمی و تاوان و سەرپێچی.

و ئەگەر بیداتە دەست کەسیکی تر ئەوه داویەتە دەست کەسیک کە نە سود و نە زیانی بە دەستە، وە نە مردن، نە ژیان و نە زیندوبونەوی بە دەستە، وە ئەگەر وازی لێ بهێنی دوژمنەکە ی زالی دەبیت بە سەریدا، وە دەیکات بە دیلی خۆی، کەواتە ئەو کەسە بە قەد هێندە ی چا و تروکاندنیک بێ پێویست نیە لێی، بە لکو ئەو پێویستی پێیەتی بە درێژای ژیا نی لە هەمو گەردیلە یە کە گەردیلەکانی لاشە ی لە ناو و دەرەو هە ی، پێویستی تەواوی تەنها بەو، لە گەل ئەو هەشدا دژوارە لە گەلی وە پشتی لێ هە لکردو، وە خۆی دو چاری تو پە بونی دە کات بە هۆی سەرپێچی کردنیەو، لە گەل ئەو پە پری پێویستی بونی بەو لە هەمو پوویە کەو، کە چی لە یادی ئەو بێ ناگایە، وە ئەوی پشت گوی خستو، هە چەندە گە پانە وەشی بۆلای ئەو، وە لە بەر دەستی ئەو دا ئە بیت بوەستی^۱.

و ئەو خوا پاک و بێ گەردە خاوەن شکۆ و دەسەلات و زالە، وە هەمو دروستکراو هە کان لەو پە پری زە لیلی و هە ژاریدان، وە ئەو پە پری پێویستی و تەنگانە تەنها بۆلای ئەو، وە هێچ کام لە دروستکراو هەکانی بێ بەش نە بون لە چاکە و خەیری ئەو بە قەد چا و تروکاندنیک، بە لام مرۆف و گومان دە بات کە خۆی بۆ خۆی سەربە خۆیە و بێ پێویستە لە خوای خۆی لە کاتی هە لچون و زال بونی سە مکاری بە سەریدا، خوای گە و رە دە فە رمو ییت: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا كَافٍ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ

الرُّجُوعَ ﴿العلق: ۶ - ۸﴾

^۱ الفوائد (ص: ۷۴).

واته: نه خېر، مروّقه كان ياخي دهن، کاتيک که ده بينن و وا ههست ده کهن که بي پيوستن له خواو پيوستيان به يارمه تي و سرخستن و چاوهديري نهو نيه، له گهل نه ودا که گه رانه ويان بو لاي نه ووه له بهردهم نه ودا راده و هستيرين و لپير سينه ويان له گهل ده کريت.

وه نهو خوايه خاوهن سوژيکي فراوانه، سوژي ده گاته هه مو شويننيک که زانستي نهو گرتويه ته وه، خواي گه وره هه وال ددات دهر باره ي مه لائيکه ته کاني که ده لين:

﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾ غافر: ۱۷

واته: په روه ردگار اړه همت و زانستي تو هه مو شتيکي گرتوه ته وه. نيين قهيم په حمه تي خواي ليبيت ده فهرمويت: (ته او تريني خه لک له پرستندا نه و که سه يه که خوا ده پرستيت به هه مو ناو و صيفاته کاني که نيشان مروّقه کان دراون).^۲

وه هر به مەش نه هلي عيلم ليکدانه ويان بو نه و فهرموده ي پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) کردوه: (خواي گه وره نه ووه دو تو ناوي هه يه، له سه د يه ک دانه نه بيت، هر که سيک هه ژماريان بکات ده چي ته به هه شته وه).^۳

نيين قهيم ده فهرمويت: (ژماردني ناوه جوانه کاني و زانياري دهر باره ي، بنچينه ي زانسته به هه مو زانراوه کان، له راستيدا شته زانراوه کان به دهر له و: يان دروستکراوي نه ون يا خود فرماني نه ون.

يان زانسته به وه ي نه و به ديپيناوه، يان زانياريه به وه ي که به شەرع گيپراويه تي.

^۱ پروانه: القواعد الحسان لتفسير القرآن للشيخ عبدالرحمن السعدي (ص: ۱۸).

^۲ مدارج السالكين (۱: ۴۲۰).

^۳ رواه البخاري (۲۷۳۶)، و مسلم (۲۶۷۷).

وه سه‌رچاوه‌ی دروست كردن و فه‌رمانه‌كان له ناوه جوانه‌كانيه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه... وه فه‌رمانه‌كاني هموي به‌رژه‌وه‌ندي و حيكمت و سۆزو چاكه‌يه. چونكه سه‌رچاوه‌كه‌ی ناوه جوانه‌كانيه‌تی، وه كاره‌كاني له دادپه‌روه‌ری و حيكمت و به‌رژه‌وه‌ندي و په‌حمه‌ت ناچيٽه ده‌ره‌وه، چونكه سه‌رچاوه‌كه‌ی ناوه جوانه‌كانيه‌تی، وه هيچ كه‌م و كووپي و گالته‌جاريٽي تيڊا نيه، وه دروستكراوه‌كاني دروست نه‌كردوه به به‌تال و بي سودو به هه‌وه‌نته).^۱

وه دريژه‌ی به‌م باسه داوه په‌حمه‌تی خوي ليبيٽ له غه‌يري ئه‌م شويٽه‌دا.^۲ وه ئيبن قهيم په‌حمه‌تی خوي ليبيٽ ده‌فه‌رمويٽ: (شكۆداري زانست په‌يوه‌سته به شكۆداري شته زانراوه‌كه... وه گوماني تيڊا نيه كه به‌پريزترين زانراو وه گه‌وره‌ترين و به‌رزترين زانراو بريتيه له‌و خويه‌ی كه هيچ په‌رستراويك نيه شايه‌نی په‌رستن بيٽ ئه‌و نه‌بيٽ وه په‌روه‌ردگاري هه‌مو جيهانيانه، وه پاگري ئاسمانه‌كان و زه‌وييه، پادشاي پاست و ئاشكرا، ناوبراو به هه‌مو ته‌واوييه‌ك، به‌دور له هه‌مو كه‌موكووپي و ناته‌واوييه‌ك، وه به‌دور له هه‌مو ليك چون و ويك چونيك له ته‌واويٽيدا، وه گوماني تيڊا نيه كه زانباري به ناوو صيفات و كاره‌كاني به‌پريزتريني زانباريه‌كان و له پيشترينيانه...)

وه زانباري ده‌رباره‌ی بنچينه‌ی هه‌مو زانستيه‌كه‌و سه‌ره‌تاي دروست بونيته‌ی ؛ هه‌ر كه‌سيك خوا بناسي ئه‌وانه‌ی به‌ده‌ر له‌ويش ده‌ناسي، وه هه‌ر كه‌سيك خوا نه‌ناسيٽ ئه‌وه ده‌رباره‌ی شته‌كاني تر زۆر نه‌زانتره، خوي گه‌وره ده‌فه‌رمويٽ:

﴿ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَأُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ ﴾ الحشر: ۱۹

^۱ بدائع الفوائد (۱/۱۶۳).

^۲ بروانه: ئه‌و كتابه‌ی: مفتاح دار السعادة (۲/۵۱۰-۵۱۳، ط علي الحلبي).

واته: وه كو ئهوانه مهن كه خويان لهبير چويهوه، خواش سزاي دان بهوهي كه خوشيان بير چويهوه، واته ئهوانه بي ئاگا بون له يادي خواو جييه جي كردني فهرمانه كاني و رويان كرده شهوهوت و ئارهزوه كانيان، ههر بويه خهساره ومه ندبون بهوهي كه له ههر دو دنيا دا بهدبهخت بون و خوي گهوره واي ليكردن كه بي ئاگابن له بهرژه ونديه كانيان.

جوان ورد بهروه له م ئايهته دهبيني له ژيريدا واتايهكي بهرزو گهوره دهبيني، ئهويش ئهويه كه ههر كه سيك خوي خوي له ياد بكات كه سايه تي و نه فسي خوشي له بير دهباته وه، ههر بويه راستي و بهرژه ونديه كاني نازانيت، بهلكو ئه وشتانهي كه چاكسازي و سهركه وتني تيدايه له ژيان و دواپوژيدا له بيري دهچيته وه، وه واي ليديت كه له كاريكه وييت و فهراموش بييت به وينهي ولاخي دابهسته، بهلكو له وانهيه ئاژه له كان له و شاره زاترين به بهرژه ونديه كانيان....

وه ئهوهي كه مه بهسته: ئهويه كه زانياري دهريارهي خوا سهراوهي هه مو زانستيكه، وه بنه ماي زانياري بهندهيه به خوشگوزهراني و تهواويتي و بهرژه وندي دنيا و دواپوژي...¹

وه ههر كه سيك له مه دلنيا بو له دلدا نه فسي خوي له لا كه متر دهبييت له وهي كه راحه تي و خوشيه كاني پيش بخات به سه ر په زامه ندي خوادا، ئه مه له ناسيني نرخی نه فسي خويدا.

به لام له ناسيني بايه خي خوي خويدا، ئه وه واي لي دهكات كه شهرم له خوا بكات، وه خوشي بويت، وه دلي په يوه ست بييت پييه وه، وه تامه زرو بييت بو بينيني، وه ئاسوده بون به هويه وه، وه بگه رپته وه بولاي، وه ترسان ليي وه راكردن له دهست خهلكي بولاي ئه و، وه خهلكي جياوازن له م شتانه دا به جوريك كه

¹ مفتاح دار السعادة (١٦٨).

نايزميريت تهنهه و خوايه نهبيت كه ئهوانى به خوى ناساند، وه بؤ دلّهكانيانى
 درخست له ناسينى شتانىك كه شارديهته وه له غهبرى ئهوان، وه زاناترينى
 دروستكراوهكان به خوا پيغه مبهрман (ﷺ) دهفهرمويت: (سه ناووه صفى تو ناتوانم
 بزميرم بهلكو خوت چون وه صفى خوت كردوه شايهنى توپه)^۱. وه ههوالى داوه كه
 خواى بالادهست له پوژى دايدا فيرى جوړهها سوپاس گوزارى دهكات كه ئيستا
 نايزانى^۲.

ئيبن قهيم پهحمهتى خواى ليبيت دهفهرمويت: (وه خوشهويستى و تامه زروپى
 پهيوهسته به ناسينى و زانيارى دهربارهى، ههچهنده زانيارى دهربارهى تهواو
 بيت ئهوا خوشهويستى تهواوتر دهبيت... ههركهسى پىرواى به خواو ناوو
 صيفاتهكانى ههبيت، وه باشتربيناسى ئهوا خوشترى دهويت، وه تاموچيژى
 گهيشتن بهو وه نزيك بونهوه لى و تهماشاكردنى پوى و گوپييستى فهرمودهكانى
 زياتر دهبيت... وه تهواويتى بهنده به پى ئهه دوو توانايهيه: زانست و
 خوشهويستى، وه باشتري زانست، زانسته دهربارهى خوا، وه بهرزترين پادهى
 خوشهويستى، خوشهويستيه بؤ ئهه، وه تهواوترين تاموچيژ به پى ئهه دوانهيه،
 وه ههه خوا يارمهتى دهره)^۳.

^۱ رواه مسلم (٤٨٦).

^۲ هو في صحيح البخاري (٤٧١٢)، و صحيح مسلم (٣٢٦). وه براوانه: الفوائد لابن القيم (ص ٢٢١).

^۳ الفوائد (ص: ٧٠). □

مالیکی کورپی دینار په حمه تی خوی لیبت ده فەرمویت: (ئەهلی دنیا له دنیا درچون، وە تاملی خۆشتین شتین نه کرد تپیدا، وتیان: ئەو شتە چیه ئەی باوکی یەحیا؟ فەرموی: ناسینی خوا).^۱

وہ له بهرتهوه ههچهند ناسینی بهنده به خوی خوی زۆربیت، تامه زرویی زیاد دهکات بۆ بینینی، ئیبن مهسعود خوا لئی رازی بیت ده فەرمویت: (باوه پدار ئاسودهیی بۆ نیه به بی بینینی خوا، هه رکه سیکیش ئاسودهیی له بینینی خوادا بیت خه ریکه پئی بگات).^۲

وہ واتاکه ی: که ئەو کهسه ئیمانی گه یشته ئەو رادهیه له شادومان بون به هوی خوی گه وره وه، وە ئارام بونی دل به هویه وه ئەو پئی گه یشتوه، هه روهک خوی گه وره ده فەرمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸]

واته: ئەوانه ی که باوه ردارن وە دله کانیان به یادی خوا ئارام ده بیت، وە دلنیا بن ته نها به یادی خوا دله کان ئارام ده بن.

ئەی چۆن ده رباره ی که سیک که دلی به جۆشه بۆ بینینی خوا، وە بیتاقه ت نابیت له دورکه وتنه وه و جیا بونه وه له هاوه له کانی؟!

هه روهک عه دی کورپی عه دی ده لی: (عومه ری کورپی عه بدول عه زیز نوسراویکی بۆناردم نوسی بوی: أما بعد، باوه ر زۆر فەریزه و شه ریه ت و سنورو سوننه تی هه یه،

^۱ رواه الدينوري في المجالسة (۲۲۲، و ۱۸۷۹)، و أبو نعیم في الحلیة (۳۵۸/۲)، وابن عساکر في تاریخ دمشق (۵۶/۴۲۰-۴۲۱-۴۲۶-۴۲۷) بأساند یصح بعضها بعضا. وروي من قول عبدالله بن المبارك كما في الحلیة لأبي نعیم (۱۶۷/۸).

^۲ رواه وكيع في الزهد (۸۶)، وأحمد في الزهد (ص ۱۵۶)، بشرطه الأول، و بتمامه رواه أبو الحسن الأحميني في حديثه (۱/۱۶۳/۲) كما في السلسلة الضعيفة للألباني (۱۱۶/۲) و هناك صححه هذا الأخير.

هر كه سيك ته وای بکات باوه پری ته واکردوه، وه هر كه سيك ته وای نه کات باوه پری ته واکردوه، نه گهر بژیم نه وه بۆتانی پون ده كه مه وه هه تا کاری پی بکن، وه نه گهر بمرم نه وه من له سهر هاوه لی کردنتان سورنیم).^۱

وه له پیش نه مانه وه هه مویان سهر داری زانایان به خوا، كه پیغه مبه رانن - سه لات و سه لامی خویان له سهر بیته - كه چاودیری خوی خویان به راده یه كه به سه ریا نه وه بو كه كاتی هه لبرژاردنی ده دانسی له نیوان زیاتر ژیان و مردندا، هه مویان گه یشتن به ليقای خویان هه لده بژارد، هه روه كه بوخاری باسیکی دارشتوه له سه حیحه كه یدا: (باسی نه وه ی هر كه سيك گه یشتن به ليقای خوی پی خوش بیته، خواش بینینی نه وی پی خوشه)، وه سه نه دیکی هیناوه له عایشه وه خیزانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده لیته: (پیغه مبه ری خوا (ﷺ) كاتی كه له شی ساغ بو به رده وام ده یوت: به راستی هیچ پیغه مبه ريك وه فاتی نه كردوه هه تا وه كو جیگه ی خوی پی نیشان نه درابیت له به هه شت پاشان هه لبرژاردنی ده دریته. وه كاتیك مردن نزیك بویه وه لی وه سهری له سهر پانم بو له هوش خوی چو ماوه یه كه پاشان به ناگا هاته وه، چاوه كانی بره یه سه قفه كه، پاشان فره موی: (خوایه گیان دۆستانی سه ره وه. وتم: كه واته نیمه هه لئابژیری، وه زانیم نه وه نه وه فره موده یه یه كه بوی باس ده كردین، ئنجا ده لیته: نه وه كۆتا وشه بو كه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده ریبیری كه نه وه فره موده یه ی بو: خوایه گیان دۆستانی سه ره وه).^۲

^۱ رواه البخاري في صحيحه تعليقا (٤٥١١ - الفتح) و وصله ابن ابي شيبة في كتاب الايمان (١٣٥)، و ابن حجر في تغليق التعليق (١٩١١)، و صححه هو و العيني في عمدة القاري (١١٤١)، و الألباني في تعليقه على الايمان لابن أبي شيبة (ص ٤٥).

^۲ رواه البخاري (٦٥٠٩)، و مسلم (١٨٩٤/٤).

ئەى باشە چۆن سروشتى قەومىك وشك ھەلھات و بەرپەستەكانيان ئەستور بو
 لە رېگرى كردن لە تىگەيشتنى ئەمە؟! وە خەرىكن ھەمو ئەوانەى كە بەرگرى
 دەكەن لە صىفاتەكانى خواى گەورە و ناوہكانى لە گومانەكانى ئەھلى
 لە كارخەرەكان (التعطيل) و لىك چوینەرەكان (التمثيل) تاوانباريان دەكەن بەوہى
 خەرىكى شتى پىروپوچن، وە وایان نەبىنى كە خواى گەورە مافى ھەيە بەسەریانەوہ
 لەوہدا كە بەرگرى بكەن لە زاتى پىروزی!!

چۆن فىرکردنى ئەو تەوھىدەى كە پىشىنى چاكامانى لەسەر بوہو بەرگرى كردن
 لى دەمەقالە و گفوتگووى بىزەنتىہ؟! چۆن بەمە فرىو دەخوى – براى خوینەرم!!
 – لە كاتىكدا تۆ بەيەك ئايەتى قورئاندا تىناپەرى ئىللا ئەو ئايەتە كۆتای ھاتووہ بە
 يادخستنەوہ بە ناوئىك لە ناوہكانى خوا، ياخود سىفەتئىك لە سىفەتەكانى؟!!

بەوینەى: ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ التوبة: ۵

واتە: بەراستى خواى گەورە لىخوش بو وە مېھرەبانە، ھەروہا ﴿وَكَانَ اللَّهُ
 عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء: ۱۷ واتە: خواى گەورە زاناو دانايە، ھەروہا ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 ذُو انْقَامٍ﴾ المائدة: ۹۵ واتە: خواى گەورە بە دەسلەلات و تۆلە سىنە، ھەروہا
 ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ البقرة:
 ۲۳۵ واتە: چاك بزنان كە خواى گەورە زانىارى ھەيە بە ھەمو ئەو شتانەى كە لەناو
 ناختاندا ھەيە، دەى كەواتە بترسن لى، وە چاكىش بزنان كە خواى گەورە
 لىخوشبوہو پشوو درىزە، ھەروہا ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ الأحزاب: ۲۵ واتە:
 خواى گەورە خاوەن دەسلەلات و توانايە، ھەروہا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾
 الشعراء: ۶۸ واتە: وە پەروەردگارى تۆ خاوەن شكۆ و بە بەزەيىە، ھەروہا ﴿إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿ النساء: ١ واته: خوی گهوره چاودییره بهسهرتانهوه، ههروهها
 ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَمِيدٌ﴾ ﴿التغابن: ٦ واته: خوی گهوره خاوهنی ههمو مولکه کانهو
 دهولهمنهندهو سوپاس کراویشه لهسهر ئهو ههمو نیعمهتانهی، ههروهها ﴿إِنَّ بَطْشَ
 رَبِّكَ لَشَدِيدٌ إِنَّهُمْ هُمُ الْمُجْرِمُونَ وَهُوَ الْعَفُورُ الَّذِي ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ ﴿البروج: ١٢
 - ١٦ واته: سزای خوی تو زور تونده، هه ر ئهو سهههتای دروستبونی ههمو شته کانی
 کردهو هه ر ئهویش دوباره دروستیان ده کاتهوهو، وه هه ر ئهو خوییه له تاوانه کان
 خوش ده بیست و هه ر ئهوه خوشهویستی بهنده کانیهتی، خاوه ن عه رشی گهوره ییه،
 هه ر چیه کی بیهویت دهیکات.

هه مو ئه مانه وه په ندانه وهی ئه م ناوه جوانانه و صیفاته به رزانه له کاریگه ری
 له سه ر دلی که سانی شاره زا پیی، هه تا هه ست به چاودییری خوا بکات له هه مو
 کاروباره کانیدا، وه به وه ش شه رمی پی ته واو بکات، له سه عیدی کوری په زیدی
 ئه نصاریه وه ده گپه رته وه که پیاویک وتی: (ئهی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئاموژگاریم
 بکه . فه رموی: ئاموژگاریت ده که م به وهی که شه رم له خوا بکه یت هه روه ک چو ن
 شه رم ده که یت له پیاو چاکیکی قه ومه که ت) .^١

وه ئه بوبه کری صدیق په زای خوی لی بیست ده فه رمویت له کاتی که داوتار بو خه لکی
 ده ده ات: (ئهی کۆمه لی موسو لمانان! شه رم بکه ن له خوا، سویند به و خوییه ی که

^١ رواه أحمد في الزهد (٤٦)، و البيهقي في الشعب (٧٣٤٣)، وغيرهما، وقال فيه الألباني: (وهذا اسناد جيد)،

السلسلة الصحيحة (٧٤١).

نه فسی منی به دهسته! من کاتیک که دهچم بۆ سه رئاو بۆ شوینیکی چۆلّ به رده وام
خۆم داده پۆشم به پۆشاکه کهم وه ک شه رمیک له خوی خۆم).^۱

وه هر له بهر ئه وهش پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هه والی داوه به وهی که بهنده
هه لئاسی به ئه نجامدانی هه ندیک تاوان مه گه ر کاتی که دلی خالی بیّت له ئیمان
له کاتی ئه نجامدانی، له ئه بو هوره یره وه ره زای خوی لیبت، ده گپرتته وه له
پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) که فره مویه تی: (زیناکار زینا ناکات کاتیک که زینا ده کات
ئیمان داربیّت، وه دز دزی ناکات کاتیک که دزی ده کات ئیماندار بیّت، وه مه ی
ناخواته وه کاتیک که ده یخواته وه ئیماندار بیّت، وه په شیمان بونه وه هیشتا رپگی
پیدراوه).^۲

عیکریمه ده لی: به ئیبن عه بباسم وت: چۆن ئیمانی لی داده مالری؟ فره موی:
(به م شیویه په نهجه کانی کرد به ناو په کداو دواي ده رهینایه وه - وه ئه گه ر ته وه ی
کرد ئه وا ئیمان که ی بۆ ده گه رپتته وه ئا به م شیویه، په نهجه کانی کرده وه به ناو
په کدا).^۳

هه ربویه کاتیک که نوح سه لامی خوی له سه ربیّت بانگه وازی گه له که ی
کرده وه لأمیان نه دایه وه زانی ئه وان ئه وه لأمنه دانه وه یان له نه زانیانیه وه به
گه وره ی خواوه هاتوه، که به شکۆدار ناوی برده وه، وه فره مویه تی: ﴿مَالِكُ لَا

نَزَجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ نوح: ۱۳

^۱ رواه ابن مبارك في الزهد (۳۱۶)، وابن أبي شيبة (۱۰۵۱-۱۰۶)، و هناد في الزهد (۱۳۵۶)، و عبدالله بن أحمد في
زوائد الزهد (۲۱۱)، و الخرائطي في مكارم الأخلاق (۲۹۰)، وابن حبان في روضة العقلاء (ص: ۵۷)، و أبونعيم في
الطية (۳۴۱)، و البيهقي في الشعب (۷۳۳۷)، وهو صحيح.

^۲ رواه أحمد (۳۷۶/۲)، و البخاري (۶۸۱۰)، و مسلم (۵۷)، و غيرهم.

^۳ رواه البخاري (۶۸۰۹).

واته: ئەى گەله كەم ئەوه چیتانه بۆ له خوا ناترسن، ئیبن عەبباس دەفەرموئیت:
(بۆ بە گەورهی ئەو نازانن).^۱

وه له ڕیوايه تیكى تردا لیکدانەوهی ئەم ئایەتەى کردوه به وهی: (ئەوه چیتانه
خوا به گەوره دانانین به و جوړه ی که شایسته یه پیی).^۲ له بهرئەوهی دروست
کراوه کان ئەگەر خویان به گەوره بزانیایه ئەوه به هیچ شیۆه یه که هاوه لیان بۆ
بپیار نه ده دا، چونکه خه یرو چاکه هه موی به ده ست ئەوه، ئیتر چۆن په نا ده به نه
به رغه یری ئەو، ئەوه تا خوی گه و ره ده فەرموئیت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
خَزَائِنُهُ﴾ الحجر: ۱۹۲!

واته: هه مو شتیك گه نجینه كه ی له لای خوی به کیی بدات ئەیدات به کیشی
نه دات نایدات به پیی حیکمه ت و ویستی خو ی.

وه له بهرئەوهی له هه مو شه رێك پارێزاون به هۆی توانا و هیزو ده سه لاتی ئەو،
خوی گه و ره ده فەرموئیت: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ
دُونِهِ﴾ الزمر: ۳۶

واته: ئایا له به خشنده یی و چاکه و چاودێری ئەو خوی به نیه بۆ به نده كه ی، كه وای
لیكردوه به جوړێك كه هه ستاوه به په رستی و جیبه جی کردنی فه رمانه كانی، وه دور
كه و تنه وه له و شتانه ی كه قه ده غه ی کردوه، به تایه ت ته و او ترینی به نده كان له
په رستی خوادا، كه مو حه مده (ﷺ) وه خوی گه و ره یارمه تی ده دات له کاروباری

^۱ رواه ابن جریر فی تفسیره (۹۵/۲۹)، و أبو الشیخ فی العظمه (۷۳)، و البیهقی فی الشعب (۷۱۷)، من طرق یقوی
بعضها بعضا، لاسیما التي بعد هذا الأثر.

^۲ رواه ابن جریر فی تفسیره (۹۴/۲۹) و هو صحیح بما قبله.

دین و دنیا دا وه دهپاریزیت له هه مو ئهوانه ی که دهیانهویت ئازاری پیگهیهن، ئنجا دهبراره ی بیواهره کان دهفهرموئ: ئهوان به بت و په رستراوه کانیا ن دهت ترسین به وه ی که زیانت پیگهیهن، که ئه مهش به هوی گومرای و سه رلیشیو اویانه وه یه .

ئه گهر خه لکی گه وره ی خویان بزانیایه ئه و ترس و بیم له ناو دله کانیا ندا ئوقره ی ده گرت، هه تا سه رپیچی کاریکت تیدا نه ده بینین، چونکه ترسی خوا ده بو به ریگر له نیوان ئه وان و ئه نجامدانی ئه و شتانه ی ده بیته هوی تو ره بونی، هه روه ک سه عیدی کوپی جوبه یر ده فهرموئ: (له پاستیدا ترسان بریتیه له وه ی که له خوا بترسیت هه تا ئه و ترسانه ت به ره سه ت بیته له نیوان تو و تاوانه کانتدا، ئه وه ترسانه، وه زیکر بریتیه له گوپراه لی کردنی خوا، هه رکه سیک گوپراه لی خوا بکات ئه و زیکری ئه وی کردوه، وه هه رکه سیک گوپراه لی ئه و نه کات ئه و یادی ئه وی نه کردوه، با ته سه بیحات و قورئانیش زور بخوینتته وه) ^۱.

وه له م وته یه یداواتایه کی وردی تیدایه که پیوست تیبینی بکریته، ئه ویش ئه وه یه که به نده سه رپیچی خوا ناکات مه گهر کاتیک که هه سه ت کردن به چاودیری خوی گه وره له دلیدا نه مینی، وه بی ئاگا بی له وه ی که خوا له گه لیدایه تی ده بیستی و ده بیینی، وه زال بیته به سه ریدا هه زو ئاره زوی نه فسی بو تاوان، وه دلی رابکیشی به ره و تاوان چون پاکیشانی، وه به لام هه رکاتی بیری که وته وه که خوا ئاگای لییه تی و ده بیینی ده سه ت هه لده گری، خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿الرَّيْطَمَ

بَانَ اللَّهِ يَرَى﴾ العلق: ۱۴

^۱ رواه أبو نعیم فی الحلیة (۲۷۶/۴)، باسناد صحیح، و محمد بن حسن البخلی وثقه أحمد بن سيار كما فی الثقات لابن حبان (۸۱۹).

واته: ئايا نازانى که خوا دهينى.

وه ئه و ته يه ي که ده لى په حمه تى خواى لىبىت: (هر که سيک گوپرايه لى خوا بکات ئه وه به دنيايه وه يادى خواى کرده) مه به ستى به ياد: بنچينه ي زىکرو بنه وانه که يه تى، که برىتیه له زىکرى دل، که گه وره ترين هاندره بو گوپرايه لى کردنى خوا، هه روهک ميمون بن مهران په حمه تى خواى لىبىت ده فه رموىت: (زىکر دو جوړه: زىکرى زوپان که چاکه، وه له وهش باشت ئه وه يه که به نده له کاتى تاوانکردندا خواى بىر بکه وپته وه و ده ستى لى هه لىگرى).^۱

هه مو کاره که له گوپرايه لى کردندا وازه ينان له تاوان ده گه رپته وه بو ناسينى خوا و هه ست کردن به چاودپىکردنى و ترسان لى، هه مو ئه مه ش له به گه وره زانينى خواى تاك و ته نهايه .

به لکو جارى واهيه مروقه هه ست به گه وره ي خوا ده کات به جوړىک که عيباده ته کانى له بهرچاوى ده که ون هه رچه نده زورىش بىت وه به هىچى نازانىت له به رامبه ر گه وره ي خوا، ئه مه ش پالى پيوه ده نىت بو ئه وه ي که تىبکوشى له عيباده ته کانيداو به چاکى ئه نجامى بدات، به بى که م کردن و زياد کردن به لکو به و جوړه ي که شه رعيه .

وردبه روه له حالى ئه وانه ي که چىژ له شه وه کانيان ده بينن به گوپرايه لى کردنى خواى گه وره و زيندو کردنه وه ي به شه و نوپژ، که چو ن کو تاي به عيباده ته که يان ده هينن به داواى لىخوش بون کردن له که مته رখে ميان به ترسه وه،

خواى گه وره ده فه رموىت: ﴿ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَمُونَ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَعْفِرُونَ ﴾

الذاريات: ۱۷ - ۱۸

^۱ رواه ابن أبي الدنيا في الورع (۴۹)، و أبونعيم في الحلية (۴\۸۷) باسناد صحيح.

واته: ئا ئه و چا که کارانه له شه هودا زۆر کهم ده نوستن وه زۆر بهی شه و کانیا ن
زیندو ده کرده وه به شه و نوێژو قورئان خویندن و زیکرو پارانه وه، وه پیش هه له هاتنی
فهجر که پێی دهوتری پارشیو خهریکی داوای لیخوشبون له خوای گهوره، ده بیسی
تا پارشیو خهریکی شه و نوێژن پاشان له کو تاییه کهیدا داوای لیخوش بون ده کهن، له
تاوان و کهم ته رخه میه کانیا ن.

وه له عوتبه ی کوری عه بده وه ده لی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: (ئه گه ر
پیاویک له سه ر ده م و چاوی پابکی شری له و پۆژه وه ی که له دایک بو هه تا ئه و
پۆژه ی که ته واو به سا لدا ده چیت و ده مریت له پینا و په زامه ندی خوا دا ئه وا له
پۆژی دوا ییدا له بهر چاوی دا به هیچی نا زانیت).^۱

وه له م رپوا یه ته وه ئه وه ده خوا زیت که نا بیت به نده دور بکه ویته وه له
گوێرپا یه لی کردنی خوای گه وه، یا خود که م ته رخه می بکات له سو پاس گو زا ری
کردنی، وه وا هه ست بکات ده ربا ره ی خوا که خو شحاله پێی کاتی که ده بیسی خوای
گه وه نعیمه ته کانی رشتوه به سه ریدا، وه وا حساب بکات که لیی رازیه به و تۆزه
عیبا ده ته ی که له نه فسی ده یکی شیته وه، خوای گه وه ده فه رمو یت: ﴿أَفَأَمِنُوا

مَكَرَ اللَّهُ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ الأعراف: ۹۹^۲

^۱ رواه أحمد (۱۸۵/۴)، و البخاري في التاريخ الكبير (۱۵۱/۱)، و الفسوي في المعرفة و التاريخ (۳۴۰/۱)، و الطبراني في الكبير (۱۲۳/۱۷)، و أبو نعيم في الحلية (۱۵۲/۲)، و (۲۱۹/۵)، و البيهقي في الشعب (۷۵۱)، باسناد جيد. بروانه: السلسلة الصحيحة للألباني (۴۴۶). و رواه ابن المبارك في الزهد (۳۴)، و أحمد (۱۸۵/۴)، و البخاري في التاريخ الكبير (۱۴/۱)، و الطبراني (۲۴۹/۱۹) موقوفا على الصحابي محمد بن أبي عميرة باسناد صححه الألباني في المصدر السابق (۱) القسم الثاني ص: ۸۰۸) و قال: (و هو في حكم المرفوع).

^۲ بروانه: المنهاج في شعب الايمان للحليمي (۵۰/۱).

واته: ئايا بى باكن له سزاي خوا، ههركه سيك بى باك بيت له سزاي خوا ئهوه باوهري نيه به پاداشتي كردهوه كان، وه باوهريشي نيه به نيژدراواني خوا. وه ئهه ئايهته پيروزه هه ره شهيه كي زور گه وري تيدايه، به ووي كه نايت بهنده ئه مين بيت بهو توزه ئيمانهي كه ههيه تي، بهلكو ئه بيت بهردهوام بترسي ت له ووي كه توشي فيتتهيهك بيت ئهه ئيمانهي كه ههيه تي له دهستي بدات، وه هه ميشه داوا بكات له خوا كه جيگيري بكات له سه ر ئيمان و به ئيمان ههه بمریت، وه تيبكو شيت له ووي كه هه مو هو كار يك بگري ته بهر بو رزگار بون له خراپه له كاتي روداني هه ر فيتتهيهك، چونكه بهنده هه ر چهنده بگاته پلهي بهرز له ئيمان ئهوا سه لامهت نيه له ووي كه توشي فيتته نه بيت.

هه ر له بهر ئه مه شه ذو النون ره حمه تي خواي لي بيت ده فه رموي ت: (چاك بزائن ئه ووي كه شه رمي بزواندن له به رام بهر خوا زانياريان بو ده ريارهي چاكهي خوا له گه ليان، وه زانياريان به ووي كه ئه و شتانهي كه خوا پيويستي كرده له سهريان له سوپاس گوزاري كرندي فه راموشيان كرده، وه سوپاس كرندي كو تاي نيه، ههروهك چون گه وري كو تاي نيه).¹

له بهر ئه وه سه ري چي خوا ناكات مه گه ر ئه ووي كه سيك كه ري زي خواي له لانه بيت بهو جو ري كه پيويسته، ههروهك خواي گه وره ده فه رموي ت: ﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ

بِيمِينِهِ ۗ ﴾ الزمر: ٦٧

واته: ئهه هاوهل دانه رانه ري زي خوايان نه گرت بهو جو ري كه شايستهي ئه وه، وه به گه وره يان نه زاني بهو جو ري لايه ق به گه وري ئه وه، بهلكو كاريكيان كرد

¹ رواه البيهقي في الشعب (٧٣٤٩).

که پیچه‌وانه‌ی نه‌ویه به‌وه‌ی شتانیکیان کردبه هاوه‌لی که ناته‌واون له هه‌مو وه‌صف و کرداریکیاندا، نه سو‌دیان به‌ده‌سته نه‌زیان نه هیچ ده‌به‌خشن نه هیچ ده‌سینه‌وه، ته‌ماشا ده‌که‌ی نه‌و دروست‌کراوه ناته‌واوانه‌یان شو‌به‌اند به‌خوای دروست کارو ته‌واو له هه‌مو رو‌یه‌که‌وه.

وه نه‌زانین ده‌رباره‌ی گه‌وره‌ی خوا بریتیه له سه‌ری نه‌زانین، وه نه‌وه‌ش هوک‌اری چاو نه‌ترسی به‌نده‌یه بو به‌زاندن و پیشیل کردنی نه‌و شتانه‌ی که خوا حه‌رامی کرده، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ الحج: ۳۰

واته: نه‌و هوک‌مانه‌ی که بو‌مان باس کردون وه نه‌وه‌ش که تییدایه‌تی له به‌گه‌وره راگرتنی نه‌و شتانه‌ی که خوا حه‌رامی کرده، به‌وه‌ی که ریژی بگرن و به‌چاوی حورمه‌ته‌وه سه‌یری بکه‌ن، هه‌ر که‌سێک ریژی بگرت و پیشیلی نه‌کات خوای گه‌وره پاداشتی ده‌داته‌وه‌وه ده‌بیته‌مایه‌ی خیر و چاکه‌بو‌ی له دونباو دواروژدا.

وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ﴾ النساء: ۱۷
ته‌وبه‌ی به‌نده‌کان بو خوا دو جو‌ره: یارمه‌تی دانی بو ته‌وبه‌کردن، وه قه‌بول کردنی، دوا‌ی نه‌وه‌ی که به‌نده‌ته‌وبه‌ ده‌کات. له‌م ئایه‌ته‌دا هاوه‌لمان ده‌داتی به‌وه‌ی که نه‌و ته‌وبه‌یه‌ی که خوا پیویستی کرده له‌سه‌ر خو‌ی قه‌بولی بکات نه‌ویش وه‌ک به‌خشنده‌ی و گه‌وره‌یه‌ک که له‌به‌رامبه‌ر به‌نده‌کانی ده‌نیوینی بو نه‌وانه‌یه‌ که تاوان ده‌که‌ن به‌ نه‌زانی، نه‌زانین به‌ سه‌ر نه‌نجامی نه‌و تاوانه‌و سزاو تو‌ره‌ی خواو نه‌زانینی به‌ چاودیری خواو ته‌ماشا کردنی خوا بو‌ی، که‌واته هه‌مو سه‌ریچی کاریک نه‌زانه به‌م پییه‌بیته، بابشزانیت نه‌و کاره‌ه‌رامه، به‌لکو زانیاری به‌حه‌رامی نه‌و کاره‌مه‌رجی به‌تاوان دانانی نه‌و کاره‌یه‌و سزادانیته‌ی له‌سه‌ری.

له ئه بي عاليه وه كه ده گيرتته وه له هاوه لانی پينغه مبهروهه (ﷺ) كه ده بيان وت: (همو تاوانك بهنده نه نجامی ده دات نه وه به هوی نه زانینه وهیه) ^۱.

به هه مان شیوه به سه حیاتی هاتوه له قه تاده وه وه باسی نه وه ده کات كه هاوه لانی پينغه مبهره (ﷺ) له سه ره نه وه يه ك ده ننگن. ^۲

وه نه مهش له شاره زای هاوه لانه وهیه - خوا لییان رازی بییت - ده رباره ی قورئان، وه زانیاریان ده رباره ی نه فسی مروث، وه نه وه کاریگه ریه زوره ی كه ته وحید هه یه تی له پاكرده وهی، هه تا (السدي) ده رباره ی نه وه فه رموده ی

خوا: ﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ﴾ النساء: ۱۷

ده فه رمویت: (هه تا سه رپيچی خوا بکات نه زانه) ^۳.

ئيبن تهيميه په حمه تی خوی لیبيت ده فه رمویت: (وه مه به ست نه وهیه كه هه مو یاخی يه ك له خوا نه زانه، وه هه مو نه وانهی لیی ده ترسن نه وه زاناو گوپراهه لئ بۆ خواوه نه وه كه سه نه زانیه كه ی به هوی ناته واویه وهیه له ترسانه كه یدا، چونكه نه گه ترسه كه ی له خوا ته واو بوايه سه رپيچی نه ده كرد، وه له وه شه وهیه نه وه وته یه ی ئيبن مه سعود ره زای خوی لیبيت: (به سه بۆ ترسان له خوا كه به زانیاری دابنری، وه به سه بۆ له خۆبايبون له ئاستی خوادا كه به نه زانی دابنری) ^۴.

^۱ رواه ابن جرير في تفسيره (٨٩٨-٨٩٨) شاکر) باسناد صحيح، و سعيد هو: ابن أبي عروبة، ثقة اختلط باخره، الا ان الراوي عنه هو يزيد بن زريع، سمع منه قبل اختلاطه كما قال الامام احمد بن حنبل. برواه: المعرفة و التاريخ للفسوي (١٤٠٢).

^۲ رواه عبدالرزاق في تفسيره (١٥١١)، و ابن جرير في تفسيره (٨٩٨) باسناد صحيح.

^۳ رواه ابن جرير في تفسيره (٨٩٨-٩٠) باسناد جيد.

^۴ رواه ابن المبارك في الزهد (٤٦)، و بن ابي شيبه (٢٩١١٣). و احمد في الزهد (ص: ١٥٨)، و ابو داود في الزهد (١٧٨)، و الطبراني في الكبير (٢١١٩-٢١٢)، و ابن بطة في ابطال الحيل (٩- العمير)، و البيهقي في الشعب (٧٣٢)، و في المدخل (٤٨٧)، كلهم من طريق المسعودي، وهو وان كان قد اختلط، فان ذلك لا يضر روايته هذا،

له بهرئوهی بیرکردنه وه له وشتهی که لئی دهترسی وا دهکات که رابکهی لئی، وه پامان له وشتهی که خۆشت ئهوی وا دهکات بهدوایدا بگه پئی، ئهگه ره له وه پانهکات و، به دواي ئه مه دا نه چیت، به لگه یه له سه رئه وه ی که ئه و که سه به باشی بیری له شته کان نه کردوه ته وه) .^۱

وه چه نده به نده زیاتر خواي خوی بناسی ئه وا زیاتر لئی دهترسی، خواي

گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ۲۸

واته: له ناو به نده کانی خوادا به ته نه نا زانایان به ته واوی لئی ده ترسن.

وه زاناترینی زانایان پیغه مبه ری خوايه (وَسَلَّمَ ﷺ) که زۆر ده ترسا له وه ی سه ریچی خوا بکات، ئه ویش کئییه ! له بهرئوهی خواي گه وره فه رمانی پیکردوه به وه ی که

بلی: ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ الأنعام: ۱۵

لانها عن القاسم، وكان قد اتقنها، فقد سئل يحيى بن معين عن المسعودي، فقال: (كان ثقة... وكان صحيح الرواية فيما حدث به عن القاسم ومعن). رواه الخطيب في تاريخ بغداد (۲۲۱/۱۰).

لكن بقي الانقطاع بين القاسم، و عبدالله بن مسعود، الا ان الجملة الاولى - التي هي موضع الشاهد - قدوردت من رواية اخرى بلفظ: (العلم الخشية). وهي في معناها تماما، رواه أحمد قتي الزهد (۱۸۵)، و أبو نعيم في الحلية (۱۳۱/۱)، و البيهقي في المدخل (۴۸۶) من طريق عون بن عبدالله بن عتبة بن مسعود، عن ابن مسعود، وهو اسناد صحيح، لولا الانقطاع بين عون و ابن مسعود، قال الترمذي في سننه (۵۶۱/۳): (عون بن عبدالله لم يدرك ابن مسعود)، و انظر كلام الشافعي فيه في السنن الكبرى للبيهقي (۳۳۲/۵)، و الدارقطني في سؤلات البرقاني (۳۸۵)، و العلائي في جامع التحصيل (ص: ۲۴۹).

وهذه الرواية تقوي رواية القاسم السابقة، لاسيما وان لها شواهد كثيرة في الكتاب و السنة و آثار السلف، لا يتسع المقام لسردها.

تنبیه: جاء في اسناد أبي نعيم من رواية عون بن عبدالله أنه قال: (قال لي عبدالله). كذا في الحلية (۱۳۱/۱)، ولولا انني لم اجد من صرح بسماع عون بن عبدالله من ابن مسعود قلت بذلك، فلعله يكون تصحيحا أو نحوه.

و على كل حال، فلا أشك في صحة نسبة هذه المقولة لابن مسعود (رضي الله عنه) لما سبق ذكره، وان كان الخطب هنا هينا، و العلم عند الله.

^۱ مجموع الفتاوى (۲۲۷-۲۳).

واته: پييان بليّ که من دهترسم له وهی که نه گهر سه‌رپیچی په‌روه‌ردگارم بکه‌م سزام بدات به سزای رۆژبکی گه‌وره.

له‌به‌رئ‌وهی تاوان له‌لای یه‌کخواپه‌رستانی شاره‌زا به‌خوا – نه‌گهرچی بچوکیش بیټ – وه‌ک شاخیک ده‌یبینن، له‌به‌ر زانیاریان به‌گه‌ورهی خوای به‌ده‌سه‌لآت و ته‌نها، وه‌جیلی هاوه‌لان چونکه زاناترین جیل بون به‌مافه‌کانی خوا له‌همو که‌س زیاتر ده‌ترسان، عه‌بدوللای که‌ورپی مه‌سعود ده‌فه‌رمویټ: (ئی‌وه‌کاری نه‌وتو ده‌که‌ن که له‌به‌رچاوتاندا له‌تاله‌مو بچوک تره، که‌چی ئی‌مه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) نه‌و کارانه‌مان به‌تاواتی گه‌وره ده‌زانی).^۱ بوخاری ده‌لی: واته به‌به‌هیلاکبه‌ره‌کان.

وه‌نه‌مه‌ش نالیین وه‌که‌ه‌ندیک که‌ده‌لین: چاکه‌ی چاکه‌کاران خراپه‌ی نزیکه‌کانه له‌خواوه، به‌لکو بریتیه له‌و تاوانه‌ی با له‌بنچینه‌دا بچوک بیټ نه‌وا له‌لای نه‌و که‌سه‌ی که‌ده‌یکات گه‌وره‌یه کاتی که‌به‌بیر خو‌ی ده‌هینیته‌وه گه‌وره‌ی و به‌ده‌سه‌لآتی نه‌و خوییه‌ی که‌سه‌رپیچی کردوه، هه‌ربویه‌وازده‌هینی له‌شه‌رماندا.

نه‌وزاعی په‌حمه‌تی خوای لیټیټ ده‌فه‌رمویټ گویم له‌بیلالی کورپی سه‌عد بو ده‌یفه‌رمو: (مه‌پروانه بچوکی تاوان، به‌لام پروانه نه‌و خوییه‌ی که‌سه‌رپیچیت کردوه).^۲

جوان ورد به‌روه‌وه له‌و نه‌سه‌ره‌ی که‌دیټ جوان تیده‌گه‌یت له‌نه‌ینی ترسی نه‌و جیله له‌خوای گه‌وره، وه‌په‌یوه‌ندی نه‌وه به‌ئیخلاصه‌وه بو‌خوا، یه‌حیای کورپی

^۱ رواه البخاري (٦٤٩٢).

^۲ رواه ابن المبارك في الزهد (٧١)، و عبدالله بن أحمد في زوائد الزهد (ص: ٣٨٤)، و العقيلي في الضعفاء (٢٣٢/٣)، و أبو الفضل الزهري في حديثه (٤٠٢)، و أبو نعيم في الحلية (٢٢٣/٥)، و ابن عساکر في تاريخ دمشق (٥٠١/١٠-٥٠٢)، و الذهبي في السير (٩١/٥)، وهو صحيح، وإن كان فيه عن عنة الوليد بن مسلم المدلس، فقد صرح بالتحديث في إحدى طريقي ابن عساکرو الذهبي، ثم هو قد توبع كما تعرفه من مصادر التخریج.

موعازی پازی ده‌فهرمویت: (چون کرده‌وه‌کانم پزگارم ده‌کهن، له کاتیکدا من له‌نیوان چاکه و خراپه‌دام؟ خراپه‌کانم هیچ چاکه‌ی تیدا نیه، وه چاکه‌کانم تیکه‌له به خراپه، وه توش خوايه قه‌بولت نیه هیچ کاریک ئیخلاص نه‌بیئت تیدا، له‌دوای نه‌مش هیچ نه‌ماوه ته‌نھا به‌خشنده‌یت نه‌بیئت).^۱

وه ئه‌م به‌که‌م زانینی نه‌فسه دل پاک ده‌کاته‌وه له‌خوبای بون به‌هوی کرده‌وه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌خوبای بون ئیخلاص ناهیلّی له‌پوی تیبینی کردنی نه‌فس و دانه پالی هه‌مو شته‌کان بۆ لای خوا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌مو چاکه‌یه‌ک که توشی مرؤف ده‌بیئت له‌لایهن خواوه‌یه، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا يَكْمِنُ

نَعْمَةً فَمِنَ اللَّهِ﴾ النحل: ۵۳

واته: هه‌مو ئه‌و نيعمه‌تانه‌ی که پیتانه‌وه‌یه له‌لای خواوه‌یه.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ئیبلیس کاتی نه‌یتوانی لوتی به‌نده شوپ بکات له‌تاوانداوه بینی لیبراهه له‌گوپراپه‌لی کردنی خوی خوی، ده‌سته‌واژه‌ی مه‌دح و به‌باش دانان ده‌خاته ناو دلیه‌وه، هه‌تا له‌خوبای بون و پیاو به‌ده‌ست هیئانی ناوبانگی تیدا ده‌وروتینی، وه به‌رده‌وام ئه‌وانه ده‌دات به‌گویتیدا، وه چاوی تیبیریوه هه‌تا کوتا پاشماوه‌ی ژیانی.

عه‌بدولای کوری نه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل ده‌فهرمویت: (سه‌ره‌مه‌رگی باوکم هات، منیش له‌لای دانیشتم، وه پارچه په‌رۆیه‌کم به‌ده‌سته‌وه بو—وه ئه‌و له‌گیان ده‌رکیشاندا بو—بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ردو شه‌ویلگه‌ی پی گورجو گۆل بکه‌مه‌وه، وه له‌هۆش خوی ده‌چو هه‌تاوامان ده‌زانی که مردوه پاشان ده‌هاته‌وه هۆش خوی، وه ده‌یوت: نا هیشتا! نا هیشتا! وای ده‌وت جاریک و دوجار.

^۱ رواه البيهقي في الشعب (٨٢٤)، و نحوه برقم (٨٢٣).

له جارى سيپه مدا پيم وت: ئه‌ى باب‌ه گيان! ئه‌وه چيه ئه‌و شته‌ى كه ده‌يليت
له م كاته‌دا؟ پيى وتم: كورپى خوشه‌ويستم نازانى؟
وتم نه‌ خير!

وتى: ئيبليس - دوربيت له ره‌مه‌تى خوا! - پيالوه‌كه‌ى هه‌لگرتم و گازى له
په‌نجه‌كانى ده‌گرت له داخى من و، ده‌يوت: ئاى ئه‌حمه‌د! له ده‌ستم ده‌رچوى.^۱ وه
منيش ده‌موت: نا هيشتا! هه‌تا ئه‌مرم.^۲

وه هه‌ر كه‌سيك يادى ئه‌مه‌ى هه‌بيت وه ئه‌وه‌ش كه پيغه‌مبه‌رانى له‌سه‌ر بوه -
سه‌لات و سه‌لاميان له‌سه‌ر بيت - له باس كردن و يادخستنه‌وه‌ى ته‌وحيدو
وه‌وه‌سيه‌ت كردن پيى هه‌تا له كاتى سه‌ره‌مه‌رگيشياندا - وه‌ك پيشتر باس‌مان كرد
- ده‌زانى نه‌پينى په‌يوه‌ندى ئه‌م وشه‌يه - ئه‌گه‌ر له دلدا جيگير بيت - له به‌رده‌وام
بون و جيگير بون له‌سه‌ر ئيسلام له كاتى به‌جييه‌يشتنى ئه‌م دونيايه‌دا، وه ئه‌وه‌ش
وه‌رگيراوه له ناونانى به‌وته‌ى جيگير له‌و ئايه‌ته‌ى سوره‌تى ئيبراهيم كه ئه‌و

فه‌رموده‌يه‌ى خوايه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ﴾ إبراهيم: ۲۷

^۱ واته: ئيبليس واى نيشان ده‌دات: كه تو پزگارت بو له‌ده‌ستم، بو ئه‌وه‌ى له خوى باى بيت به‌نه‌فسى خوى،
ئه‌مه‌ش - سويند به‌خوا - فيتنه‌به‌كه‌ى زورگه‌وره‌يه، وه كاتيكي سه‌خت و ترسناكه، وه پاريززاويش ئه‌و
كه‌سه‌يه كه خوا بياريزيت.

^۲ رواه ابن علم في جزئه كما في السير (٣٤١/١١)، و أبو نعيم في الحلية (١٨٣/٩)، و البيهقي في الشعب (٨٢٦)، و
ابن الجوزي في مناقب أحمد (ص: ٥٤٦-٥٤٧) بإسناد جيد، قال الذهبي في السير (٥٤٤/١٥)، عند ترجمة ابن علم
- راوي هذه القصة -: حكاية عن عبدالله بن أحمد في قول أبيه لا تعد منكراً). وه بروانه هه‌روه‌ها السير
(٣٤١/١١)، فإنه يحتاج الى تحرير، وإن كان معنى القصة لاشئ فيه من الناحية الفقهية، بروانه الشعب للبيهقي
(٨٢٧) وما بعدها.

واته: خوی گهوره نهوانه‌ی که ئیمانان هیناوه جیگیرو دامه‌زراو ده‌کات به‌وته‌ی جیگیر له ژبانی دونیاو له رۆژی دوايشدا، به‌وه‌ی له دنیاو هیدایه‌تیاو ده‌دات بو ئیمان و ئیسلام و له‌سه‌ره مهرگیشدا له‌سه‌ر ئه‌و ئیمانانه ده‌مرن و وه له‌یه‌که‌م و یستگه‌ی دوا‌رۆژدا که ناو گۆره‌ خوی گه‌وره زمان پاراویان ده‌کات له‌کاتی وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و دو مه‌لائیکه‌یه‌ی که پرسیاوی لیده‌که‌ن، وه له ناره‌حه‌تیه‌کانی ناو گۆر ده‌پیاریزیت، وه له رۆژی دوايشدا له‌گه‌ل ئه‌هلی ئیمان حه‌شری ده‌کات و له سه‌ختی ئه‌و رۆژه ده‌پیاریزیت.

هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه ئیبن قه‌یم ره‌حه‌تی خوی لیبیت ده‌فه‌رمویت: (ته‌وحید یه‌که‌م شته که به هۆیه‌وه مروؤ پئی ده‌چپته ناو ئیسلامه‌وه، وه کۆتا شتیشه که له‌سه‌ری دونیای پئی به‌جیده‌هیلئ هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: (هه‌رکه‌سیک کۆتا وشه‌ی: لا اله الا الله بئت، ده‌چپته به‌هه‌شته‌وه).^۱

وه ته‌وحید یه‌که‌م پئویسته‌ی وه کۆتا پئویسته‌ی، که‌واته ته‌وحید یه‌که‌م بابته‌وه کۆتا بابته‌وه).^۲

وه له‌به‌ر ئه‌مه‌ش نه‌ریتی خوا ده‌رباره‌ی به‌نده‌کانی وا رۆشته‌وه که هه‌رکه‌سیک له‌سه‌ر ته‌وحیدی پاک و پوخت ژیا بئیت، وه پیسی نه‌کردبئیت به‌گومانه‌کانی ئه‌هلی (التأویل) (نه‌وانه‌ی که لیکدانه‌وه‌ی نابه‌جی ده‌رباره‌ی ناو صیفاته‌کانی خوا بریار ده‌ده‌ن)، و ئه‌هلی (التعطیل) (نه‌وانه‌ی که ده‌لین خوا هیچ ناو صیفاتیکه‌ی نه‌هه‌)، و ئه‌هلی (التمثیل) (نه‌وانه‌ی که خوا ده‌شو به‌پین به‌دروست کراوه‌کانی)، ئه‌وا خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌و

^۱ رواه أحمد (۲۳۳/۵)، و ابوداود (۳۱۱۶)، و الحاكم (۱۳۵۱) من حدیث معاذ رضی الله عنه و صححه، و وافقه الذهبی.

^۲ مدارج السالکین (۴۴۳/۳).

ته و حیده ده بیرینی، به تاییهت نه وانه یان که بانگه واوی بو ده که ن و پاریزگاری لیده که ن.

حافظ عبد الغافر الفارسی په حمه تی خوی لیبیت ده فه رمویت: (گویم له باوکی صالح بو ده یوت: چومه لای ابی بکر اللباد له کاتی سه ره مه رگیدا، گویم لئی بو

ده یوت – له کاتیکدا گیانی ده دا: ﴿الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ﴾ الحشر: ۲۳
وه ناوه کانی تری هه مو ژمار هه تا کوتای^۱.

وه نه وهی که هه رگیز بیرم ناچیته وه ئاموژگاری ماموستامان موحه مه د نه مان نه لجامیه په حمه تی خوی لیبیت که بویان باس کردین نه وانه ی که ئاماده بون له لای له ماموستا کانمان و که سانی تریش که له کاتی سه ره مه رگیدا ده یوت: (عه قیده! عه قیده! ئاموژگاریم بو تان نه وه یه).

مردنیکی چهند خو شه! له راستیدا ئه م ماموستایه بو ته وحید ژیا، وه زۆربه ی قسه کانی ده رباره ی ته وحیدو به رگری کردن بو لئی، وه خواش به وه کوتای به ژیا نی هیئا، به جوړیک که کردی به ئاموژگاری بو دوا ی خو ی، هه روه ک ئیبراهیمی خه لیل و نه وه کانی – سه لات و سه لامیان له سه ر بیّت – کردیان، خوی گه وره

ده فه رمویت: ﴿وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ ءَابَاؤُكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُهُمَا

وَجِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ البقرة: ۱۳۲ - ۱۳۳

^۱ (المنتخب من السياق لتأريخ نيسابور) لإبراهيم الصريفي (ص: ۳۶)، وهذا سند صحيح.

خۆ دەر خستن (الریاء)

ههروهك چۆن تهو حید به رامبه ره كهی هاوه ل دانانه، بیگومان ئیخلاصیش به رامبه ره كهی ریایه، وه ههروهك چۆن روناکی ئیخلاص به لگهی له خۆباییبون به نه فسه وه ده كوژینیته وه له ناو دلی مرؤفدا ئه گه ر له و دله دا بیته، چونكه به دلنیا بییه وه ئیخلاص هه رگیز له گه ل ریادا هه لئاكات، خوای گه و ره ده فه رمویت:

﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ

يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا﴾ النساء: ۳۸

واته: ئه وانهی كه مال ده به خشن بو ئه وهی كه خه لکی بیان بینن و مه دح و سه نایان بکهن، نهك مال به خشینان به هوی ئیخلاص و ئیمانیه وه بیته به خوای گه و ره وه ته مه ای پاداشتی ئه و بن، وه ئه مهش له هه نگا وه کانی شهیتانه كه بانگه وازی حزه كهی بو ده کات بو ئه وهی له ئه هلی ئاگر بن وه به هوی ئه و کاره وه یان بون به هاوه ل و دۆستی شهیتان، وه هه ر كه سیك شهیتان دۆستی بیته ئه وه خراپترین كه سی کردوه به دۆستی خوی كه به ره وه فه وتان ده بیات.

وه ریا له دیارترین صیفاتی دوپوه کانه، له به رئه وهی ئه وان شتیک نیشان

ده دن كه له ناخیاندا وانیه، خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ

اللَّهِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء: ۱۴۲

واته: ئه و دوپوه کانه کاتیك كه دین بو نوێژ به و په ری ته مه للی و بیئاقه تیه وه دین وه کاتیك دین كه خه لکی بیان بینیت وهك نوێژی عه سرو نیوه رۆ كه دنیا روناكه و خه لکی ده یان بینن به لام بو نوێژی عیشا و به یانی ناچن چونكه دنیا تاریکه و كهس نایان بینیت، وه له کاتی ئه نجام دانی نوێژه كه شدا زۆر به كه می یادی خوای تیا ده كه ن.

هه ربۆیه مه رجی قه بول بونی ته و به یان ئه و به بو که به ئیخلاصه وه دینداری

بکه ن، خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الْكُفْرَانَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ

نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ

فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿النساء: ۱۴۵ - ۱۴۶﴾

خوای گه و ره له م ئایه ته دا باسی سه ره ئه نجامی دو و ره کان ده کات، که له بنی
بنه وهی دو و ره خن وه له ناو خراپترین سزادان وه له ژیر بیبا و ره کانه وه ن،
له به ره ئه وهی هاوشانیان له بیبا و هری و دژایه تی کردنی نیر دراوانی خوا، وه زیاد
له وهش له وان فیلاوی ترو وه توانایان زو ورت ره دژایه تی ئیمانداران بکه ن به شیوه یه ک
که ههستی پینه ده کرا، وه به هو ی رو که شیانه وه که خو یان به موسولمان نیشان
ده دا وه ک موسولمان مامه له یان له گه ل ده کرا و حو که مانه کانی ئیسلامیان به سه ردا
جیبه جی ده کرا، هه ره له به ره ئه مهش شایسته ی ئه وه بون که سزایان له بیبا و ره ان سه خت
تریبت، پاشان ده فه رمویت وه ته نها شت رزگاریان بکات له سزای خوا ئه وه یه که
ته و به بکه ن له تا وانه کانیان، وه ناخ و رو که شیان چا ک بکه ن، وه ته نها پشت به خوا
به ستن له به ده ست هیسانی خو شی و لا بردنی ناخو شییه کان، وه به ئیخلاصه وه
دینداری بکه ن، وه له کرده وه کانیاندا ته نها مه به ستیان ره زامه ندی خوا بیبت،
هه ره که سی ک ئاهم شتانه له خویدا جیبه جی بکات ئه و له دونیا و له ژیانی به رزه خ و
له روژی دوایشدا له گه ل با و ه ردار اندایه .

هه ربۆیه هه مو کرده وه یه ک مه به ست تییدا ره زامه ندی خوا نه بیبت قه بول
نا کریت، وه ئه و کاره ی ماله به سه ر خا و نه که یه وه له روژی دوایدا، له ئه بو
هو ره یه وه ره زای خوای لی بیبت ده فه رمویت: پیغه مبه ر خوا (ﷺ) ده فه رمویت:
(خوای گه و ره فه رمو یه تی: - من ده و له مندو بی نیازم له به ندایه تی سه رجهم دروست

کراوه کانم، وه هرکه سیك کرده وه یه که نه نجام بدات و هاوه ل برپار بدات تییداواته له نه نجام دانی نه و کاره یدا ته نها مه به سستی من نه بیئت به لگو مه به سستی که سیکی تریش بیئت، نه و منیش لی قه بول ناکم و خویشی و کاره که شی واز لیده هیتم.

وه له ریوايه تیکه تردا: (وه من به ریم له خوی و کاره که شی، وه نه و کاره ی بو نه و که سه یه که کردویه تی به هاوه ل له گه ل من).^۱

وه له باره ی پیناسه ی ئیخلاصه وه وتراوه: (ئیخلاص واته هاوتابونی کرده وه کانی به نده له پوکارو ناخدا، وه رپا به وه ده بیئت که پوکه شی چاکتر بیئت له ناخی، وه راستگویی له ئیخلاصدا به وه ده بیئت که ناخی ناوه دانتر بیئت له پوکه شی).^۲

بیلالی کوری سه عد په حمه تی خوی لی بیئت ده فه رمویت: (دوستی خوا مه به له ناشکرایدا، وه دوزمنی بیئت له نه ییدا).^۳

وه نه م پیناسه یه ی کوتای راستگویی ده ره ی نراوه له وه فه رموده یه ی

خواوه: ﴿وَلِنْ تَخْفُوها وَتُؤْتُوها أَلْفُ قَرَّاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ البقرة: ۲۷۱

واته: نه و خیرانه ی که ده یکه ن به نه یی بیکن و بیده ن به هه ژاره کان نه وه زور باشه بو ئیوه، چونکه دوره بیئت له رپا و خوده رخستن و زیاتر ئیخلاصی پیوه دیاره،

^۱ رواه ابن ماجه (۴۲۰۲) وهو صحيح.

^۲ بروانه نه م پیناسه یه و نه وه ش که له دوی هاتوه له مدارج السالکین (۹۱/۲).

^۳ رواه أحمد في الزهد (ص: ۳۸۵)، و الفريابي في صفة المنافق (۹۱)، و أبوفضل الزهري في حديثه (۴۰۱)، و أبونعيم في الحلية (۲۲۸/۵)، و البيهقي في الشعب (۶۵۴۸)، و ابن عساکر في تاريخ دمشق (۱۰/۴۸۸-۴۸۹)، و الذهبي في السير (۵۱۸/۱۱).

وهو صحيح وإن كان فيه عننة الوليد بن مسلم المدلس، فقد صرح بالتحديث في بعض هذه الطرق، ثم هو قد تابعه بقية بن الوليد، كما في إحدى طريقي أبي نعیم.

وه بؤ ئه و كهسهش كه ههژاره بهو جوړه باشتره چونكه لايهني دهروني ئه و كهسه پاريزراو دهبيت لهوهی كه ههست بكات به ناتهواوی.

وه سيفه تيكيشه له سيفه ته كانی ئه و حوت كهسهی كه خوی گه و ره ده يان خاته ژيرسيبهری خويه وه له پوژيكا كه هيچ سيبهریك نيه ته نها ئه و سيبهره نه بيت كه خوا برياری ده دات، ههروهك پيغه مبهري خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرمويت: (وه پياويك خيريك ده كات و ده شاريتته وه، ههتا دهستی چه پی نازانيت دهستی راستی چی به خشيوه...)^۱

وه خه لکی چالاكن له شاردنه وهی خراپه كانيان زور زیاتر له شاردنه وهی چا كه كانيان، له بهرئه وهی ئه يانه ويته به وه پله و پايه يان دهست بكه ويته له لای خه لکی، به لكو زوربه يان ده بينی چالاكن له بهرچاودا، وه ته مبه لن له ته نهايدا، هه ربويه و تراوه (ئخلاص واته نه گه پييت به دواي شايه تيكا له سه ر كاره كانت ته نها خوا نه بيت، وه به ته ماي پاداشت نه بيت له غه يری ئه و).

وه ئه گه مرؤف تيبكو شايه له شاردنه وهی چا كه كانی له خه لکی ههروهك چون تيده كو شیی له شاردنه وهی خراپه كانی لييان ئه وه ده گه يشته پله و پايه ی راستگو يان، ههروهك باوكی حازم سه له مه ی كوپي دينار ره حمه تی خوی ليبيت ده فهرمويت: (چا كه كانت بشاره وه، ههروهك چون خراپه كانت ده شاريتته وه)^۲.

وه و تراوه: ئخلاص: (بريتيه له به ته نها دانانی خوا له مه به ستت له گوپرايه لی كردنيدا).

^۱ رواه البخاري (٦٦٠)، و مسلم (١٠٢١).

^۲ رواه الفسوي في المعرفة و التاريخ (٦٧٩١)، و أبونعيم في الحلية (٢٤٠٣)، و البيهقي في الشعب (٦٤٩٦)، وابن عساكر في تاريخ دمشق (٦٨١٢٢) وهو صحيح.

و في رواية للبيهقي في الشعب (٦٥٠٠) بلفظ: (أخف حسنك كما تخفي سيئتك، ولا تكونن معجبا بملك، فلا تدري أشقي أنت أم سعيد).

وه وتراوه: (پالوته کردنی کردهوه له چاودیری کردنی دروستکراوه کان).
 هه ربویه به سههل وتراوه: چ شتیك زۆر قورسه له سهه نه فس؟ فه رموی:
 (ئیخلاص، له بهرئه وهی هیچ به شیکی تیدا نیه بۆ نه فس).
 أبوبکر المروزی ده لیت: گویم له پیاویکه وه بو به باوکی عه بدوللای وت^۱ - وه
 باسی ئیخلاص و راستگویی بۆ کرد - باوکی عه بدوللای وتی: (ئابوه وه ئه و قه ومه
 به رز بونه وه)^۲.

هه ربویه پیشه وایانی ئه م ئوممه ته رقیان له ناوبانگ بو، وه حه زیان له باس
 نه کردن بو، به هۆی چاودیری کردنیانه وه بۆ ئیخلاص و ترسیان له دلّه کانیان له
 فیتنه ی ستایش و مه دح کردن، خه لکی ئه وتۆ هه یه که کۆله وار بوه به ده ست
 ئه وهی که خه لکی شوین پێی هه لده گرن، وه ماچ کردنی ده ستی، وه دانانی له لای
 سه ره وه له ناو کۆپو کۆمه لدا، وه داوا کردن لێی بۆ ئه وهی دۆعا بکات به ئومیدی
 به ره که تی، وه هاوشیوهی ئه وه، وه هه رکه سیک به شی له ئیخلاصدا که م بیته ئه و
 شتانه ی پێخۆشه و له وانه شه داوای بکات.^۳

حه ممانی کۆپی زهید په حمه تی خوای لیبیته ده فه رمویته: (له گه ل ئه یوبدا
 ده رۆشتم، له رێگه ی واوه ده یبردم، من سه رسام ده بوم پێی چۆن ئه و رێگایانه
 ده زانی؟ رای ده کرد له ده ست خه لکی تا نه یبینن و بلین: ئه وه ئه یوبه)^۴.
 هه ره ها ده لیت: (ئه یوب له رێگه ی ئه وتۆوه ده یبردم که دورتربو! منیش
 ده موت: ئه م رێگه یه نزیکتره! ئه ویش ده یوت: من خۆم به دور ده گرم له م کۆپانه،

^۱ وفي طریق: (پرسیاری لیکرد: ئه و قه ومه به چی گه شتنه ئه و ئاسته ی هه تا مه دح کران).

^۲ رواه ابن الجوزي في مناقب الإمام أحمد (ص: ۲۶۷)، و (ص: ۲۷۴) من ثلاث طرق، یصح بعضها بعضا.

^۳ بروانه: الفوائد لابن القيم (ص: ۲۲۳).

^۴ رواه ابن سعد (۲۴۹\۷)، و الفسوي في المعرفة والتاريخ (۲\۲۳۲)، و هو صحيح.

وه ئه گهر سالوی بگردایه ئه واوه لامیان ده دایه وه به جوریک زور زیاتر له وه لامدانه وهی خه لکی تر، وه ده یوت: خواجه گیان خۆت چاک ده زانی من ئه وه م ناویت! خواجه گیان خۆت باش ده زانی که من ئه وه م ناویت!

وه ئه بو زورعه یه حیای کورپی ئه بی عمر ده فه رمویت: (خه حاکی کورپی قه یس چوه ده ره وهی شار بۆ نویژه بارانه، وه باران نه باری، وه هیچ هه ورێکیان نه بینی، خه حاکی وتی کوا یه زیدی کورپی ئه سوهد؟ - وه له رپوایه تیکدا - که س وه لامی نه دایه وه! پاشان وتی: کوا یه زیدی کورپی ئه سوهدی ئه ل جورشی؟ سویندم خواردوه لێ ئه گهر گوپی له قسه کانمه ئیلا ده بیته هه ستیت. ئه ویش وتی: ئه وه منم! فه رموی: هه سته تکامان بۆ بکه له لای خوا با بارانمان بۆ بباریت، ئه ویش هه ستاو سه ری شوپ کرده وه له نیوان هه ردو شانیه وه وه ده سته کانی ده رخست و به رزی کرده وه، وه فه رموی: خواجه گیان ئانه وه به ندانه ت منیان کرده به تکاکار له لای تۆ. سی جا نه پارایه وه هه تا بارانیکیان بۆ باری خه ریک بو بخنکین به هۆیه وه، پاشان فه رموی: خواجه گیان ئه م کاره منی ده رخست و ناویانگم ده رکه وت پرزگارم بکه لێ، وه دوا ی ئه وه نه ژیا هه فته یه که نه بیته هه تا مرد).

وه کۆکه ره وه ترین پیناسه بۆ ئیخلاص که بینییتم، که کۆکه ره وهی هه مو ئه وانیه که پیشتر باسمان کرد ئه و پیناسه یه یه که ئه بو عوسمان سه عیدی کورپی ئیسماعیل ره حمه تی خوا ی لیبت ده فه رمویت: (پاستگزی له ئیخلاصدا له بیرکردنی بینینی دروستکراوه کانه به هۆی به رده وام ته ماشا کردنی دروستکار، وه ئیخلاص

¹ رواه ابن سعد (٢٤٨١٧)، و الفسوي (٢٣٩١٢ - بشطره الأخير)، وهو صحيح.

² رواه الفسوي في المعرفه و التاريخ (٣٨١١٢)، ومن طريقه ابن عساکر في تاريخ دمشق (١١٢١٦٥) و رواه اللالكائي

في الکرامات (١٥٠)، و البيهقي في الشعب (٦٥٧٧)، ومن طريقه ابن عساکر أيضا (١١٣١٦٥).

و رواه أبو زرعه الدمشقي في تاريخه (١٧٠٤ - مختصرا)، و من طريقه ابن عساکر أيضا (١١٢١٦٥)، و من طريقه

غيره (١١٣١٦٥ - مختصرا أيضا) و في إسناده أبو ب بن سویدوقد توبع.

واته بتهوئیت به دل و کردهوهو پیشته پهمهندی خوا له ترسی توپه بونی، ههروه كه نهوهی كهوای نیشان بدهی به پاستی کردهوهكانت كه نهو دهتبینی، ههتا رپا بپواته دهر له ناو دلئدا.

پاشان له یادت بیته منتهی خوا به سه رتهوه كه یارمه تی داوئیت بو نهو كارانه، ههتا له خوپازی بون بچیتته دهر له ناو دلئدا، وه نهرم و نیانی به كار بهیتهی له كار هكانتا، ههتا په له كردن بچیتته دهر له ناو دلئدا، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهفه رموئیت: (نهرم و نیانی له ههر شتیكدا دابنری نهوا ده پرازی نیتهوه، وه له ههر شتیك ده ره بهیتریت نهوا ناشیرینی دهكات)^۱.

نه بو عوسمان دهلی: وه په له كردن بریتیه له شوین كهوتنی ههواو ئاره زو، وه نهرمونیانی بریتیه له شوین كهوتنی سوننهت، وه كاتیك كه تهواو بوئیت له کردهوه كهت وه دلته داچله کی له ترسی خوا له وهی كه کردهوه كهت بداته وه به نیوچه وانئداو قه بولی نهكات لیته، خوی گه وره دهفه رموئیت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءًا تَوْأَمًا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ لَهُمْ إِلَىٰ رِجْمِهِمْ رَجِيمُونَ﴾ المؤمنون: ۶۰

واته: نهوانه ی كه هه لدهستن به جیهه جیكردنی نهو شتانه ی كه فه رمانیان پیکراوه به پی توانایان له نوئزو و رۆزو زهكات و حج و خیر و شتی تر، له گهل نهوه شدا نه ترسن له كاتی نیشان دانهوهی کردهوه كانیان و وه ستانیان له حضوری خوادا، كه کردهوه كانیان رزگاریان نهكات له سزای خوا، چونكه خویان ده ناسن، كه شایه نی هه مو جوړه عیباده تیکه به تهواوترین شیوه.

وه هه ركه سیك نه م چوار خه سلته هی كۆكردهوه نهوه كه سیکی موخلیصه له کردهوه كانیدا - إنشاء الله -^۲.

^۱ رواه مسلم (۲۵۹۴).

^۲ رواه البيهقي في الشعب (۶۴۷۵).

جوان ورد به ره وه لیږده دا بزانه چوڼ نهرمونیاڼی گپراوه به شوین که وتنی سوننه ت، چونکه نه فس هزی به شتانیکه، وه که هزی پیکرد داوی دهکات به په له، چونکه به شی له و شته دا هه یه، وه ئه م ئاره زوه ته نها له سه رخوی سنوره که ی ده شکینی، وه به له سه رخوی مرؤف ده توانی چاودیږی کرده وه کانی بکات به چاوی سوننه ت بو ئه وه ی شیاوی حه ق بیټ، نه ک به چاوی هه واو ئاره زو، هه ربویه ئیبراهیمی خواص ده فهرمویت: (په له کردن پږده گریټ له پیکانی حه ق)¹.

به هه رحال له راستیدا بابه تی: (ئیخلاص له دینداریدا بو خوا) بابه تیکی دورو دریژه، وه زوری ده ویټ بو به ده ست هیڼانی، به لکو له گه وره ترین بابه ته کانی ئاینه پاکه که مانه به تیڅپرای، وه به لام ئامانجی من لیږده هه ولدانه بو توژیک شاره زای بون و سه رلیده رچون لیی وه له و بنه مایانه ی که بو هیچ که سیک نیه که که مته رخه می تیډا بکات، وه ئیخلاص – له گه ل ئه مه دا – زور له وه گه وره تره که کتابیک بتوانی هه موی باس بکات، یان وتاریک هه موی له خو بگریټ.

¹ رواه البیهقی فی الشعب (٦٤٧٧) بسند صحیح.

بنچینهی دووهم رِیگا تهنه‌ها یه‌ک رِیگایه

بنچینهی دووهم: رِیگا، یه‌ک رِیگایه

چاک بزانه - ره‌حمه‌تی خوات لیبیت - نُهو رِیگایه‌ی که ده‌سته‌به‌ری
خوشیه‌کانی ئیسلامت بۆ ده‌کات یه‌ک رِیگایه‌و نابیت به‌ چهند دانه‌یه‌ک، له‌به‌رئه‌وه‌ی
خوای گه‌وره‌ سه‌رکه‌وتنی تهنه‌ها بۆ یه‌ک حزب بریارداوه‌وه‌ فه‌رمویه‌تی: ﴿أُولَئِكَ

حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المجادلة: ۲۲

واته: ئەوانەى كە دۆستایەتى و دوژمنایەتى تەنھا لەبەر رەزامەندى خوا دەكەن، ئا ئەوانە ئەوانەن كە خۆى گەورە ئىمانى لەناو دلەكانياندا جىگىر كردهو بەردەوام يارمەتيان دەدات و وه رازى بوە لىيان و بەهەشتىكى بو ئامادە كردون كە خۆشپىه كانى نەپراو پىه، وه هەر ئەوانەش حزبى خوان، چاك بزنان كە تەنھا حزبى خوا سەرفرازو سەركەوتون، وه باقى حزبە كانى تر حزبى شەيتانن و سەرشۆرن.

وه سەرخستنى تەنھا بو ئەم حزبە بپيارداو وه فەرمو پىه تى: ﴿ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴾ المائدة: ٥٦

واته: هەر كە سىك دۆستای خواو پىغەمبەرە كەى (ﷺ) و باو و پەرداران بكات، ئەو وه ئەو كە سە لە گەل حزبى خوادا پىه، وه خۆى گەورە سەرىدە خات بە سەر هەمو نارهەتپىه كانداو دەستە بەرى هەمو خۆشپىه كانى بو دەكات، چونكە بە راستى تەنھا حزبى خوا سەركەوتو وه سەردە خرىن.

وه چەند بگە پىت بە ناو قورئان و سوننەتى پىغەمبەرى خوادا (ﷺ) ئەو هەرگىز ناپىنى پارچە پارچە كردنى ئوممەت بو چەند كۆمەل و بە حزبى تى كردنى لە چەند گروپى كدا ئىلا سەرزە نشت كراو، خۆى گەورە دە فەرمو پىت: ﴿ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴾ الروم: ٣١ - ٣٢

واته: وه كو هاو هل دانەرە كان مەبن، چونكە هاو هل دانان دژى تەو حىدە، وه پارچە پارچە بونە لە كاتى كدا تەو حىدواتە پىه كگرتن و خرىبونە وه لە دەور يەك رىيازو بەرنامە كە ئىنى ئىسلامە، وه كو ئەو هاو هل دانەرە مەبن كە دىنە كەيان هەر چەندە بە تالە كە چى كردو پىانە بە چەند بەش و گروپ و حزبىك، هەيانە دار دە پەرسى يان

رۆژ یاخود مانگ، یان دارو بهرد یاخود مهلائیکه و پیغه مبهران و جنۆ که یان پیاو چاکان و گۆرو مهزار گه کانیا، ئەم دینانه هه مو بهتال و گومر این، وه تهنها حزب و رینگای راست ئیسلامه، کهچی ده بیینی هه ریه که یان دلّی بهو حزبه و بهرنامه یه خوشه که خۆی له سه ریه تی و ئەوانه ی تر به ناحق ده زانی، خوای گه و ره له م ئایه ته دا هه ره شه له ئیمانداران ده کات که دینه که یان پارچه پارچه نه کهن و نه بن به چه ند حزب و گرو پیک.

چۆن په روه ردگارمان پازی ده بییت له ئوممه ته که ی به پارچه پارچه بون دوی ئەوه ی پاراستویه تی به قورئانه که ی، وه به پائه تی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ده کات له و کاره ئەگه روای لیّهات وه هه ره شه ی لیّده کات له سه ری وه ده فه رمویّت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ الأنعام: ۱۵۹

واته: ئەوانه ی که ئاینه که یان پارچه پارچه کردوه بون به چه ند کۆمه ل و لایه نیک، تو له هه یج شتی کدا له گه ل ئەوانه نیت، وه چاره نوس و سه ره ئه نجامی ئەوانه ده گه رپه نه وه بۆ لای خوا، وه لیپه ر سینه وه یان له گه ل ده کات و سه ره ئه نجامی کاری خرابی خۆیان نیشان ده دات، وه سزای خۆیان وه رده گرن له سه ر ئەو کاره یان.

له مو عاویه ی کورپی ئەبو سو فیانه وه ده فه رمویّت: چاک بزانی که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) رۆژیک هه ستا له ناو مانداهه فه رموی: (ئاگادار بن ئەوانه ی پیش ئیوه له ئەه لی کیتاب (واته جوله که و گاور) پارچه پارچه بون بۆ هه فتا و دو تا قم، وه ئەم ئوممه ته ش پارچه پارچه ده بییت بۆ هه فتا و سی تا قم، هه فتا و دو یان ده چه ناو

ثاكري دۆزه خه وه، وه ته نها يه ك دانه يان ده چيته به هه شته وه، ئه ويش كۆمه لي موسولمانانه^۱.

ئهميري سه نعاني ره حمه تي خواي ليبييت ده فه رموييت: (باس كردني ئه و ژماره يه له فه رموده كه دا بۆ ئه وه نيه كه بلييت ئه وانه ي كه تيا ده چن زۆرن، وه به لام بۆ پونكر دنه وه ي ئه وه يه كه ريچكه كاني گومراي فراوانه و چه نده ها لقي ليده بيته وه، وه ريگاي حه ق يه ك ريگايه، هاوشيوه ي ئه وه ي كه پيشه واياني ته فسير باسيان كردوه ده رياره ي ئه و فه رموده ي خوا: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ

بِكُمْ عَنِ سَبِيلِهِ﴾ الأنعام: ۱۵۳

واته: شوين ريچكه كان مه كه ون، با له ريگه راسته كه لاتان نه دات.

كه ريگه ي به كۆ هيئاوه وه قه ده غه ي كردوه له شوين كه وتني بۆ پونكر دنه وه ي ئه وه ي كه ريچكه كاني گومراي زۆرو فراوانن و چه نده ها لقي ليده بيته وه، وه ريگه ي هيدايت و حه ق ي به تاك هيئاوه به هۆي ئه وه ي ته نها يه و نابيته چه ند دانه يه ك^۱.

^۱ رواه أحمد (۱۰۲/۴)، و أبوداود (۴۵۹۷)، و الدارمي (۲/۲۴۱)، و الطبراني (۱۹/۸۸۴، ۲۷۶، ۸۸۵-۸۸۵)، و الحاكم (۱۲۸/۱)، و غيرهم. و هو صحيح.

و رواه أحمد (۳۳۲/۲)، و أبوداود (۴۵۹۶)، و الترمذي (۲۶۴۲)، و ابن ماجة (۳۹۹۰)، و أبويعلی (۶۱۱۷، ۵۹۷۸، ۵۹۱۰)، و ابن حبان (۱۴/۶۲۴۷)، و (۱۵/۶۷۳۱)، و الحاكم (۱۱/۱۲۸، ۶)، و غيرهم من حديث أبي هريرة، وله روايات أخرى كثيرة عن أنس، و عبدالله بن عمرو بن العاص، و غيرهما.

وصححه الترمذي و الحاكم و الذهبي و الجوزجاني في الأباظيل (۳۰۲/۱)، و البغوي في شرح السنة (۲۱۳/۱)، و الشاطبي في الاعتصام (۲/۶۹۸-الهاللي) و ابن تيمية كما في المجموع (۳/۳۴۵)، و ابن حبان في صحيحه (۴۸/۸)، و ابن كثير في تفسيره (۱۱/۳۹۰)، و ابن حجر في تخریج الكشاف (ص ۶۳)، و العراقي في المغني عن حمل الاسفار (۳۲۴۰)، و البوصيري في مصباح الزجاجة (۴/۱۸۰)، و الألباني في السلسلة الصحيحة (۲۰۳)، و غيرهم كثير جدا.

وإنما ذكرت هذا لإفحام بعض أهل البدع، الذين يحاولون عبثا تضعيف هذا الحديث العظيم الذي قال فيه الحاكم رحمه الله: (هذا حديث كبير - أو - كثر ضبطه بعضهم - في الاصول).

وه له ئیبن مهسعوده وه رهزای خوای لیبیت ده فره مویت: (پیغه مبهری خوا
 ﷺ) خه تیکی بۆ کیشاین، پاشان فره موی: ئەمه ریگه ی خواجه. پاشان چه ند
 خه تیکی تری کیشا له لای راستی، وه له لای چه پیه وه، پاشان فره موی: ئەمانه
 توله ریگان، وه له سه ره توله رییه که شه ی تانیکی لییه بانگه واز بۆ ئەو توله رییه
 ده کات). پاشان ئەم ئایه ته ی خوینده وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا

تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ (الأنعام: ۱۵۳)

وه ده قی ئەم فره موده یه به لگه یه له سه ره ئه وه ی که ریگه یه که ریگه یه.

ئیبن قهیم ده فره مویت: (وه ئەمه له به ره ئه وه ی ریگه یه که یه نه ر بۆ لای خوا یه که
 دانیه، وه ئه ویش ئه وه یه که نیردراوی به هۆیه وه ناردوه وه کیتابی به هۆیه وه
 ناردوه ته خوار، وه که س پئی ناگات ته نها له م ریگه یه وه نه بیته، وه ئەگه ر خه لکی
 له هه مو ریگه کانی تره وه هاتن وه له هه مو ده رگاگان بدهن، ئەوا ریگه کانی لییان
 گیراوه، وه ده رگاگان له سه ریان داخراوه، ته نها له یه که ریگه وه نه بیته، وه ئەو
 ریگه یه که یشتوه به خوا، وه ده تگه یه نیت بۆ لای خوا).^۳

لیره دا ده لیم: وه به لام زۆری ریچکه کانی ده بیته هۆی دروست بونی گومان
 ده رباره ی ریگه راسته که وه شه رمه زار بوون و دابرا ن لیبی، وه ته نها ئەوانه لایان دا
 لیبی له تاقم و کۆمه له کان که دلخۆش بوون به فره ی، وه ترسان له ته نها ی، وه
 په لایان کرد له گه یشتن و وه ترسان له چونه ژیر باری دره نگ گه یشتن.

^۱ حدیث افتراق الامه إلى نيف و سبعون فرقة (ص: ۶۷-۶۸).

^۲ رواه أحمد (۴۳۵۱) و غيره وهو صحيح.

^۳ التفسير القيم (ص: ۱۴-۱۵).

ئىبن قهيم دةفه رمويّت: (هەرکه سيك ئه و ريگه راسته به دورو دريژ بزانيّت ئه و ا
رؤيشتنى لاواز ده بيّت)^۱.

پيناسه ي ئه و ريگايه

له و وته يه كه مەي ئىبن قهيمه وه ئه و ريگايه مان بۆ ئاشكرا ده بيّت، وه تيدده گه ين
كه مه به ست له ريگا ئا ليّره دا بريتيه له پايه ي دوه م له پايه كانى ته و حيد له دواي
شايه تي دانى أن لا اله الا الله، واته: شايه تي دانى ئه وه ي كه مو حوممه د
پيغه مبه ري خوايه (ﷺ)، وه به ه مان شيّوه پايه ي دوه مه له پايه كانى قه بول
بونى كرده وه، چونكه كرده وه وه رنا گيرى - ههروهك زانراوه - به دو مه رج نه بيّت:

۱- ئيخلاص له دينداريدا بۆ خواي گه وه.

۲- به ته نها شوين كه وتن بۆ پيغه مبه ري خوا (ﷺ).

وه من ئيستا له باسى ئه وه دا نيم كه به لگه به يّنه وه بۆ ئه م ياسا به ناوبانگه،
له بهر ئه وه ي مه به ست له م توّيژينه وه يه بريتيه له رونا كرده وه ي ريگاي
پيغه مبه رايه تي كه ناتگه يه نيّت به خوا ته نها ئه و نه بيّت، چونكه (نه زانين ده رياره ي
ئه و ريگه يه و نه هامة تيه كانى و مه به ستى ئه بيّته هۆي ناره حه تيه كي زۆرو، له گه ل
سو ديكي كه م)^۲.

وه رونا كرده وه ي ئه وه ي كه ئه م ريگه يه يه ك دانه يه، وه دروست نيه قسه كردن
به دهم پيغه مبه ري خوا وه (ﷺ) به بانگه شه ي ئه وه ي كه ريگا به ره و لاي خوا به
ژماره ي نه فه سه كانى مرقايه تيه، يان جگه له وانه له و به نگه شان ه ي كه پر و پوچى

^۱ الفوائد (ص: ۹۰۰) ط. دار الكتب العلمية.

^۲ الفوائد لابن القيم (ص: ۲۲۳).

زانراوه له پوانگه‌ی ئه‌و ئاینه‌ی که خوا ناردویه‌تی بو ئه‌وه‌ی ئه‌هله‌که‌ی
یه‌کپی‌گریت، نه‌ک پارچه‌پارچه‌یان بکات، وه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ آل عمران: ۱۰۳

واته: ده‌ست بگرن به‌و حه‌بله‌ی خواوه‌ هه‌ره‌ه‌موتان وه‌ ده‌ستی لیبه‌رمه‌ده‌ن و
پارچه‌پارچه‌ مه‌بن، چونکه‌ه‌وازه‌یتان له‌و حه‌بله‌ی خواو دور که‌وته‌وه‌ لیبی ده‌بیته‌ هو‌ی
دوبه‌ره‌کی و جیاواز بون و بیده‌سه‌لاتی و لاوازی، وه‌ بیه‌ینه‌وه‌ یادی خو‌تان ئه‌و
هه‌مو خو‌شی و نبعمه‌تانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ رشتویه‌تی به‌سه‌رتاندا، له‌وانه‌ پیش
ئه‌وه‌ی ئه‌م قورئانه‌ دابه‌زه‌یت و په‌یام به‌ری بو بنی‌ریت ئیوه‌ دوژمنی یه‌کتری بون
به‌جو‌رێک که‌ گه‌وره‌ بچو‌کی ده‌چه‌وسانه‌وه‌، به‌هیز لاوازی ده‌کوشت، مال‌وسامانی
یه‌کتریتان ده‌خوارد به‌ داگیر کردن و بردن و تالانی و به‌ غه‌ش کردن وه‌ هه‌میشه
شه‌روشه‌ر له‌ناوتاندا بو به‌لام خوای گه‌وره‌ به‌ فه‌زل و په‌جه‌تی خو‌ی ئه‌م قورئانه‌ی
نارده‌ خواره‌وه‌وه‌ هه‌موتانی کرد به‌ برا. که‌واته‌ گه‌رانه‌وه‌ بو دوبه‌ره‌کی و جیاوازی
گه‌رانه‌وه‌یه‌ بو سه‌رده‌می پیش هاتنی ئیسلام، وه‌ نه‌خو‌شیه‌ نه‌ک چاره‌سه‌ر.

وه‌ ته‌فسیری ئه‌م حه‌بله‌ هاتوه‌ که‌ ده‌ستبه‌ری کو‌کردنه‌وه‌ی موسولمانانه‌ به‌:

(کتابی خوا).

ئیبین مسعود په‌زای خوای لیبیت ده‌فه‌رمویت: (ئه‌م په‌یگه‌یه‌ ئاماده‌بوی تیدایه‌،
شه‌یتانه‌کان ئاماده‌ن تیدایه‌، بانگ ده‌که‌ن: ئه‌ی به‌نده‌کانی خواوه‌رن! ئه‌مه‌ په‌یگه‌یه‌،

بۆ ئەوەی خەلکی لابدەن لە ڕێگەکەى خوا! ئێوەش پشت بیهستن بە حەبلى خوا،
لە راستیدا حەبلى خوا کتابةکەى خوايه^۱.

وہ لەم ئەسەرەوہ دوو سووہ هەيه:

یەكەمیان: كە ڕیگا یەكە، وە بەلام شەیتانەكان چوار دەوری دەدەن بە
مەبەستی ئەوەی خەلکی لە چوار دەور دور بخەنەوہ، وە هیچ ڕیگە یەك نادۆزیتەوہ
بۆ بلاوہ پیکردنیان كە چاك بیټ لەو بانگەشە یە نەبیټ كە دەلیټ چەندەها ڕیگا
هەیه! وە هەر كەسیك وا نیشانی خەلکی بدات كە حەق داخراو نیە تەنھا لە دوتوی
یەك ڕیگەدا، ئەوہ بە دانییایەوہ ئەو كەسە شەیتانە، وە خۆی گەورە دەفەرمویټ:

﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ یونس: ۳۲

واتە: لەدوای حەق و راستی هیچ شتیك نیە تەنھا گومرای نەبیټ.

دووهم: لیکدانەوہی (حەبلى خوا) – كە پێویستە موسولمانان دەستی پێوہ
بگرن بۆ ئەوەی یەكبگرن – بە قورئانەکەى خوا، وە ئەمەش دژوار نیە لەگەڵ
وتەكەى ئیبن مەسعود رەزای خۆی لیبیټ كە دەلیټ: (ڕیگای راست: ئەوہ یەكە
پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئێمەى لەسەر بەجیھێشت)^۲.

^۱ رواه أبو عبيد في فضائل القرآن (ص ۷۵)، و الدارمي (۴۳۲/۲)، و ابن نصر في السنة (۲۲)، و ابن الضريس في فضائل القرآن (۷۴)، و ابن جرير في تفسيره (۷۵۶۶- شاکر)، و الطبراني (۹۰۳۱/۹)، و الاجري في الشريعة (۱۶- الوطن)، و ابن بطّة في الإبانة (۱۳۵)، وهو صحيح.

^۲ رواه الطبراني (۱۰۴۵۴/۱۰)، و البيهقي في الشعب (۱۴۸۷/۴)، و نحوه ابن جرير في تفسيره (۸۸۱-۸۹)، و ابن وضاح في البدع (۷۶- بدر)، وهو صحيح.

له بهرئه وهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) قورئان و سوننه تی بو به جیهیشتن،
 ههروهك فەرمویەتی: (بۆم به جیهیشتون له دواى خۆم كه نه گەر دهستی پێوه بگرن
 نه وا ههركیز گومرا نابن: ئه ویش: كتابه كهی خواوه سوننه ته كه م).^۱

وه ههروهها له بهرئه وهی سوننه ت وهكو كتابه كهی خواوایه له وهدا كه ئه ویش
 ههروه حیه، پاشان سوننه ت لیکده ره وهی قورئانه، به لكو باشترین كه س كه وته كانی
 خواى لیکدایته وه له ناو دروستکراوه کانیدا پیغه مبهری خوایه (ﷺ)، ههروهك
 خواى گه و ره ده فەرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ النحل: ۴۴
 واته: ئیمه ئه م قورئانه مان بو تو ناردوته خواره وه بو ئه وهی كه بو خه لکی رو ن
 بکه یته وه ئه و حو کم و یاساو فەرمانانه ی كه خواى گه و ره باسی کردوه تییدا هه تا
 خه لکی له سه ر چاو رو شنی بژین و هیه چ به هانه یه کیان نه مییت بو روژی دواى وه
 نه لێن خوا هیه چ به رنامه یه كه ی بو ئیمه دانه به زاندوه یان بلین ئیمه له و شتانه تی ناگه ی
 كه خوا باسی کردوه.

وه عانیشه خوا لێی رازیبییت ده فەرمویت: (خوپره و شتی هه موی قورئان بو).^۲
 هه ربویه پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمانی به ئوممه ته كه ی کردوه كه ئه گه ر توشی
 ناكوکی و دوبه ره کی بون ده ست بگرن به سوننه ته كه یه وه، وه فەرمویه تی: (و... وه
 هه ركه سیك له ئیوه بژی له دواى من نه وا جیاوازی و دوبه ره کیه کی زۆر ده بیینی،
 ناگا دارتان ده كه م به وهی كه ده ست بگرن به سوننه ته كه مه وه و پا به ند بن پێوه ی وه
 به سوننه تی جینشینه هیدایه ت دراوه کانم، به باشی په یوه ست بن پێوه ی، وه به
 كاکیله کانتان قه پالی پیدابکن، وه وریابن له شته داهینراوه کان (كه مه به ست پیی

^۱ رواه مالك (۸۸۹/۲)، و ابن نصر في السنة (۶۸)، و الحاكم (۹۳/۱) و حسنه الألباني في تعليقه على المشكاة (۱۶۸). □

^۲ رواه أحمد (۹۱، ۱۶۳/۶)، و مسلم (۷۴۶). □

ئەو شتانەبە لە دیندا زیاد کراون، چونکە هەموو زیاد کردنیەک لە دیندا بیدعەبە...^۱

ئەبەن بە طەه پەحمەتی خۆی لایبەت لە باسی کۆپای وتە ی پێشین لەسەر یەک بیروباوەر دەفەر مویت: (چاخی یەکەم بەردەوام لەسەر ئەو بون بە تیکرا، لەسەر خۆشەویستی و کۆبونەوهی دڵەکان و پیکەوتن لەسەر یەک پێیان: قورئانەکی خوا ئەیگێرانیوه لە تاوان، وە سوننەتی موستەفا پێشەوایان بو، پراو بۆچونیان بەکار نەدەهێنا، وە هەلپەیان نەدەکرد بۆلای هەواو ئارەزو، بەردەوام ئەو خەلگە لەسەر ئەو بون، وە دڵەکان بە پاراستنی خۆی خاوەن دەسەلات پارێزراو بو، وە نەفسەکان لە گرفتارییان بە چاودێری ئەو بەندکرابون)^۲.

وە پاستی کرد پەحمەتی خۆی لایبەت، چونکە لەپاستیدا ئاینەکی خوا یەکەو جیاوازی نیه، خۆی گەرە دەفەر مویت: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا

كثيراً﴾ النساء: ۸۲

واتە: ئەگەر ئەو قورئانە لەلایەن غەیری خواوە بواوە ئەوا جیاوازی و ناتەواوی زۆرتان تێدا دەبینی.

وە ئەو پێگەبەیی که خەلکی بۆ بانگ دەکەین بریتیه لە ئاشکراترین و پوناکترین و تەواوترین و دەولەمەندترین پێگە، لە عەرباخی کۆپی ساریهوه پەزای خۆی لایبەت دەفەر مویت: پێگەمبەری خوا (ﷺ) فەر مویهتی: (ئێوه م بەجیهێشتوه

^۱ رواه أبو داود (٤٦٠٧)، و الترمذي (٢٦٧٦)، و غيرهم، وهو صحيح.

^۲ (الإبانه) - القدر (٢٣٧/١).

له سه روينه يه كي پوناك و سپي، شهوي وهكو پوژوايه، له دواي من كه س سهري
لينا شيويت تييدا مه گر كه سيك كه خوي به هيلكا چوييت^۱.

وه نه گر مروث بيه وييت ته واوي بكات يان بيرازينيته وه به شتيك كه پيغهمبهر
(ﷺ) نه يكرديت هه روه ها هاوه له كانى، نه وا نه و كاره يان ده يان بات به ره و توله
ريگكان، به لكو به ره و شيوه كانى فه وتان، وه هه ر نه وه شه كه پيغهمبهر (ﷺ)
ناوي بر دوه به: (داهينان گومرايه).

هه ربويه ناره زاي پيشيني چاك تونده له به رامبهر نه وانه ي كه شت زياد ده كه ن
له ديندا، يان شتي تيكل ده كه ن به بيرو پاي خويان.

عومهرى كورپى خه تتاب خوالي پازى بييت ده فه رموييت: (وريابن له دانيشتن
له گه ل هاوه لاني پاو بوچون، نه وانه دوژمنى سوننه تن، سوننه تم پيپراگه يان دن
بوئه وه ي ناگاداري بكن و بيپاريژن، وه له بيريان كرد - وه له پيوايه تيكد: وه
له ده ستيان ده رچو - وه فه رموده كان كه باش دلى بده ني، وه پرسياريان ليكرا له
شتانيك كه نايزانن، شهريان كرد بلين: نازانين! وه فه تواياندا به بيرو بوچوني
خويان، وه گومرا بوون و خه لكيكي ژوريشيان گومرا كرد، وه گومرابون و لايان دا
له ريگاي راست، وه چاك بزنانن كه پيغهمبهر كه تان (ﷺ) خوي گه وره نه بيرده وه
بو لاي خوي هه تا به وه حى بيپيويسىتى كرد له پاو بوچون، وه نه گر پاو بوچون
له پيشتر بوايه له سوننه ت نه وا ژيره وه ي خوفه كان له پيشتر بو بو مه سخ كردن له
پشته كه ي^۲.

^۱ رواه أحمد (۱۲۶/۴)، وابن ماجه (۵)، و (۴۳)، و ابن أبي عاصم في السنة (۴۸-۴۹)، و الحاكم (۹۶/۱)، و
صححه الألباني في ظلال الجنة في تخريج السنة (۲۷/۱).

^۲ أخرجه ابن أبي زمنين في أصول السنة (۸)، و اللالكائي في شرح أصول الاعتقاد (۲۰۱)، و الخطيب البغدادي في
الفييه و المتفق (۴۷۶-۴۸۰)، و ابن عبد البر في جامع بيان العلم و فضله (۲۰۱)، و (۲۰۰۳-۲۰۰۵)، و ابن حزم في
الاحكام (۴۲/۶-۴۳)، و البيهقي في المدخل (۲۱۳)، قوام السنة في الحجة (۲۰۵/۱). و في بعض أسانيدنا لين، و في

وه له بهرئوهی ئاین راوهستاوه له سهر شوین كهوتن نهك داهینان، وه بیروبوچون زۆریه ی کات سه رزه نشت کراوه، چونکه زۆریک له کاروباره کانی ئاین عه قلّ به ته نها ده رکى پیناکات و پینمویى ناکات بوى، به تايهت له کاتيکا که عه قلّه کان جياوازن له تیگه یشتنه کانیاندا، وه له و شتانه ی که کاریگه ریان تیده کات، وه بیروبوچون له وانه یه هه ندی جار سوپاس بکریّت.^۱

وه ئیبن مه سعود ره زای خوی لیبیت ده فه رمویّت: (شوین سوننهت بکه ون، وه شت زیاد مه که ن، سوننه تاتن به سه، په یوه ست بن به قورئان و سوننه ته وه).^۲

وه عه بدولای کورپی عومه ر ره زای خوی لیبیت ده فه رمویّت: (هه مو بیده عه یه ک گومراییه، با خه لکیش به چاکى بزائن).^۳

وه مادام باسه که م ده رباره ی کاریگه رى بیده عه یه له دابیرنی ریگا له ئه وکه سه ی به دوای ریگای راستدا ده گه ریّت، ئه و لی ره دا باسى ئه سه ریک ده که م له ئیبن عه بباسه وه له و باره یه وه، که به لگه یه له سه ر فراوانی زانستی هاوه لان، له عوسمانی کوری حاضره وه ده فه رمویّت: (چومه لای ئیبن عه بباس وه پیم وت: ئامۆژگاریم

الآخرى انقطاع، لكن يقوي بعضها بعضا، فلعله لهذا قال ابن القيم رحمه الله: (وأساند هذه الآثار عن عمر في غاية الصحة). إعلام الموقعين (٤٤١). □

^۱ بروانه تیروته سه لی ئه و بابه ته له لای ئیبن قهیم له إعلام الموقعین (٦٣١).

^۲ رواه وكيع في الزهد (٣١٥)، و عبدالرزاق (٢٠٤٦٥)، و أبو خثيمة في العلم (٥٤)، و أحمد في الزهد (ص ٦٢)، و الدارمي (٦٩١)، و ابن وضاح في البدع (٦٠- بدر)، و ابن نصر في السنة (٧٨)، و (٨٥)، و الطبراني (٨٧٧٠٩)، و ابن بطّة في الابانة الإيمان (١٦٨-١٦٩)، و (١٧٤-١٧٥)، و (١٩٢)، و اللالكائي في شرح أصول الاعتقاد (١٠٤)، و (١٠٨)، و البيهقي في المدخل (٣٨٧-٣٨٨)، و الخطيب في الفقيه و المتفقه (٤٣١)، و صححه الالباني في تعليقه على كتاب العلم لأبي خثيمة. □

^۳ رواه ابن نصر في السنة (٨٢)، و اللالكائي في شرح أصول الاعتقاد (١٢٦)، و البيهقي في المدخل (١٩١)، وهو

بكه. ئه ویش وتی: بهائی! پابه ندبه به ته قوای خواوه، وه بهرده وام بون له سه ر
رئگه ی راست و ئه سه ر، شوئینکه وته به وه شت دامه هیئنه).^۱

جوان ورد به ره وه له مه! ئه و دو شتی بو کۆ کرده وه که بریتین له:

ته قوای خوا: که لیره دا به مانای ئیخلاص دیت، چونکه له گه ل شوئین
که وتندا هیئاویه تی.

وه شوئین که وتن: که به واتای رئگه ی راست دیت، وه ک پیشتر باس مان
کرد.

پاشان ئاگاداری داوه له و شتانه ی که دژواره له گه ل ئه و دوانه، که ئه ویش
بیدعه یه، ئابه و شیوه یه ده بیینی تی کرای وته کانی پیشین کۆکه ره وه و بنه بره له گه ل
کورتیه که یدا.

وه پیشینی چاک بهرده وام توند بون له سه ر ئه وانیه ی که ده گه رین به دوا ی وته ی
پیاوانیک بوئه وه ی پاله په ستۆ بخه نه سه ر حوکمه کانی پیغه مبه ری خوا (وَسْتَخِرُكَ)،
هرچه نده بلند بیت پله و پاییه ی ئه و پیاوه به ریزانه.

وه گومانی تیدا نیه که به کاره یئانی ئه ده ب له گه ل ئه هلی عیلمدا و
خۆشه ویستیان و وه پیش خستنیان به سه ر ئه وانیه ی که له دوا ی ئه وان هاتون، وه
تۆمه ت دانه پال بوچونی خۆت له به رامبه ر بوچونی ئه واندا کاریکه که زۆر گرنگه،
به لام ئه مه شتیکه، وه پیش خستنی ده ق له دوو وه حیه که دوا ی رۆنبونه وه ی
شتیکی تره.

^۱ رواه الدارمي (۵۳۱)، و ابن وضاح في البدع (۶۱- بدر)، و ابن نصر في السنة (۸۳)، و ابن بطّة في الابانة الايمان
(۲۰۰)، و (۲۰۶)، و الخطيب في الفقه و التفقه (۱۷۳۱) من طريق تقوي إحداهما الأخرى.

عوروه به ئیبن عه‌بباسی فه‌رمو: (دایک پۆله پۆت بۆ بکات! خه‌لکیت گومرا کرد! فه‌رمان ده‌که‌ی به‌ عومره کردن له‌م ده‌ پۆژدا (که مه‌به‌ست پێی ده‌ پۆژی مانگی ذي الحجة) یه، له‌ کاتی‌کدا عومره‌ی تیدا نیه؟! ئه‌ویش فه‌رموی: ئه‌ی عوره‌ی! ده‌یکه‌واته‌ پرسیار له‌ دایکت بکه‌. ئه‌ویش وتی: خو ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر شتی وایان نه‌وتوه، وه‌ ئه‌وان زۆر شاره‌زاترن له‌تۆ ده‌رباره‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ له‌تۆ زیاتر شوینی ده‌که‌ون. ئه‌ویش فه‌رموی: ئا لیره‌وه‌ بۆتان دین! ئیمه‌وته‌ی پێغه‌مبه‌ری خواتان ﷺ بۆ ده‌هینین، ئیوه‌ش وتی ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر؟! - وه‌ له‌ ریوایه‌تیکی تردا - : ئه‌و دوانه‌ - دایک پۆله پۆت بۆ بکات! - له‌ پێشترن له‌لات یان ئه‌وه‌ی که‌ له‌ کتابه‌که‌ی خوادایه‌، وه‌ ئه‌وه‌ش که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا به‌ سونه‌ت گێراویه‌تی بۆ هاوه‌له‌کانی و ئوممه‌ته‌که‌ی -).

وه‌ له‌ ریوایه‌تیکی تردا: (وایده‌بینم تیا ده‌چن، ئه‌لیم: پێغه‌مبه‌ر ﷺ) وا ده‌فه‌رمویت، که‌چی ده‌لێت: ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر قه‌ده‌غه‌یان کردوه!!^۱.
شیخ عبدالرحمن کورپی حه‌سه‌ن ره‌حمه‌تی خوای لیبیّت دوابه‌دوای ئه‌م ئه‌سه‌ره‌ ده‌فه‌رمویت: (وه‌وته‌که‌ی ئیبن عه‌بباس ئه‌وه‌ی تیدایه‌ که‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سیک به‌لگه‌ی پێگه‌یشت وه‌وه‌ری نه‌گرت به‌ هۆی چاویلێکردنی ئیمامه‌که‌ی، ئه‌وه‌ پێویسته‌ به‌ توندی ئیدانه‌ بکریّت له‌به‌رئه‌وه‌ی موخاله‌فه‌ی به‌لگه‌ی کردوه)^۲.

^۱ رواه إسحاق بن راهوية في المطالب العالیه (۱۳۰۶-الوطن)، و ابن أبي شيبة (۱۰۳۴)، و من طريقه الطبراني (۹۲/۲۴)، و رواه أحمد (۳۳۷، ۳۲۳، ۲۵۲)، و الطبراني أيضا (۹۲/۲۴)، و في الاوسط (۴۲۱)، و الخطيب في الفقه و المتفقه (۳۷۹، ۳۸۰)، و ابن عبد البر في جامعه (۲۳۷۸)، و (۲۳۸۱) و صححه ابن حجر في المطالب، و حسنه الهيثمي في المجمع (۲۳۴/۳)، و ابن مفلح في الاداب الشرعية (۶۶/۲).

^۲ فتح المجيد شرح كتاب التوحيد (ص ۳۳۸).

ههروه‌ها فەرمویەتی: (له پاستیدا ئەم کاره ناشیرینهوهك به‌لایهك به‌ریلاوه، به‌تایبەت له‌لایەن ئەو‌كە‌سانە‌ی كه خۆیان ئە‌ده‌نه پال زانست، چە‌نده‌ها فی‌ل و ته‌له‌یان دان‌اوه بۆ‌ پێ‌گری كردن له‌وه‌رگرتنی قورئان و سوننه‌ت، وه‌ پێ‌گریان كرد له‌ شوین‌ كه‌وتنی پێ‌غه‌مبەر (ﷺ) و وه‌ به‌گه‌وره‌ زانینی فەرمانه‌كانی و نه‌هییه‌كانی، وه‌ له‌و فی‌لان‌ه‌یان ئە‌و قسه‌یانە:

(كه‌س به‌لگه‌ به‌ قورئان و سوننه‌ت ناهێنێ‌ته‌وه‌ ته‌نها مو‌جته‌هید نه‌بی‌ت، وه‌ ئی‌جتیه‌ادیش به‌هه‌مو شێ‌وه‌یه‌ك نه‌ماوه‌ و دا‌پراوه‌)!

وه‌ ده‌لی‌ت: (ئە‌و‌كە‌سه‌ی كه‌ من چا‌ولی‌كه‌ری ده‌كه‌م له‌تۆ‌ زان‌اره‌ به‌ فە‌رموده‌كانی و ئە‌و‌ حوكمانه‌ی كه‌ هه‌لوه‌شێ‌نه‌ره‌ون و ئە‌وانه‌ش كه‌ هه‌لوه‌شا‌ونه‌ته‌وه‌)!

وه‌ هاوشێ‌وه‌ی ئە‌وه‌ له‌و‌ وتانه‌ی كه‌ ئاما‌نجه‌كه‌ی وازه‌ینانه‌ له‌ شوین‌ كه‌وتنی ئە‌و‌ پێ‌غه‌مبەر‌ه‌ی (ﷺ) كه‌ به‌ هه‌واو ئاره‌زوی خۆ‌ی قسه‌ ناكات، وه‌ پشت‌ به‌ستن‌ به‌ كه‌سێ‌ك كه‌ ده‌گونجی هه‌له‌ بكات، له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌ی غه‌یری ئە‌و‌ له‌ پێ‌شه‌وا‌یانی‌ تر مو‌خاله‌فه‌ی ده‌كه‌ن، وه‌ رێ‌گری ده‌كه‌ن له‌وته‌كه‌ی به‌ به‌لگه‌، وه‌ هه‌چ پێ‌شه‌وا‌یه‌ك نیه‌ ئی‌للا ئە‌وه‌ی كه‌ پێ‌یه‌تی هه‌ندی‌كه‌ له‌ زانست نه‌ك هه‌موی، وه‌ ئە‌وه‌ی كه‌ پێ‌ویسته‌ له‌سه‌ر هه‌مو‌ كه‌سێ‌ك (مكلف) كه‌ نه‌گه‌ر هاتو‌ به‌لگه‌ی پێ‌گه‌یشت له‌ قورئان و سوننه‌ت، وه‌ تی‌گه‌یشت لی‌ی كه‌ كرده‌وه‌ی پێ‌بكات، با پێ‌چه‌وانه‌شی بكه‌ن ئە‌وانه‌ی كه‌ پێ‌چه‌وانه‌ی ده‌كه‌ن، هه‌روه‌ك خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ

مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ الأعراف: ٣

واته: شوین‌ ئە‌و‌ قورئانه‌ بكه‌ون كه‌ بۆ‌تان دا‌به‌زی‌وه‌ له‌لایەن په‌روه‌رد‌گارتانه‌وه‌، ئە‌و‌ په‌روه‌رد‌گاره‌ی كه‌ ده‌یه‌و‌یت په‌روه‌رده‌ كردنتان ته‌واو بكات هه‌ربۆ‌یه‌ ئە‌و‌ په‌يامه‌ی

بۆناردون که ئە گەر شوینی بکهون پهروهردەتان تەواو دەبیت و وه نبعمه ته کانی تەواو دەرژیتیت بەسەرتانداو رېئوموایتان دەکات بۆ چاکترین و بەرزترین خورپەوشت و کردار، وه شوین هەواو ئارەزوی خەلکانی تر مه کهون و دۆستایه تیان مه کهن وه له بهر خاتری ئەوان واز له حق بهین، وه ئە گەر بیرتان بکردایه تەوهو بەرژەوهندی خۆتان بزانیایه، ئەوا زەرەرتان بەسەر سوودا هەلنەدەبژارد، وه دوژمنتان بەسەر دوستا هەلنەدەبژارد.

وه ده فەرمویت: ﴿أُولَٰئِكَ يَكْفِيهِمْ أَنَّا أُنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آیَاتِ

فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ العنكبوت: ٥١

واته: ئایا بەسیان نیه ئەو بیباوه رانه که چاک دەزانن و دلنیا له راستگۆی تو، وه له راستی ئەو قورئانهی که بۆت هیناون، له کاتی کدا که بۆیان دەخوینرێتهوه، چونکه دەزانن که ئەو پەغمبەرە نهخویندەواره (ﷺ)، وه هاتی ئەو قورئانهو ناردنی بهودا گهوره ترین بهلگهیه لهسەر راستی ئەو قورئانه، وه پاشان نه توانینیا له بهرامبەر بهر بهرە کانه کردنی بهلگهیه کی تره، وه پاشان دەر کهوتنی و ئاشکرابونی و وه راگه یاندنی له لایه ن پەغمبەر هوه (ﷺ) له کاتی کدا که پشتیوانی کهم بو وه دوژمنانی زۆر بون، وه ئەو شتانه هیچ له گرو تینی کهم نه کردهوه بهلکو له بهر چاوی هه مویاندا بانگه وازی بۆ ده کردهوه دهیوت ئەمه وتهی پهروهردگارمه، وه کهس نهیتوانی بهر په رچی بداته وهو یان وتهیه که بهینیت که وه کو ئەو بیت، وه دهست گرتنی بهسەر هه مو په یامه کانی پیش خۆی و داننان بهو شتانهی که راست بوه تییانداو به درۆ خستنه وهی ئەو شتانهی که زیاد کرابون و دهستکاری کرابون تییاندا، ههروهها رېئومونی ئەو قورئانه بۆ رېگه ی راست، له فه رمانه کانی و نههیه کانی، ده بینی فه رمانی به شتی که نه کردهوه که عقل بلیت: خۆزگه فه رمانی پینه کردایه، وه قه دهغه ی شتیکی

نه كرده كه عهقل بليّت: خوژگه قهدهغهي نه كردهايه، بهلكو همو حوكمه كاني پريه پري دادپهروهري و هاوسهنگيه، وه بهسه بو كه سيك كه حهقي بويت، چونكه به راستي نهم قورنانه رجهت و بهزهي و يادخستنه وه به بو نه وانهي كه باوهريان هيناوه. وه پيشتر باسي كردهنگي كرا له سهر نه وه، وه باسي نه وه كرا كه كه سي چاو ليكهر (مقلد) له نه هلي عيلم نيه، وه ههروه ها نه بو عومهرى كوپى عبدالبرو جگه له ويش باسي كردهنگيان كرده له سهر نه وه).^۱

وه به گه وره زانيني سوننهت گه شتبه ئاستيك له لاي پيشيني چاكامان كه نه وان كه سيك فهرموده يه كي پيغه مبهري (وسلله) رته بگردايه ته وه ده ياندايه پيش شمشير، ههروهك شافيعي كاتي كه شكاتي كرد له بيشري مريسي له لاي قازي نه بي نه لبه خته ري، وه فهرموي رجهتهي خواي ليبيّت: (وتويژم كرد له گه ل مريسي ده رباره ي تيروپشك^۲، نه ويش وتي - واته مريسي: نه ي باوكي عبدالله، نه وه قوماره !! منيش بردم بولاي نه با نه لبه خته ري وه پيم وت: گويم له مريسي بو ده يوت: تيروپشك قوماره ! نه ويش وتي: نه ي باوكي عبدالله، شايه تيكي تر بهينه ده يكوژم).

وه له ريوايه تيكي تر دا: شايه تيكي ترو به رزي ده كه مه وه له سهر ته خته وه له خاچي ده ده م).^۳

^۱ فتح المجيد شرح كتاب التوحيد (ص ۳۳۹-۳۴۰).

^۲ مه به ستي نه وه فهرموده يه به كه عيمراني كوپي حوصه بين ريوايه تي كرده: (كه پياويك شه ش به نده ي نازاد كرد له كاتي سه رمه رگيدا، وه هيج سامانيكي تري نه بو جگه له وان، هه ريويه پيغه مبهري خوا (وسلله) بانگي كردن وه كردني به سي به شه وه، پاشان تيروپشكي بو كردن، دوانياني نازاد كرد، وه چوارياني كرده وه به كويله، وه زور به توندي سه رزه نشتي نه و پياوه ي كرد). رواه مسلم (۱۶۶۸).

^۳ رواه الخلال في السنة (۱۷۳۵)، و الخطيب في تاريخه (۶۰۱۷)، و إسناده صحيح.

**بنچینه‌ی سییه‌م
شوین کهوتنی قورئان و
سونه‌ت
به تیگه‌یشتنی
پیشینی چاک**

**بنه‌مای سییه‌م
شوین کهوتنی قورئان و سونه‌ت به تیگه‌یشتنی
پیشینی چاک**

بگه‌ریزه‌وه بۆ الاعتصام للشاطبي (۲۰۲۲).

ئەو ھەي كەوا ناكۆكى تیدا نیه له نیوان موسولماناندا لهكۆن و تازەدا ئەو ھەيە كە ئەو رێگایەى خوای گەورە پێى رازیه بو ئیئە بریتیه له رێگای قورئان و سوننەت، وە ھەمو شتێك بۆلای ئەو رێگایە دەگێرنەو ھو دەستپێكیشان ھەر لێو رێگە یەو ھەيە، ئەگەر جیاوازیش بن لە پوھەکانی ھینانەو ھیان بە بەلگەواتە قورئان و سوننەت.

و ھە خوای گەورەش زەمانەتى بەردەوامى و دامەزراو ھى بو ئەو كەسە كدو ھە كە شوین قورئانى پیرۆز دەكەویت ھەربۆیە لەسەر زوبانى جنۆكە باو ھەردارەكانەو ھەرمو ھەتى: ﴿ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الأحقاف: ۳۰

واتە: ئەى گەلە كەمان ئیئە گویمان لە پەيام و قورئانیك بو كە لەدواى موسا سەلامى خوای لەسەریبەت ھاتۆتە خوارەو ھە كە ھەموو ئەو پەيامانەى كە پێش ئەم ھاتونەتە خوارەو ھە پراستی دەزانیبەت و دلنییای لەسەر دەكاتەو ھە ئەو قورئانە رینمونی ھەمو مرۆفایەتى دەكات بو پراستی و رێگایەكى راست و رەوان.

ھەر ھەك چۆن زەمانەتى ئەوانە دەكات كە شوین پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەكەون، كە خوای گەورە پێى دەفەر مویت: ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشورى: ۵۲

واتە: بەراستی ئەو بەرنامەبەى كە بوئۆمان ناردو ھەتەو ھە خوارەو ھە رینمونی دەكات بو رێگایەكى راست و دروست.

بەلام ئەو ھەي كەوای لە گروپە ئیسلامیەكان كدو ھە لە رێگای پراستی لا بەدن ئەو ھەيە كە كۆلەكەى سینیە میان لەبیر كدو ھە كە لە ھەردو ھەحیەكەدا ئاماژەى پیدراو ھە، ئەویش بریتیه لە تیگە یشتنی پێشینى چاك بو قورئان و سوننەت. وە بە پراستی سورەتى فاتیحە زۆر بەرونى ھەرسى بنچینەكەى لەخۆ گرتو ھە:

که ده فہرمویت: ﴿ اٰهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴾ الفاتحة: ۶
 واتہ: خواہیہ گیان ریتمونیمان بکہیت بو ریگای راست.
 کہ ہر دوو بنچینہی قورئان و سوننہت دہ گریتہ وہ، ہر وہک پیشتر باسماں
 کرد.

وہ کہ دہ فہرمویت: ﴿ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ الفاتحة: ۷
 واتہ: ریگای ئہ وانہی کہوا نیعمہت و بہ خشینہ کانی خوئت پیداون.
 وہ ئہ وہ تیگہ یشتنی پیشین دہ گریتہ وہ بو ئہ ریگایہ، لہ گہل ئہ وہی کہ ہیچ
 کہ سیک گومانی نیہ لہ وہدا کہ ہر کہ سیک دہست بگریت بہ قورئان و سوننہت وہ
 ئہ وہ بہ راستی ہدایہت دراوہ بو ریگای راست، تہنہا ئہ وہ نہ بیت کہ تیگہ یشتنی
 خہ لکی بو قورئان و سوننہت ہندیکی راستہ وہ ہندیکیشی ہلہ یہ، کہ ئہ وہش
 پیوستی بہ بنچینہ یہ کی سیہم ہہ یہ بو لبردنی ئہ و خیلاف و بیروا جیاوازانہ،
 ئہ ویش بریتہ لہ گریدانی تیگہ یشتنی ئہ وانہی کہوا پاشینہن بہ تیگہ یشتنی
 ئہ وانہی کہوا پیشینہن.

ئین قہیم دہ فہرمویت: (ورد بہر وہ لہ نہینہ کی جوان لہ باس کردنی ہؤکارو
 پاداشت بو ئہ و سی تاقمہ بہ کورترین و پوخت ترین دہر پین، لہ بہرئہ وہی نیعمہت
 پیبہ خشینیان بہ ستراوہت وہ بہ و ہدایہت وہ کہ بریتہ لہ زانستی بہ سودو
 کردہ وہی چاک).^۱

وہ دہ فہرمویت: (وہ ہر کہ سیک زیاتر حق بنا سیت و شوینی بکہ ویت ئہ و ئہ
 کہ سہ نزدیکترہ لہ ریگای راست، وہ ہیچ گومانیشی تیدا نیہ کہ ہاوہ لانی پیخہ مہر
 (ﷺ) رہ زای خوایان لہ سہر بیت ئہ وان لہ پیشترن بو ئہ م وہ صفہ وہک لہ

^۱ مدارج السالکین (۱۳۱).

رافیزه‌کان... هر بویه پیشین لیکدانه‌وهی (پژگای راست و نه‌هله‌که‌یان) به نه‌بو به‌کرو عومه‌رو هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) لیکداوه‌ته‌وه...^۱

وه نه‌مه‌ش ده‌قیکه له‌وه‌وه په‌حمه‌تی خوی لیبت له‌سه‌ر نه‌وهی که باشترین که‌سانیک که خوی گه‌وره فه‌زل و نیعمه‌تی زوری پیبه‌خشیون له زانست و کرده‌وهی چاک هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌رن (ﷺ)، چونکه نه‌وان ناماده‌ی دابه‌زینی قورئان بون، وه ناگاداری سوننه‌ت و رینمونیه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بون و تی‌ی گه‌یشتبون و به‌جوانی لیکیان ده‌دایه‌وه، هه‌روه‌ک ئین مه‌سعود په‌زای خوی لیبت ده‌فه‌رمویت: (هه‌رکه‌سیک له‌ئیوه که ده‌یه‌ویت شوین که‌سیک بکه‌ویت نه‌وا با شوین نه‌وانه بکه‌ویت که مردوون، چونکه که‌سی زیندوو له فیتنه پاریزراو نابیت، وه نه‌وانه هاوه‌لی موحه‌مهدن (ﷺ)، وه نه‌وانه باشترینی نه‌م نوممه‌ته‌ن، وه خاوه‌نی باشترین دلن، وه به‌سودترین زانستیان پیبوه، وه که‌مترین داواکاریان هه‌بوه، نه‌وانه گه‌لیک بون خوی گه‌وره هه‌لی بژاردن بۆ هاوه‌لایه‌تی کردنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) و سه‌رخستنی ناینه‌که‌ی، بویه ریزو گه‌وره‌ی نه‌وانتان له‌به‌ر چاو بیت، وه شوین ریبازی نه‌وان بکه‌ون، وه نه‌ونده‌ی که ده‌توانن ده‌ست بگرن به په‌وشت و ناینی نه‌وانه‌وه، چونکه به‌پاستی نه‌وان له‌سه‌ر رپگایه‌کی راست بون)^۲.

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (خوی گه‌وره سه‌یری دلی به‌نده‌کانی کرد دلی موحه‌مهدی (ﷺ) به‌باشترین دل بینی، هه‌ربویه هه‌لیبژارد بۆخوی و په‌یامه‌که‌ی خوی پیدا نارد، پاشان ته‌ماشای دلی به‌نده‌کانی کرد له‌دوای دلی موحه‌مد (ﷺ))

^۱ مدارج السالکین (۷۲۱-۷۳)، وقد صح هذا التفسير موقوفا على أبي العالیقو الحسن، ذکره ابن حبان في الثقات (۲۹۹/۶) تعليقا، واصله ابن نصر في السنة (۲۷)، و ابن جریر في تفسیره (۱۸۴)، و ابن أبي حاتم في تفسیره (۲۱۱-۲۲)، و الحاكم (۲۵۹/۲)، و صححه هو و الذهبي.

وه بپوانه: الإمامة و الرد على الرافضة لأبي نعیم (۷۳)، فقد ورد فيه مثله عن ابن مسعود رضي الله عنه.

^۲ أخرجه بنحوه ابن عبد البر في جامع البيان (۹۷/۲) و رواه أبو نعیم في الحلیة عن ابن عمر (۳۰۱/۱).

دلی هاوه لاکانی به باشتین دل بینی، هر بویه کردنی به وه زیرو یاریده ده ری پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، نه وان له پیناوا ناینه که یدا ده جهنگان، وه هر شتیک که موسولمانان به باشی دابنن نهوا له لای خوی گوره ش باشه، وه هر شتیک به خراب دابنن نهوا له لای خوی گوره ش خرابه).^۱

وه نهوا موسولمانان هاش که ئین مه سعود مه به ستنی بریتین له هاوه لان ره زای خویان له سهر بیته.

ئیمامی نه حمده ره حمه تی خوی لیبت ده فهرمویت: (بنچینه ی سوننه ت له لای ئیمه بریتیه له ده ست گرتن بهو به رنامه یه ی که هاوه لانی پیغه مبه ری (ﷺ) له سهر بوه وه هه روه ها شوینکه وتنیان تییدا).^۲

وه هه رکه سیکیش ره زامه ندی خوی به ده ست هینا بیته له دوی نهوان نهوا به هو ی شوین که وتنی نهوانه وه یه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ

الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ﴾ التوبة: ۱۰۰^۳

(والسابقون الأولون) نهوانه ن که پیش نهام ئوومه ته که وتن وه ده ست پیش خه ریان کردوه له ئیمان هیان و کوچ کردن له بهر خوا بو مه دینه، هه روه ها تیکو شاون و بهرده وام له سهر نهوا ناینه بوون که خوی گوره ناردوو یه تی به خواره وه که ناینی ئیسلامه. (من المهاجرین) نهوانه ن که ده رکران له ناو مال و سامانیان وه

^۱ رواه أحمد (۳۷۹/۱)، و غیره وهو حسن.

^۲ رواه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد اهل السنة (۳۱۷)، و ابن الجوزي في مناقب أحمد (ص: ۲۳) في كلام طويل، وساق خلال إسناده في السنة (۱۶۸)، و اختصره.

^۳ وه برونه: تخریج استدلال مالك بهذه الاية في إعلام الموقعين لابن القيم (۹۴-۹۵).

به‌ته‌مای پاداشتی خوی گه‌وره بوون و ر‌ه‌زامه‌ندی ئه‌ویان ده‌ویست و مه‌به‌ستیان سه‌رخستی دینی هه‌لبژیری خواو پاشان پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بووه (ﷺ). به‌راستی ئه‌وانه راستگۆن (والانصار) وه‌ له‌ پشتیوانان که ئیمانیان هیناو له‌ دل و ده‌روونیان و مال‌ه‌کانیان‌دا جیگیر بوو، وه‌ ئه‌و کۆچ کردوانه‌یان خۆش ده‌ویست که ده‌هاتن بو لایان وه‌پیش خویانیان ده‌خستن ئه‌گه‌ر له‌ شتیکیشدا بوایه‌ که تابه‌تی خویان بوایه‌. (والذین اتبعوهم باحسان) ئه‌وانه‌ش که به‌چاکی شوین که‌وته‌ی ئه‌وانن له‌ بیرو باوه‌رو گوتارو کرده‌وه‌دا چونکه‌ ئه‌و پیشینه‌ چاکه‌ له‌ هه‌موو زه‌م کردنیک ر‌زگاریان بووه‌و ئه‌وپه‌ری ستایش کراون و باشترین ر‌یزیان لی‌ گیراوه‌ له‌ لایه‌ن خوی میهره‌بانه‌وه‌. (رضي الله عنهم) خوی گه‌وره‌ ر‌ازی بووه‌ لی‌یان وه‌ ئه‌وه‌ش گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته‌ له‌ به‌هه‌شت دا.

(ورضواعنه) ئه‌وانیش به‌و به‌شه‌ ر‌ازین که خوا بی‌ی به‌خشیون.

وه‌ دیاری کردنی ماوه‌ی سه‌رده‌می پیشین هاتوه‌ ئه‌و پیشینه‌ی که په‌وا نیه‌ سه‌رپیچی بکری‌ن ئه‌ویش به‌ داهینانی جو‌ره‌ تیغه‌یشتنیک که ئه‌وان ئه‌و تیغه‌یشتنه‌یان نه‌بویت، وه‌ک له‌ فه‌رموده‌که‌ی ئیبن مه‌سعود که ده‌فه‌رمویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (باشترینی خه‌لکی خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی منن، پاشان ئه‌وانه‌ی که له‌دوای ئه‌مان دین، وه‌ پاشان ئه‌وانه‌ی که له‌دوای ئه‌مانیشه‌وه‌ دین، وه‌ پاشان خه‌لکانیک دین که شایه‌تی دانه‌که‌یان پیش سویند خواردنه‌که‌یان ده‌که‌ویت، وه‌ سوینده‌که‌شیان پیش شایه‌تی دانه‌که‌یان ده‌که‌ویت)^۱. متفق علیه^۲.

^۱ وه‌ هه‌رکه‌سیک به‌گومانه‌ له‌ ژماره‌ی سه‌ده‌کان با بگه‌رێته‌وه‌ بو کتابی الصحیحة للألبانی رقم (۷۰۰).

^۲ البخاری (۲۶۵۲)، و مسلم (۲۵۳۳).

وه نيام عبدالحميد بن باديس ره حمه تي خواي ليبيت ده فهرمويت: (ئيسلام
 نه وهيه كه له قورئاني پيروزو سوننه تي پيغه مبهردايه (ﷺ) وه نه وهش كه وا
 پيشينه كاني له سهري بوون له نه هلي نه و سي سه ده يه ي كه شاهيدي باشي و
 چا كه يان بو دراوه له سه ر زوباني نه و كه سه ي كه راستگويه و به راستگو دانراوه).^۱
 وه بو نه م بنچينه يه ش تپروانين و به لگه هه يه له قورئان و سوننه ت، له وانه: خواي
 گه و ره ده فهرمويت: ﴿ وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بُنِنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ

سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ ۖ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿ النساء: ۱۱۵

واته: هه ر كه سيك سه ريپچي پيغه مبه ر (ﷺ) بكات و دژايه تي نه و دينه بكات كه
 هيناويه تي له دواي نه وه ي كه به لگه كاني بو روون كرايه وه له قورئان و سوننه ت، وه
 شوين ريپازي غه يري موسولمانان كه وت، نه وا ده يده ينه ده ست نه و ريپازو
 به رنامه يه ي كه خوي هه ليپژاردوه وه له سه ر نه نجاميشدا به هوي نه و لادانه يه وه ده يخنه يه
 ناو ناگري دوزه خه وه و سزاي ده ده ين، وه دوزه خيش خراب ترين شوينه كه
 چاوه رپي نه وان ده كات و چاره نوسي نه واني بو ده گه رپته وه.

وه شاهيد لي ره دا بريتيه له گريداني دوركه وتنه وه له ريپازي موسولمانان له گه ل
 سه ريپچي كردني پيغه مبه ر (ﷺ) به يه كه وه كه ده بيته هوي نه وه ي كه نه و
 هه ر شه تونده جي به جي بيت، له گه ل نه وه ي كه سه ريپچي كردني پيغه مبه ر
 (ﷺ) به ته نها به سه بو نه و هه ر شه يه هه روه ك خواي گه و ره ده فهرمويت: ﴿ إِنَّ

^۱ اثار الامام عبدالحميد بن باديس (۷۳/۵).

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
 شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ ﴿محمد: ۳۲﴾^۱

واته: ئەوانەى كە بێباوەریان هەلبژاردو وە خوێیان و خەلكانى تریان بەرەو
 بێباوەرى برد ئەویش بەهۆى رێگریان لە رێبازەكەى خواى گەورە بە لاشەو مال و
 سامان وە دژایەتى پێغەمبەریان (ﷺ) كردو سەرپێچیان كرد لەدواى ئەوێ كە
 هەمو بەلگەو ئایەتەكانیان بۆ رون كرايوە ئەوانە با باش بزائن بەو كارەیان هێچ
 زیانێكىان بە خوا نەگەياندووە چونكە خواى گەورە بپێویستە لە هەمو
 دروستكراوەكانى، وە هەمو ئەو پەرسن و كارانەى كە ئەنجامى دەدەن بۆ غەبرى خوا
 هێچى لەلای خوا قەبول نەبووە هەموى پوچەلە.

وە هەروەها عەبدولای كورپى لوحەى لە موعاویەى كورپى ئەبو سوفايانەو
 دەگێریتەو كەوا لەناوماندا هەلساوتى: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) هەلسا لەناومانداو
 فەرموى: (ورىابن وە چاك بزائن كە ئەوانەى پێش ئیوہ لە ئەهلى كىتاب بوون بە
 حەفتا و دوو تاقمەوہ، وە ئەم گەلەش دەبیت بە حەفتاوسى تاقم، حەفتا و دوویان
 بۆ ناو ئاگرن، وە یەكێكیشیان بۆ ناو بەهەشتە، كە ئەویش (الجماعە) یەواتە:
 ئەوانەى كە پەيوەستن بە قورئان و سوننەتەو بە تیگەیشتنى هاوہلان).^۲

وە شاھید لیژەدا ئەوہیە كەوا كۆمەلى پزگاربوى بە (جەماعە) وەصف كرد، وە
 خۆلادان لە دانە پالیان بۆلای قورئان و سوننەت، لەگەل ئەوہشدا كە بەهێچ
 شىوہیەك ئەوان لەم دوانە دەرنانچن، وە نەینى ئەمەش لەوانە یەورىایىەك بىت
 لەسەر (جەماعە) كە بەتەواوى لە قورئان و سوننەت گەیشتون، وە هەروەها

^۱ بېوانە: مجموع فتاوى لابن تیمیة (۱۹۴/۱۹).

^۲ رواہ ابوداودوغیرە وهو صحیح، وقد تقدم.

کرده وهی پیده کهن به وشئیوهیهی کهوا خواو پیغه مبه ر (ﷺ) ده یانه ویت، وه ئه و کاته ش هیچ کومه لیک نه بون ته نها هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) نه بیت، وه هه ربویه شه زانایان له فزیکی تری ئه م فه رموده یه یان به صحیح داناوه که حاکم و غه یری ئه ویش ریوایه تیان کردوه که پیغه مبه ر (ﷺ) وه صفی کومه لی پزگار بوی کردوه فه رمویه تی: (ئه وانن کهوا له سه ر ئه و مه نه هج و پپیا زهن که من و هاوه لانی له سه رن).

وه هه روه ها عیرباضی کوری ساریه ده فه رمویت: (پیغه مبه ری خوا (ﷺ)) ئامۆژگاری کردین ئامۆژگاریه کی زۆر کاریگر، به هویه وه فرمیسک به چاوه کانداهاته خواره وه، وه دلّه کانی شی پاچله کاند، ئنجا یه کیک وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ): ئه وه وه کو ئامۆژگاری که سیکه که مائناوای ده کات، به چی ئامۆژگاریمان ده که یت؟ ئه ویش فه رموی: ئامۆژگاریتان ده که م به وه ی که له خوا بترسن، وه ئامۆژگاریتان ده که م به گوپرایه لی و ملگه چی نواندن، ئه گه ر بۆ به نده یه کی حه به شیش بوو، چونکه به راستی هه رکه سیک له دوا ی من بزئی ئه وا دوبه ره کی و جیاوازی زۆر ده بینیت، بۆیه فه رمانتان پیده که م که ده ست بگرن به سونه تی منه وه، وه هه روه ها ده ست بگرن به سونه تی هاوه له هیدایه ت دراوه کانه وه، وه په یوه ست بن پپیا نه وه به کاکيله کانتان توند دانی پپیدا بنین، وه وریابن و خۆتان بپاریزن له شته داهینراوه کان، چونکه به راستی هه مو تازه داهینراویک بیدعه یه، وه هه مو بیدعه یه کیش گومپاییه^۱.

وه شه هید لیره دا بریتیه له کۆکردنه وه ی شوین که وتنی سونه تی پیغه مبه ر (ﷺ) و سونه تی جینیشینه هیدایه ت دراوه کانی^۲، پاشان وردبه ره وه که چۆن

^۱ رواه ابوداودو غیره، وهو صحیح، وقد تقدم.

^۲ که ئین قودامه ره حمه تی خوا ی لبیت له (لمعة الاعتقاد) دا ئاماژه ی پپداوه (به ژماره ۶ - البدر).

پیغمبر (ﷺ) و ته که ی خوی کرد به ئاموژگاری بۆ ئوممه ته که ی له دوا ی خوی تا فیری راستگوی و ته کانیا ن بن له ره سه نایه تی ئه م مه نه جه دا، پاشان ورد به ره وه که وا چۆن به ره نگاری ناکۆکی و جیاوازی بوه ته وه به په یوه ست بون به و مه نه جه وه بۆ فیربونی ئه و بنچینه ی که وا (تیگه یشتنی پېشینی چاک) هۆکاری رزگار بونه له په رته وازه ی و ته فره قه .

شاطبی په حمه تی خوی لیبیت ده فره مویت: (هه روه ک ده بینی - پیغمبر (ﷺ) سوننه تی جینشینه رینمونیکراوه کانی به سه وه به سوننه تی خویه وه، وه له شوین که وتنی ئه و شوین که وتنی سوننه تی ئه وانه، وه شتی تازه داهینراویش پیچه وانه ی ئه مه یه، له هیچ شتی کدا له و نیه، چونکه ئه وه ی ئه وان په زای خویان لیبیت کردویانه به سوننه ت و له سه ری رۆشتون: یان شوین که وتن بوه بۆ سوننه تی پیغمبر (ﷺ)، وه یان شوین که وتن بوه بۆ ئه و شته ی که ئه وان لیی تیگه یشتون له سوننه ته که یدا (ﷺ) له وردو درشتی به شیوه یه ک که لای غه یری ئه وان شاراوه بووه، وه ئه وه ش له مه زیاتر نیه).^۱

وه هه موو ئه م ده قانه م هیناون و کردومن به به لگه له سه ر په سه نیتی ئه و بواره ی که ویستومه باسی بکه م، چونکه بۆم ده رکه وت که ئیبن ئه بی ئه ل عیز له شه رحی ئه و وته یه ی طه حاوی ئه وه ی لاداوه که ده لیت: (وه شوین سوننه ت و جه ماعه ده که وین، وه دوردده که وینه وه له دوبه ره کی و جیاوازی و نامۆی).^۲

جیبه جی کردن:

^۱ الإعتصام (۱۰۴۱).

^۲ (ص ۳۸۲-۳۸۳) ط. المكتب الاسلامی.

له بهر پيويستی پابه‌ند بون به تيگه‌يشتنی قورئان به هوی سوننه‌ته‌وه، وه هه‌روه‌ها پابه‌ند بون به تيگه‌يشتنی قورئان و سوننه‌ت به و شيوه‌يه‌ی که‌وا پيشينه چاکه‌کان له‌سه‌ری بون، ليره‌دا به‌سه‌ره‌اتيک ده‌هينمه‌وه که له رۆژانی مه‌ينه‌تی ئيمام ئه‌حمده ر‌ه‌حمه‌تی خوی ليبيت پويداوه، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ردو مه‌به‌سته‌که پون بکاته‌وه له‌يه‌ک کاتدا.

ئاجوری ر‌ه‌حمه‌تی خوی ليبيت ده‌فه‌رمويت: (پيم ر‌اگه‌يه‌نراوه له - المهدي -
يه‌وه ر‌ه‌حمه‌تی خوی ليبيت که‌وتويه‌تی: باوکم له‌که‌سی نه‌داوه - واته: الواثق-
ته‌نها له مامۆستايه‌ک نه‌بيت که له - مصيصه - وه هينرابو، وه ماوه‌يه‌ک له
به‌نديخانه مابويه‌وه، پاشان ر‌ۆژيک باوکم بيري که‌وته‌وه‌وتی: ئه‌و مامۆستايه‌م بۆ
بهينن، هينايان که ده‌ست و پيوه‌ند کرابو، کاتيک له‌به‌ر ده‌ستيداوه‌ستينرا سلاوی
لی کرد، به‌لام ئه‌و وه‌لامی سلاوه‌که‌ی نه‌دايه‌وه.

مامۆستاکه‌ش پيی وت: ئه‌ی پيشه‌واي باوه‌رداران! تو ئه‌ده‌بی خوی گه‌وره‌ت
له‌گه‌لدا به‌کار نه‌هينام، وه هه‌روه‌ها ئه‌ده‌بی پيغه‌مبه‌ريش (ﷺ)، خوی گه‌وره

ده‌فه‌رمويت: ﴿ وَإِذَا حُيِّتُمْ بِنَحْوِهِ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ﴾ النساء: ٨٦

واته: ئه‌گه‌ر سلاوتان ليکرا ئه‌وا به جوانترين شيوه‌وه‌لامی سلاوه‌که‌ بده‌نه‌وه يان
هه‌روه‌کو خوی وه‌لامی بده‌نه‌وه.

وه هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ريش (ﷺ) فه‌رماني کردوه به‌وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لام!!
ئه‌ويش پيی وت: وعليک سلام. پاشان به (ابن ابی دؤاد)ی وت: پرسياړی لی
بکه، ئه‌ويش وتی: ئه‌ی پيشه‌واي باوه‌رداران! من ده‌ست به‌سه‌رو به‌ندکراوم، له
به‌نديخانه‌دا به‌ته‌يه‌موم نويز ده‌که‌م، وه ئاوم لی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌و پيم ناده‌ن،
فه‌رمان بکه کۆت و زنجيره‌که‌م بکړينه‌وه، وه فه‌رمان بکه ئاوم بده‌نی خۆم پاک
بکه‌مه‌وه‌و نويز بکه‌م، پاشان پرسياړم لی بکه.

وتی: فهرمانی کردو بهنده کانی کرانه وه، وه فهرمانی کرد که ئاوی بدهنی، دهست نویژی گرت و نویژی کرد، پاشان به (ابن ابی دؤاد) ی وت: پرسپاری لی بکه. نجا مامؤستاکه وتی: پرسپارکردن بؤ منه، فهرمانی پییکه که وه لأمم بداته وه، ئه ویش وتی: پرسپار بکه، مامؤستاکه پوی له (ابن ابی دؤاد) کردو پرسپاری لی کردو وتی: هه والم بدهری دهرباره ی ئه و شته ی که خه لکی بؤ لا بانگ ده که ی، ئایا ئه م شته پیغه مبهری خوا (ﷺ) خه لکی بؤ بانگ کردوه؟

وتی: نه خیر!

وتی: ئه ی ئه و شته ئه بوبه کری صدیق پهزای خوی لیبیت له دوی ئه و خه لکی بؤ بانگ کردوه؟

وتی: نه خیر!

ئه ی ئایا شتیکه که عومه ری کورپی خه تتاب پهزای خوی لیبیت بانگه وازی بؤ کردوه له دوی ئه وان؟

وتی: نه خیر!

مامؤستاکه وتی: ئه ی ئه و شته عوسمانی کورپی عه ففان پهزای خوی لیبیت بانگه وازی بؤ کردوه له دوی ئه وان؟

وتی نه خیر!

وتی: ئه ی ئه و شته عه لی کورپی ئه بو تالیب پهزای خوی لیبیت بانگه وازی بؤ کردوه له دوی ئه وان؟

وتی: نه خیر!

مامؤستاکه وتی: که واته شتیکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) بانگه وازی بؤ نه کردبیت، وه ئه بوبه کر، وه نه عومه ر، وه نه عوسمان، وه نه عه لی — پهزای خویان لیبیت—

بانگه وازيان بۆ نه كرده تو خه لكى بۆ بانگ ده كه يت؟! ئەمەش لەو زياتر نيه كه
بليين: زانيويانه يان نه يان زانيوه.

ئەگەر بلييت: زانيويانه بەلام بیدەنگ بون لەسەرى، چۆن ئەوان كه زانيويانه و
دروست بوە بى دەنگ بن لەسەرى بەهەمان شيۆەش بى دەنگ بون بۆ ئيمە
دروستە لەسەرى،

وہ ئەگەر بلييت: ئەوان نه يان زانيوه و من زانيومه، ئەى ناپاكي كورپى ناپاك!
پيغەمبەر (ﷺ) و جينشينه پينوما كراوه كان شتيكيان نه زانيبيت تۆ و هاوه لانت
دهيزانن؟!

موهتەدى وتى: باوكم بينى هەلسا و سەرسام بو، وە جله كانى بە دەميە وە ناو
پى دەكەنى، پاشان وتى: راست دەكات، لەو زياتر نيه كه تۆ بلييت: نه يان زانيوه
يان زانيويانه.

ئەگەر بليين: زانيويانه و بى دەنگ بون لەسەرى. ئەو بى دەنگ بونمان
بەسە وەك ئەوان بى دەنگ بون.

وہ ئەگەر بليين: ئەوان نه يان زانيوه و تۆ زانيوته. ئەى ناپاكي كورپى ناپاك!
پيغەمبەر (ﷺ) و هاوه لانتى - رەزاي خويان ليبيت - شتيكيان نه زانيوه تۆ
هاوه لانت زانيوتانه?!

پاشان وتى: ئەى ئەحمەد! وتم: بەلى، وتى: مەبەستم تۆ نيه، بەلكو مەبەستم
(ئيبىن ئەبى دؤاد) ه، هەلسا بۆلاى و وتى: شتيك بدە بەو مامۆستايە، وە دەرى بکە
لە شارەكەمان).

وہ لە پيوايەتيكى تردا زەهەبى لە (السير) دا هيناويەتى (... وە ئيبىن ئەبى
دؤادى لە بەرچاو كەوت، وە لەدواى ئەو كەسى تری تاقي نه كرده وە).

وه له رپوايه ټيكي تردا: (موهته دی ده لئى: وه به هوى ئه و وتوويزه وه من په شيمان بومه وه له و قسه يه، وه گومان ده به م كه باوكيشم له و كاته وه گه راپيټه وه).^۱

ليړه دا ده لئيم: جوان ورد به ره وه: ئه و ماموستايه ئه م كاره ي گه پانه وه بؤ ژياننامه ي پيشينه چا كه كانمان و وه جياوازي و ناكوكيه كان راسته وخو نه مان، وه هه روه ها هوكاري هيدايه ت دانى (واثق و موهته دى) بون وه ك له به سه رها ته كه دا باس كرا، وه ئه مه ش رپنیشان دهرته له سهر ئه وه ي كه به پاستى ئه مه بنچينه يه كى په سه نه، بويه پاريزگاري ليكه !.

هه ربويه شه تا ئيستاش زانايان وته كه ي پيشه وا ماليكى كوپى ئه نه س په حمه تى خواى ليبيټ ده هيننه وه كه ده لئيت: (كوتاي ئه م كاره چاك نابيټ ته نها به وه نه بيټ كه سه ره تا كه ي پى چاك بوه). وه ئه م وته گه وره يه ماليك وه رى گرتوه له ماموستا كه يه وه وه هبى كوپى كه يسان.^۲

ورپايه ك:

ئه گه ر پيشينه چا كه كانمان له شتيكدا جياوازيان هه بوبيټ ئه وا ته نها ريگا بؤ چاره سهر كردنى ئه و جياوازيه برىتى بوه له به لگه ي قورئان و سوننه ت، چونكه

^۱ قال الذهبي: (هذه القصة مليحة، وإن كان في طريقها من جهل ولها شاهد) السير (٣١٣/١١). قلت: وقد رواها الاجري في الشريعة بلاغا (٤٥٥/١)، ثم أسندها (رقم: ١٩٣)، وعنه ابن بطة في الابانة الرد على الجهمية (٤٥٢).

وأخرجها أيضا من طريق أخرى ابن بطة تحت الرقم السابق و (٤٥٣)، و الخطيب في تاريخ بغداد (١٥١٤-١٥٢)، و (٧٥١-٧٩٠)، وابن الجوزي في مناقب الامام أحمد (ص: ٤٧٥-٤٨٠)، و عبدالغني المقدسي في المحنة (ص: ١٦٩-١٧٤) و (١٦٧-١٦٩)، وابن قدامة في التوابين (ص: ٢١٠-٢١٥).

^۲ رواها الجوهري في مسند الموطأ (ق ١٣٨ ب)، من طريق إسماعيل بن أبي أويس، وابن عبدالبر في التمهيد (١٠٢٣) من طريق أشهب بن عبدالعزيز، كلاهما عن مالك قال: (كان وهب بن كيسان يقعد إلبناولا يقوم حتى يقول لنا: اعلموا... و ذكرها و إسنادها صحيح، ودونك هذا التكرار.

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿ فَإِنْ نُنزَعْنَمُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿ النساء: ۵۹

واته: ئە گەر له هەر شتیکدا کی شه و نا کۆکی که و ته نیوانتانه وه ئە و ا بو چاره سه ر کردنی بگه رینه وه بۆ لای خوای گه وره (قورئانی پیروژ) و پیغه مبه ر (ﷺ) (فه رموده سه حیه کانی)، ئە گەر به راستی ئیوه با وهرتان به خوا و به رۆژی دوا ی هه یه، وه ئە مهش چاکتر و باشتره بو ئیوه.

وه وشه ی (شیء) لی ره دا نه ناسرا وه (نکی ره) یه و له سیاقی مه رجدا (شرط) دا هاتوه، که ئە مهش هه مو جیا وازی و نا کۆکیه ک ده گری ته وه له بواره بنچینه ی و لا وه کیه کاند (الاصول و الفروع)، هه روه ک مامۆستا محمد ئە مین شنقی طی ئاماژه ی پێ دا وه.^۱

وه هه روه ها ئی بن قه یم ده فه رمویت: (ئە گەر له قورئانی پیروژ سو نه ته ی پیغه مبه ردا (ﷺ) پونکردنه وه ی ئە و شانه ی تیدا نه بوایه که جیا وازی و نا کۆکی له سه ره و ئە م دوانهش به س نه بو نایه، ئە وا فه رمانی نه ده کرد به گه رانه وه بۆ لای قورئان و سو نه ته، چونکه نا بی ت و نه گونجا وه خوای گه وره فه رمان بکات به گه رانه وه بۆ لای شتیک له کاتی دو به ره کی و نا کۆکی دا که نه توانی ت ئە و جیا وازی به ک لای بکاته وه نه یه یلی ت)^۲.

^۱ أضواء البيان (۳۳۳/۱).

^۲ إعلام الموقعين (۴۹/۱).

بنچینهی چوارهم بهدهست هیئانی سه‌ربه‌رزی به‌هوی زانسته‌وه

بنه‌مای چوارهم بهدهست هیئانی سه‌ربه‌رزی به‌هوی زانسته‌وه

ئەم بەشە لە بەنرخترین بەشەکانی ئەو شەش بنه‌مایه‌یه، له‌به‌رئەوه‌ی مەبەست له‌وه‌ پونکردنه‌وه‌ی بنچینه‌ی کرده‌وه‌یه که پێویست ده‌کات بناغه‌ی هه‌مو توانا‌کانی له‌سه‌ر بنیات بنریت، ئە‌گەر گه‌لێک گورجو گۆلیه‌کی زۆر ببینن که هێزی کوفرو گومپای تییدا تێده‌کۆشن، ئە‌وانیش واگومان ده‌بن سه‌ربه‌رزیان بۆ ده‌گه‌رپتته‌وه‌ ته‌نها به‌وه‌ی که‌وا به‌رامبه‌ر ئە‌و گورجو گۆلیه‌یان بوه‌ستن به‌ لیبرانیکی به‌هێزتر له‌وان، وه‌ به‌رامبه‌ریان ده‌وه‌ستن‌وه‌ به‌ هه‌ر هۆکاریک که له‌ توانایاندا بی‌ت و هه‌یان

بیّت، وه زور به خراپیش زانستی شهرعی پشت گویّ ده خن! وه له راستیشدا هرچونیک خویان ریک بخن و پلان دابنین و زور خویان گورجو گولّ بکن و خویان بیارینن له فیلی دوزمن، نهوا به هیچ شیوه یه ک پیشه وایه تی و سه ربه رزبان پیّ نابه خشریت تا نهو کاته ی کرده وه کانیان له سه ر زانست و عیلم بنیات نه نین و قه دری عیلم و هه لگرانیشی نه زانن، خوی گه وره ده فه رمویّت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ

ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ١١

واته: خوی گه وره له ناو ئیوه ١٥ پله و پایه ی نهوانه ی که ئیمانیا ن هیئاوه بهرز ده کاته وه، وه ههروه ها نهوانه ش که وا خاوه ن عیلم و زانستن چه نده ها قات پله و پایه یان بهرز ده کاته وه.

ههروه ها ده فه رمویّت: ﴿زَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ﴾ الأنعام: ٨٣

واته: پله و پایه و ئاستی هه ر که سیك که مه به ستمان بیّت بهرز ده که ینه وه.

مالیک ره حمه تی خوی لیبیّت ده فه رمویّت: به زانست^١.

وه نه وه ش مالیک له ماموستا که یه وه وه ری گرتوه که زه یدی کوری نه سه له مه ره حمه تی خوی لیبیّت، که وتویه تی ره حمه تی خوی لیبیّت: گویم له زه یدی کوری نه سه له م بو ده رباره ی نه و ئایه ته: ﴿زَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ﴾ الأنعام: ٨٣ ده یفه رمو: (به پراستی نه وه عیلم و زانسته، خوی گه وره هه ر که سیکی بویت له دنیا دا به هویه وه بهرزی ده کاته وه)^٢.

^١ شرح السنة للبغوي (٢٧٢/١).

^٢ رواه ابن أبي حاتم في تفسيره (١٣٣٥/٤)، و (٢١٧٦/٧)، و أبو الفضل الزهري في حديثه (٥٤٥) و ابن عبد البر في جامع بيان العلم و فضله (١٩٠١)، وهو صحيح.

وه ئه م سه ربه رزیه ش هه ر له دونیادا ده بیته پیش پوژی دوا، هه روهك خوی گه وره ده رباره ی هه لژیروای خوی طالوت بو پیشه وایه تی کومه لیک له نه وه کانی ئیسرائیل ده فه رمویته: ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ البقرة: ۲۴۷

واته: پیغه مبه ره که یان پی و تن: به راستی خوی گه وره طالوتی بو ناردون وه ک پاشایهك بو تان، ئنجا جوله که کان وتیان: چون نهو بو پاشایه تی ده گونجیت به سه ر ئیمه دا له کاتیکدا ئیمه شایسته ترین و نهویش هیچ مال و سامانیکی وای نه، نهویش له وه لامدا پی و تن: به راستی خوی گه وره هه لی بژاردوه به سه ر ئیوه داو وه خوی گه وره توانای هیرو جهسته و زانسته و زانیاریشی پیداوه، وه خوی گه وره مولکی خوی ده به خشیت به هه ر که سیک که خوی بیهویت، وه به خشینی خوی گه وره زور فراوانه و زانسته و زانیاریشی بیسنوره.

وه له سه حیجی موسلیمدا هاتوه^۱ له (عامر بن واثله) که نافیعی کوپی عه بدول حاریت گه یشتوه به عومه ر له (عسفان)، که عومه ر کردویه تی به والی له مه ککه، وتی کی والیه به سه ر خه لگی نه م دۆله دا؟ وتی: ئیبن نه بزى، نهویش وتی: ئیبن نه بزى کییه؟ وتی: به نده یه که له به نده کانی خو مان، نهویش وتی: واته به نده یه که فه رمان په وایان ده کات؟! وتی: به راستی نهو قورئان خوینه، وه زانایه به زانستی میرات، عومه روتی: (به راستی پیغه مبه ره که تان (ﷺ) فه رمویه تی: (به راستی خوی

^۱ به ژماره (۸۱۷)، وه رواه ایضا ابن ماجه (۲۱۸).

گهوره به هوی ئه م کتیبه وه (قورئان) گه لانیك بهرز ده کاته وه، وه چه ندانی تریشی پی نزم ده کاته وه).

هه ربویه خوای گه وره هه والّ دهدات که وا پیاو چاکان و له خوا ترسانی نه وهی ئیسرائیلی بهرز کردوه ته وه هه تا کردونی به کاربه ده ست به سه ریانه وه و له ناویاندا فه رمانه کانی خوای گه وره یان جیبه جی کردوه که ده فه رمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ﴾ المائدة: ٤٤

واته: ئیمه ته ورا تمان نار دوه ته خواره وه که هیدات و رینومای له خوای گرتوه، بوئه وهی ئه و پیغه مبه رانه ی که له به نو ئیسرائیلدا که خواناسی راسته قینه بون و پیاو چاکان و له خوا ترسان و زانیان هه ربه وه حوکم بکه ن و وه پیویست بوه له سه ریان بیپاریژن و کاری پیبکه ن و وه هه رواش بون و پاراستیان و هیچیان لی نه گوری.

وه ئه و پیاو چاک و له خواترسانه وه صف کراون به وهی که خاوه ن زانستن و خه لکیشیان فیری ئه و زانسته کردوه، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُوتِيَ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ آل عمران: ٧٩

واته: هیچ که سیك نیه که وا خوای گه وره کتاب و دانای و پیغه مبه رایه تی پی به خشی بیّت پاشان به خه لکی بلیت: وهرن بن به به نده ی من جگه له خوای گه وره، به لکو ده لیت: ته نها به نده ی خوابن و به ندایه تی بو ئه و بکه ن و به و جوړه ی که له و په یامه دا فیّر بون وه خه لکیش فیّر بکه ن.

وه له قورئانی پیروژدا دو ئایهت ههیه که لهوته داوهک یهک وان، له یهکه میاندا

خوای گه وره ده باره ی ئیبراهیم (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَهَا

إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ الأنعام: ۸۳

واته: وه ئه وه به لگه و رینمومای ئیمه بو که نارمان بو ئیبراهیم تا گه له که ی پی

هوشیار بکاته وه، وه ههر که سیك که بمانه ویت ئه وا پله و پایه ی بهرز ده کهینه وه، وه به راستی پهروه دگارت زور زانا و داناو کار به جیه.

وه له ئایهتی دوه میاندا ده باره ی یوسف (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ

مَّن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ﴾ یوسف: ۷۶

واته: ههر که سیك که بمانه ویت ئه وا پله و دهره جهی بهرز ده کهینه وه، وه له سهرو

هه مو خاوه ن عیلم و زانستی که وه که سیك ههیه که له و زانتره و شاره زاتره.

وه له مه شدا نهینی یهکی زور جوان ههیه له نهینی کانی قورئانی پیروژ که ئیبن

ته میمه له وته یهکی زور جواندا باسی کردوه، که ده فهرمویت: (خوای گه وره ئه وه ی

کردوه که ههر که سیکی مه به ست بیته و بیه ویت ئه وا پله ی بهرز ده کاته وه له چیرۆک

و به سه رهاتی ئیبراهیم و به سه رهاتی ون کردی یوسف، وه هه ربویشه پیشین

وتویانه: ئه وه به هوی زانسته وهیه، چونکه ناوه پڕۆکی ئایه ته که به لگه یه له سه ر

ئه وه، به سه رهاتی ئیبراهیم به عیلم و زانست و به لگه و گفتوگۆیه بۆ لادانی زیانی

ناحهزان له سه ر دین، وه چیرۆکی یوسف به زانیاری بون به سیاست و به رپۆه بردنه

بۆ ده ست خستنی ئه و سو ده ی که داواکراوه.

یه که میان: زانیاریه که که ده بیته هوی لادانی زهره رو زیان له سه ر دین.

دوه میان: زانیاریه که که ده بیته هوی به ده ست خستن و ده ست که وتنی

سو ده کان.

یان و تراوه: یه که میان: ئه و زانیارییه که به هۆیه وه زهره ره له سه ره دین لاده دریت، وه سوده که ی به دست ده هینریت.

وه دوه میان: زانیاری بونیکه به لادانی زهره رو زیان له سه ره دنیا، وه به دست خستنی سوده کانی.

یان و تراوه: چیرۆکی ئیبراهیم له زانستی قسه و گوفتاری به سوده له و کاته ی که وا پئویسته.

وه چیرۆکی یوسف له زانستی کرده وه کانه له کاتی پئویستدا، وه پئویستیه که ش ده ست خستنی سوده و لادانی زهره رو زیانه که هه ندیک جار به وته و قسه ده بیت، وه هه ندیک جاریش.....^۱

وه هه ربۆیه شه ئه وانه ی که مته رخه من له زانستی به لگه کان و زانستی سیاسه ت و به رپۆه بردندا بی ده سه لاتن به رامبه ر ئه م دوو کۆمه له جاریک به وه ی که پئویستیان به وانه کاتیک ئه گه ر هاتو دوژمن هیرشی کردو دینه که ی تیک دان به هۆی ده مه ده مه و ده مه قاله وه یان دونیا که ی تیک دان به هۆی زۆلم و سته مه وه، وه جاریکیش پئویستیان پئیان هه یه بۆ ئه وه ی هه ندیکیان پزگار بکه ن له شه پری هه ندیکی تریان له دین و دونیادا، وه جاریکیش له ژیر سیبه ریاندا ده ژین که هه یج بیده چه کی لی نیه که ده ست بگریت به سه ریاندا یان والیه که وه زۆلمیان لی بکات، وه ئه مه ش نایه ته دی ته نها به هۆی بونی زانایانی خاوه ن به لگه ی به هیز نه بیت له به رامبه ر ئه هلی بیده عدا، وه هه روه ها بونی که سانی خاوه ن سیاسه تیکی به هیز له به رامبه ر زۆلم و سته مدا).^۲

^۱ سپیتی یه که له ئه صلدا! (واته هه یج نه نوسراوه).

^۲ مجموع الفتاوی (۱۴/۶۹۳-۶۹۴).

بویه پیشه‌وایه‌تی و سه‌رؤکایه‌تی دین و دنیا له چوارچیویه‌ی (زانست و عیلم) دا ده‌سورپتیه‌وه، چونکه بنچینه‌و بنه‌مایه بۆ هه‌ردوکیان.

وه هه‌ربوییه دوباره ئه‌بین ته‌یمیه ده‌فه‌رمویت: (خوای گه‌وره له قورئانه پیرۆزه‌که‌یدا فه‌رمویه‌تی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ الحديد: ٢٥

واته: ئیمه پیغه‌مبه‌راغمان ناردوه به به‌لگه‌ی رۆن و ئاشکراو کتاب و ته‌رازومان له‌گه‌لدا دابه‌زاندون تا به دادپه‌روه‌رانه دادوه‌ری خه‌لکی بکه‌ن و دادپه‌روه‌ر بن له‌گه‌لیان، وه هه‌روه‌ها ئاسنیشمان دابه‌زاندوه که هۆکاره‌و به‌کار ده‌هینریت له‌کاتی شه‌رو سو‌دو که‌لکی تریشی هه‌یه بۆ خه‌لکی له‌کاتی ناشتی و ئاسوده‌یدا، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره بۆتانی رۆن بکاته‌وه تا بزنان کی به‌راستی له‌کاتی نه‌ینی و په‌نه‌اندا دینه‌که‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی سه‌رده‌خات .

له‌مه‌وه خوای گه‌وره هه‌وال ده‌دات که کتیب و ته‌رازوی ناردوه‌ته خواره‌وه تاکو خه‌لکی له‌ناو خۆیاندا دادپه‌روه‌ر بن، هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ئاسنیشی دابه‌زاندوه هه‌روه‌ک باسی کردوه .

بۆیه پاراستن و پاگرتنی دین و پاگه‌یانندی به‌هۆی کتیبی خوای گه‌وره‌و شمشیری سه‌رخه‌ر ده‌بیته، ﴿وَكَفَىٰ بَرِّيكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا﴾ الفرقان: ٣١
واته: خوا به‌سه‌که ریننومایتان بکات و سه‌رتان بخات.

وه کتیبی خوای گه‌وره بنچینه‌ی سه‌ره‌که‌یه، وه هه‌ربوییه‌شه‌یه‌که‌م شتیک که خوای گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) نارد بریتی بو له دابه‌زاندنی قورئانی پیرۆز،

وه له مهككه دا مایه وه و فه رمانی پینه کرد به به کار هیانی شمشیر تا نه و کاته ی که کوچی کردوه سه رخه رو پشتیوانی بۆ پهیدا بو تا بتوانن جیهاد بکن^۱.

وه پیم خووشه که خوینهر ئاگادار بکه مه وه لییره دا له وه ی که ده بینم هندیك له وانه ی موپته لان به هه لچونی فیکری هه لده سن به قرتاندنی ئەم قسانه ی ئیبن تهیمیه له کاتی قسه کردن له سه ر ئەم ئایه ته ی سوره تی الفرقان، چونکه قسه کانی دوابه دوا ی ئەمه ده بیته هۆی پوخاندن و له ناو بردنی ئەو مه به سته ی که هه یه تی له قوزینه وه ی قسه کانی شیخ! هه ربۆیه ئاگادار به!

بۆیه ئەوانه ی که وا ده بینن ده وله تی ئیسلامی ته نها به هۆی سۆزو عاتیفه یه کی ئیسلامی دروست ده بییت، وه به فکریه ک که دوره و دامالراوه له به لگه ی شه رعی وه ناویان ناوه (فکری ئیسلامی!)، وه شتیکی ئاوا ئاوه پوت کراو له عیلم و زانست که ناویان ناوه (پۆشنبری ئیسلامی!) وه ده لێن فیکردن قوناغیکه له دوا ی ئەو یت، به راستی ئەوانه به دوا ی سه رابه وه ن، چونکه ئەوان هیواو ئومیدیان هه یه به لام به بی گرتنه به ری هۆکاره کان.

وه یه که مینی ئەو دو هیزه ش ئەو هیزه دینییه که خوا ی گه وره به هۆیه وه به لینی سه رکه وتنی داوه به ئیمان داران و ده فه رمو یت: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ

الْمُؤْمِنِينَ﴾ الروم: ۴۷

واته: به راستی سه رخستن و یارمه تی دانی ئیمانداران وه عدیکه که ئیمه پیوستمان کردوه له سه ر خو مان که جیهه جیی بکه ین.

هه رله به ر ئەوه شه ئیبن قهیم ده فه رمو یت: (جیهاد کردن له به رامبه ر دوژمنانی خوا ی گه وره له ده ره وه دا لقیکه له جیهادی نه فس له لایه ن به نده وه له پیناوی

^۱ مجموع الفتاوی (۲۳۴/۲۸).

خوای گه وره دا، هه روهك پیغه مبهه ر (ﷺ) ده فهرمویت: (موجاهید ئه و که سه یه که وا جیهادی نه فسی خوئی ده کات له گوپرایه لی کردنی خوای گه وره دا، وه کوچ کردوش ئه و که سه یه که کوچ ده کات و ئه و شتانه به جی ده هیلی که خوا پیی ناخوشه).^۱

وه جیهادی نه فس پیش خراوه به سه ر جیهادی دوژمندا له دهره وه داوه بنچینه ی ئه وه، چونکه به راستی ئه و که سه ی که وا جیهادی نه فسی خوئی نه کات له سه ره تادا و ئه و فرمانانه ئه نجام نه دات که وا فه رمانی پی کراوه و واز نه هیئت له و شتانه ی که وا نه می لیکراوه و نه جهنگی له به رامبه ریاندا له پیناوی خوادا، ئه وا به هیج شیوه یه ک ناتوانیت جیهادی دوژمنه که ی بکات له دهره وه دا، چون ده توانیت جیهادی دوژمنه که ی بکات و بجه نگیت له گه لیدا، له کاتی کدا ئه و دوژمنه ی که له به رامبه ریدایه به هیز تره له و، وه زاله به سه ریدا، وه جیهادی نه کردوه و له گه لیدا نه جه نگاهه له پیناوی خوادا؟! به لکو ناتوانیت بجیته دهره وه و به رامبه ر دوژمنه که ی بوه ستیته وه تا ئه و کاته ی جیهادی نه فسی خوئی نه کات و له گه لیدا نه جه نگیت.

وه ئه م دوو دوژمنه ش به نده به جیهاد کردن له گه لیاندا تا قی ده کریتته وه، وه له نیوانیاندا دوژمنی سیه م هه یه، ئه م دوو جیهاده ش ناکریت تا ئه و کاته ی جیهادی ئه و نه کریت، وه ئه ویش له و نیوانه داوه ستاوه و به نده سارد ده کاته وه له جیهاد کردن له گه لیاندا و فیلی لی ده کات و دوا ی ده خات لی، وه به رده و امیش هیوا و ئاواتی بۆ ده هیئت دهره ی جیهادی ئه وان له لادان و وازه یان و له دست دانی له زهت و خوشیه کان، وه جیهادی ئه م دوو دوژمنه ش ناکریت تا جیهادی ئه و نه کریت، وه جیهادی ئه ویش بنچینه ی جیهادی ئه م دوانه یه، که ئه ویش شه ی تانه،

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ فاطر: ۶

^۱ رواه أحمد (۲۱۱۳) و غیره وهو صحیح.

واته: بهراستی شهیتان دوژمنی ئیوهیه، دهیکهوایه ئیوهش به دوژمنی دابنن. وه فرمان کردنیش بهوهی کهوا به دوژمن دابننیت وریا کردنهوهیه که لهسهه و هولدان و زیاد کردنی بوار بۆ دژایهتی کردنی و جیهاد کردن لهگهلی، وهک ئهوهی کهوا دوژمنیک بیت خاوه بیتهوه و ماندو نه بیته و کهمتهرخمی نهکات له دژایهتی و دوژمنایهتی کردنی بهنده به درپژای و به بهردهوامی ژمارهی ههناسهکان^۱.

ئه م وتهیه لهوپهپی رونی و پۆشنیدایه، که ئه ویش پاست کردنهوهی مهنهجهی ئهوانهیه کهوا بهرد دهگرنه کهسانی تر، وه مالهکانیشیان له شوشهیه! وه له هه مان کاتدا هۆکاره مادیهکان به گهوره دادهننن تا ئه و ئه ندازهیهی کهوا ده بینن که دوژمنه کهیان هیزو توانای جیگیر بوه، وه له پاستیشدا دوژمن ناچیتته ناو خانوهکانیان هوه، واته موسولمانان ناشکین و ناروخین بههوی بههیزی دوژمنه کهیان هوه به لکو بههوی لاوازی ئیمان و برپایانه وه دهشکین، ته نانهت ئه گهر دهستیشیان به تال بیت له هه مو هۆکاره کان - له دواهی هه ول دان - ئه و خوی گه وه دهیان پاریزیت.

ئین تهیمیه په حمهتی خوی لیبیت ده فهرمویت: (له سوننهتی خوی گه وریه که ئه گهر هاتو باوه پداران نه یانتوانی خویان بپارین له وانهی کهوا نازاری خواو پیغه مبه ر (ﷺ) ده دن، ئه و به پاستی خوی گه وریه تۆله بۆ پیغه مبه ره کهی ده کاته وه ده پپاریزیت لیان، وهک هه ندیک له و شتانهی که پیشتر باس مان کرد له چیرۆکی ئه و نوسه ره درۆزنه، وه وهک خوی گه وریه ده فهرمویت: ﴿فَأَصْدَعْ بِمَا

تَوَمَّرُوا عَرْضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ الحجر: ۹۴ - ۹۵

^۱ زاد المعاد (۶/۳).

^۲ الصارم المسلول (ص: ۱۶۴).

واته: ئهوهى كهوا فهرمانت پيكراره راي بگهيه نهو بلاوى بگه ره وهو پشت ههلبكه لهو هاوهل دانهرانه، بهراستى ئيمه دهتپاريزين لهو كهسانهى كهوا گالته جارن.

وه ههروهها ئيبن قهيم پهحمهتى خواى ليبيت: (سوئند بهخوا! سوئند بهخوا دوژمن هيچ كات ناتوانيت زهفهرت پي بهرپت مهگر كاتيگ كه دوستانت وازت ئي - بهيئن و دهورت چول بكن وهوا گومان نه بهيت كه شهيتان سهركه وتوهو و زاله بهلكو نه و خوايهى كه دهتپاريزيت وازى ئي هيتاويت و سهركه وتوت ناكات).¹

وه چاك دهزانيت كهوا بئ بهش دهبيت له دوستايهتى پهروهردگارت نهگه رواز بهيئى له جئ بهجئ كردنى فهرمان پيكراره كان، ههروهك چوون پاريزراوى نهگه ر پاريزگارى بكهيت له فهرمان و نههيه كانى خواى گهوره، بهمهش بنه ماى شته كان دهگه رپته وه بو زانست، له بهرئه وهى فهرمان و قه دهغه كردن نازانريت له پي زانسته وه نه بيت.

دلنه واييهك:

له زوبه يري كورپى عهديه وه ده لئيت: چوين بو لاي نه نه سى كورپى ماليك ده لئيت: سكالو گلهى خو مان كرد لهو شتانهى كهوا توشمان بوه له لايه ن هه ججاه وه، نه ويش فه رموى: (هيچ ساليك نايه ت ئيلا نه وهى كه له دواى ديت خراپتره هه تا نه و كاتهى ده گن به پهروهردگارتان. نه وه م كوي لي بوه له پيغه مبه ره كه تان (ﷺ)).²

ئيبن هه جهر ده فه رمويت: (هه نديك جار ئالوزيهك دپته ئاراهه ده ربارهى نه و په هاييهى كه هه نديك كات و زه من زور خراپترو نار هه حه ت تره له كات و زه مه نى دواى خوى، وه نه گه ر هيچ سه رده ميگ نه بيت جگه له سه رده مى عومه رى كورپى

¹ الفوائد (ص 79).

² رواه أحمد (117/3)، و البخاري (7068)، و الترمذي (2206).

عەبدول عەزىز، كە ئەويش بە كەمىك لە دواى زەمەنى حەججاج بوە، وە ئەو خىرو
خۆشپەش كە لە سەردەمى عومەرى كورپى عەبدول عەزىزدا ھەبوە نۆر ناوبانگى
ھەيە..... وە ھەندىك وەلامى ئەمەيان داووتەوہ بەوہى كە مەبەست لەو خىرو
فەزلە فەزلە و خەيرى كۆكراوہى سەردەمە لەسەر كۆكراوہى سەردەم ،
لەبەرئەوہى لە سەردەمى حەججاجدا زۆرىك لە ھاوہلان لە ژياندا بون، وە
لەسەردەمى عومەرى كورپى عەبدول عەزىزدا ئەمان مردن، وە ئەو سەردەمەى كە
ھاوہلاننى تىادا ژياون خىرو چاكتەرە لەو سەردەمەى دواى ئەوان چونكە پىغەمبەر
(ﷺ) دەفەرموئەت: (باشترىنى سەدەكان سەدەى منە.....) وە لە بوخارى و
موسلىمدا ھاوتە)۱.

پاشان دەلئەت: (پاشان دواى ئەو شتىكى ترم لە عەبدولائى كورپى مەسعودەوہ
دەست كەوت كە راشكاوانە باسى مەبەستەكە دەكات، كە ئەوہش لەپىشتەرە بۆ
شوئىن كەوتن كە يەعقوبى كورپى شەيبە ھىناوئەتى لە پىگەى حارىسى كورپى
حەصيرەوہ لە زەيدى كورپى وەھبەوہ كەوتوئەتى: (گوئىم لە عەبدولائى كورپى
مەسعود بو دەيفەرمو: (ھىچ پۆژىك دانايەت بەسەرتاندا ئىللا خرابترە ناخۆشترە لەو
پۆژەى كە لە پىش خۆيەوئەتى، مەبەستم خۆشبەختى و بەختەوہرى نىە لە ژياندا
كە توشتان دەبئەت، وە مالىكىش نا كە سودى ھەبئەت، بەلكو ھىچ پۆژىكتان
بەسەردا نايەت ئىللا عىلم و زانستى تىادا كەمترە لەو پۆژەى كە لە پىشيدا
پۆشستوہ، وە ئەگەر زانايانئىش مردن و پۆشستن و نەمان ئەو كاتە خەلكى ھەمويان
يەكسان دەبن، فەرمان بە چاكتەرە ناكريئەت و پىگى و نەھىش لە خرابە ناكريئەت، بۆيە
لەو كاتەدا خەلكى بەھىلاك دەچن).

۱ لفظ الصحيحين: (خير الناس قرني...). وقد أشار الشيخ الألباني في تعليقه على التنكيل للمعلمي (٢٢٣/٢) إلى أنه لا أصل للفظ الذي ساقه الحافظ هنا.

وه له رېځگای شه عبیه وه له مه سروقوه و ئه ویش له ئیبن مه سعوده وه ده فهرمویت: (هیچ سرده میکتان به سهردا نایه ت ئیلا خراپترو ناخوش تره له پیش خوی، وه به لام من مه به ستم ئه وه نیه که وا پیشه وایه که باشر بیت له پیشه وایه کی تر، وه سالیك باشر بیت له سالیکی تر، به لام زاناو شاره زاکانتان دهرمن و نامینن، پاشان جینشین و پیشه وایه کتان ده ست ناکه ویت، ئنجا قه ومیک دین به راو بوجونی خویان فه توا ده دن).^۱

ده لیم: لابرندی ئه و ئالوزیه به ئه سهر ئه وه بینای چاوانی ئه هلی ئه سهره، به تاییه تی ئه گهر ئه و شته په یوه ندی به بنچینه وه هه بیت، له بهر ئه وه ی زوربه ی خه لکی به هوی مال و سه روه ت و سامان و ده سه لاته که یه وه ده گاته جه هه ننه م، ئایا گویت له و ئایه ته ی خوی گه وره نه بوه که هه وال ددات دهرباره ی ئه وانیه که به ده ستی چه پ نامه که یان وه رده گرن و په شیمان ده بنه وه که ده لین: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّ هَلْكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ ﴾ الحاقه: ۲۸ - ۲۹

واته: مال و سامانه کهم هیچ سودی پینه گه یاندم، وه ده سه لاته که یشم به هیلا کیدا بردم.

جا ئه گهر له به لای بزوتنه وه ئیسلامیه کان - سه رپه ای ئه وانیه تر - ورد بیته وه ئه و ده بینی کوبه ته وه له م دو بابه ته ره گه ز په رسته ده: - تیروانینیك که پی وایه چاکی و باشی ئوممه تیك به سه ر ئوممه تیکی تره وه په یوه سته به چاکی تی ده سه لاتداره کانیا نه وه. - یان به زوری و تیرو پری ئابوریانه وه یه.

^۱ الفتح (۲۱/۱۳) و هناك حسن ابن حجر الأثر، و رواه الفسوي كما في ذيل المعرفه و التأريخ (۳/۳۹۳)، و ابن عبد البر في جامع بيان العلم و فضله (۲/۱۳۶) و غیرهما.

ئایا نابینی زۆریه یان به هیچ شیوه یه ک واز له تهختی پاشایه تی ناهینن، ئەگەر چاوشی بریبیته دیموکراتیه تی ختوره و خه یال، وه هندیکی تریان وا ده بینن که وا گه رانه وه ی سه ره رزی موسولمانان به پیشکه وتنی شارستانیه، هه ربۆیشه به هیچ شیوه یه ک واز له کورسی و ده سه لات ناهینن!

وه ئەمه ش نهینی ئەوه ت بۆ پون ده کاته وه که ئیبن مه سعود چه نده به خه مه وه بوه بۆ چاره سه رکردنی ئەم دوشته جیاواز له وانی تر، وه سویند به خوا ئەوه ئەو شاره زاییه یه که خوی گه وره به سه ریدا پشته وه، وه برای موسولمانم – فه زلی پیشینه کان بزانه، وه ده ست بگه ره به پێبازی ئەوانه وه پرگارت ده بیته و ئیسراحت ده که یته له شوبه هکانی سه ر پێگا.

وه له کۆتایدا: هه ول بده بۆ عیلم و زانست! ئەه ی ئەو که سه ی که وا داوای سه رخستنی ئیسلام ده که یته، وه له ته میمی داریه وه ده فه رمویت: (خه لگی له سه رده می عومه ردا پیشه پێکیان ده کرد له دروست کردنی خانوبه ره دا، عومه ریش پێی ده فه رمون: ئەه ی کۆمه لی عه ره به کان! زه وی زه وی! ئیسلام نابیت ته نها به جه ماعت و کۆمه ل بون نه بیته، وه جه ماعه تیش نابیت ته نها به ئیماره ت نه بیته، وه ئیماره تیش نابیت ته نها به گوێپرایه لی کردن نه بیته، بۆیه هه رکه سیك گه له که ی به ره و فیرونی فیه ه به ریت ئەوه ده بیته هۆی ژیا نه وه ی خۆی و ئەوانیش، وه هه رکه سیکیش گه له که ی بۆ غه یری ئەوه هان بدات ده بیته مایه ی به هیلاکدا چون بۆ خۆی و ئەوانیش).^۱

^۱ رواه الدارمی رقم (۲۲۱).

وه له حهسه نه وه فهرمويه تى: (پيشين ئه يان وت: مردنى زانا كه لينيكه ده كه ويته ئيسلامه وه هيچ شتيك پري ناكاته وه هه تا پوژو شه و به دواى يه كدا بين).^١

وه له هيلالى كورپى خه ببا به وه فهرمويه تى: (پرسيارم كرد له سه عيدي كورپى جوبه يروتم: ئه ي ئه بو عه بدولا! نيشانه ي به هيلاك چوني خه لكى چيه؟ وتى: نه گهر زانا كانيان مردن).^٢

ده مه وانهى خو پاراستن له كوفرو پوخان شوين كه وتنى قورئان و سوننه ته

له م به شه دا ته نها مه به ستم رو كه شه كه ي نيه كه به خه يالدا ديت و به س، چونكه لانى كه م ئه مه به قسه له لاي موسولمانان شتيكى زانراوه، به لام ئه مه وته يه كه بو ئه و كه سانه ي كه وا قه ناعت به بانگه وازى قورئان و سوننه ت ناهينن، كاتيڪ بينويانه كه وا هيژى ببوا وه پى و دورپوى كۆبوه ته وه و زال بوه به به سه رولاتى موسولماناندا، ههر له پوژگارى ئه نده لوس و فه له ستينى له ده ست چوه وه، تا ولاتانى بو سنه و هيژسكى بريندار، وه نارپه حه تى له سه ر نارپه حه تى به سه ر موسولماناندا زياد ده كات كاتيڪ كه مته رخه ميان كرد له ده ست گرتن به سه رچاوه ي هيژو توانايانه وه:

قورئان و سوننه ت، وه بيژيزو بى بايه خ بون لاي خواى گه وره كاتيڪ گومانى خراپه يان به و دوانه برد، كاتيڪ كه وا ده بينن كه كاريگه ريان كه مه له سه ر دل و

^١ المصدر السابق رقم (٣٢٤)، و أحمد في الزهد (ص: ٢٦٢)، و ابن عبد البر في جامع البيان (١٥٣١)، وهو صحيح، فإن هشام بن حسان تابعه أبو الأشهب جعفر بن حيان العطاردي كما في المصدر الأخير. وفي شرح السنة للبقوي أنه من قول ابن مسعود.

^٢ رواه ابن سعد (٢٦٢٦)، و ابن أبي شيبة (٤٠١٥)، و الدارمي (٢٥١)، و أبو نعيم (٢٧٦٤)، و الخطيب في الفقيه و المتفقه (١٤٨)، و ابن عبد البر في جامعه (١٥٣١)، وهو حسن، وإن كان فيه هلال بن خباب، لأن هلالا هو السائل، ومثل هذا يضبط عادة.

دەروونەکان، وە بانگەوازی مزگەوت بێهێزە لە جولاندا و زیندوکردنەوهی ئوممەتدا تەنھا بەشیوەیهکی لاوازو خاوەنەبیت کە ناگاتە ئەو گورجو گۆلیو هۆکارە جوړاو جوړانەیی کەوا شیوعیەکان و جولهکەو گاوردەکان پێی هەڵدەستن.

و ئەم بانگەشەیه - ئەگەر راستیەکیشی تێدا بێت - ئەوا بەسە بۆ خاوەنەکەیی کە تاوان بار دەبێت بە هۆی وەلادانی گەنجان لە گەرنگی دان بە دوو وەحیە کە لەپەڕی لەبەر کردن و فیربون و فیڕکردنیانەوه، و ئەگەر هەندیکیان خۆیان تەرخان کرد بۆ فیڕکردنی خەلکی و شارەزا کردنیان لە ئاینەکەیان، ئەوا زۆر بەکەمی قورئان و فەرموودە بەکار دەهێنن وەک تەبەرۆک نەبیت، وە گومانی باشە بردن بە قەسەکانی خۆیان وای لێکردون کە کەمتەرخەمی و کەمتر ئاوپ لەوتەکانی خواو پیغەمبەرەکەیی (ﷺ) بەدەنەوه.

سویند بەخوا! ئەمجارەش سویند بەخوا! ئەمجارەش سویند بەخوا کەسانی وەهایان تێدایە کە ئەوەندەیی خشوعی بۆ دروست دەبێت بەهۆی سرودییکەوه، ئەوەندە خشوعی بۆ دروست نابێت لەبەرەمبەرۆتەکانی پەروردگاری جیهان، وە ئەگەر بالەندە گویبستی ببوایە ئەوا هەمویان پۆل پۆل دەبون و دەگەرانیەوه بۆلای خوای خۆیان.

کوان ئەوانەیی کە شارەزان لە قورئاندا بە لێکدانەوهیهکی پەرسەن؟! کوان ئەوانەیی کە ریگای پیشینیان زیندو کردەوه بە گویبستی کردنی فەرموودەکانی پیغەمبەر (ﷺ)، وە کەم کردنەوهی قەسەیی مەرووفەکان؟! ئایا نازانن کە ببیاوەران توانایان نابێت بەسەرتاندا تاوەکو ئیوه بەردەوام بن لە خویندەوهو ورد بونەوه لە دوو وەحیەکە؟! خوای گەرە دەفەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ وَكَيْفَ

تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُكَلِّمُنَا عَلَىٰ عِلْمِكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدِ هَدَىٰ إِلَىٰ

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٠﴾ آل عمران: ١٠٠ - ١٠١

واته: ئەى ئەوانەى كە باوەرتان هێناوە ئەگەر گوێڕایەلى تا قەمىك لەوانە بكەن كە پيش ئيوە پەياميان بۆ هاتوو و خاوەن پەيامن واتە جوله كەو گاوەرە كان ئەوا بەرەو بېياوەرېتان دەبەن لەدواى ئەوەى كە ئيوە ئيمان دار بون، ئايا چۆن ئيوە گوێڕايەليان دەكەن و بېياوەرى هەلدەبژيرن لە كاتىكدا ئيوە ئايەتەكانى خواتان بەسەردا دەخوێنرێتەووە كە قورئانە، وەهەر وەها پيغەمبەرى خواشتان (ﷺ) لەناو دايش، چاك بزائن كە هەر كەسيك پشت ببهستى بە خاوى خوى واتە گوێڕايەلى قورئان و سوننەت بكات و گوى ئەدات بە قسەى ئەم و ئەو ئەوا بەراستى ئەو كەسە رېنموني كراو و بۆ رېنگايەكى راست و دروست.

وہ لە دەقى ئەم ئايەتە پيرۆزە دو سود هەيه:

یەكەمیان: پارێزراوى بۆ شوین كەوتوانى هەردو وەحیەكە لەوەى كە بكەونە كوفرەو، ئيبین كەثير پەحمەتى خاوى لیبیت دەفەرمویت: (واتە بېياوەرى دورە لیتانەووە حاشا لەوەى كە ئيوە بكەونە كوفرەو، چونكە ئايەتەكانى خوا بەردەوام دادەبەزیت بۆ پيغەمبەرەكەى (ﷺ) بە شەو و پۆژو و ئەویش ئەخوینیتەو بەسەرتانداو وە دەيگەيەنیت پیتان).^١

وہ دوهمیان: لە راستیدا خاوى گەرە بە تەنھا باسى گەرەترين فيلى كردووە كە بېياوەرەكان دايان پشتمووە بۆ موسولمانان كە ئەویش ويستى بى باوەر كردنيانە، هەر وەك خاوى گەرە لە ئايەتێكى تردا دەفەرمویت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ

^١ تفسير القرآن العظيم (١/٥٩٧) ط. دار الفكر.

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُرَدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ

أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ﴿البقرة: ١٠٩﴾

واته: زوریک له ئههلی کیتاب ههولئ ئهوه ددهن که له دواى ئهوهی که باوهرتان هیناوه بتان گیرنهوه بو بیاوهری ئهویش بههوی ئهوهی که ئهوان حسودیتان پی دهبه و رقیان لیتانهوه ههز ده کهن ئیوهش وه کو خویان بیاوهر بن چونکه چاک دهزانن که ئهو ئیسلامهحهقه، ههرویه خوی گهوره دهفهرمویت ئهوان واته ئههلی کیتاب به تهواوهتی راستیهکانیان بو پروون بوتهوهوه دهزانن حهق کامهیه. ههروهک بلئی که خوی گهوره دهفهرمویت: ههچهنده فیل و تهلهکهیان گهوره بیئت به جوریک شاخهکان خویان له بهریدا نهگرن خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿وَإِنْ

كَانَ مَكْرَهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ ابراهیم: ٤٦

واته: ئهگهر فرت و فیلیان ئهوهنده گهوره بیئت بهجوریک که شاخهکان له بهرامبهریدا بتویتتهوه.

ئهوا بیروباوهری ئیوه بههیچ شیوهیهک ناتویتتهوه ههتاوهکو ئیوه بهردهوام بن له خویندنهوهی وهی که قورئان و سوننهته.

وه ئهمه نامۆ نیه بهلای کهسیکهوه که یهقینی ههبیئت لهناو دلیدا بهوهی که خوی گهوره سهچاوهی ژیانئ لهناووهحیدا داناوهوه فهرمویهتی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ الأنفال: ٢٤

واته: ئهی ئهوانهی که باوهرتان هیناوهوهلامی خواو پیغهمبهرهکهی (ﷺ) بدهنهوه له کاتیکدا ئهوان بانگهوازتان ده کهن بو ئاینیک که بههویهوه دهژیانهوهوه دهبیتههوی بهسههر بردنی ژیانیکی خوش و بهختهوهری له ههردو ژیانهکهدا.

وه گه وره ترینی دو ژیا نه که ژیا نی دلّه، وه زیندو ترینی خه لکی ئه و که سه یه که زیاتر شوین وه حی ده که ویت، وه ئه و وه حییه ده یان پاریزیت له گومپرای، وه به مهش تیگه یشتنت ورد ده بییت بو ئه و فه رموده یه ی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فه رمویت: (دوشتم له دوا ی خۆم له ناودا جیه یشتون که له دوا ی ئه و دوانه هه رگیز گومپرا نابن: قورئانه که ی خوا و وه سوننه ته که م، وه توشی دوبه ره کی و جیا وازی نابن هه تا ئه و کاته ی که دین بۆلام بۆسه ر کانی که وسه ر). رواه الحاکم و مالک و هو حسن^۱.

وه ئه بو به کری پاستگو ره زای خوا ی لی بییت ده فه رمویت: (هیچ شتی کم واز لی نه هینا وه که پیغه مبه ر (ﷺ) کرد بییتی ئیلا منیش ئه و کاره م کرده، وه ده ترسم له وه ی که نه گه ر شتی ک جیه جی نه که م له فه رمانه کانی توشی گومپرای و لادان بيم)^۲.

ئه وه ئه بو به کری پاستگۆی ئه م ئوممه ته له نه فسی خۆی ده ترسی که توشی لادان بییت له ریگای پاست به هۆی ئه وه ی که وا که مه ترخه می یه ک بکات له ئه نجامدانی شتی ک له پینماییه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) – له گه ل ئه وه شدا که زۆر توند بوه له ده ست گرتن به وردو درشتی سوننه ته کانی پیغه مبه ر (ﷺ) – ئه ی چۆن چاوی بیدعه چیه کان ئۆقره ده گریت و ناخیان ئاسوده ده بییت، وه بوخاری و موسلیم له ئه بو هورهیره وه گیراویانه ته وه که وا فه رمویه تی: (کاتی ک پیغه مبه ر (ﷺ) کۆچی دوا ی کردو له دوا ی ئه و ئه بو به کر بو به جینشین، هه ندیک له عه ره به کان کافر بونه وه، عومه ر به ئه بو به کری و ت: تو چۆن شه ر له گه ل خه لکدا ده که ی ت له کاتی کدا پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: (فه رمانم پی کرا وه شه رو کوشتار له گه ل خه لکدا بکه م هه تا ده لئین: (لا اله الا الله)، وه هه رکه سی ک بلیت (لا اله الا الله)

^۱ پیشتر ته خریجی ئه م فه رموده یه کرا وه.

^۲ رواه البخاری (۳۰۹۳)، و مسلم (۱۷۵۹).

ئەوا مال و نەفسى لەسەر من پارىزراو دەبىت تەنها بە حەقى خۆى نەبىت وە
حىسابىشى لەلای خۆى گەورە يە .

ئەویش فەرموى: سویند بە خوا! شەپو کوشتار لەگەڵ هەرکە سێکدا دەکەم کەوا
جیاوازی دەخاتە نىوان نوێژو زەکاتەو، چونکە زەکات حەقى مال و سامانە،
سویند بە خوا ئەگەر گوريسىک بىت کە دابىتیان بە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) وە ئىستا
نەیدەن بە من ئەوا شەپیان لەگەڵدا دەکەم لەسەرى. عومەرىش دەفەرموى: سویند
بە خوا! ئەو نەندەى نەبرد هەتا بۆم دەرکەوت کە خۆى گەورە دلى ئەبو بەکرى والا
کردو بۆ شەپ کردن لە گەلیانداو بۆم دەرکەوت کە لەسەر حەقە) .^۱

ورد بەو لەم سوربونه لەسەر جیبەجى کردنى فەرمانىک بەهەمو ئەو
ورده کاربانەى کە لەسەر دەمى پىغەمبەردا (ﷺ) هەبوە، ئەگەر بىتو لە پىش
خستنى بچوکتىن شتىش بو بىت.

وە کاتىکىش پىغەمبەران - سەلات و سەلامى خویان لەسەر بىت - زیاتر لە
خەلکى شوین وەحى دەکەوتن پالپشتى خویى بە تەواوترىن شیوہ لیانەو نزیك

بو، وەك خۆى گەورە دەفەرموىت: ﴿ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرُسُلِي ﴾ المجادلة: ۲۱

واتە: خۆى گەورە برىارى داوہ بەوہى کەوا تەنها خۆى و پىغەمبەرانى
سەردەخات بەسەر بىئاوہراندان.

وہ هەروہا دەفەرموىت: ﴿ وَقَدْ سَبَقَتْ كَمَنَّا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴾ الصافات: ۱۷۱ - ۱۷۳

^۱ البخارى (۷۲۸۴)، و مسلم (۳۲).

واته: به راستی هەر له سه‌ره‌تاوه برپارمان داوه له بهرامبەر پێغه‌مبهره‌كانمان كه سه‌رده‌كه‌ون به‌سه‌ر بى باوه‌ره‌نداو وه به‌راستی ته‌نها سه‌ربازان و شوین كه‌وتوانى ئيمه سه‌ر كه‌وتو ده‌بن.

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴾ غافر: ٥١.

واته: ئيمه پێغه‌مبهرانى خوومان و ئەوانه‌ى ئيمانيان هه‌تاوه سه‌رده‌خه‌ين له دونياو له رۆژى دوايشدا.

كه‌وا بو هه‌ر كه‌سه‌يك به‌راستی شوین ئەوان بكه‌ویت ئەوا هه‌مان پشتنگيرى و سه‌رخستنى بۆ هه‌يه، خواى گه‌وره ده‌رباره‌ى موساو هارون - سه‌لامى خويان لیبیت - و شوین كه‌وتوانيان ده‌فه‌رمویت: ﴿ أَنْتُمْ أَوْ مِنْ أَتَّبَعَكُمْ فَأَلْغَبُوكُمْ ﴾ القصص: ٣٥

واته: ئيوه و ئەوانه‌ش كه‌وا شوینتان كه‌وتون سه‌ر كه‌وتو ده‌بن.

وه هه‌روه‌ها به عيساو شوین كه‌وتوانى ده‌فه‌رمویت: ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴾ آل عمران: ٥٥

واته: كاتيك خواى گه‌وره به عيساى فه‌رمو: ئەى عيسا من تۆ ده‌مريتم و به‌رزت ده‌كه‌مه‌وه بۆلاى خۆم وه پاك ده‌كه‌مه‌وه له‌وانه‌ى كه‌وا بيباوهر بون و ئەوانه‌ش كه‌وا شوین تۆ كه‌وتون سه‌ريان ده‌خه‌م به‌سه‌ر بيباوهره‌كاندا هه‌تا رۆژى دواى.

ئيبن قه‌يم ره‌حه‌تى خواى لیبیت ده‌فه‌رمویت: (كه گاوره‌كان به‌هۆى ئەو شوین كه‌وته‌يانه‌وه ئەو پشكه‌يان هه‌بو ببيت و كه له‌سه‌رو جوله‌كه‌كانه‌وه‌ن هه‌تا رۆژى

دوای، که وا بو مادام موسولمانانیش شوین که وتنیان زیاتره له گاوره کان نهوا له سه رو گاوره کانه وهن هه تا پوژی دوای) ^۱.

وه ئیبن تهیمییه ده فهرمویت: (له بهر نه وه هه رکه سیك شوین پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه ویت نهوا خوای گه وره له گه لیدایه به نه ندازه ی نهو شوین که وتنه، خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الأنفال: ۶۴ واته: نهی پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ توو نهو ئیماندارانه ی که وا شوین تو ده که ون خویان به سه که پال پشتیان لی بکات.

واته: تو خوای گه ورت به سه و ئیماندارانیش خوای گه وریان به سه، وه هه رکه سیك له باوه پداران شوین پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکه ویت نهوا خوای گه وره ی به سه، وه نه مه ش مانای نه وه یه که خوای گه وره ی له گه لدایه، وه پشت به ستن و پشت گیری ته واو له شوین که وتنی ته واودایه، وه پشتگیری ناته واویش له شوین که وتنی ناته واودایه، وه نه گه ر هاتو هه ندیک له و باوه پدارانه ی که وا باوه پریان پی هیناوه وه شوینی که وتون وه له سه ر نه وه ش دژایه تی کران نهوا به راستی خوای گه وره ی به سه، وه له گه لیدایه تی، وه به شیکی بهر ده که ویت له و فهرموده ی خوای گه وره که ده فهرمویت:

﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ التوبة: ۴۰

واته: کاتیک که پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به هاوه له که ی ده فهرمویت که نه بو به که ره زای خوای لیبت مه ترسه و دل تهنگ مه به چونکه ئیمه خوامان له گه له، نه مه له کاتیکدا که له ناو نه شکه وتی (ثور) دان وه هاوه ل دانه ره کانی قوره یس به سه ر سه ریانه ون.

^۱ إغاثة اللهفان (۲/۱۹۷-۱۹۸)، وه بروانه: الجواب الصحيح (۲/۱۷۸).

وه نه م که سه دلی په یوه سته به پیغه مبره وه (ﷺ) با هاوه لیشی نه کردبی به لاشه ی، وه بنچینه له م دلدا، به و جورهی که له صه حیجی به خاری و موسلیمدا هاتوه له پیغه مبره ی خواوه (ﷺ) که فهرمویه تی: (پیاوانیک هه ن له مه دینه که نیوه هیچ هه نکاویکتان نه ناوه وه هیچ دلیکتان نه برپوه نیلا نه وانتان له گه لن. وتیان: له گه ل نه وه ی له مه دینه شن؟ فهرمو ی: به لئ نه وان له مه دینه ن، عوزر پړیگای لیگرتون که بین له گه لمان) ۱. نه وانه به دلایان له گه ل پیغه مبر (ﷺ) بون و له گه ل هاوه لانی تیگوشه ری، وه مانای هاوه لایه تیان پی ده به خشری له گه ل نه ودا، وه خوی گوره ش له گه لایاندایه به نه دازه ی نه و هاوه لایه تی کردنه مه عنه ویه) ۲.

وه پاستی وتوه په حمه تی خوی لیبت، چونکه له پاستیدا له قورئاندا هاتوه که به لگه یه له سهر نه وه ی که نه وان له گه لایاندا بون به ناخیان، نه ویش له بهر نه وه ی نه وان کاتیک که هاتن بو نه وه ی پیغه مبر (ﷺ) بیان بات له گه ل خوی بو جیهاد کردن گپرایانیه وه، له بهر نه وه ی نه وهنده ولاخی سواری له لانه بو هه تا بیاندا تی، نه وانیش گه رانه وه وه دلگه کانیا ن ده سوتا وه چاوه کانیا ن پر فرمیسک بو به هوی نه وه وه هه تا خوی گوره وه صفی کردن به و فهرمایشته ی: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتُّوْكَ لِيَتَحِمَلَهُمْ قُلْتُ لَا أَحَدٌ مَّا أَحْمَلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ

تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ التوبة: ۹۲

واته: نه وانه تاوان بار نابن کاتیک که هاتن بولات وه داوایان لی کردی که ولاخی سواریان بده تی هه تا جیهاد بکن له گه ل تودا له پیناوی خوادا، وه توش

^۱ البخاری (۲۸۳۹)، و مسلم (۱۹۱۱)، وه له صه حیجی موسلیمدا زیاده یه که هه یه: (نیلا هاویه شن له گه لتاندا له پادا شتدا).

^۲ منهاج السنة (۸/۴۸۷-۴۸۸) ط. جامعة الإمام بن سعود.

له و له میاندا ده توت من شتیکم له لا نیه ههتا بتان ده می، ئه وانیش ده گه رانه وه به چاوی پر فرمیسه وه به دلئیکی پر تهنگه وه به هوئی ئه وهی ئه ونده مالیان نه بو ههتا له ریگای خوادا خویمان و ماله کهشیان بیهخشن.

پاشان ده فره مویت په حمه تی خوی لیبیت: (وه ئه گه ر پیاویک به ته نیا بیت له هه ندیک شارو له هه رکاتیگدا وه هه ستیت به جیبه جی کردنی حه قیک که پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی، وه خه لکی سه ریان نه خست له سه ری، ئه وا به دلئییا به وه خوی له گه لدا به، وه پشکیکی به ر ده که ویت له وه فره مایشته ی: ﴿إِلَّا نَصْرُوهُ فَقَدْ

نَصْرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ

يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ﴿التوبة: ٤٠﴾

واته: ئه گه ر ئیوه ش سه ری نه خه ن ئه وا به دلئییا به وه خوی گه وره سه ری ده خات، له کاتیگدا ئه و بیاهه رانه ی مه که وه ده ریان ناو وه له گه ل هاوه له که ی که ئه بو به که ره زای خوی لیبیت رویشتن بو ئه شکه وتی سه ور وه له ناو ئه شکه وته که دا بون که هاوه ل دانه ره کان به سه ر سه ریا نه وه بون، وه ئه گه ر ته ماشای به ریی خویمان بکر دایه ده یان بینن، هه ربویه پیغه مبه ر (ﷺ) دلنه وای ده کردو ده یفه رمو: هیچ خه مبه ر مه به ئیمه خوامان له گه له، وه خوی گه وره پاراستنی و به سه لامه تی گه یشته نه مه دینه و خوی گه وره سه ری خست به سه ر هه مو بیاهه ره کاند، وه ئه وه ش وه عدی خوایی بو بوی.

چونکه سه رخستنی پیغه مبه ر (ﷺ) بریتیه له سه رخستنی ئاینه که ی که هیناویه تی له هه رشوینیک و له هه رکاتیگدا بیت، وه هه رکه سیک شوینی بکه ویت ئه وا هاوه لیه تی له سه ری به و مانایه، وه ئه گه ر ئه و هاوه له هه ستیت به جی به جی کردنی به و جوړه ی که خوا فره مانی کردوه ئه وا به دلئییا به وه خوا له گه ل ئه وه دایه

که پیغمبر (ﷺ) هیناویه تی وه له گه لّ ئەو که سه شدایه که هه لده ستیت پی ی،
 وه ئەم شوین که وتوهی پیغمبر (ﷺ): خوی به سه، وه خواش به سه بو
 پیغمبر (ﷺ) هه روهک خوی گه وره ده فرمویت: ﴿يَأْتِيهَا النَّيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنْ

أَتَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الأنفال: ٦٤

واته: ئەهی پیغمبر (ﷺ) خوات به سه که پشتگیریت بکات وه ئەوانهش که
 باوهریان هیناوهو شوین تو ده که ون خویان به سه.

وه له ئین مه سعوده وه هاتوه: (پیغمبری خوا (ﷺ) نوژی عیشای کردو
 پاشان پۆی، وه دهستی عه بدولای کوری مه سعودی گرت و بردی هه تا برديه
 چۆله وانیه کی مه که پاشان داینیشان پاشان خه تیکی راستی بو کیشا پاشان
 فرموی: له و خه ته تینه پهری وه چاک بزانه پیاوانیک ده گه نه لات، قسه یان له گه لّ
 نه که ی چونکه ئەوانیش قسه ت له گه لّ ناکه ن. ده لی: پاشان پۆیش پیغمبری خوا
 (ﷺ) بو ئەو شوینه ی که خوی ده یویست، له کاتیکدا من خه ریک بوم دانیشتبوم
 له خه ته که ی خۆمدا له و کاته دا پیاوانیک هاتن بۆلام ده توت (الزظن) نه لاشه یانم
 ده بین نه پیستیان، وه ده هاتنه لام و به لام خه ته که یان تینه ده په پاند، پاشان
 ده گه رانه وه بۆلای پیغمبری خوا (ﷺ) هه تا بوبه کوتای شهو، به لام پیغمبری
 خوا (ﷺ) هات بۆلام وه من دانیشتبوم، فرموی: ئەم شهو من هه ر نه خه وتوم،
 پاشان هاته لام بو ناو خه ته که م وه پانمی کرد به پشتی بۆخۆی، وه پراکشاره
 پیغمبری خوا (ﷺ) کاتیک که خه وی لّ ده که وت ده پیرخان، وه کاتیک من
 خه ریک بوم دانیشتبوم وه پیغمبری خوا (ﷺ) پراکشابو له سه ر پانم، ده بینم
 پیاوانیک پۆشاک سیبیان له به ردایه، هه رخوا خۆی ده زانی که چه نده جوان بون،

¹ قه ومیکن له سودانیه کان یاخود هه شه بیه کان له ره شتیتیدا له سه رو قژ و لاشه یاندا

گه‌یشتن پیم، کومه‌لیکیان دانیشتن له‌لای سهری پیغهمبهری خواوه (ﷺ) وه
 کومه‌لیکیان له‌لای قاجیه‌وه، پاشان له نیوان خویاندوتیان: نیمه هیچ بنده‌یه‌کمان
 نه‌بینیوه که شتی پی به‌خسرابیت به‌ویینه‌ی ئه‌و شتانه‌ی که دراوه به‌م پیغهمبهره:
 چاوه‌کانی ده‌خه‌ون وه به‌لام دلی به‌خه‌بهره، نمونه‌یه‌کی بۆ به‌یینه‌وه به‌ویینه‌ی
 پادشایه‌ک که کۆشکیکی دروست کرد، پاشان سفره‌ی رازنده‌وه‌وه خه‌لگی بانگ
 کرد بۆ خواردن و خواردنه‌وه‌که‌ی، هرکه‌سیک وه‌لامی دایه‌وه له‌خواردنه‌که‌ی
 خوارد، وه له‌خواردنه‌وه‌که‌شی خوارده‌وه، وه هرکه‌سیک وه‌لامی نه‌دایه‌وه سزای
 دا، یان فرموی: نازاری دا. پاشان ئه‌و ناوه‌یان به‌جیه‌یشت، وه پیغهمبهری خوا
 (ﷺ) له‌وکاته‌دا خه‌بهری بویه‌وه‌وه فرموی: گویت لی بو ئه‌وانه چیان وت؟ وه
 ده‌زانی ئه‌وانه کی بون؟ وتم: خواو پیغهمبهره‌که‌ی (ﷺ) زاناترن.

فرموی: ئه‌وانه مه‌لانیکه‌ت بون. ده‌زانی ئه‌و نمونه‌یه‌ی که هینایانه‌وه چی بو؟
 وتم: خواو پیغهمبهره‌که‌ی (ﷺ) زاناترن. فرموی: ئه‌و نمونه‌یه‌ی که هینایانه‌وه:
 خوی میهره‌بان - پاک و به‌ده‌سه‌لات - به‌هه‌شتی دروست کرد، وه بنده‌کانی
 بانگ کرد بۆی، هرکه‌سیک وه‌لامی دایه‌وه ده‌چیت به‌هه‌شته‌وه، وه هرکه‌سیک
 وه‌لامی نه‌دایه‌وه سزای دا یاخود نازاری دا).^۱

ئه‌وه‌تا ده‌بینی له‌م چیرۆکه‌ گه‌وره‌یه‌دا گویرایه‌لی ئیبن مه‌سعود بۆ پیغهمبهری
 خوا (ﷺ) کاتی‌ک که فرمانی پی کرد به‌مانه‌وه له‌شوینی خۆیدا که به‌دوری گرت
 له‌خرابه‌ی قه‌ومی‌ک که هاتن بۆلای له‌ناشرین‌ترین شیوه‌دا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌نیوان
 ئه‌م و ئه‌واندا ته‌نها خه‌تیک هه‌بو ئه‌گه‌ر بای به‌هاتایه شوینه‌واره‌که‌ی نه‌ده‌ما، به‌لام
 ئه‌م خه‌ته‌وه‌کو خه‌تا‌کانی تر‌نیه، ئه‌وه خه‌تی سوننه‌ته، هرکه‌سیک په‌یوه‌ست بی‌ت
 پیوه‌ی خوی گه‌وره ده‌پیاریزیت له‌و شتانه‌ی دیته‌ی ری.

^۱ صحیح سنن الترمذی للألبانی رقم (۲۲۹۶).

دوابه دواى ئه وهى كه به لگه كانم پون كرده ته وه له سه ر ئه وهى خواى گه و ره
 ئوممه تى شوين كه وته جيگيرو سه رفران ده كات، ئه وا ده كرى ليره دا روداويك بهينم
 كه شايه تى بو هه ردو كاره كه ده دات به يه كه وه، وه باسى پله و پايه يه كى گه و ره
 له خو گرتوه بو ئه بو به كر كه خواى گه و ره دينه كهى به هويه وه پاراست و سه رى
 خست له دواى پيغه مبه ره كهى (ﷺ)، هه تا ئه بو هوره يره ده فه رمويت ره زاي
 خواى ليبيت: (سويند به و خوايهى كه هيچ په رستراويك نيه ته نها ئه و نه بيت نه گه ر
 ئه بو به كر نه بوايه به خه ليفه خوا نه ده په رسترا. پاشان جاريكى تر ئه م قسه ي
 كرده وه، پاشان بو جارى سييه ميش وتيه وه، پييان وت، به سه ئه ي ئه بو
 هوره يره ! . ئه ويش فه رموى: پيغه مبه رى خوا (ﷺ) ئوسامه ي كورپى زه يدى په وانه
 كرد بو شام له گه ل حه وت سه د كه س، كاتى جه يشه كه گه يشته (ذي خشب)
 پيغه مبه رى خوا (ﷺ) وه فاتى كرده له و كاته دا عه ره به كانى چوار ده ورى مه دينه
 پاش گه ز بونه وه له ئيسلام، هه ربويه هاوه لانى پيغه مبه رى خوا (ﷺ) كو بونه وه
 له لاي وه وتيان: ئه ي ئه بو به كر! ئه وانه پاشگه ز بونه ته وه له ئيسلام، ئه وانه ش
 پويان كرده به ره و لاي پوم، وه ده شزاني عه ره به كانى چوار ده ورى مه دينه پاش
 گه ز بونه ته وه له ئيسلام؟! فه رموى: سويند به و خوايهى كه هيچ په رستراويك نيه
 جگه له و، نه گه ر سه گ په لامارى قاچى خيزانه كانى پيغه مبه ر (ﷺ) بدات و په ل
 په ليان بكن من سوپايه ك ناگيرمه وه كه پيغه مبه رى خوا (ﷺ) په وانه ي كردي،
 وه ئالايه ك داناگرم كه پيغه مبه رى خوا (ﷺ) به رزى كرديته وه و چه قانديتي.
 هه ربويه ئوسامه به ره و ئه وى پويشت، وه به لاي هيچ هوزيكد تينه ده په رى كه
 بيانويستايه پاشگه ز ببه وه له ئيسلام ئيلا ده يانوت: نه گه ر ئه مانه تواناو
 ده سه لاتيان نه بوايه ئه مانه نه ده هاتنه ده ره وه له لايان، وه به لام لييان دگه ريين

هه تا ده‌گه‌ن به پۆمه‌کان. وه گه‌شتن به پۆمه‌کان وه تیکیان شکاندن وه کوشتاری باشیان لیکردن وه گه‌رانه‌وه به سه‌لامه‌تی، وه دامه‌زراو بون له‌سه‌ر ئیسلام).^۱

ئانه‌وه په‌یوه‌ست بونی ئه‌بو به‌کره به سوننه‌ته‌وه سه‌ره‌رای ئه‌و ئازاره به ئیشه‌ی وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه مه‌ینه‌تی پاشگه‌ز بونه‌وه‌ی عه‌ره‌ب له ئیسلام، زیاد له‌وه‌ش وره به‌ردانی خه‌لکی بۆی وه‌ک ده‌ستپیکیک له‌وه‌قله‌ی که بریار ده‌دات به‌و جووره‌ی که ئه‌وان بریاریان دا، وه به‌لام ئه‌و شه‌ره‌عی که ئه‌بو به‌کر فی‌ری بو له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) ئه‌وه بو که رینمای کرد بۆ کاریک که پیشنیاره‌کانی ئه‌وانی ره‌زیل کرد، که ئه‌ویش ترسانی بو ره‌زای خوی لیبت له دوخستنی شتی‌ک که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیشی خستوه، وه سه‌ره‌ئنجامی په‌یوه‌ست بونه‌که‌ی به سوننه‌ته‌وه سه‌رکه‌وتن بو به‌سه‌ر دوژمنداو دامه‌زاوه‌ی بو له‌سه‌ر ئیسلام.

وریایی کردنه‌وه‌یه‌ک:

مامۆستا محمد ئه‌مین شنقی‌طی په‌حمه‌تی خوی لیبت ده‌فه‌رمویت: (زانایان پونیان کردوه‌ته‌وه که سه‌رکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ران دو‌جووره: سه‌رکه‌وتنیک به به‌لگه‌و پونکردنه‌وه، وه ئه‌مه‌ش بۆ هه‌مو‌یانه، وه سه‌رکه‌وتنیک به شمشیرو سه‌ره‌رم، وه ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وانه‌یه که به‌تایبه‌تی فه‌رمانیان پیکراوه له‌ناویاندا به جه‌نگین له پیناوی خوادا...)^۲.

هه‌ربۆیه بریاریان داوه به‌وه‌ی که ئه‌و باوه‌پدارانه‌ی که بی ده‌سه‌لاتن له‌ناو کۆمه‌لگاکانیاندا ئه‌مرۆ، ئه‌وانه‌ی که فه‌رمانیان پی ناکرێ به شه‌ر کردن،

^۱ العواصم من القواصم لابن العریبی (ص: ۶۳)، وه ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی زیاتر بزانی بپروانه: تاریخ الطبری، و سیره ابن هشام، و الامتاع للمقریزی.

^۲ بپروانه: أضواء البیان (۱۳۵۳) وه ئه‌وه‌ش که له‌دوای دیت.

سەرکەوتون بە بەلگەى زانستى که هەمو بەتال و مشت و مړیک له ناو دەبات، وه بەلام ئەوانەى که تواناو دەسەلاتیان هەیه ئەوا فەرمانیان پێدەکرئ بە شەر کردن بۆ پالپشتى کردنى بەلگەکان بە سەرە ڕمەکان، وه لەمەشەوه دەردەکەوى که بەلگەى زانستى سەرکەوتوه له هەمو کاتیکدا، وه سوپاس بۆ خوا لەسەر ئەوه .

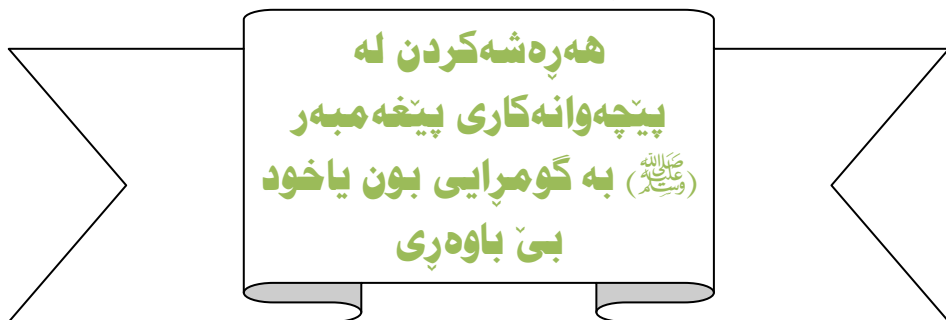
وه بەهۆى ئەوهى ئەهلى فەرموده بەهێزترینى خەلکین له بەلگەدا، لەبەر ئەوهى زانترین کەسن بە قورئان هەرۆک عومەرى کورپى خەتتاب دەفەرمویت: (خەلکانیک مشت و مړتان لەگەل دەکەن بەو ئایەتانەى که چەندواتایەکیان هەیه، ئیوه بیان گرن بە سوننەت، چونکە هاوێلانئى سوننەت زانترین کەسن بە قورئانەکەى خوا).^۱

وه بەهۆى ئەوهى زانترین کەس بون بە پێبازى پێغەمبەراییەتى (ﷺ) له هەمو خەلکى زیاتر شوین قورئان سوننەت کەوتون، هەربۆیه با هیچ پاشین (خلف)یەک بەلایه وه جیگای سەرسوڕمان نەبیت کەوتەى ئەهلى عیلم کۆک بیت لەسەر ئەوهى کە کۆمەلئى ڕزگار بو بە ئەهلى فەرموده لیک بدەنەوه لهو فەرموده یەیدا: (هەرکەسێک خوائ گەرە بیهویت توشى خەیرى بکات شارەزای دەکات له دین... وه بەردەوام کۆمەلێک له ئوممەتەکەم سەرکەوتو دیارن لەسەر حەق... رواه البخاري (۷۱)، و مسلم (۱۰۳۷).^۲

^۱ رواه الدارمي (۴۹۱)، و الاجري في الشريعة (۹۳)، و ابن بطة في الابانة \ الإيمان (۸۳)، و غيرهم.

^۲ برونه: الجواب الصحيح (۱۸۰/۲).

له گه لّ نه وهی شاراوه نیه له الحصیف په یوه ندی پسته ی یه که م – که بریتیه له
 شاره زا بون له دین – به وهی تره وه – که بریتیه له سه رکه وتوی ئه م کومه له – وه
 ئه مه ش له وته کۆکه ره وه کانی پیغه مبه ری خواجه (ﷺ) ^۱.

مادام خوی گه وره بریاری داوه به دامه زراوه ی له سه ر دین بو شوین که وتوانی
 پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، ئه وا به دلنیا یی ه وه ئه وانه ی که پیچه وانه ی ده که ن به ره وه
 ترسناکی ده یان بات له دینه که یانداوه ده فه رمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا فَكَيْفَ إِذَا
 أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ النساء: ۶۱ – ۶۲

واته: ئه گه ر پیمان بو تری وهرن بو جیبه جی کردن و گویرایه لی کردنی نه وه
 قورئانه ی که خوی گه رو ه نار دویه ته خوار ه وه وه شوین که وتنی سوننه ته کانی پیغه مبه ری
 (ﷺ) ده بینی نه وه دو روانه پشتت لی هه لده که ن و وه لامت ناده نه وه، نه ی باشه چو ن
 له رویان هه لدیت کاتیک که توشی به لاه نار ه حه تیه ک ده بن به هو ی کارو کرده وه ی

^۱ برونه: (شرف أصحاب الحديث) للخطيب البغدادي، والصحيحة للألباني (۲۷۰)، وأهل الحديث هم الطائفة المنصورة الناجية للشيخ ربيع بن هادي المدخلي.

خرابی خوځایانه ووه پاشان دین بولات و سوښدت بو ده خوځن به الله وه ده لښن نیمه
تهنها چاکه و باشه مان ده ویت وه ده مانه ویت یه کیڅک بین له وانهی که خوی گه وره
یارمه تیان ده دات بو چاکه کردن.

نښن قهیم ده فهرمویت: (خوی گه وره هره شه یان لی ده کات به وهی که کاتیڅک
نه وان توشی نار په حه تیه که ده بن له نه قلیانداو له دین و بینای و لاشه یان و مال و
سامانیان به هوئی پشت هه لگردنیان له و پریازهی که پیغه مبر هیناوویه تی (ﷺ)،
وه حوکم کردن له لای غیری نه و، وه گپړانه وهی حوکم بولای، هه روه که خوی
گه وره ده فهرمویت: ﴿ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنْهَآ يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ﴾
المائدة: ٤٩

واته: نه گهر یشتیان لیگردیت، نه ووا چاک بزانه که خوی گه وره ده یه ویت توشی
به لاولو نار په حه تیان بکات به هوئی هه ندیک له تاوانه کانیانه وه.

وه پوژش ده هیښنه وه به وهی که نه وان تهنها مه بهستیان چاکه و یارمه تی
بوه...^۱.

وه داخی سییه مه وه یه که نه م به لایه له وانیه توشی دینی مرؤف بییت وه وای
لیبکات هه تا بیباوهر ده بییت، نښن ته میه ده ربارهی نه و فرمایشته ی خوی
گه وره: ﴿ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴾ النور: ٦٣

واته: با نه وانهی که پیچه وانهی فرمانه کانی پیغه مبر (ﷺ) ده که ن بترسن
له وهی که خوی گه وره توشی فیتنه و نار په حه تیان بکات یا خود توشی سزایه کی زور
سه ختیان بکات.

^۱ إعلام الموقعین (٥٠١).

ده‌فهرمویت: (فهرمانی کردوه به‌و‌که‌سه‌ی که سه‌ریچی فهرمانه‌کانی ده‌کات که‌وریا بیٚت له فیتنه: وه فیتنه: بریتیه له پاشگه‌زیونه‌وه له دین و بی‌یاوه‌ری، خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿ وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا تُكُونَ فَتْنَةً ﴾ البقرة: ۱۹۳.....
واته: بجه‌نگن له‌گه‌لیان هه‌تا فیتنه‌و ئاژاوه‌یان به‌ربلا‌و نه‌بیٚته‌وه.

ئیمام ئەحمەد له‌ری‌وایه‌تی فه‌زلی کوری زیاددا ده‌فهرمویت: (ته‌ماشای ناو قورئانم کرد بینیم گو‌پراه‌لی کردنی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌سی و سی شویندا هاتوه، پاشان ئەم ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه: ﴿ فليَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ النور: ۶۳. وه به‌رده‌وام دو‌باره‌ی ده‌کرده‌وه وه ده‌یوت: ئە‌ی فیتنه‌ چیه؟ هاوه‌لا دانانه، له‌وانه‌یه ئە‌گه‌ر هه‌ندی‌ک له‌وته‌کانی پیغه‌مبەر (ﷺ) په‌ت بکاته‌وه به‌هۆیه‌وه شتی‌ک له‌گومرای بکه‌ویٚته ناو‌دلیه‌وه، وه دل‌ه‌که‌ی په‌ش بیٚته‌وه وه له‌ناوی ببات، وه خه‌ریک بو ئە‌م ئایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه:

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ﴾ النساء: ۶۵
واته: سویند به‌په‌روه‌ردگاری تو ئیمانیان دانامه‌زریٚت هه‌تا له‌هه‌مو ئە‌و کاروبارانه‌ی که‌ر‌وو ده‌دات له‌نیوانیاندا نه‌گه‌رینه‌وه بۆ‌لای تو وه تو نه‌که‌ن به‌حاکم له‌نیوان خو‌یاندا.

وه ئە‌بو‌تالیب ئە‌ل‌میشکانی ده‌فهرمویت: کاتی‌ک پییان وت: خه‌لکانی‌ک هه‌ن واز له‌فهرموده‌ده‌هینن، وه ده‌پۆن بۆ‌لای بۆ‌چونی سوفیان؟ فهرموی: (سه‌رت بسورمی له‌خه‌لکی‌ک گو‌ی بیستی فهرموده‌بون، وه سه‌نه‌ده‌که‌شی ده‌زانن وه‌پاستی سه‌نه‌ده‌که‌ش ده‌زانن، وه‌وازی لی‌ده‌هینن و ده‌چن بۆ‌لای بۆ‌چونی سوفیان و‌غه‌یری ئە‌و، خوی گه‌وره‌ش ده‌فهرمویت: ﴿ فليَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ

فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿النور: ٦٣﴾ !. ده زانی فیتنه چیه؟ بیباوه‌پی، خوای

گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ البقرة: ٢١٧

واته: فیتنه گه‌وره تره له کوشتار.

واز ده‌هینن له فهرموده له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) وه هه‌واو ئاره‌زوه‌کانیان زال ده‌بیټ به سه‌ریانداو ده‌یانبات به‌ره‌و لای پ‌اوبوچون، وه ئه‌گه‌ر سه‌رپیچی کاری فهرمانه‌کانی وریا کرابیته‌وه له بیباوه‌پی و هاوه‌ل دانان یاخود له سزایه‌کی سه‌خت، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌وانه‌شه سه‌ریکیشیټ بۆ بیباوه‌پی و سزای سه‌خت...^١.

وه له‌و وته به‌ربلا‌وانه‌ی پیشین ئه‌و ووته‌یانه: (خیرات‌رینی خه‌لکی بۆ پاشگه‌ز بونه‌وه له ئیسلام خه‌لکانی خاوه‌ن هه‌واو ئاره‌زون)^٢.

وه به‌هۆی ئه‌وه‌ی که بنچینه‌ی بیباوه‌پی ئه‌هلی کیتاب له پوانگه‌ی سه‌رپیچی کردنی پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ

وَرُحَمَاءَهُمْ آزْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ التوبة: ٣١

واته: ئه‌هلی کیتاب زاناو راهیسه‌کانیان کردبون به‌خوا به‌سه‌ر خۆیانه‌وه‌وه گوێزایه‌لی ئه‌وانیان ده‌کرد له‌باتی گوێزایه‌لی کردنی خوای گه‌وره، وه عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌میان ده‌په‌رست و کردبویان به‌خوا.

وه له ده‌قی ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌وه دوو سود به‌رچاو ده‌که‌ویت:

^١ الصارم المسلول (ص: ٥٦-٥٧) و الاثر الأول عن أحمد تجده في الإبانة لابن بطة رقم (٩٧).

^٢ له ئین سیرینه‌وه به‌سه‌حیحی هاتوه هه‌روه‌ک له‌ المعرفه‌و‌التاریخ للفسوی (٣/٣٨٨٩-٣٨٨٨) و الابانة لابن بطة (٣٥٣)، و شرح أصول الاعتقاد للالكائي (٢٣٤).

یه که میان: هۆکاری بېیاوه پریان بریتی بوه له به گوره زانینی زاناکانیاں هه تا چاوپووشیان کرد له مافی خواو پیغه مبه ره که ی له وه دا که بۆ حوکم کردن بگه پینه وه بۆلایان، له عوده ی کور ی حاته مه وه ده فهرمویت: هاتم بۆلای پیغه مبه ره (ﷺ) وه له ملمدا خاچیک هه بو له ئالتون، فهرموی: (ئهی عوده ی! ئه و بته له خوت بکه ره وه). وه گویم لیبو له سورته ی به پرائه ی ده خوینده وه: ﴿ اُنْخِذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ﴾ التوبه: ۳۱ وه فهرموی: (چاک بزانه که ئه وان نه یان ده پهرستن، به لام ئه وان ئه گهر شتیکیان بۆ حه لال بکردنایه ئه وانیش به حه لالیان ده زانی، وه ئه گهر شتیکیان له سهر حه رام بکردنایه ئه وانیش به حه رامیان ده زانی).^۱

وه دوه میان: قال کردنه وه ی هه پره شه کردن له کاروکرده وه ی جوله که و گاورو ئاگادار کردنه وه یه له سهر هه ردو جوړه که ی سه ریچی بۆ پیغه مبه ره ان که سییه می نیه، وه ئه و دوانه ش:

- کرچوکالی: که بریتیه له زۆرتین به ش بۆ جوله که ئازار ده ران و بکوژانی پیغه مبه ره ان.

- پوچون: که بریتیه له زۆرتین به ش بۆ گاوره کان که پو ده چن. □

وه ئه مه ش له ئیجازی قورئانی گه وره وه یه، وه وریای دان له هه ردو کاره که هاتوه به یه که وه له یه ک فهرموده دا، وه ئه ویش ئه و فهرموده ی پیغه مبه ره (ﷺ): (لیم گه پین ئه وه تان به سه که بۆم هیناون، چاک بزانه ئه وانیه ی پیش ئیوه تیا چون به هوی زوری پرسیارو سه ریچیان بۆ پیغه مبه ره کانیاں، ئه گهر قه ده غم لیکردن له

^۱ صحیح سنن الترمذی للألبانی رقم (۲۴۷۱).

کاریک ئەوا لێی دور بکەوێهه، وه ئەگەر فەرمانم پێکردن به کاریک ئەوا ئەوهندهی که دهتوانن جێبهجێی بکن^۱.

ئهو وتهیهی: (به زۆری پرسیارهکانیان). له پۆچون و قول بونهوهیه.

وه ئەو وتهیهی: (سهپێچی کردنیان له فەرمانی پیغه مبه رهکانیان). له کرچوکالی و که مته رخه مییه وهیه.

هه ربۆیه بوخاری له کیتابی (دهست گرتن به قورئان و سوننه ته وه) هیناویه تی، وه ئەوهش له ووته کۆکه ره وه کانی پیغه مبه ره (ﷺ).

وه به هۆی ئەوهی که شوین که وتن به و ورده کارییه یه خوای گه وره ستایشی باوه رداران ناکات ته نها به هۆی شوین که وتن وه، به لکو ستایشی شوین که وتن

دهکات به چاکه وه ده فەرمویت: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ التوبة: ۱۰۰.

واته بریتیه له شوین که وتنیک له پوکەش و ناخدا، وه هه رکه سیک و ابیت وه شهیتان به شیک له گوپرایه لی لپچری، زو ده گه پیته وه وه ته وبه کردنیش سودی ده بیت بۆی، هه ر به و شیوه یه ی که خوای گه وره وه صفی کۆچ کردوان و پشتیوانانی کردوه، له به ره وه ی سه پێچی کردنی ئەوان له ناو کانگای دلپانه وه نه بوه، وه نهیننی ئەم چاودیرییه خواییه بۆیان به هۆی ئەو شوین که وتن ته وا وه یه که پیی ناسراون.

جوان ورد به ره وه له هه وال پیدانی خوای گه وره له پاراستنی دلله کانیان له گومرای به هۆی راستگوییان له شوین که وتندا له کاتی ناره حه تیدا خوای گه وره

^۱ البخاری (۷۲۸۸)، و مسلم (۱۲۳۷).

ده فەرمویت: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ﴾ التوبة: ١١٧

واته: به راستی خوای گهوره تهوبه ی پیغمبهره که ی قبول کردوه لیخوش بونی خو ی ناشکرا کرد بو کوچ کردوان و پشتیوانه کان، نهوانه ی که شوین پیغمبهره (ﷺ) کهوتن وه سهریان خست لهو کاته نارِه حه ته دا که پیندا تپه رین له دوا ی نه وه ی خه ریک بوو دلی تاقمیک لهوان توشه گومرای و سه رلیشیوان بییت.

دهبا ناگادارو وریابن نهوانه ی که له سه ر پوکه شی سوننه تن به ی ناوه پوکه که ی، وه به همان شیوه ش به پیچه وانه وه.

هه ربه و شیوه یه ی که شوین کهوتوانی پیغمبهران سه رکه وتون، به دلنیایه وه پیچه وانه کارانیان سه رشوین خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ أَوْلِيَّكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ المجادلة: ٢٠

واته: به دلنیای نهوانه ی که دژایه تی خواو پیغمبهره که ی (ﷺ) ده کهن، نا نهوانه له پیری سه رشوران و زه لیله کانن.

وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فرمویت: (... وه خوی گوره سه رشپوری و زه لیلی برپار داوه بؤ نه وانهی که سه ریچی فرمانه کانم ده کن).^۱

وه لیکنانه وه که یشی نه وه یه که ئین ته یمیه ده فرمویت: (وه بیدعه هاوتایه له گال دویه ره کی، هه روه ک چۆن سوننه ت هاوتای جه ماعه ته وه نه وترئ: نه هلی سوننه و جه ماعه. هه روه ک ده وترئ: نه هلی بیدعه و دویه ره کی).^۲

وه خه لکانی ژیر یه ک ده نگن له سه ر نه وه ی که گوره ترین هوکاری به زین بریتیه له دویه ره کی، وه گوره ترینی - به بی گومان - دویه ره کیه له دیندا، وه له به رنه وه ی جیاوازی به ره می که مته رخمیه له گوپرایه لی کردنی خوا و پیغه مبه ره کی (ﷺ) خوی گوره به یه که وه هیناونی له یه ک ئایه تدا، وه

ده فرمویت: ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنزِعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمْ أَكْفَارًا بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ الأنفال: ۴۶
واته: گوپرایه لی خوا و پیغه مبه ره کی (ﷺ) بکن وه جیاوازی پهرته وازه مهن چونکه ده بیته هو ی له ناو چون و رویشتی هیرو توانانان.

وه به هو ی نه وه ی که په یوه ست بون به سوننه ته وه بریتیه له که شتی پرگار بون له ده ریای پهرته وازه یه تیدا، پیغه مبه ره (ﷺ) فرمانی کردوه به په یوه ست بون پیوه ی له کاتی رودانی جیاوازی وه فرمویه تی: (... وه هه رکه سیک بژی له ئیوه له دوی من نه وا به دلنیا ییه وه جیاوازیه کی زور ده بینیت، ده ست بگرن به سوننه ته که مه وه وه به سوننه تی جینشینه رینوما ی کراو ژیره کانه وه، به چاکی

^۱ رواه أحمد (۵۰/۲)، و ابن أبي شيبة (۳۲۲/۵)، و غيرهما، وهو حسن، برواه: السير للذهبي (۱۵۰/۹)، و الفتح لابن حجر (۹۸/۶).

^۲ الاستقامة (۴۲/۱) وه برواه نه گهر ده ته وی: اجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم (ص: ۶). □

په یوه ست بن پیښه وه، وه به کاکيله کانتان قه پالی پيدا بکن، وه وریابن له شته داهینراوه کان^۱.

وه خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ آل عمران: ۱۰۵

واته: وه کو ئه وانه مهبن که پارچه پارچه بون و دوبه ره کی که وته ناویانه وه له دوی ئه وهی به لگهی رون و ناشکرایان بو هات. واته ئه وه وحیه یان بو هات که مایه کی کوبونه وه یانه، کاتیک که وازیان لی هیئا په رته وازه بون.

وه ئه مهش دیارو ناشکرایه له میژوی جوله که و گاورد له گه ل پیغه مبه ره کانیان، گاورد کان شوین په هبانیه تیک که وتبون که خویان دایان هی نابو وه وازیان هیئا له هندی که له و فرمانانه کی که فرمانیان پیکرا بو خوی گوره ش دوژمنایه تی و رق و

کینه کی خسته نیوانیانه وه، هره وه کو خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ الَّذِينَ

قَالُوا إِنَّا نَصْرِيءُ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مَخْطَاً مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ المائدة: ۱۴

واته: وه له وانه کی که وتیان ئیمه گاورین ئیمه په یمانان لی وهرگرتن، که چی ئه وان به شیک له و شتانه کی که ئیمه فرمانان پیکرد بون له یادیان کرد، له بهرامبه ردا ئیمه ش دوبه ره کی و رق و کینه مان خسته نیوانیانه وه هه تا وه کو رژی دوی.

^۱ رواه أحمد (۱۲۶/۱۲۷)، و أبوداود (۴۶۰۷)، و الترمذي (۲۶۷۸)، و ابن ماجة (۴۲-۴۴)، و السارمي (۴۴، ۴۵۱)، وهو صحيح.

ئىبن تەيمىيە دەفەرمويىت: (ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوھى كە ئەوان وازيان ھيئا لە ھەندىك لە وشتانەي كە فەرمانيان پيكرابو پيى وە ئەو واز ھيئانە ليى ھۆكار بو بۆ كەوتنەوھى دوزمنايەتى و رىق و كينە كە ھەردوكيان حەرامە).^۱

وہ بەھەمان شيۆھ جولەكەكان وازيان ھيئا لە ھەندىك لە وشتانەي كە فەرمانيان پيكرابو ھەروھەكو خوای گەورە دەفەرمويىت: ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

مَوَاضِعِهِۦ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِۦ﴾ المائدة: ۱۳

واتە: ئەو جولەكانە ھەلدەستن بە لادانى و تەكان لە شوپى خويىدا ئەويش بە گۆرپن و دەستكاري كردن و ليكدانەوي نابەجى بۆ فەرمايشتەكانى خوای گەورە، وە ھەندىك لە وشتانەي كە بۆيان باس كرابو لە ياديان كردو پشت گوييان خست.

بەلام وازھيئانەي ئەوان بۆ ئەو بەشەي كە فەرمانيان پيكرابو سەرچاوەي گرتبو لەو كەتەرخەميەي كە پيى ناسراو بون بەھۆي رىق لييونەوھيان بۆ ئەو ئايەتانەي كە خوای گەورە ناردويەتە خوارەوھە، ھەروەك خوای گەورە دەفەرمويىت:

﴿وَلْيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ مُطْفِئًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ

يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ المائدة: ۲۶۴

واتە: زۆربەي ئەو جولەكانە رقيان دەبيتەوھە لەو قورئانەي كە خوای گەورە ناردويەتە خوارەوھە بۆت ئەويش بەھۆي ياخي بون و بيياوھەپرانەوھە، وە دوزمنايەتى و رىق و كينەھەمان خستتە ناويانەوھەوھە تاوھەكو رۆژي دواي. وە ئىبن تەيمىيە دەفەرمويىت: (وہ ئەو جياوازيبەي كە ھەيە لەناو ئەو نەتەوانەي كە ئاينيان نيە زۆر زياترە لەو نەتەوانەي كە ئاينيكيان ھەيە، وە ھەمو ئەوانەي كە

^۱ مجموع الفتاوى (۱۰۹/۲۰).

^۲ بروانە: مجموع الفتاوى بەھەمان شيۆھ (۲۲۷/۱۳).

نزیكتر بن له شوین كه وتنی پیغه مبه رانه وه ئه وانه كه متر جیاوازیان له نیواندایه، وه ئه جیاوازییهی كه نقلّ كراوه له فه لاسیفه كانی یۆنان و هندو هاوشیوه یان شتیكه له ژماردن نایهت مه گه ر هه ر خوا خۆی بزانیته چهنده، وه له دواى ئه مانیش ئه و جیاوازییهی كه له لای گه وره ترین نه ته وه له بیدعه كردندا هه یه كه رافیزه كانن، وه دواى ئه مانیش ئه و دو به ره كیهی كه له نیوان موعته زیله و هاوشیوه یان هه یه، وه دواى ئه مانیش جیاوازی ئه و تا قمانه ی كه ده درینه پالّ ئه هلی سوننه و جه ماعه، وه كو کیلابیه وه ئه ل كه رامیه وه ئه ل ئه شعریه وه هاوشیوه یان، وه دواى ئه مانیش جیاوازی ئه هلی فهرموده، وه ئه هلی فهرموده كه مترینی ئه و تا قمانه ن كه جیاوازیان هه بیته له بنچینه كانیاندا، له بهر ئه وه ی میراتی ئه وان له میراتی پیغه مبه رایه تی زۆر زیاتره له میراتی غه یری ئه وان، هه ربۆیه خوی گه وره پاراستنی به و پرده به تینه ی كه ده ستیان پیوه گرت، وه فهرمویه تی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾

عمران: ۱۰۳

واته: هه مو ده ست بگرن به و پرده به تینه ی كه خوی گه وره بۆی داناون كه ئه ویش قورئانه كه یه تی.

وه یه كێك له گه وه ره به نرخه كانی ئه بی موزه فه ری سه معانی ئه و وته یه یه تی: (وه یه كێك له و شتانه ی كه به لگه یه له سه ر ئه وه ی كه ئه هلی فهرموده له سه ر حه قن ئه وه یه كه ئه گه ر بیته و بپوانیته هه مو نوسراوه كانیان له سه ره تایانه وه هه تا كو تایان، ئه وانه ی زو وه ئه وانه ی كه تازهن له گه لّ جیاوازی شارو كات و دوریان له یه كتریه وه، وه نیشته جیبونی هه ری كه یان له پارچه یه ك له پارچه كانی سه ر زه وی، ده یانینی له پونكردنه وه ی بیرو باوه ردا هه مو یان له سه ر یه ك شیوه و ئا راسته ده پۆن، له سه ری ده پۆن به جوړیك كه لیی لاناده ن وه به راست و چه پدا نارپۆن، وته یان له وه دا یه كێكه وه ئه وه ش كه نقلی ده كه ن هه ر یه ك شته، نابینی

جیاوازی و پارچه پارچه بون هه بیته له نیوانیاندا له هیچ شتی کدا نه گهر که میش بیته، به لکو نه گهر هه مو نه و شتانه ی که له سهر زویانیا ن هاتوه وه نقلیان کردوه له پیشینیا نه وه کۆبکه یته وه ده بینی ههر ده لئی له ناو کانگای یه ک دله وه هاتوه، وه له سهر یه ک زویانه وه هاتوه، ئایا بۆ له سهر حه ق بونی نه وان به لگه یه ک هه یه له مه بون تر؟ خوی گهره ده فه رمو یته: ﴿

لَوْجَدُوا فِيهِ أَخْتَلَفًا كَثِيرًا ۝ النساء: ۸۲

واته: ئایا بۆ به جوانی ورد نابنه وه له نایه ته کانی قورئان که چه نده ریک و پیک و ته وا وه هیچ ناته واوی و دژواریه ک له نیوان نایه ت و حوکم و زانیاری و هه واله کانیدا نیه، خو نه گهر به اتایه وه نه م قورئانه له لایه ن غه یری خوی گهره وه به اتایه نه وا به دلنیا ییه وه جیاوازی و ناته واوی به کی زورتان تیدا ده بینی.

وه ده فه رمو یته: ﴿

وَعَنْصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۝ آل عمران: ۱۰۳

وه به لام نه گهر برونایته نه هلی هه واو ئاره زوه کان و نه هلی بیده ع ده یان بینی پارچه پارچه جیاوازی یا خود بون به چه ند تا قم و حزیکه وه، نابینی دوانیا ن له سهر یه ک ریباز بن له بیرو باوه پردا، هه ندیکیا ن حوکمی بیده ع نه دن به سهر هه ندیکیا ندا، به لکو سه رده کیشن بۆ حوکمی بیباوه پری دان به سهر یه کتریدا، کوپ باوکی خۆی کافر ده کات، وه پیاو برای خۆی، وه دراوسی دراوسی که ی، ده یان بینی هه میشه له مملانی و دوبه ره کی و جیاوازی دان، ته مه نیا ن کۆتای پی دیت که چی وته یان هه رگیز یه ک ناگریته: ﴿

يَعْقِلُونَ ۝ الحشر: ۱۴

واته: که دهیان بینی وادهزانی دلّه کانیان ههرهه موی بهیه که وهیه وهک ئه وهی که بلّی یهک دلّیان ههیه، ئه مه له روکه شدا به لّام له راستیدا دلّه کانیان زور له یه که وه دوره، ئه مهش له بهر ئه وهیه که ئه وانه خه لکانینکن که ههر گیز بیر ناکه نه وه.

وه مه بهست له مانه هه موی بریتیه له پونکردنه وهی ئه وهی که تیّک شان یه خه ی ئه وانه ده گریّت که سه ریچی پیغه مبهر (ﷺ) ده کهن وه زوبه زوی ده دۆرین، به هوی ئه و دوبه ره کهیه که بالی کیشاوه به سه ریاندا، وه ئین سه عدو ئه حمه دو به یه قی و غهیری ئه وانیش ریوایه تیان کردوه به چند سه نه دیک له کۆمه لیک له هاوه لانه وه که فهرموده ی هه ندیکان تیّک هه لکیش بوه به فهرموده ی هه ندیکان، وه فهرمو یانه: پیغه مبهری خوا (ﷺ) عه بدوللای کوری حوزافه ی سه همی نارد — که یه کیّکه له وشهش که سه — بۆلای کیسرا بانگه وازی بکات بۆ لای ئیسلام وه نوسراویکی له گه لدا نارد، عه بدوللای ده لی: منیش نوسراوه که ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) دایه دهستی، پاشان وهری گرت و دراندی، کاتیّک که ئه م هه والّه گه یشته وه به پیغه مبهر (ﷺ) فهرموی: (خوایه گیان مولک و ده سه لاته که ی له ناو به ریت) ^۱.

وه کیسرا نوسراویکی نوسی بۆ بازان که کاربه دهستی ئه و بو له یه مهن وه پیی وت که دو پیاوی به هیز له لایه ن خۆته وه بنیره بۆلای ئه و پیاوه ی که له حیجازه با هه والی ئه وم بۆ بهینه وه، بازانیش قاره مان و پیاویکی تری نارد، وه نوسراویکی له گه لدا ناردن، وه گه یشته مه دینه، وه نوسراوه که ی بازانیا ن دایه پیغه مبهر (ﷺ)، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیکه نی، وه بانگه وازی کردن بۆ ئیسلام له و کاته دا ئه وان ههر چوار په لیان ده له رزی.

^۱ هه تا ئیره ریوایه تی بوخاریه له صه حیه که یدا (۶۴) به لّام زیاده ی دوعا که له لای ئه و (مرسله) ه.

وه له پړوايه تېكدا: كاتې كه بينى سميله كانيان شوړ بوه ته وه و پومه ته كانيان تاشراوه، دوركه وته وه لپيان وه فهرموى: (هاوار بؤ ئپوه كى فهرمانى پيكردون به مه). وتيان: گوره كه مان - مه به ستیان كيسرا بو - . پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموى: (به لام من په روه ردگارم فهرمانى پيكردوم كه ريشم بهي لمه وه، وه سميلم كورت بكه مه وه وه فهرموى: ئه مړو بگه رپنه وه له لای من وه سبه ينى ورنه وه بؤلام، هه والتان دده مې به وهى كه دمه ويټ. ئه وانيش بؤ سبه ينى هاتنه وه بؤلاى وه پييانى فهرمو: هه وال بدن به هاوه له كه تان كه په روه ردگارى من گورهى ئه و (كيسراى) له ناو برد نا له م شه ودا) دواى پرسياريان كرد بينيان كه وايه^۱.

وه له م چيروكه دا ئه وهى تيدايه كه پيغه مبه ر (ﷺ) ده يزانى تياچونى كيسرا كاتې كه به ربه ره كانه ي په يامه كه ي كرد، وه حورمه تى ئه و په يامه ي ره چا و نه كرد، چونكه خواى گوره برپارى داوه به بنه بر كردنى شوينه وارى ئه و كه سه ي قسه به پيغه مبه ره كه ي ده لپت و زو له ناو بردنى وه فهرمويه تى: ﴿إِنَّ شَأْنَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ الكوثر: ۳

واته: ئه وهى دوژمنايه تى تو ده كات وه رقى لپته ئه و وه جاخى كوړه و خوا له ناوى ده بات.

وه له جوانى ته واويټى هه واله كه ئه وه بو كه بكورڅى كيسرا كوره كه ي بو، هه روه ك ئيبن حه جهر باسى كردوه له (الفتح) دا^۲، وه ئه وهش له ته واويټى گوره ي خوايه له نانه وهى دوژمنايه تى له نيوانى تاكه كانى يه ك ئوممه ته تدا، چو ن نا كه

^۱ رواه ابن سعد (۱۰۹/۱-۲۶۰)، وأحمد (۴۳/۵)، و البيهقي في دلائل النبوة (۴/۳۸۷-۳۹۴).

^۲ وه بپوانه: الصحيحة للألباني (۱۴۲۹)، و تخريجه على فقه السيرة للغزالي (ص: ۳۸۸-۳۸۹).

^۲ بپوانه: (۷/۷۳۳-۷۳۴)

ئەمەيان دوزمنايەتتە لە نۆوان ئەهلی يەك مالدادا؟! كە پشت راست كردنەوهی ئەو
 فەرمايشتەى خواى گەورەيە: ﴿وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَّةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ المائدة: ٦٤
 وە ئەم چیرۆكەى كیسرا بەراورد بکە بە چیرۆكى قەيسەر كە بوخارى و غەيرى
 ئەویش پىوايەتيان كردو، وە تىيدايەتى ئەو وتەيەى قەيسەر بۆ ئەبو سوفيان
 دەربارەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ): (... ئەگەر ئەوهى كە تۆ دەيليتت پاست بيت
 ئەوا ئەم تەختى پادشايەتتەى من بە دەست دەهينى، وە من لە پاستيدا دەمزانى كە
 ئەو ديت، بەلام نەمەدەزانى كە لە ئيوەيه، وە ئەگەر من بزائم ئەتوانم پىي بگم ئەوا
 هەولئى بينينيم دەدا، وە ئەگەر لەلای بومايە ئەوا قاچەكانيم دەشتن...)^١
 ئىبن تەيممە دەفەرمويت: (وە پىغەمبەر (ﷺ) نوسراوى نارودو بۆ كیسراو
 قەيسەر، وە هېچ كاميان موسولمان نەبون، بەلام قەيسەر پىزى لە نوسراوەكەى
 پىغەمبەر (ﷺ) و نيردراوەكەى گرت، هەربۆيە مولكەكەى مايەو، بۆيە ئەوتريت:
 مولك و دەسلات ماوئەتەو لە ناو نەوكانيدا هەتا ئەمپۆ، وە كیسرا نوسراوەكەى
 پىغەمبەرى خواى (ﷺ) دراند، وە گالئەو گەپى كرد بە پىغەمبەرى خوا (ﷺ)،
 هەربۆيە خواى گەورە لەناوى برد دواى كەميك، وە مولك و دەسلاتەكەى لەت و
 پەت كرد، وە لەنەوهى كیسرا دەسلات و مولكيان بۆ نەمايەو، وە ئەمەش - وە
 خوا زانائەره - سەلماندى ئەو فەرمايشتەى خوايە: ﴿إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾
 الكوثر: ٣. هەمو ئەوانەى كە رقيان لئيتەى وە دوزمنايەتى دەكەن ئەوا بەبى گومان
 خواى گەورە پشتى دەشكینى و شوینەورارى كويز دەكاتەو و ئەيسرپتەو،
 وەوتراو: ئەم ئايەتە دابەزىو، لە حەقى عاصى كورپى وائيل ياخود عوقبەى كورپى
 ئەبى موطيع، ياخود كەعبى كورپى ئەشرف، وە دەشزانى خواى گەورە چى بەسەر

^١ صحيح البخارى (٧).

ئەوانەدا ھېنا، وە يەككە لە و قسە بەربلاوانە ئەوھيە: (گۆشتى زانايان ژەھراويە) ئەى چۆن دەربارەى گۆشتى پېغەمبەران سەلامى خوايان لەسەر بېت؟! ^۱.

لێردا دەلێم: ورد بەرەو و لە و تەھيەى: (وہ مولک و دەسەلات ماوہ تەوہ لەناو نەوہ کانیدا ھەتا ئەمڕۆ). لەگەڵ و تەھيەى ھەرقل لەدواى خويىندنەوہى نوسراوہ کەى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لە رېوايە تەھيەى پېشتردا: (ئەى کۆمەلى پۆم! ئايا ناتانە و بېت سەرکە تو سەرفراز بن وە مولک و دەسەلاتان پاريزراو بېت وە بەيعەت بەدەن بەم پېغەمبەرە (ﷺ)؟!...).

وہ ئىبن تەيميە دەفەر مویت: (وہ ھاو شىوہى ئەمە کە ژمارە يەك لە موسولمانانى دادپەرەو ئەھلى فيقھو شارەزا پييان پراگەياندوين دەربارەى ئەو ئەزمونەى کە بينيويانە چەندەھا جار لە گەمارۆ دانى قەلاو شارەکان کە دەکەونە کەنارەکانى شامەوہ، کاتیک موسولمانان گەمارۆى بەنى ئەصفەريان دا تپیدا لەوختى ئەواندا، وتیان: ئيمە گەمارۆى قەلايە کمان دەدا ياخود شاریک مانگیک ياخود زياتر لە مانگیک وە بۆمان نەدەگىرا ھەتا خەرىک بو نائوميد دەبوين، ھەتا خەلگە کەى دەکەوتنە جنيودان بە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) و کەوتنە جنيودان بەداوینى ھەربۆيە پزگار کردنى ئاسان دەبو وە زو خويان دەدا بەدەستەوہ، وە پزگار کردنى دوا نەدەکەوت تەنھا پۆژیک يان دو پۆژ يان چەند پۆژیک، پاشان شوینە کە پزگار دەکرا بەخیرای، وە دەبونە پەندو داستانیکی گەورەيان پیدە گيپردرا، وەوتیان: ھەتا ئيمە مژدەى ئەوھمان بەخۆمان دەدا بە زوى پزگار کردنى ئەو شوینە کاتیک کە گويمان لیدەبو قسەيان بە پېغەمبەر (ﷺ) دەوت، لەگەڵ پېرونى دلەکان لە تورپەى لەبەرەمبەريان بەھۆى ئەو جنيوانەيان، ھەرەك پيى

^۱ الصارم المسلول (ص: ۱۶۴-۱۶۵)، وەبروانە: الفتح لابن حجر (۴/۴۴).

پاڳه ياندوم هه نديك له خه لكانى متمانه كه موسولمانانى پوژناوا حاليان له گهل
گاوره كاندا به هه مان شيويه، وه له سوننه تي خواي گه ورهيه كه سزاي دوژمنه كاني
بدات جاريك به سزايه كه له لايهن خويه وه، وه جاريك به ده ستي به نده
باوه رداره كاني).^۱

هه روه ها ئيبن ته يميه ده فهرمويت: (سوره تي كه وسهر، چه نده سوره تيكي
گه ورهيه! چه نده پريه تي له سودو ناموژگاري له گهل كورتي نايه ته كانيدا! وه
حقيقيه تي واتاكي له كو تايه كهيدا ده رده كه وي، خواي گه وره بئ به شي كرده
دوژمني پيغه مبه ره كه ي (ﷺ) له هه مو چا كه يه ك، هه ربويه ناوي خوي و خانه واده و
مالي كويز ده كاته وه وه خه ساره و مه ند ده بيت له پوژي دوايدا، وه ژياني كويز
ده كاته وه و سودي لينا بينيت، وه تويشي چاكي لي دروست ناكات بو دواروژي، وه
دلي په ش ده كاته وه وه دل ناداته خيرو چا كه، وه سازو ناماده ي ناكات بو ناسيني
خوي وه خوشه ويستي وه باوه په ينان به نيردراوه كاني، وه كرده وه كاني كويز
ده كاته وه هه ربويه به كاري ناهينيت له گويزا په ليدا، وه دايدة بپي له يارمه تيده ران
هه ربويه هيچ يامه تي ده رو پال پشتيكي ده ست ناكه وييت، وه دايدة بپي له هه مو
نزيك بونه وه و كرده وه ي چا كه هه ربويه هيچ چيژيكي لي نابينيت وه هيچ تاميكي
شيريني لي نابينيت، وه نه گه ر به پوكه ش كرده وه ي چا ك جيبه جي بكا ت نه وا دلي
زوړ دوره لي، وه نه مه سزاي نه و كه سه يه كه دژايه تي به شيك له و شتانه ده كات
كه پيغه مبه ر (ﷺ) هينا ويه تي وه يان په تي ده كاته وه به هوي هه واو ناره زويه وه
يان به هوي نه و كه سه ي كه شويني ده كه وييت، يان ماموستاكي يا خود نه ميره كه ي
يان سه رگه وره كه ي، هه روه كو نه وانهي كه دژايه تي نايه ته كاني صيفات و
فه رمو ده كاني صيفات ده كات، وه ليكي ده داته وه به پيچه وانهي ويست و مه به ستي

^۱ الصارم المسلول (ص: ۱۱۷).

خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، یا خود لیگدانه وهی به و جورهی که ریک ده که ویت له گه ل مه زه به که ی وه مه زه بی تا قمه که ی، یا خود ته مه ننا ی نه وه ده کات که نایه ته کانی صیفات دانه به زیایه، وه فرموده کانی صیفات پیغه مبه ر (ﷺ) نه یفرمویایه ... وه له به هیزترینی نیشانه کانی دژایه تی کردن و پق لیبونه وهی لی ی نه وه یه که کاتیک گوئیستی ده بیت نه هلی سوننه به به لگه ده هیئنه وه له سر نه و شتانه ی که به لگه یه له سهری له حق بیتاقت ده بیت پی، وه دورد که ویت وه و پاده کات له وه، به هوی نه و رقه ی که له ناو دلایه تی له به رامبه ریداره دوری لییه وه، که واته چ دوژمنیک بؤ پیغه مبه ر (ﷺ) دوژنایه تی گه وره تره له مه ... وه به هه مان شیوه نه وانیه که قسه ی خه لکی و زانستیان پیش ده خن به سهر قورئان و سوننه تدا، وه نه گه ر نه و که سه رقه به رایه تی نه وه نه کات که پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی نه وهی نه ده کرد، هه تا هه ندیکیان قورئانیا ن له بیر ده چیت وه له دوا ی نه وهی که له به ریا ن کرده، وه خه ریک ده بیت به وتیه فلان و فلان ...

دهی که واته ناگادار به ناگادار! نهی پیاو له وهی که رقت له شتیک بیت که پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی یا خود رته بکه یته وه له به ر خاتری ناره زوه کانت، یا خود بؤ سه رختنی مه زه به که ت یا ن مامؤ ستا که ت، یا خود به هوی خه ریک بونت به خو شیه کان یا ن دنیا، چونکه به راستی خوای گه وره پیویستی نه کرده له سهر هیچ که سیک گوپرایه لی کردنی که سیک جگه له گوپرایه لی کردنی پیغه مبه ره که ی و وه رگرتنی نه وهی که هیناویه تی، به جوریک که نه گه ر به نده سه رپیچی هه مو دروست کراوه کان بکات وه شوین پیغه مبه ر (ﷺ) که وت خوای گه وره پرسیا ری لی ناکات ده رباره ی سه رپیچی کردنی که سانی تر، چونکه به دلنیا یه وه نه وهی که گوپرایه ل ده بیت یا خود گوپرایه لی ده کریت ته نها له به ر شوین که وتنی بؤ پیغه مبه ر

(ﷺ) گوڙپايه لى ده كرښت، وه ئيلا نه گهر فرمان بدات به پځه وانه لى نه وه لى كه پځه مبر (ﷺ) فرمانى داوه گوڙپايه لى ناكړت.

نه وه باش بزانه، وه گوښيست به وه گوڙپايه لى به، وه شوښن كه وته به وه شت له خوته وه دامه هڼه، چونكه وه جاخ كوږر ده بيت وه كرده وه كانت به سه رتدا ده دريټه وه، به لكو هيچ خيريك له كرده وه په كدا نيه كه كوږر بيته وه له به رامبر شوښن كه ووتندا، وه هيچ خيريك له بكه ره كه پدا نيه، وه خواش له هموان زاناره).^۱

^۱ مجموع فتاوى (۵۲۶-۵۲۹).

**بنچينه لى پځه مبر
وه لآمدانه وه لى كه لى
سه رپځى كار به شيكه
له فرمان كړدن به
چا كه و قه ده غه كړدن له
خراپه**

بڼه مای پښجه م
وه لآمدانه وهی که سی سه ریچیکار به شیکه له فرمان
کردن به چاکه و ریگرتن له خراپه

به پیوستم زانی که بو تویرینه وه که م ئه م به شه دابریژم، چونکه هه ندیک له که سانی دهرن لاوازو که م زانست دلایان ته نگ ده بیټ له کاتی خویندنه وهی به ریچه رچ دانه وه کان، به گومانی ئه وهی که ئه وه نزیکتره له وهرع و خوڤاراستن و پاراستنی داوینی موسولمانان.

وه به چاوگیرانیکی خیرا به میژوی زانایاندا ئه وه ت بو دهرده خات که هیچ سه ده یه که له سه ده کان بیبش نه بوه له به ریچه رچ دانه وهی که سانی پیچه وانه کار، ئه گهر ئه و که سه له باشتیرینی موسولمانانیش بو بیټ.

وه له بهر ئه وهی زۆرینه ی حزبه ئیسلامیه کان کارده که ن له سه ر زینده به چال کردنی ئه و شته ی که ناو ده بریټ به: (په خنه ی خوڤه تی)، وه له بار بردنی فرمان کردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه وه چۆل کردنی گه وره ترین که لینی موسولمانان له و که سانه ی که پری ده که نه وه، به بیانوی چاوپوشین له موسولمانان جاریک، وه کۆکردنه وهی هیژو توانا له درژی بیباوه ران جاریکی تر، وه جگه له وانه ش له و بیانوه سۆزاویانه ی که واده کات بیروهوشه کان بفرینیت له خاوه نه کانیا ن له سه رده می لاوازی زانستیدا، که پیوستی ده کات گیرانه وهی حق بو دۆخی خو ی:

﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ الأنفال: ٤٢

واته: با ئه وانه ی که تیا ده چن له سه ر چاورپوشنی و زانینی راستیه کان تیا بچن، وه ئه وانه شی که ده ژین له سه ر ئه و ئیسلامه راسته له سه ر چاورپوشنی و زانسته وه بژین.

(وه ئهوانه‌ی که زمانیان به‌کارده‌هینن بۆ گۆرپین و نکۆلی کردن له په‌خنه‌گرتنی به‌تالّ با له‌هه‌ندی‌کیشیاندا خیرۆ چاکه‌هه‌بیّت، به‌لام ئه‌وه بیّتوانای و لاوازیه له هه‌ولّ و هیممه‌تا هه‌ندی‌ک جار، وه لاوازی تی‌گه‌یشتنه له به‌لگه‌کانی حه‌ق و پاستی هه‌ندی جاری تر، به‌لکو له پاستیدا ئه‌وه بریتیه له پشت هه‌لکردن و پراکردن له کاتی به‌ره‌نگاربونه‌وی دوزمن و به‌جیهیشتنی ئه‌و شوینانه‌ی که پاسه‌وانی تیدا ده‌کریت له دینی خوا، وه پاراستنی، وه له‌وکاته‌شدا ئه‌و که‌سه‌ی که بی‌ده‌نگه له‌وتنی حه‌ق وه‌کو ئه‌و که‌سه‌وایه که قسه‌ده‌کات به‌تالّ له‌تاواندا.

ئهبوعه‌لی ده‌ققاق ده‌فه‌رمویّت: (که‌سی بی‌ده‌نگ له‌وتنی حه‌ق شه‌یتانیکی لاله، وه که‌سی قسه‌که‌ر به‌تالّ شه‌یتانیکی قسه‌که‌ره).

وه پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والّ ده‌دات به‌ پارچه‌پارچه‌ بونی ئه‌م ئوممه‌ته بۆ حه‌فتاوسێ تا‌قم، وه پزگاریبون ته‌نها بۆ یه‌ک تا‌قمه‌که‌له‌سه‌ر ریبازی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیه، ئایا ئه‌وانه ده‌یانه‌ویّت ئوممه‌ت کورت بکه‌نه‌وه له‌یه‌ک تا‌قم و کۆمه‌لدا له‌گه‌لّ بونی ئه‌و هه‌مو جیاوازیه بی‌روباوه‌ریه‌ پشیوانه‌ی که هه‌یه؟! .

یان ئه‌مه بانگه‌وازه بۆ یه‌کیه‌تی تی‌ک شکاندنێ وشه‌ی ته‌وحید؟! ئاگاداربن!! .

وه به‌لگه‌کانیشیان ته‌نها ئه‌و قسه‌پروپوچانه‌یانه که ده‌لی:

ریزه‌کان تی‌ک مه‌شکینن له‌ناوه‌وه! .

ته‌پوتۆز هه‌لمه‌سینن له‌ده‌ره‌وه! .

دوبه‌ره‌کی و جیاوازی مه‌جولینن له‌نیوان موسولماناندا! .

(کۆک ده‌بین له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که له‌سه‌ری ریکه‌وتوین، وه هه‌ندی‌کمان پۆزش

بۆ هه‌ندی‌کمان ده‌هینینه‌وه له‌و شتانه‌دا که جیاوازین له‌سه‌ری!) وه به‌و شیوه‌یه .

وه لاوازترینی باوهر ئه وهیه که به وانه بوتریت: ئایا به تال چیه کان بیدهنگ بون هه تا ئیمه بیدهنگ بین، یان ئه وانه هیرش دهکهنه سهر بیروباوهر له پیش چاو و گوئی خه لکیدا، وه داواش ده کریت بیدهنگ بین؟ خواجه گیان به شایهت به نا...

وه په نای هه مو موسلمانیک ده دهین به خوا که توش بیته به و به لگهی یه هود، چونکه ئه وان جیاوازن ده باره ی قورئان، وه سه ریچی قورئانیش ده کهن، له گه ل ئه وه شداواید ده خه ن که کۆک و ته بان، وه خوی گه وره ش به درۆیان ده خاته وه وه

ده فهرمویت: ﴿مَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ الحشر: ۱۴

واته: وا گومان ده بهیت که کۆک و ته بان، که چی له راستیدا ئه وان دلّه کانیا ن زۆر له یه که وه دوره و په رته وازه یه.

وه هۆکاریک له هۆکاره کانی له عنهت لیگردنیا ن ئه وه بو که خوی گه وره باسی

کردوه له و ئه یه ته دا: ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾ المائدة: ۷۹

واته: جوله که یه کتریان قه دهغه نه ده کرد له کاتیکدا یه کیکیان تاوانیکی بگردایه.

(هه ربویه ئه گه ر که سیکت بینی که وه لأمی که سیکی پیچه وانه کار ده داته وه له بابه تیکی فیهیدا که فه توایه کی نامۆی داوه یان له قسه یه کی بیدعیدا، ئه وا سوپاسی ئه و به رگری کردنه ی لیبکه به ئه ندازه ی ئه وه ی که شایسته یه تی.

وه روشکینی مه که به و قسه بیزاروه ی که ده لئی (بوچی وه لأمی عیلمانیه کان ناداته وه؟!)، چونکه خه لکی جۆره ها توانا و به هره ن، وه به رپه رچ دانه وه ی به تال پیویسته خاوه نه که ی پله ی هه رچه ندیک بیته، وه هه مو موسولمانیک له سه ر که لیئیک له که لیئنه کانی دینه که یه تی).^۱

^۱ کتبه الشیخ بکر أبو زید فی الرد علی المخالف من أصول الإسلام (ص: ۷۵-۷۶).

وه بنچینهی ئەم باسه بریتیه له و دهقانهی که هاتوه ده‌ریاره‌ی فه‌رمان کردن به چاکه و نه‌هی کردن له خراپه‌وهک ئەو فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۱
 آل عمران: ۱۰۴

واته: با له‌ناو ئیوه‌دا کۆمه‌لێک هه‌بن که فه‌رمان بکه‌ن به‌چاکه و رێگری بکه‌ن له خراپه، وه‌ته‌نها ئەوانه‌ سه‌رکه‌وتو سه‌رفرازان، چونکه هه‌لساون به‌جیبه‌جی‌کردنی ئەو کاره‌ی که پێیان سپێدراره‌وه.

ئێین ته‌یمیه ده‌فه‌رمویت: (وه فه‌رمان کردن به‌سوخته‌ت و نه‌هی کردن له بیده‌ه بریتیه له فه‌رمان کردن به‌چاکه و نه‌هی کردن له خراپه، وه بریتیه له یه‌کێک له باشت‌ترینی کرده‌وه چاکه‌کان...)^۱.

وه نابیت کۆمه‌له ئیسلامیه‌کانی ئەم‌رو دلیان ته‌نگ بیته به‌ره‌خه‌گرتن، له‌به‌رئه‌وه‌ی په‌خه‌گرتن بریتیه له به‌ریاکردنی دادپه‌روه‌ری و شایه‌تی دان له‌به‌ر خوا ئەگه‌ر له‌گه‌ل‌خۆشمان و ئەه‌لی دینه‌که‌شماندا بیته هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعَسْتُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ النساء: ۱۳۵

واته: ئەه‌ی ئەوانه‌ی که ئیمانتان هێناوه له‌هه‌مو کاره‌کانتاندا دادپه‌روه‌ربن و شایه‌تی دانتان با ته‌نها له‌به‌ر خاتری خوا بیته و شایه‌تی ناحه‌قی مه‌ده‌ن تانانه‌ت ئەگه‌ر شایه‌تی دانه‌که په‌یوه‌ندی هه‌بو به‌خۆتانه‌وه یاخود به‌دایک و باوک و خزمه‌ نزیکه‌کانتانه‌وه، وه کاتیک شایه‌تی له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیک ده‌ده‌ن دادپه‌روه‌ربن نه‌ک

^۱ منهاج السنة (۲۰۳/۵).

درۆی بۆ بکهن له بهر ئه وهی دهوله مه نه ده، ههروه ها نه گه ره ژاریش بو به هه مان شپوه، وه شوین هه واو ئاره زوتان مه که ون چونکه لاتان ده دات له دادپهروه ری، وه به زوبانتان گۆر انکاری مه که ن له شایه تی داند ا به وهی ده ستکاری بکه ن یا خود به ته واوی نه یلین یان لیکدانه وهی تری بۆ بکه ن، ههروه ها نه که ن پشت هه لکه ن له و کاره ی که پیتان سپهردراوه نه گه ره شایه تی دان بی ت یان حوکم کردن، وه چاک بز ان که خوا ی گه و ره ناگادار و زانایه به هه مو کاره کانتان وه نه مه ش هه ره شه یه کی گه و ره ی تیدایه بۆ هه مو نه وانه ی که نادادپهروه رن.

وه (اللی): بریتیه له درۆکردن. وه پشت هه لکردن (الإعراض): بریتیه له شار دنه وهی حه ق ههروه ک ئه ی ن ته میه ده فه رمو ی ت^۱.

ئه ی چۆن باوه پدار دلی به بانگه وازیک خۆش ده بی ت له گه ل شار دنه وهی هه له کان ئه ویش به خۆ شار دنه وه له ژیره و توویژی سیاسی له دوا ی ئه مه؟!

وه گومانی تیدا نیه که ئه و غیره ته ی که خوا ی گه و ره داینا وه له ناو دلی هه مو باوه پدار ی کدا له به رامبه ر ئه و شتانه ی که حه رامی کرد وه ئه وه یه که وا ده ی جو لینیت بۆ هه ستان به و ئه رکه، ههروه ک پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمو ی ت: (خوا ی گه و ره غیره ده کات، وه باوه پدار غیره ده کات، وه غیره ی خوا له به رامبه ر ئه و باوه پداره یه که هه لده سی ت به نه جامدانی ئه و کارانه ی که حه رامی کرد وه)^۲

وه ئه گه ره هه مو جار ی ک باوه پدار بیه ویت ئه و ریگه یه ریک بکاته وه پی ی ده لین: ئیستا کاتی ئه وه نیه وه بی باوه ران چاویان تی پریوین!.

ئه ی که ی به هه له کانی ده زانی ت؟ وه که ی ریگری ده کری ت لی ی؟ وه که ی نه خۆش چاک ده بی ته وه وه لاواز به هی ز ده بی ت؟ وه ئه بو هوره یه ده گی ری ته وه له

^۱ مجموع فتاوی (۲۳۵/۲۸).

^۲ رواه البخاری (۵۲۲۳)، و مسلم (۲۷۶۱).

پیغمبهری خواوه (ﷺ) که دهفهرمویت: (باوهپردار ئاوینه‌ی باوه‌پرداره، وه باوه‌پردار برای باوه‌پرداره، یکف علیه ضیعته، وه پشتی ده‌گریت و ده‌پیاریزیت)^۱. وه به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌وه دۆستایه‌تی نیه بۆ باوه‌پرداران که براهت سه‌ریخه‌ی له‌و به‌تالای که له‌سه‌ریه‌تی به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی که ربه‌پوی شويعیه‌کان بوته‌وه، له‌نه‌سه‌وه ده‌گیریت‌وه له پیغمبهری خواوه (ﷺ) که دهفهرمویت: (براهت سه‌ریخه کاتی که سته‌م ده‌کات وه کاتی که سته‌می لیده‌گریت. وتیان: نه‌ی پیغمبهری خوا (ﷺ)! نه‌وه سه‌ری ده‌خه‌ین که سته‌می لیکرا، نه‌ی چۆن سه‌ری بخه‌ین که سته‌م ده‌کات؟ فه‌رموی: نایه‌یلیت وه رپگری لیده‌که‌یت که سته‌م بکات)^۲.

وه له‌ ریوایه‌تیکی موسلیمدا له‌ ریگه‌ی جابره‌وه هاتوه به‌ له‌فزی (نه‌گه‌ر سته‌مکار بو با‌قه‌ده‌غی لیبکات، ئانه‌وه سه‌رخستنیه‌تی)^۳.

ئیه‌ن ته‌یمیه له‌و باره‌یه‌وه ده‌فهرمویت: (وه پئویسته سزادانی هه‌مو نه‌وانه‌ی که خۆیانه‌ده‌نه پالیان یان پاریزگاری ده‌که‌ن لییان یاخود ستایشیان ده‌که‌ن یاخود نوسراوه‌کانیان به‌گه‌وره ده‌زانن یاخود ناسراو بون به‌ یارمه‌تیدانیان و هاریکاریان یاخود پئی ناخۆش بو باسیان بگریت یان خه‌ریک بو پۆزشی بۆ ده‌هینانه‌وه، به‌وه‌ی که بلی نه‌وه قسانه‌ نازانریت که باسی چی ده‌کات؟ یان کی ده‌لی نه‌وه نه‌وه کتابة‌ی نوسیوه؟

وه هاو وینه‌ی نه‌م جوړه پۆزشانه که نایلیت مه‌گه‌ر که‌سیکی نه‌زان یان دوپو، به‌لکو پئویسته سزادانی هه‌مو نه‌وانه‌ی که حالیان ده‌زانن و یارمه‌تی پیشکه‌ش

^۱ رواه أبوداود (۳۰۴۱۲) وهو صحيح.

^۲ رواه البخاري (۴۴۴, ۶۹۵۲).

^۳ صحيح مسلم (۲۵۸۴).

ناکات له سەر لێپێچینهوهیان، چونکه لێپێچینهوه لهوانه له گه وره ترینی پێویستیه کانه، له بهرئهوهی ئهوانه عهقل و دینیان خراپ کرد له و خه لکه له مامۆستایان و زانایان و پادشاو کاریه دهستان، وه ئهوانه ههولێ بلاوکردنهوهی خراپه دهدهن له سەر پوی زهوی و وه پێگری دهکهن له پێیازی خوا).^۱

وه له بهرپهڕچ دانهوهی کهسی پێچهوانه کار بهرگری کردنه له ئیسلام له دوو سهنگه رهوه:

(یه که مینیان: مه ترسی دهره کی که بریتیه له بیباوه پری تهواو، که پوناکی ئیسلامی نه ناسیوه، به و فیل و ته له کانهی که ئهینیتتهوه له پری ئیسلام و موسولماناندا له جهنگین که ده بیته هوی تیکشکاندنی به هاداری بیروباوه پری و هه لسوکه وت و سیاسهت و حوکمکردنیان...)

دوه مینیان: روه پوه بونه وهی تیکشکاندنی ناوه کی له ناو ئومه تدا به هوی بلاو بونه وهی دهسته و تا قمانیک که ده وران ده ور ده کات له ناو دلێ گه نجانی ئومه تدا... چونکه تیکشکاندنی ناوه کی له ژیر پۆشاکێ دیندا به وینه ی تیک شکانه له ده سمایه ی موسولماناندا، وه به رده وام ئهوانه ی که ده پۆن له ژیر پۆشنای قورئان و سوننهت - که کۆمه لێ پرگار بوانن - زۆرترین به ش و گه وره ترین پله یان هه بوه له پێکردنه وهی ناته واوی موسولمانان ئه ویش به گێرانه وه یان بۆلای قورئان و سوننهت، ئه ویش به تیک شکاندنی ئه و شتانه ی که له سه ری دروست بون ئه و تا قمه جیاوازان له شتانیکی پرپوچ له روانگه ی ته رازوی شه رعه وه).^۲

وه له و شته به نرخانه ی زانست ئه وه یه که خویندومه ته وه له نوسراویکی ئیبن ته یمییه له باسی جیاوازی کردن له هه لسوکه وتدا له نیوان خه واریج و بیباوه پاندا، که

^۱ مجموع الفتاوی (۱۳۲/۲).

^۲ اختصار لما کتبه الشیخ بکر فی کتابه (حکم الانتماء الی الاحزاب) (ص: ۵۳-۵۴).

ئەو تىكەل كۆردن و ئالۆزىيە لادەبات كە دروست دەبىت لەلای ھەندىك بىرو ھۆشى ناتەواو دەربارەى ھەندىك فەرمودە كە ئەو ھى لىدەردە كە وىت كە خەوارىچ خراپترن لە بىباو ھەركان بە رەھای، لەگەل ئەو ھى ھاو ھەلان ھوكمى كوفريان نەداو ھەسەرياندا.

ئەفەرموئىت رەھمەتى خۆى لىبىت: (بەردەوام مېژوى موسولمانان لەسەر ئەمە بوە، بە ھەلگەراو ھەيان نەزانىون و ھەكو ئەوانەى كە ئەبو ھەكرى صدىق رەزای خۆى لىبىت شەپى لەگەل كۆردن، ئەمە لەگەل ئەو ھى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى كۆردە بە شەركۆردن لەگەل ھەيان لە فەرمودە راستەكاندا، و ھەو ھەش كە پىوايەت كراو كە ئەوان واتە خەوارىچ: (خراپترن شەركەرن لە ژىر پانتای ئاسماندا، و ھە چاكتىن كۆژاو ئەو ھە كە ئەوان دەيكۆژن). لەو فەرمودە ھەى كە ئەبو ئومامە پىوايەتى دەكات، و ھە ترمذى و جگە لەو ھى پىوايەت ھەيان كۆردە^۱، واتە ئەوان دەربارى موسولمانان ژۆر خراپترن لە غەبرى خۆيان، و ھە ھىچ كەس بەقەد ئەوان خراپ نەبوە لەسەر موسولمانان: نە جۆلەكە و نە گاورىش، چونكە ئەوان سوربون لەسەر كۆشتنى ھەمو موسولمانىك كە ھاو ھەبوئىت لەگەل ھەيان^۲ و ھە خۆئىنى موسولمانان ھەلال دەكەن ھەروەھا مال و سامانىان و ھە كۆشتنى مندالەكانىشيان

^۱ صححه الألباني في تحقيقه لسنن الترمذي برقم (۲۳۹۸)، و لعل سبب تصدير ابن تيمية له بصيغة التمريض هو روايته له بالمعنى كما يظهر من سياقه، وهو مسلك معروف عند بعض المتقدمين من المحدثين كالبخاري في صحيحه، ولا يعنون به - حينئذ - تضعيف الحديث. برواثة: الفتح (۶۶/۲)، ۲۰۵. و لفظه عند الترمذي من رواية ابي غالب قال: رأى ابو امامة رءوسا منصوبة على درج دمشق، فقال ابو امامة: (كلاب النار، شر قتلى تحت اديم السماء، خير قتلى من قتلوه). ثم قرأ: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ كآل عمران: ۱۰۶ الى اخر الآية، قلت لابي امامة: انت سمعته من رسول الله (ﷺ)؟ قال: (لو لم اسمعه الا مرة أو مرتين أو ثلاثا أو اربعا حتى عد سبعا ما حدثتكموه). و عند ابن ماجه (۶۲/۱) بلفظ: (وخير قتيل من قتلوا).

^۲ واتە: تىدەكۆژن لە كۆشتنى موسولماناندا ھەروەك دىت.

بهه مان شیوه، وه حوکمی کوفر ددهن بهسه ریاندا، وه ئه وه شیان به دینداری ده زانی به هژی گه وره ی نه زانیان وه وه ئه و کاره داهینراوانه یان که گومراکه ره...^۱ گومراکه ره...^۱.

واته خه واريج که متر تاوان بارن له بیباوه ره کان له ته رازوی گشتی کۆتایدا، بهسه که ئه وان (له بیباوه ری پایان کردوه)^۲، به لام به به راوردی ئه وه ی که موسولمانان دهینالینن به ده ستیانه وه، وه ئه و به لاو نارچه تیانه ی که ده یهینن به سه ریاندا ئه و خه واريج شه ره نگیزیان زۆر زیاتره له بیباوه ره کان، به لکو بیباوه ره کان هه ولی له ناو بردنی موسولمانان نادهن هه روه ک چون ئه وان هه ولی له ناو بردنیان دهن، هه ربویه سزادانیان پیش خراوه هه ر له دونیادا له پیش خه لکانی تره وه.

وه جوان ورد به ره وه له تیگه یشتنی ئین ته میه کاتی که ده لئ له دوی قسه کانی پیشوی به دو لاپه ره: (وه سزادانیان هه ر له دونیادا بو ئه وه یه که زیانیان دور بخریته وه له موسولمانان، با له دواپۆژیشدا با شترین له وانیه که سزا نه دراون هه روه ک چون سزای ئه و موسولمانه ده دریت که ده ست دریزی ده کاته سه ر سنوریک له سنوره کان وه ئه هلی زیمه له جوله که و گاور سزا نادریت، وه موسولمان له دواپۆژدا زۆر با شتره له وان).

ئه مه ت جوان له بیر بی، وه به کاکيله کانت قه پی پيدا بکه ئه و کاته هه مو سه ربازگه کانی به تال له بهر چاوتدا ده پوخیت که دژایه تی کردن و تیگۆشان له دژی ئه هلی بیده ع له کار ده خه ن، وه کو ئه وانیه که ده لئ: (تیره کانتان پوده که نه

^۱ منهاج السنة (۲۴۸/۵).

^۲ بروهانه: مصنف ابن ابی شیبه (۳۳۲/۱۵)، و عبدالرزاق (۱۰۰/۱۰)، و صحیح ابن حبان (۱۳۴/۱۵).

براکانتان، وه عیلمانیه کان و شیوعیه کان زۆر له وه چالاکترین له بلاوکردنه وهی دویه رهکی له نۆوانتاند؟!).

ئیبین تهیمیه ده فهرمویت: (چونکه پاک کردنه وهی پێبازی خواو دین و مه نهج و شه رعه کی و لادانی سته م و خراپه ی ئه وانه و شه په نگیزیان واجبی کیفایه ته به تیکرای موسولمانان، وه ئه گهر خوی گه وره مه ندیک که سی ئاماده نه کردایه و یارمه تی نه دانایه بۆ وه لانانی خراپه ی ئه وانه ئه و دین خراپ ده بو، وه خراپه ی ئه وان له خراپه ی ده ست به سه راگرتنی دوژمن (ئه وانه ی که شه پکه رن) زۆر زیاتر ده بو، چونکه ئه وان (بیباهه پانی شه پکه ر) ئه گهر ده ستیان گرت به سه ر شوینیکدا ناتوانن دلّه کان خراپ بکه ن و ئه و دلّه ی دینی تێدایه خراپ بکه ن ورده ورده نه بی، به لام ئه وانی تر (ئه هلی بیده ع) یه که م شت له سه ره تاوه دلّه کان خراپ ده که ن، وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: (خوی گه وره ته ماشای شیوه تان ناکات هه روه ها مالّ و سامانتان، به لکو ته نها ته ماشای دلّه کانتان و کرده وه کانتان ده کات) رواه مسلم (۲۵۶۴)....^۱

**بۆچی کۆمه له ی زانایانی
موسولمانانی جه زائیری گرنگی دا به
به رپه رچدانه وهی تاقمه لاده ره کان وه ک
ته ریه ته کانی ته سه وف زیاتر له گرنگی
دانی به به رپه رچدانه وهی بیدینه کان
له گه ل بونی داگیرکاری فه ره نسی؟**

ئهم گومانه زۆردیت به سه ر زوبانی ئه وانه ی که خۆیان تێروته سه ل نه کردوه به مه نه هجی پێشین وه شیخ محمد البشیر الإبراهیمی وه لامی ئهم گومانه ی ده داته وه

^۱ مجموع الفتاوی (۲۳۲/۲۸).

په حمه تی خوی لیبیت وه ده لیت: (وه تو دورنه که وتویته وه نه گه ر بلیت: له راستیدا بلاویونه وهی خورافات و پیکا گومراکان له نیوان نوممه تدا کاریگه ری زوری هه بو له بلاویونه وهی بییدینی له ناو پۆله خوینده واره کان به خوینده واری نه وروپی که نه زانن به حقیقه تی ناینه که یان، له بهر نه وهی نه وان هه رله مندالیه وه نه و بیرو پوچونه هه لده گرن که نائهم پیکا گومرایانه دینه، وه نه هله که ی هه لگری نه و دینه، وه کاتیک که ده چنه پیش له زانست و عه قلدا نه وان نه زانست و نه عه قل نه و شته یان لی قه بول ناکات، هه ربویه ئینکاری ده که ن که حه ققه و راسته (واته ئینکاری نه و شته پرو پوچانه ده که ن)، وه له گه ئیشیا ئینکاری دین ده که ن به سته م و نه زانی، وه نه مهش یه کیکه له تاوانکاریه کانی ته ریه ته کان له سه ر نه م ناینه .

نایا نابینی که له ناوبردنی ته ریه ته کان له ناوبردنی بییدینی له هه ندیک له پوه کانیه وه و یه کلایکردنه وهی هه ندیک له هۆکاره کانیه تی؟!

وه من له م پۆژانه داوتاریکی نوسه ریکی تونسیم خوینده وه که بانگ ده کات و هاوار ده کات له کۆمه له ی زانایان که نه م لایه نه یان فه رامۆش کردوه له لایه نه کانی گه نده لی که بریتیه له بییدینی، وه پۆزشی بو زانایانی مزگه وتی زه یتونه هیناوه ته وه به وهی نه وان – با پالیان دابیته وه له لایه نه کانی چاکسازی که کۆمه له ی زانایان سه روژی تیاده که ن – هه ستاون به دژایه تی کردنی بییدینی به جوړیک که سوپاس کراون له سه ری، به لام نه و نوسه ره کاره که ی قه تیس کردون له و پیناوه دا ته نها له وتاری جومعه کاندا که تییدا ئیدانه ی بییدینی ده که ن و خه لکی لیتاگادار ده که نه وه، وه نه م نوسه ره به ریژه له یادی چوه که کۆمه له ی زانایان هه رگیز بیده نگ نه بوه له به رامبه ر بییدینیدا، به لکو په لاماری داوه له به ربه سترین شوینه کانیدا، وه به ربه ره کانه ی کردوه له ته سکتین گۆره پانیدا، به هه مان شیوه له یادی چوه که نه وانیه ی که به هۆی بییدینی وه تیک چون نایه نه مزگه وته کانه وه،

که واته چ کاریگه ری یه کی هیه وتاره کانی جومعه که بو نو یژ خوینان ده خوینریتته وه؟! .

وه ئایا نه خوش چاسه ده بیته به ئاگادار کردنه وهی له ش ساغه کان له نه خوشی یان له هۆکاره کانی نه خوشی؟

ئه وه نه بیته که زانای پینمونی کاروه کو پزیشک وایه سه رکه وتو نابیته له پزگار کردنی نه خوش له مردن به چاره سه رکردنی ئه و شوینانه نه بیته که ده بیته هوی مردن و وه چاره سه ری راسته وخوی ئه و میکروبیانه ی که ده بنه هوی مردن^۱.
الله اکبر مهنه جی پیشین چهنده به هیزه! وه چهنده بینرخه قه دری له لای حزبه کان!

که واته پوبه پوبه وهی ئه وانه ده بیته هوی پاراستنی ولاتی موسولمانان له وهی که له ژیره وه خیانه تی لیبرکریته، ئه ویش به جیهاد کردن له دژی دوپوه کان ئه وانه ی که خویمان مه لاس ده دن له ناو پۆلی موسولمانانداو خویمان ده شارنه وه، خوی

گه وره ده فه رمویته: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾
التوبة: ۷۳

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بجهنگی له دژی ئه و دوروانه و توندبه له سه ریان.

ئیهن قه یم ده فه رمویته: (وه به هه مان شیوه جیهادی دوپوه کان که ته نها به وه ده بیته که به لگه کان پون بکریته وه و بگه یه نریتته...).

هه تا ده لی: (وه جیهادی دوپوه کان زۆر قورستره له جیهادی بیباوه ره کان، وه ئه وه ش جیهادی خه لکانی تایبه تی ناو ئوممه ت و میراتگرانی پیغه مبه رانن، وه ئه وانه ی پیی هه لده سن چهنده که سیکن له جیهاندا، وه ئه وانه ی به ژداری ده که ن و

^۱ اثار محمد البشیر الإبراهیمی (۱۳۲۱-۱۳۳۰).

یارمه تی ددهن تییدا - با که میش بن له پوی ژماره وه - ئەوا زۆر به پێزن له لای خوا...^۱.

وه له بهرئه وهی ئەوانه خۆیان شار دۆتوه له ناو پۆلی موسولماناندا، له وانیه حالیان شاراوه بێت له لای زۆریک له خه لکی، هه رله بهر ئەوه پونکردنه وهی حالیان - بۆ ئەوانه ی خوشه ویستیان فه رزه له سه رمان - زۆر پێویسته، هه ربۆیه ئیبن ته یمیه ده فه رمویت: (ئه گه ر خه لکانیک له دوپوه کان نه بن، به لام گوئیان بۆ ده گرتن، وه حالی ئەو دوپوه انیان لی شیوا هه تا وا گومانیان ده برد که قسه کانیان راستن، له گه ل ئەوه ی پێچه وانیه قورئانه، وه بون به بانگه از کار بۆ ئەو شتانه ی که دوپوه کان دایان ده مینا، هه روه ک خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا

خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ﴾ التوبة: ٤٧

واته: ئەو دورانه ئەگه ر له گه لتان بچنه ده ره وه بۆ جهاد ئەوا نابنه هۆی زۆر کردنی ژماره تان به لکو که مژتان ده که نه وه، وه هه ولی ئەوه ده دن که توشی فیتنه و ئاژاو هتان بکه ن و دو به ره کی بچه نه نیوانتانه وه، وه له ناو یشتاندا که سانیک هه ن که گوئیان بۆ ده گرن و به ده م داوا کانیا نه وه ده چن و پێیان هه لده خه له تین.

که واته پێویسته پونکردنه وهی حالی ئەوانه، به لکو توش بون به فیتنه ی ئەوانه زۆر گه وره یه، چونکه ئەوانه ی که توشی فیتنه ی ئەوان ده بن ئیمانیکیان تییدا یه که پێویستی ده کات دۆستایه تی بکری ن، وه چونه ته ناو بیده یه ک له بیده کانی دوپوه کان که ده بیته هۆی خراب کردنی دین، هه ربۆیه ئاگادار کردنه وه له شته داهینراوه کان کاریکی پێویسته، ئەگه ر پێویستیشی کرد که باس بکری ن و ناو بپری ن، به لکو ئەگه ر ئەوان ئەو بیده انیان له دوپوه کانیشه وه وه رنه گرتی ت، به لام بیلی ن و

^۱ زاد المعاد (٥١٣).

به گومانی خۆیان و ابزانن که پاسته، وه چاکه، وه دینه، نه گه رواش نه بیته
 هه ریپۆسته پونکردنه وهی حالیان^۱.

وه به لام پوبه پوبونه وه بیان له دهره وه، له بهرئه وه یه که دوژمن نایه ته ناو
 ماله که ته وه مه گه کاتیك که په نجه ره کانی کرابیته وه بیان لاواز بیته، وه تاقمه
 ئیسلامیه لاده ره کان له بهرامبه ر تاقمه پزگار بوه که بریتین له شوینی هاتنه ژوره وه
 بو بیباوه په کان، ئایا موسولمانان نازانن که کاریگه ری صوفیه کان چه ندبو له
 داگیرکردنی ولاتانی ئیسلام وه یارمه تیان بو بیباوه پان له و پیناوه دا؟!.

وه ئیبن تهیمیه ده فهرمویت دهر باره ی شیعه ی پافیزه: (وه ئه وان یارمه تی
 وهرده گرن له بیباوه پان له دژی موسولمانان، وه بینیمان وه موسولمانانیش بینیان
 که کاتیك که موسولمانان توشی نارپه حه تی هاتن به دهس دوژمنیکی بیباوه په وه
 ئه وا له گه لی ده بن له دژی موسولمانان، هه روه ک پویدا له گه ل جه نگیزخان پادشای
 بیباوه پی ته ته ره کان، که پافیزه یارمه تیان دا له دژی موسولمانه کان.

وه یارمه تیان بو هولاکزی کوی کوره که ی کاتیك که هات بو خوپاسان و عیراق
 و شام نه وه ژور له وه پون و دیارتره که شاراوه بیته له کهس، وه ئه وان له عیراق و
 خوپاسان له گه وره ترین پشتیوانانه کانی بون به ئاشکراو نهیئی، وه نه وه زیره ی
 خه لیفه ی به غداد که پی ده و ترا: ئیبن عه لقه می له وان بو، هه ربۆیه به رده وام بو له
 فیل کردن له خه لیفه و موسولمانان، وه هه ولی ده دا بو پرینی نازوقه ی
 سه ربازگه کانی موسولمانان و لاواز کردنیان وه پیگری ده کرد له کوشتاریان و
 چه نده ها فیل و ته له که ی ده کرد، هه تا هاتنه ناوه وه وه که و تنه کوشتنی
 موسولمانان به جۆریک که وه ک ده و تری: ده هه زارو نه و نده مروؤف یان زیاتریان
 که متر... وه کاتیك موسولمانان تیک شکان له سالی غازاندا هه ستان به بردنی

^۱ مجموع الفتاوی (۲۳۳/۲۸).

ئەسپ و چەك و دىلەكان و فرۆشتىيانه‌وہ بە گاۋرہ بېياۋەرەكانى قوبىروص، ۋە ھەمو ئۇ سەربازانەيان برد كە تىدە پەرىن بەلاياندا، ۋە زىيانان لەسەر موسولمانان زۆر زياتر بو لە ھەمو دوژمنەكان...^۱.

لېرەدا دەلېم: ھەربۆيە پېشە‌واكانمان بەردەوام زۆر لە ۋە زىرەكتر بون كە مەريايى بكن بۆ ئەوانەى كە لايان داۋە لە رېبازى پېشېن، بەلكو وايان دەبىنى كە جىھاد كەردن لەدژى ئەوانە گەورەترىن جىھادە، ھەروەك يەحيايى كۆپى يەحيايى مامۆستاي بوخارى و موسليم دەلېت: (پارېزگارى كەردن لە سوننەت باشترە لە جىھاد كەردن)^۲.

الھىروى رېوايەت دەكات بەسەنەدەكە يە ۋە ھەتا نەصرى كۆپى زەكەريا كە دەفەرموئەت: گويم لە موخەممەدى كۆپى يەحيايى ئەل زوھلى بو دەيوت: گويم لە يەحيايى كۆپى يەحيا بو دەيوت: (پارېزگارى كەردن لە سوننەت زۆر چاكتەرە لە تىكۆشان لە رېيى خوادا، موخەممەد دەلېت: بە يەحيام وت: پياۋى وا ھەيە سەروەتەكەى دەبەخشىت و ۋە خۆى ھىلاك دەكات و تىدە كۆشىت، كە چى ئەمە باشترە لە ۋە؟! وتى: بەللى زۆرىش!)^۳.

ۋە حومەيدى مامۆستاي بوخارى دەفەرموئەت: (سوئند بەخوا! غەزا بكم لەدژى ئەوانەى كە فەرمودەكانى پېغەمبەرى خوا (ﷺ) پەت دەكەنە ۋە خۆشەويست ترە لەلام لە ۋەى كە غەزاي ھاوژمارەيان بكم لە توركەكان)^۴. مەبەستى لە توركەكان: واتە بېياۋەرەكان.

^۱ منهاج السنة (۱۵۵-۱۵۹)، ۋە بېوانە: مدارج السالكين لابن القيم (۷۲۱).

^۲ مجموع الفتاوى (۱۳۴).

^۳ ذم الكلام (ق ۱۱۱-أ). □

^۴ رواه الهروى بسنده في ذم الكلام (۲۲۸- الشبل).

وهو يئنهى ئه مەم بەرچا و كهوت له لای كه سێك كه ته به قههى بهرزتره له حومه يدى، عاصمى كورپى شومه يخ ده لێت: ئه بو سه عیدم بينى - واته: خودرى - له دوا ئه وهى كه گه و ره بو بو وه دهسته كانى ده له رزى وه ده يفه رمو: (كوشتاریان - واته: خه واریجه كان - گه و ره تره له لام له كوشتارى هاوژماره یان له توركه كان).^۱

لێره دا ده لێم: هه ربووه ئیبن هه بیره ده فه رمویت ده رباره ی ئه و فه رمو ده ی ئه بو سه عید ده رباره ی كوشتارى خه واریج: (وه له فه رمو ده دا هاتوه كه شه پ كردن له گه ل خه واریج له پێشتره له شه پ كردن له گه ل هاوه ل دانه ره كان، وه حیکمه ت تێیدا ئه وه یه كه شه پ كردن له گه ل خه واریج پاراستنى ده ستمایه ی ئیسلامه، وه

^۱ رواه ابن أبي شيبه (٣٠٢/١٥)، و أحمد (٣٣/٢)، هكذا وقع عنده: عاصم بن شميخ بالخاء وهو صحيح، وقد رواه ابنه عبدالله في كتاب السنة (٦٣٥/٢) باسناد أبيه نفسه إلا أنه جاء في المطبوع بتحقيق محمد بن سعيد القحطاني: عاصم بن شميخ بالجيم، وقد كنت حسبته خطأ مطبعياً لولا أنني وجدته مثبتاً كذلك مرتين! قال محققه في أولهما (٦٣٤/٢): (عاصم بن شميخ! بمعجمتين مصغرا وتشديد الجيم!! الغيلاني التقريب (٣٨٤/١)!!!). فرجعت الى التقريب فإذا فيه: (عاصم بن شميخ بمعجمتين مصغرا، أبو الفرجل بفتح الفاء والراء وتشديد الجيم...) فعرفت أن هذا الخطأ من تصرف المحقق حين انقلبت عليه خاء اسم أبي عاصم الى جيم كنيته، مع أن قراءت شميخ بجيم مشددة متعذرة!

وهذه الرواية أعلها المحقق بعكرمة بن عمار، إلا أنني وجدت لها متابعا عند ابن أبي شيبه في المصنف (٣٣١/١٥) من طريق يزيد بن هارون قال: أخبرنا العوام بن حوشب قال: حدثني من سمع أبا سعيد الخدري يقول في قتال الخوارج: (لهو أحب إلي من قتال الدليم). ومثل هذه المتابعة تنفع على الرغم من جهالة من روى عنه العوام بن حوشب، كما أجابني به شيخاى الفاضلان: عبدالمحسن العباد، وبيع المدخلي إذا لم يكن في الإسناد مقال اخر، ولا سيما وأن المجهول من أهل القرون المشهود لها بالخيرية كما نبه عليه ابن كثير في الباعث الحثيث (ص: ٩٧) مع العلم أنه ممن ثبت سماعه من أبي سعيد - كما مر - وليس هو عاصم بن شميخ الذي في إسناد أحمد، لانه ليس في شيوخ العوام، وحديث عكرمة ينجبر، لان ضعفه يسير، فقد قال فيه الحافظ في التقريب رقم (٢٧٦): (صدوق يغلط) والله أعلم.

فائدة: نقل ابن منظور في لسان العرب في مادة: (دلم) عن ابن سيده أن الدليم جيل من الناس من الترك.

شه پرکردن له گه ل هاوه ل دانهره كان به دهست هینانی قازانجه، وه پاراستنی دهستمايه له پیشتره^۱.

وه ئه بو عوبه يد قاسمی کورپی سه لام ده فهرمویت: (ئه و که سه ی که شوین سوخته ده که ویت وه که سیک وایه که پیشکزی له دهستدا بیت، وه ئه و که سه ئه مړه لای من به پریز تره له که سیک که به شمشیر شه پر بکات له پیناوی خوادا)^۲. وه ئیبن قهیم ده فهرمویت: (وه جهاد کردن به به لگه و زوبان له پیشتره له جهاد کردن به شمشیرو سه ره نیزه که کان)^۳.

به کارهینانی توندو تیژی له نکۆلی کردن له بیدعه چیه کان واتای دۆستایه تی نیه بو بیباوه ره کان

له راستیدا بنه وانه له فرمان کردن به چاکه و نه هی کردن له خراپه بریتیه له نهرمونینانی ههروه که خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ النحل: ۱۲۵

واته: بانگهواز بکه بو ریپازو ئاینی پهروه ردگاره کهت به به کارهینانی دانای و ئامۆژگاری چاکه و وه بانگهوازو گفتو گوئیان له گه لدا بکه به باشترین و چاکترین شیوه.

^۱ فتح الباری لابن حجر (۳۰۱/۱۲).

^۲ رواه الخطیب فی تاریخ بغداد (۴۱۰/۱۲)، و ابن عساکر فی تاریخ دمشق (۷۹/۴۹).

^۳ شرح القصیده النونیه للشیخ محمد خلیل هراس (۱۲/۱)، وه بروانه: الجواب الصحیح لابن تیمیه (۲۳۷/۱).

وه خواى گه وره به موساو هارونى - صلى الله عليهم وسلم - فرمو: ﴿ اَذْهَبَا

إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ﴾ طه: ٤٣ - ٤٤

واته: برؤن بؤلاى فيرعون، چونكه نهو بهراستى لهسنور لايداوهو نهو پهري ستهمكارى بهكاردههينى، چونكه بانگهشهى نهوهى دهكرد^١ كه خوايه، وه ئيوه نامؤزگارى بكنه و به شيوهيهكى لهسهرخؤ و نهرمونيان گفتوگوى لهگهل بكنه و بيربخهنهوه كه نهوئيش مرؤفهو هيچ دهسهلائيكي نيه لهوه زياتر كه خوا پيى داوه بهلكو بگهريتهوهو و بزسيئ و وازبهنيئ لهو سهر كيئشيهى.

وه له عائيشهوه خيزانى پيغهمبهر (ﷺ) له پيغهمبهرى خواوه (ﷺ) كه فرمويهتى: (بهراستى لهسهر خؤى و نهرمونيانى لهههر شتئكدا بيئ نهو شته جوان دهكات و دهپرازنيئتهوه، وه لهههر شتئكدا دهريهينري و لابريئ نهو شته ناشرين دهبيئ).^١

بهلام نهگهر خراپهكارى لانهبرا مهگهر به بهكارهينانى جورئك له زبرى نهبيئ نهواقهى ناكات به بهكارهينانى، نهگهر لهبهرامبهر موسولمانانيشدا بيئ، ئايا نابينيت كه خواى گه وره بو نهو شته شهركردنيشى لهلال كردوه، وه لهسهر شهروه لهوه زيرتر نيه، وه دهفرموئيت: ﴿ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا

فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنُ بَغْتِ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغَى حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ﴾

الحجرات: ٩

واته: نهگهر دو كؤمهلل له باوهرداران بوبه شهريان نهوا با كؤمهلى گه وره موسولمانان كهبريتن له كؤمهلى دايك بهسهپرهرشتى پيشهواى موسولمانان ههستن

^١ رواه مسلم (٢٥٩٤).

به نأشت كردنه و هیان و نیوانیان چاك بكن، نه گهر ههردانه یه کیان ملی نه دا بو
 حوكمی خواو وازی نه هیئا به لكو په لاماری نهوی تریداو سته می لیكرد ' نهوا نیوه
 دهسته وسان دامه نیشن به لكو یارمه تی سته م لیكراوه كه بدهن و بچن به گز نهوی
 تر داو بیخه نه وه سهر راسته شه قامی دادپهروه ری و مه یه یلن زولم بكات وه هه تا مل
 ده دات بو حوكمی خوا، ده بینن ئایه ته كه باسی رودانی پشیوی ده كات له نیوان دو
 عه شره تا كه باوه ردان، وه باسی نه وه ده كات كه كۆمه لی موسولمانان كه یه ك
 كۆمه لن هه ستن به چاره سهر كردنی نهو كیشه یه نهویش به سه ره شتی پیشه وای
 موسولمانان، كه چی ده بینن كۆلكه خوینه واره كانی نه م سه رده مه ده یكه ن به به لگه
 بو دروستی حزبایه تی و پارچه پارچه بون، هه ربویه ده لیم انا لله و انا الیه راجعون.

وه له وانه یه باوه ردان توند بیته له نكۆلی كردنی له به رامبه ر براكه یدا زیاتر له
 به كار هیئانی توندی له گه ل دوژمنه كه یدا، ئایا نابینی موسا (ﷺ) چه ند نه رم بو
 له گه ل فیرعه ون، وه زۆر توند بو له سه ر براكه ی هارون (ﷺ)، هه تا به جوړیك بو كه
 خوی گه وره بو مان باس ده كات له و فه رموده یه یدا: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَأْسَ أَخِيهِ يَجْرُهُ إِلَيْهِ﴾
 الأعراف: ۱۵۰

واته: سه ری براكه ی گرت و قزی راده كیشا به ره و لای خوی.

ئایا بو كه سه هه یه كه دۆستایه تی و دوژمنایه تی بكات به به لگه له سه ری، وه
 تۆمه تباری بكات به وه ی كه زوبان و دهستی دریژ كرده له براكه ی و وه نه رمونیان
 بو له گه ل تاغوته كاندا؟!

به لكو جاری واهیه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) توندو تیژی به كار ده هیئا له گه ل
 نه و هاوه لانه ی كه شاره زابون كاتیك كه هه له یه کیان ده كرد زیاتر له كه سانی تر،
 وه وه كو نمونه یه ك وه ری بگه ره نه و وته یه ی كه به موعازی فه رمو كاتیك كه

نوژده که ی دريژ کرده وه به خه لکی: (ئایا تو ده ته ویت خه لکی توشی فیتنه بکه ییت؟!)^۱.

وه له به رامبه رییدا ده وه سستیته وه ئه وه له سه رخوییه ی له گه ل ئه وه کابرا ده شته کیه ی که میزی کرد له مزگه وته که ییدا هه روه ک باس کراوه له سه حیجی بوخاری و جگه له ویشدا^۲.

وه به ئوسامه ی کورپی زهیدی فه رمو کاتیک که له شه ریکدا هاوه ل دانه ریکی کوشت له دوای ئه وه ی که شایه تومانی هینا: فه رموی: (ئه ی ئوسامه ئایا کوشتت له دوای ئه وه ی که وتی: لا اله الا الله؟! . ئوسامه ده لی: به رده وام ئه وه قسه یه ی ده وته وه هه تا خۆزگه ی ئه وه م خواست که موسولمان نه بومایه پیش ئه وه پۆژه)^۳.

وه ئوسامه سوودی له م توندیه وه رگرت له ئامۆژگاریدا له پۆژانی ئه وه فیتنانه ی که پویدا له دوای کوشتنی عوسمان په زای خوی لیبت، هه ربویه فیری خۆپاراستنی کرد له به رامبه ر خوینی موسولماناندا.

زه هه بی په حمه تی خوی لیبت ده فه رمویت: (ئوسامه سوودی وه رگرت له وه پۆژه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ پیی فه رمو: (ئه ی چۆن له به رامبه ر لا اله الا الله بوه ستم؟! هه ربویه ده سته گرته وه، وه له ماله وه مایه وه، وه چاکیشی کرد)^۴.

لیره دا ده لییم: الله اکبر! چه نده گه وره یه په روه رده ی پیغه مبه رایه تی! وه چه نده بیپریزه په روه رده ی حزایه تی! له وه پۆژه وه ی بنچینه ی (وه لامدانه وه ی سه ریچی کاریان) هه رام کرد پۆله کانیا ن ده ست ناپاریژن له خوینی موسولمانان،

^۱ رواه البخاري (٦١٠٦) و مسلم (٤٦٥).

^۲ البخاري (٢٢٠).

^۳ رواه البخاري (٤٢٦٩)، و مسلم (٩٦).

^۴ السير (٥٠١-٥٠٢).

به لگو خویندیانان به فیرو پُشت به ناوی جیهاده وه، وه هیچ فیتنه یهك به رپا نابیت ئیلا ئه وان سوتهمه نی ئه و فیتنه یه ن یان هه لگرسینه رینی.

ئه مه سه ره ئه نجامی مه رایى کردنى هه ندیکیانه بۆ هه ندیکیان به خه یالی سه رقالم بون به بیباوه ره کانه وه!! هه ربویه ئیبن ته یمییه ده فه رمویت: (باوه ردار بۆ باوه ردار وه کو دو ده سته کان وایه یه کیکیان ئه وه ی تریان ده شوات، وه له وانیه ئه و چاک و پیسیه لانه چیت مه گه ر به جوړیک له زبری نه بیت، به لام ئه مه پاك و خاوینى و نه رمیه ك له گه ل خوی ده هینى كه سوپاسی ئه و زبریشه ش ده كه ین له گه لیدا).¹

كه واته ئه م نه رمونیا نیه ی كه زوړیک له حزه ئیسلامیه كان به كارى ده هینن له گه ل ئه و تاك و كو مه له بیته قل و سه ركیشانیه ی - ئه وانیه كه زوړجار ده بنه هوی دوژمنكاری دوژمنان له سه ر موسولمانان - هیچ په یوه ندی به دوستانه تیه وه نیه، چونكه ئه وه ده بیته هوی ئه وه ی كه زیاتر نقوم بون له گومراییه كانیاندا له بهر هه ست نه كردنیان به گه و ره ی تاوان کاریان.

پاشان ئه و توندیه پیاده كراوه ی به كار دیت له گه ل موسولماناندا هه ندیک جار، سه رچاوه كه ی په رو شیه بویان به وه ی كه ببینرین تیوه چون به پیسیه كان، وه هه ول دانه بۆ توندوتوّل كردنی ریزه كان و وه دروست كردنی به ربه ست له رپی ئه و ناته واوی و درزانه بوئه وه ی كه دوژمن لیوه ی نه یه ت، ئه مه با چاك بزانییت.

هه ربویه ناودارو شاره زا شیخ عبدالعزیز بن باز له ژیر ناو نیشانی (ئه و به لگانه ی كه ده ریده خه ن هه له ی هه ندیک نوسه ر) ده فه رمویت: (وه گومانی تیدا نیه كه شه ریه تی ئیسلامه تی ته واوه تی بۆ ئه وه هاتوه كه وشیارى بدات له پوچون له ئایندا، وه فه رمانی كرده به بانگه واز كردن بۆ پێگای راست به دانای و ناموژگاری

¹ مجموع الفتاوى (٢٨/٥٣-٥٤).

چاکه و گفتوگو کردن به جوانترین شیوه، به لام نه م شریعه ته لایه نی توندو تیژی و تورپی فه راموش نه کرده له شوینی خویدا کاتیک که نه رمونیانی و گفتوگوی جوان سودی نیه، هه روهک خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿يَأْتِيهَا النَّيُّ جَهْدِ الْكُفَّارِ

وَالْمُنْفِقِينَ وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ ﴿التوبة: ٧٣﴾

واته: ئە ی پیغه مبهەر (وَسَلَّمَ عَلَيْهِ) تیبکو شهو جیهاد بکه له دژی بیباوه ران و دوروه کان وه رهق و توندو تیژبه له گه لیان.

وه ده فه رمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَتَنِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿التوبة: ١٢٣﴾

واته: ئە ی ئەوانه ی که باوه رتان هیناوه ههستن به جهنگین و کوشتار له دژی ئەو بیباوه رانه ی که لیثانه وه نزیکن وه توندو تیژی و رهقی خوتانیان نیشان بدن و نازای و به تونای خوتانیان بو بسه لیتن، وه چاک بزنان که یارمه تی ته نها له خواوه یه، وه به پی هه بونی ته قواتان بوتان داده به زیت، هه ربویه ته قوای خواتان هه بیته خواش سه رتان ده خات، وه ئەم فه رمانه به شه ر کردن له گه ل دوژمنی نزیکدا کاتیکه که شه ر کردن له گه لیان به رژه و ندی ئیسلام و موسه لمانانی تیدا بیته، وه ئەوهش ته نها زانایان بریاری له سه ر ده دن.

وه ده فه رمویت: ﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ

ظَلَمُوا مِنْهُمْ ﴿العنكبوت: ٤٦﴾

واته: گفتوگو و تووویژ مه کهن له گه ل ئەهلی کیتابدا (جوله کهو گاور) به باشترین شیوه نه بیته، مه گه ر ئەوانه یان نه بیته که سته م ده کهن و سته مکارن.

به لام نه گه ر سودی نه بو وه سته مکار یان بیباوه ر یان که سی فاسق به رده وام بو له سه ر کاره که ی وه گوپی نه دا به که سی نامۆزگاریکارو بیرخه ره وه، ئەوا ئەوه ی که پیویسته ئەوه یه که دهستی بگریته و به توندی هه لسوکه وتی له گه ل بگریته و

ئەوھى كە پىئويستە بەسەرىدا جىبەجى بىكرىت لە جىبەجىكردىنى سنور (إقامة الحد) يان سزادان و لىپرسىنەوھە يان ھەرپەشە كىردن ياخود سەرزەنشەت كىردن ھەتا لە ئاستى خۆيدا بوھستىت و وازبەھىنىت لەو شتە پىروپوچانەي).^۱

لەگەل ئەوھى كە ئەوھى دەردەكەوئىت لە ميانەي زمان شىرىنى حىزبە ئىسلامىيەكان لەگەل ئەھلى بىدەع و بىدەنگى لە ھەلەكانيان بىرىتتە لەوھى كە ئەوان كاتىك رىگاي بەدەس ھىنانەوھى سەربەرزى و دەسەلاتيان بۆ موسولمانان تەسك كىردەوھە لە سندوقەكانى ھەلبىژاردن رقىيان لە پەخنە ھەلگرت، چونكە لەوانەيە دەنگەكانيان لەكىس بدات، وھ ئا بەو شىوھىە خراپە خوشكەكانى يەك لەدواي يەك شوئىنى دەكەون.

ئەمەو وھ لەبەرئەوھى خواي گەورە پىئويستى كىردە لەسەرمان لە چارەنوسدا بونى كەسانى پىچەوانەكار – كە لەسەر ئىسلام مالن – رىگاي پالفتەكىردنمان گرتەبەر، چونكە خواي گەورە فەرزى كىردەوھى لەسەرمان شەرەن وھ لآمدانەوھى، ھەرۆك پونمكىردەوھە لەم بنچىنەيەدا.

وھ لەبەرئەوھى خواي گەورە سەرفرازى بىرپار داوھ بۆ ئەھلى زانست و فىركارى زانست – ھەرۆك پونمكىردەوھە تەوھە لەو دو بنچىنەيەيە پىش ئەمە – رىگاي پەروەردەكىردنمان گرتەبەر، وھ باس كىردن و پونكىردنەوھى لەم چەند لاپەرەيەيەدا دەبىت كەوا دىت.

^۱ مجموع فتاوى و مقالات متنوعه للشيخ عبدالعزيز بن باز (۲۰۲۳-۲۰۲۳).

بنچینه‌ی شه‌شهم پالاوته کردن و په‌روه‌رده کردن

بنه‌مای شه‌شهم
پالاوته کردن و په‌روه‌رده
کردن

ئه‌گه‌ر پونمان کرده‌وه که سه‌ربه‌رزی ئه‌م ئوممه‌ته په‌یوه‌سته به زانست و کارکردنه‌وه، وه زانیمان که ئه‌م ئوممه‌ته توشی دوبه‌ره‌کی و جیاوازیه‌کی زۆر هاتوه تییدا، وه شتانیک هه‌لواسراوه به ئیسلامه‌وه که له ئیسلامدا نیه، وه هیچ ریگه‌یه‌کیش نیه بو پزگاربون له‌و زه‌للییه سه‌پینراوه‌ی که بایی کیشاوه به‌سه‌رماندا چهند سه‌ده‌یه‌ک ته‌نها به‌گه‌رانه‌وه نه‌بیته بو ئاینی راسته‌قینه، هه‌روه‌ک ئیبن عومه‌ر له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) بۆمان ده‌گی‌رپه‌ته‌وه که فه‌رمویه‌تی: (ئه‌گه‌ر خه‌ریکی کپین و فره‌شتنی عینه بون (که شیوازه‌که‌ی بریتیه له کپینی شتیک به برپیک پاره به فره‌زوه

دوای فرۆشتنه‌وه‌ی به‌که‌سی فرۆشیاری یه‌که‌م به‌ برپکی که‌متر به‌لام به‌ نه‌قدی)، وه شوین کلکی مانگا که‌وتن، وه خۆتان به‌ کشتوکاله‌وه خه‌ریک کرد، وه‌وازتان له جیهاد هیئا، ئەوا خوای گه‌وره سهرشۆپی و زه‌لیلێه‌ک زال ده‌کات به‌سهرتانداوه لای نابات له‌سهرتان هه‌تا ده‌گه‌رپنه‌وه بۆلای ئاینه‌که‌تان).^۱

ئەوا پێویسته خیرای کردن بۆ جیبه‌جێکردنی ئەوشتانه‌ی که‌ ئەو زه‌لیلێه‌مان له‌سهر لاده‌بات، که‌ ئەویش گه‌رانه‌وه‌یه بۆلای دوو وه‌حیه پاکه‌که: قورئان و سوننه‌ت به‌ تیگه‌یشتنی پێشین چاک ئەوانه‌ی که‌ بریتین خه‌لکی سی سده‌که‌ی یه‌که‌م.

وه مادام ده‌ستی تیک دان و گۆرین درێژبو بۆ پاکی ئیسلام هه‌تا په‌لاوی کرد، وه بۆ جوانیه‌که‌ی هه‌تا تیکیدا، هه‌ربۆیه پالوته‌کردنی له‌ هه‌مو ئەوانه‌ی که‌ هاتونه‌ته ناوی یه‌کیکه له‌ کاره هه‌ره پێویسته‌کان، مادام ئەو حه‌ققه‌ی که‌ خوای گه‌وره پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) به‌ هۆیه‌وه نارد زامنکراوه مانه‌وه‌ی هه‌تا ئەو پۆژه‌ی که‌ زه‌وی و ئاسمانه‌کان ده‌گۆرین، ئەویش به‌ پاراستنی له‌لایه‌ن ئەو خوایه‌ی که‌

ده‌فه‌رمویت: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ الحجر: ۹

واته: ئیمه که‌ مه‌به‌ست له‌ گه‌وره‌ی ئەو خوایه‌یه که‌ خاوه‌نی هه‌مو شته‌کانه، ناردومانه‌ته خواره‌وه ئەم قورئانه که‌ئهمه‌ش ده‌ری ده‌خات که‌ قورئان که‌لامی خوایه نه‌ک دروستکراو بی‌ت، وه به‌ زیکر ناوی بردوه که‌ مه‌به‌ست تێیدا ئەوه‌یه که‌ هه‌مو ئەو باس و یاساو حوکمانه‌ی که‌ له‌خۆی گرتوه ده‌مینێته‌وه و هه‌چی لێنایه‌ت وه که‌س ناتوانیت بچو‌کترین شتی تێدا بگۆریت، وه ئیمه هه‌رخۆمان هه‌لده‌سین به‌ پاراستنی

^۱ رواه أبوداود (۲۴۶۲)، وهو صحيح: برواه: الصحیحة للألبانی رقم (۱۱).

ئەو قورئانەو دەبەھیلپنەو، کە ئەمەش گەورەى ئەو قورئانە دەردەخات وە راستیى دەردەخات کە کەلامى خواپە.

وہ ئەگەر نەخۆشى دەستکاری کردن و گۆرپین چوہ ناوگەلیکەو، وە مەنەجەکانیان دوربو لە پالۆتە کردن، ئەوا توشى سەرگەردانى دەبن و لەگەلیدا جیاوازی ناکەن لە نیوان حەلال و حەرەمدا، ھەرەك موسلیم دەگێرپتەو لە عیاضى كۆرپى حماری المجاشعی کە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) لەوتاریکیدا فەرموی: (ئاکادارین کە پەرورەدگارم فەرمانى پیکردم کە ئەو شتانەتان فیڕ بکەم کە نایزانن کە فیئى کردوم ئا لەم رۆژەمدا: ھەمو سەرەتیک کە داومە بە ھەر بەندەیک ئەو حەلالی خۆیەتى، وە من بەندەکانم دروست کردوہ ھەرھەمویان لەسەر یەك خواپەرستى، وە بەلام شەیتانەکان ھاتن بۆلایان و لایاندان لە ئاینەکیان، وە ئەو شتانەى کەمن بۆم حەلا کردبون ئەوان لییان حەرەم کردن، وە فەرمانیان پیکردن کە ھاوہلم بۆ بپیار بدن کە من ھیچ کاتیک شتى وام نەوتوہ، وە خۆای گەرە تەماشای خەلکی سەر زەوى کردوہ پقى لییان دەبویەو: عەرەب و عەجەمیان، تەنھا چەند کەسانیک نەبیت لە ئەھلى کیتاب).^۱

وہ لەبەرئەوہى کە سەردەمى نەفامى ئا بەو شیوہیە بون کە لە فەرمودەکەدا ھاتوہ، خۆای گەرە پیغەمبەرەکەى موخەممەدى (ﷺ) نارد بۆ پاککردنەوہى ئاینەکەى لە خلتەو پیسى، وە بۆ ئەوہى پەرورەدیان بکات لەسەر ئەو ئیسلامەى کە پەرورەدگارەکەى پازى بوہ لیى بۆى، وە لەسەر بنچینەى (پالۆتە کردن و پەرورەدەکردن) وە ئەگەر حەزت لییە بلى: (پیکوپیک کردن و پازاندنەوہ). بانگەوازی ئیسلام راوہستا.

^۱ صحیح مسلم (۲۸۶۵).

له ته وحیددا مروّف پروه رده نایبیت له سهری به ته وای هه تا رزگاری نه بیّت له پاشماوهی نیشتهوی هاوهلّ بوّ خوا دانان، هه ربویه خوی گه وره ده فه رمویّت:

﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ

هَٰذَا﴾ البقرة: ۲۵۶

واته: هه رکه سیك به رائهت و بیباوه ری خوی رابگه یه نی له به رامبه ر هه مو ئه و شتانه ی که تاغوتن واته ئه و شتانه ی که خه لکی ده پیه رستن یان شوینی ده که ون یان گوپرایه لی ده که ن له غهیری خوا، وه باوه ری خوی رابگه یه نیّت به وه ی که خوا په روه ردگارو په رستزای به ته نه یه به حه ق، ئه و ئه و که سه ده ستی گرتوه به رزگار کاریکی چاک و توندو توله وه که شایه نی پشت پیه ستنه وه ئه و که سه له سه ر رینگایه کی راسته هه تا روژی قیامهت وه لی جیا نایبته وه.

وه له شه رده مروّف پروه رده نایبیت له سهری به چاکی هه تا رزگاری نه بیّت له بیده کان، هه ربویه پیغه مبه ر (ﷺ) به رده وام له هه مو وتاریکی جومعه دا فه رمانی ده کرد به په یوه ست بون به ئاینی راسته قینه که خوی ده بینیته وه له قورئان و سوننه تداوه وریای ده دا له هه مو ئه و شتانه ی که تیکی ده دات و پونیه که ی لیّل ده کات که بریتیه له بیده کان، موسلیم ریوایهت ده کات له جابره وه که فه رموی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) کاتیک که وتاری ده دا چاوه کانی سور ده بویه وه، وه ده نگی به رز ده بویه وه، وه تورپه ی زیادی ده کرد، هه ر ده توت ئاگادار که ره وه ی سوپایه، وه ده یفه رمو: (به یانی دوژمن ده ییات به سه رتاند، ئیواره ده ییات به سه رتاند).

وه ده یفه رمو: (هاتنی من و روژی دوی وه ک ئه م دوانه وایه). وه په نجه ی شایه تومان و ناوه راستی له یه ک نزیک ده خسته وه، وه ده یفه رمو: (له پاشاندا، چاک بزنان که چاکترین ناموژگاری کتابه که ی خویه، وه چاکترین به رنامه و هیدایهت

به‌رنامه‌ی موحه‌ممه‌ده، وه خراپ‌ترین کار شته داهینراوه‌کانه، وه همو شتیکی داهینراو گومراییه^۱. وه دوباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م رسته‌یه به‌لگه‌ی داپشتنیه‌تی و به‌لگه‌ی زۆر سور بونه له‌سه‌ری.

وه پوخته‌ی ئه‌م یاسایه: (بریتیه له‌وه‌ی که پاک‌کردنه‌وه‌ی ئیسلام له‌همو شتیکی که هاتوه‌ته ناویه‌وه، وه په‌روه‌رده‌کردنی خه‌لکی له‌سه‌ر ئه‌و ئیسلامه ره‌سه‌نه، واته: پالفته‌کردنی ته‌وحید له‌هاوه‌ل دانان، وه سوننه‌ت له‌بیده‌ه، وه فیهقه له‌بیرو بۆچونه تازه نه‌شیاوه‌کان، وه خوړه‌وشت له‌هه‌لسوکه‌وتی گه‌لانی تیاچوی دزیو، وه فه‌رموده‌ پاسته‌کانی پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌فه‌رموده‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراوه‌ ئاشکراکان... وه به‌م شیوه‌یه)^۲

جیبه‌جیکردن:

شیخ محمد ناصر الدین الألبانی کۆبویه‌وه له‌گه‌ل یه‌کیکی له‌سه‌رکرده‌کانی حزبه ئیسلامیه‌کان، وه شیخ شاره‌زاییه‌کی وردی هه‌بو به‌کاره‌کانیان، وه پییگه‌یشتبویه‌وه که لایه‌نگرانی ئه‌و حزبه به‌ملیۆنه‌ها که‌س ده‌ژمیڤین. وه له‌و شتانه‌ی که پرسپاری لیکرد ده‌رباره‌ی که من لیڤه‌دا ئاماژه‌ی پیده‌که‌م به‌کورتی ئه‌وه‌یه که شیخ پیی وت: (همو ئه‌وانه‌ی که له‌گه‌لتن ئه‌زانن که خوای گه‌وره له‌سه‌رو عه‌رشه‌که‌وه‌یه‌تی؟).

وه له‌ دوا‌ی بیینه‌و به‌رده‌یه‌کی زۆر، وه پاک‌کردن و خۆلادان، ئه‌وه‌ی پرسپاره‌که‌ی

لیکرا وتی: به‌هیوای ئه‌وه‌ین!

^۱ صحیح مسلم (۸۶۷).

^۲ وه هه‌رکه‌سیک ئه‌یه‌ویت زیاتر بزانی‌ت به‌دورو درێژی له‌م باب‌ه‌ته‌دا با بگه‌رێته‌وه بۆ کتابی (التصفیه‌و‌التربیه‌ه) که دانراوی برامان علی بن حسن بن عبدالحمید له‌چاپه‌ تازه‌که‌یدا بۆ سالی (۱۴۱۵).

شیخیش پیی وت: (وازبهینه له وه لآمی سیاسی!)، ئه ویش وه لآمی دایه وه به نه خیر.

شیخیش پیی ده لیت: (ئه وه م به سه لیت!)^۱.

ئه م پرسیاره یاسای پالوته کردن و پهروه رده کردن دهیسه پینیت که بریتیه له وردترین ته رازو که بانگه شه جیهادیه کانی ئه مرؤی پیده ناسریت، له بهرئه وهی هه رکه سیك نه یوانی بیروباوه ری لایه نگران و خۆشه ویستانی پاک بکاته وه و پهروه رده یان بکات له سه ر بیروباوه ریکی ساغ، ئه وا زۆر له وه بیتواناتره که بتوانی به ره مه کانی (واته به ره مه می بانگه وازه که ی که بریتین له خه لکانیکی تر جگه له لایه نگرانی) پاک بکاته وه له خوره وشت و سه رجه م کرده وه کانیا، که تیاندایه که رقی لییه تی وه دزایه تی ده کات، ئه ی چۆن بو پهروه رده کردنیان له دوا ی ئه وه وه خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ الرعد: ۱۱

واته: خوا ی گه وره هه یچ قه ومیک ناگوریت هه تا خویان به کرده وه نه یسه لیتین که ده یانه ویت خویان بگورن، له خراپه وه بو چاکه، له بیباوه رییه وه بو باوه ره یان، وه له شیر که وه بو ته وحید، وه له بیدعه وه بو سوننه ت، وه له به دره وشتیه وه بو خوره وشتی بهرز، وه به و شیوه یه.

وه پاشان جیهاد خوی بوخوی نابیت مه گه ر ئوممه تیکی دل به یه که وه په یوه ست هه بیت، له بهرئه وه ی یه کگرتن پشتگیری سه رکه وتنه هه روه ک خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِبَصَرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَالْفَايِتَ قُلُوبِهِمْ﴾ الأنفال: ۶۲ - ۶۳

^۱ شریط مسجل من سلسله الهدی و النور رقم (۱۴۷۵) و (۱۴۷۶).

واته: ئەو خواپه ئەو خواپهیه که یارمەتی دایت و بە جوړیک سەرخستیت که کەس نەیتوانی رۆبەرۆت ببیتەو، وە باوەردارانیشی کرد بە یارمەتی دەرت و کردنی بەهۆی سەرخستنت، وە هەمووانی لەگەڵ یەکتەر کۆکردەو و دڵەکانی یەک خستن که بوە هۆی زیادبوونی توانایان که ئەمەش بە هەولی کەس نەبو بەلکو تەنها بە هیرو و یست و توانای خوای گەورە بو.

وە دڵەکان ئەگەر کۆنەبیتەو لەسەر بیروباوەرپێکی سەلهفی ئەوا خاوەنەکانی لە پەرتەوازەیدان وە کۆبونەو وەیان لە سندوقەکانی دەنگدان ئەو پەرتەوازەیان پێناکاتەو، خوای گەورە دەفرمویت لەبەرەمبەر هاوڵەکانی پیغەمبەر (ﷺ):

﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾ البقرة: ۱۳۷

واته: ئەگەر جولەکەو گاوریەکان ئیمانیا نەبەو شتانە ی که ئیو ئیمانیا نەبەو هیناوە پێی ئەو کۆمەڵی باوەرداران، که ئەویش باوەرپێنەو بە سەرخەم پیغەمبەرەن سەلامی خویان لەسەر بیت هەر لە ئادەمەو تا خاتەم، وە بەهەمو پەيامە ئاسمانیەکان وە مل کهچی خوابون وە جیاوازیان لەنیوان هیچ کام لە پیغەمبەرەندا نەکرد ئەوا رێمونی کراون بۆ رێگای راست که دەیانگەیهنیتە بەهەشتی نەبەرەو، بەلام ئەگەر وایان نەکرد ئەوا پێیان رابگەیهنە که ئەوان دورن لە پەرتەتی خواوە ئەو کارەیان دەبیتە هۆی ئەوێ که بنە دوژمنی خواو پیغەمبەرە کە (ﷺ).

وە هەرچەندە ئەوێ که لەسەری بیت و کاری بۆ بکات کەف و کۆلی سیاسەت لە کۆکردنەو، ئەوا سەرەتای کاروباری بیروباوەرپێکی بەرەو تەوانەو و نەمانە، وە کۆتای کۆبونەو کە بەرەو دۆبەرەکی و یەکتەری تاوان بار کردنە، لەبەرئەوێ کۆبونەوێ لاشەکان پونادات تەنها بۆ ماوەیەکی کاتی نەبیت، لەکاتی کەدا ئەوێ لەناو دڵەکاندا بیت پەرت و بلاو بیت، وە هیچ وەصفیکی تەواو و راستم چنگ

نه که وت بؤ ئه وانه له و فه رموده یه ی خوی گه وره نه بیّت که ده رباره ی جوله که

ده فه رمویّت: ﴿بِأَسْمِهِمْ يَنْهَمُّ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى﴾ الحشر: ١٤

واته: له نیوان یه کتریدا زۆر رقیان له یه کتریه، هیچ ده ردیک له لاشه و توانایاندا نیه، به لām ده رده که له لاوازی ئیمان و کۆنه بونه وه یانه له سه ر یه ک شت، هه ربۆیه ده فه رمویّت: کاتیك که ده یانبینی کۆک و ته بان له رواله تدا به لām له ناخدا دلّه کانیان دوره له یه کتریه وه و رقیان له یه کتری ده بیته وه و په رته وازه ن.

وه کۆی هه مو باسه که ئه وه یه که: خوی گه وره به ئینی داوه به دامه زراندن و پیدانی ده سه لاتی چاک به هه رکه سیك که بپه رستیت به ته نهاو به بی ئه وه ی هاوه لی

بؤ بریار بدات وه فه رمویه تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي

ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ النور: ٥٥

واته: خوی گه وره به ئینی داوه به وانیه که باوه رده هین و کرده وه ی چاک ده که ن به وه ی که ده یانکات به ده سه لات دارو خاوه ن هیزو توانا هه روه ک چۆن ئه وانیه ی پیش ئه وانیشی کرده خاوه نی هیزو توانا له سه ر زه ویدا، وه هه روه ها ئاینه که یان بؤ سه رده خات و زالی ده کات به سه ر هه مو ئاینه به تاله کانی ترو به جوړیک که بتوانن شیعهاره کانی ئاینه که یان ده رجه ن و ئاشکرای بکه ن به بیته وه ی له هیچ کهس به ترسن، وه ئه و ئاینه ش که خوی گه وره منه تی خۆی رشتوه به سه ر ئه و به نده ئیماندارانه یدا به وه ی که سه ری ده خات بۆیان بریتیه له ئاینی ئیسلام که خوی گه وره پپی رازیه و لپی رازیه، وه ده فه رمویّت هه روه ها له و ترس و نارچه تیانه ش رزگاریان ده که م و ئارام و ئاسایش ده خه مه ناوولات و شاریانه وه، ئه ویش

بهومهرجہی کہ بہتہنہا من پپہرستن و ہاوہلم بؤ بریار نہدہن، ئە گہروایان کرد ئەوا
خوای گہورہ بہلینہ کہی خوئی جیبہجی دەکات.

وہ دروست نیہ کہ پال بہم دەقہوہ بنریت بہ ہیئانہوہی نمونہ گہلیکی میژوی
بؤ بہرپہرچدانہوہی، لە بہرئہوہی موسولمان رادہوہستیت لە ئاستی دەقدا، وہ
خوای گہورہش فہرمویہتی: ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾
النحل: ۷۴

واتہ: ئیوہ نمونہ بؤ خوا مہہیننہوہ بؤ ئەوہی بیشوبہین بہ دروستکراوہ کانہوہ،
خوای گہورہ ہەر خوئی زانایہ بہ ہہمو شتہکان وہ ئیوہ نازانن، ہەر بویہ نابیت
ہەرلہ خویمانہوہ قسہ بکہین بہ بی بونی زانست بەلکو دەبیت گوی بؤ ئەو نمونانہ
بگرین کہ خوای گہورہ باسی کردوہ.

وہ بہلام دیاری کردنی پرسیارہ کہی شیخ لە بابہتی بونی خوا لەسەر و
عہرشہوہ، لە بہرئہوہیہ ئەو پرسیارہ ئەو دورپانہیہ لە نیوان ئەہلی سوننہ و خاوەن
نارہزوہکان، وہ لە بہرئہوہیہ کہ ئەو پرسیارہ بیروباوہرپیکی ئاسانہ کہ کۆمہ لگای
پیغہ مہبەر (ﷺ) دەیانزانی ئەو کۆمہ لگہیہی کہ دنیای رزگار کردو پیشہنگی
ئوممہ تہکانی کرد، ہہتا کہ نیزہ کہ کانیش دەیانزانی لەوانہی کہ شوانی مہر مالات
بون.

وہ تاقیکردنہوہی شیخ بہو پرسیارہ بؤ ئەو حزبہ سیاسیہ کہ واگومان دەبات
کہ تہواوہ لە ئاینہ کہیداوہ لەرپی ئاستی نہزانی ئەو کاتہی، ئەم تاقیکردنہوہیہ
رہبازیکی سہلہ فیانہیہ، با ہەرچی خہلہ فیشہ پیی ناخوش بیت، ئەوہتا موسلیم و
جگہ لەویش دەگپرنہوہ لە موعاویہی کورپی حہ کہمی سولہ میہوہ کہ دەفہرمویت:
(ہہندیك مہر مالاتم ہہبو لە نیوان ئوحدو جوانیہوہ کہ نیزہ کیکی لەلابو لەوی)،
رؤژیک چوم بۆلایان تہ ماشام کرد گورگ دانہیہکی بردوہ لیی، وہ منیش پیاویکم

له نه وهی ئادهم، وه بیتاقهت بوم پیی، وه زلله یه کم لیذا، وه رۆشتم بۆلای پیغه مبهه ر (ﷺ) وه روداوه که م بۆباس کرد، ئه ویش کاره که ی به گه وره زانی له سه رم واته رونی کرده وه بۆم که من کارێکی خراپم کرده، منیش وتم: ئه ی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) ئایا ئازادی نه که م؟ فه رموی: بانگی بکه. منیش بانگم کرده پیی فه رمو: خوا له کوپیه؟ وتی: له ئاسمانه. فه رموی: من کیم؟ وتی: تو پیغه مبهه ری خوایت. فه رموی: ئازادی بکه به راستی ئه و ئیمانداره).¹

جوان ورد به ره وه – په حمه تی خوات لیبیت – له م کۆمه لگه یه ی که پیغه مبهه ر (ﷺ) جیهادی پیده کردن، ده بیینی بیروباوه ری تیرو ته واو بوبو هه تا له لای شوانی ئه و مه رومالاتانه ی که هاوه لی و هاوده میان که م بو له خزمهت پیغه مبهه ری خوادا (ﷺ) هه روه ک ئه م که نیه که!

وه جوان ورد به ره وه له حه قیقه تی کۆمه لگاکانی ئیسلامه تی ئه مرۆ که ده یه ویئت به هۆیه وه سه ربکه ویئت بۆ به ده ست هینانی ته ختی ده سه لات، ئه و کاته به جوانی بۆت ده رده که ویئت ئه و بۆشاییه فراوانه ی که هه یه له نیوان جیهادی ئه وان و جیهادی ئه مانه.

ئایا بانگه شه جیهادیه کان توانیان که شوپن که وتوانیان کۆبکه نه وه – چ جای شوانه کان – له سه ر (خوا له کوپیه؟).

یان ئه وه پرسیا ری که که بوه به جیگای پیکه نینیک که ته نها حزبیه کان وایده زانن له زه مه نی کاریگه ری شارستانیه کان، وه جیگای گالته پیکردنه له لای داکوکی کاری تا قمه کان؟

یان ئه وان تیگه یشتون له پیویستی حوکم کردن به و به رنامه یه ی که خوا ناردویه ته خواره وه ئه گه ر خواش له ده س بده ن؟!

¹ رواه أحمد (٤٤٧/٥)، و مسلم (٥٣٧).

که‌واته که‌ی خ‌وای گه‌وره بر‌پیار ده‌دات به ئازاد کردنی گه‌ردنیان له‌ده‌ست
 ئه‌وانه‌ی که زه‌للیان کردون، هه‌روه‌ک چۆن ئه‌و که‌نیزه‌که‌ی ئازاد کرد له‌دوای
 ئه‌وه‌ی که خ‌وای به چاک‌ی ناسی؟ ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ یوسف: ۲۱

واته: خ‌وای گه‌وره فه‌رمانه‌کانی هه‌ره‌ه‌م‌وی جی‌به‌جی ده‌بی‌ت و ه‌یچ که‌سی‌ک
 ناتوانی‌ت ر‌یگری ل‌ی‌یک‌ات، به‌لام زۆر‌به‌ی خه‌ل‌کی نه‌زانن هه‌ر‌بو‌یه‌واده‌زانن که ده‌توانن
 به‌ره‌نگاری فه‌رمانه‌کانی ب‌نه‌وه به‌لام ئه‌وان زۆر له‌وه بی‌تواناترو لا‌واز ترن.

به‌لام حه‌قیقه‌تی ئه‌م پر‌سیاره بر‌یتیه له‌ ده‌ره‌ینانی راستی بانگه‌وازه‌کان، وه
 ئاشکرا کردنی ر‌اده‌ی ئی‌خلاصی نه‌ته‌کان، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی له‌ گ‌رنگی دان به‌ حوکم
 کردن به‌ شه‌ریعه‌ت، وه له‌ گ‌رنگی دان به‌ باب‌ه‌تی ر‌اوه‌ستانی خوا له‌سه‌رو عه‌رش‌ه‌وه
 گ‌رنگی دانه به‌ مافی خوا، به‌لام له‌ نیوان یه‌که‌م و دو‌ه‌مدا جیا‌وازیه‌ک هه‌یه، ئه‌ویش
 ئه‌وه‌یه که له‌یه‌که‌مدا به‌نده به‌ش‌یک‌ی بۆ نه‌فسی خ‌وی ت‌ی‌دایه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که
 له‌سه‌ر زوبانه‌کان دو‌باره ده‌بی‌ته‌وه له‌ گ‌یرانه‌وه‌ی مافه‌ خ‌راوه‌کان و وه به‌ده‌ست
 ه‌ینانه‌وه‌ی مافه‌کان، وه گ‌وزه‌رانی خ‌ۆش که به‌ل‌ینی پ‌ی‌دراوه به‌ راستی له‌و
 فه‌رموده‌ی خ‌وای گه‌وره‌دا: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ الأعراف: ۹۶

واته: ئه‌گه‌ر خه‌ل‌کی دان‌یش‌توی شارو لاد‌یک‌ان با‌وه‌ر‌به‌ین به‌و ش‌تانه‌ی که پ‌ی‌ویسته
 با‌وه‌ری پ‌ی‌به‌ینن و وه ته‌ق‌وای خ‌وایان هه‌بی‌ت له‌ جی‌به‌ج‌یک‌کردنی فه‌رمانه‌کان و
 دور‌که‌وتنه‌وه له‌ قه‌ده‌غه‌ ک‌راوه‌کان، ئه‌گه‌ر وایان کرد ئه‌وا ئی‌مه‌ش به‌ره‌که‌تی ئاسمان و
 زه‌ویان به‌سه‌ردا ده‌رژ‌ینن.

واته: به‌شی به‌نده ت‌یکه‌لا‌و بو‌ه به‌ مافی خوا.

وه به لآم گرنگی دان به سیفته تی بلندی خوا بریتیه له گرنگی دان به مافی خوا به ته واوی، که نه و که سه ی که بانگه وازی بو ده کات هیچ به شیکی تیدا نیه بو نه فسی خوی.

وه ورد به ره وه له م جیا وازی به بوت دهرده که ویت قورسی ئی خلاص، له به ره وه ی گیزه گیز له چوار ده وری مه سه له ی حوکم کردن به و به نامه ی که خوا ناردویه ته خوار، له گه ل فها موش کردنی مه سه له کانی صیفا ته بیگه رده کانی په ره ردگار یان دوا خستنی یا خود په راویز خستنی - که نه ویش به پرزترین شته که خوا ناردویه ته خواره وه، چونکه به پرزی زانست به هوی به پرزی زانرا وه که وه یه وه ک پیشتر باسما ن کرد - گه وره ترین به لگه یه له سه ر نه وه ی که نه و با به ته خلته یه کی تیدا یه، که جهخت ده کاته وه له پیویستی گه پانه وه بولای بانگه وازی پیغه مبه ران سه لامی خویان له سه ر بیته که به میلله ته کانیا ن وت: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ الأعراف: ۵۹

واته: به ته نها خوا به پرستن و ها وه لی بو بریار مه ده ن، چونکه هیچ خوا یه کی تر نیه که به راستی شایه نی په رستن بیته جگه له زاتی الله. هه ربویه گرنگی دانیا ن به شیرکی گوره کان پیش خست به سه ر گرنگی دان به شیرکی کوشکه کان - نه گه ر نه م دهر برینه راست بیته - هه ربویه پیشه وایه تی کردن هیچ کات بنچینه یه ک نه بوه له بنچینه کانی باوه ر جوان لی ورد به ره وه !^۱

کو تایی

^۱ وه ئیبن تیمیه کومه لی قسه ی به رخ ی هیه له و باره یه وه له منهاج السنه (۱۰۶/۱-۱۱۰) بگه پریره وه بو ی، وه دهر باره ی شه پر کردن له گه ل سه ره پرشتیاران له به رخا تری دونیا و تیکه ل کردنی به فه رمان کردن به چاکه و نه می کردن له خراپه له (۱۵۲/۵)، وه وینه ی نه وه له العقود الدریه که می ابن عبد الهادی یه (ص: ۱۴۷).

له گهل ئه مه دا، داوا له خواى گه وره ده كه م كه دلى ته واوى موسولمانان بكا ته وه، وه بانگه واز كارانيان به تايبه تى بو ئه وهى شوين ريگاي پيشيني چاكيان بكه ون له كرده وه كردن به م شه ش بنچينه يه، له بهر ئه وهى هيچ ريگه يه كه نيه بو گه يشتن به خيرو چاكه ي دونيا و دوا رۆژ ته نها به شوين كه وتنى نه بيت، هه روه ها هيچ مه جالى تيدا نيه بو تپه پهراندنى بو شتى تر، له بهر ئه وهى ئه و شه ش بنچينه يه چه ند كۆله كه يه كه كه ئه وانه ي كه له پيش ئيمه وه ن له دينه كه ياندا له سه رى بينايان دروست كرده به هۆيه وه بينا كه يان دروست بو وه راوه ستا، وه بيخيان قايم بو، وه ده سه لاتيان به توانا بو، وه ئه وه ش له يارمه تى خواوه يه بو يان، كاتى كه بينى دلله كانيان چه سپاوه له سه ر پاستگوى و ئيخلاص، وه به هۆيه وه ئه م ئاينه يان بو ئيمه پاراست به پاكي و صافى هه روه كه ئه وهى ئه م رۆ دابه زيوه .

وه پاستى فه رمو ئيمامى شارى كۆچ بو كراو ماليكى كوپى ئه نه س په حمه تى خواى لبييت كه ده فه رمويت: (چاكي ناكات كۆتاي ئه م ئوممه ته ئه وه نه بيت كه سه ره تاكه ي چاك كرد). وه پيشتر باسما ن كرد، وه پاستى فه رمو پاسترينى پاست بيژان كه ده فه رمويت:

﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَعْفِرْ لَكُمْ﴾ الأنفال: ٧٠

واته: تۆ ئه ي پيغه مبه ر (ﷺ) بييان رابگه يه نه ئه گه ر دلله كاننات خيرو چاكه ي تيدا بيت ئه وا دلنيا بن كه خواى گه وره زۆر له وه زياتر مال و سامان و نيممه ته كاني خو يتان به سه ردا ده رژنييت كه ليتان داوا كراوه و ليتان وه رگه روه .

وه سوپاس ته نها بو خوا له سه ره تاو و له كۆتاييشدا....

له بلاؤ كراوه كاني مالپه رپي فهرمووده

www.fermude.com

هه ميشه له گه لمان بن بونووي بونوهه

ئيمان